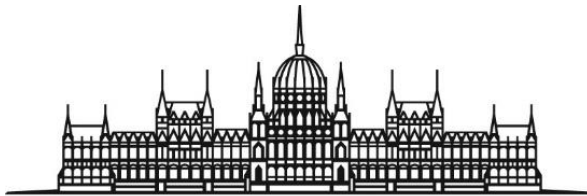

Országgyűlési Napló

Dúró Dóra, Jakab István és dr. Oláh Lajos
elnöklete alatt

Jegyzők: *Bakos Bernadett, Mihálffy Béla, dr. Szűcs Lajos,*
dr. Vadai Ágnes, Z. Kárpát Dániel

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	19525
Megemlékezés a Nemzetiségek Napjáról	19525
A Magyar Nemzeti Bank 2022. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója , valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat, továbbá a Magyar Nemzeti Bank 2023. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója , valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig	19526
Virág Barnabás , a Magyar Nemzeti Bank alelnöke, a napirendi pont előadója	19526
Bánki Erik , a Gazdasági Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója	19535
Felszólalók:	
Szatmáry Kristóf , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19540
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről.....	19542
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	19546
Vajda Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről	19550
Gelencsér Ferenc , a Momentum képviselőcsoportja részéről	19555
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	19558
Dócs Dávid , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	19567
Gréczy Zsolt (DK)	19571
Gelencsér Ferenc (Momentum)	19572
Virág Barnabás , a Magyar Nemzeti Bank alelnökének előadói válasza	19573
Bánki Erik , a Gazdasági Bizottság elnökének előadói válasza.....	19582
A Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2022. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében című beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat, továbbá a Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2023. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében című beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig	19586
Dr. Varga Zs. András , a Kúria elnöke, a napirendi pont előadója	19586
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója.....	19593
Felszólalók:	
Dr. Kovács Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19595
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	19601
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	19604
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	19605
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)	19610
Dr. Varga Zs. András , a Kúria elnökének előadói válasza.....	19611
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi Bizottság elnökének előadói válasza	19616
Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2022. évi beszámolója , valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat, továbbá az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2023. évi beszámolója , valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig	19617
Dr. Senyei György Barna , az Országos Bírósági Hivatal elnöke, a napirendi pont előadója.....	19617
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója.....	19623
Felszólalók:	
Nagy Csaba , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19624
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	19627
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	19629
Hajnal Miklós , a Momentum képviselőcsoportja részéről.....	19630
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	19633
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	19638
Dr. Vadai Ágnes (DK)	19639
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	19643
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	19646
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	19646
Dr. Vadai Ágnes (DK)	19646
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	19647

Dr. Senyei György Barna , az Országos Bírósági Hivatal elnökének előadói válasza	19648
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi Bizottság elnökének előadói válasza	19651
Az ügyészség 2022. évi tevékenységéről című beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat, továbbá Az ügyészség 2023. évi tevékenységéről című beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája.....	19652
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész, a napirendi pont előadója	19653
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója.....	19658
Felszólalók:	
Dr. Pajtók Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19670
Tompos Márton Kristóf , a Momentum képviselőcsoportja részéről	19664
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	19668
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	19669
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	19674
Dr. Vadai Agnes (DK)	19677
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	19680
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész előadói válasza	19684
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi Bizottság elnökének előadói válasza	19689
Az ülésnap bezárása	19692

Az ülésen jelen volt:

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés téli rendkívüli ülésének
3. ülésnapja
2024. december 18-án, szerdán
(9.02 óra - Elnök: Dúró Dóra
Jegyző: Bakos Bernadett)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Az Országgyűlés téli rendkívüli ülésének 3. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Bakos Bernadett és Szűcs Lajos jegyzők lesznek a segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Ház! Az Országgyűlés 34/2012. határozata alapján december 18-án, vagyis ma a **nemzetiségeket ünnepeljük**. 1992-ben ezen a napon került elfogadásra az ENSZ nemzeti vagy etnikai, vallási és nyelvi kisebbségek jogairól szóló nyilatkozata, amely nemzetközi dokumentum elsődleges célja a nemzeti- és közösségi identitásának védelme. E mérföldkövet jelentő döntésre emlékezve Magyarországon 1995 óta december 18-a egyben a nemzetiségek napja is.

Magyarország számára kiemelten fontos az itt élő nemzetiségek védelme, támogatása, sokszínűségének és kultúrájának megőrzése. Mint ismeretes, az Alaptörvény preambuluma kimondja, hogy a Magyarországon velünk élő nemzetiségek az állam fontos tagjai, államalkotó tényezők, akik a magyar politikai közösség részei. A nemzetiségek jogairól szóló, 2011-ben elfogadott sarkalatos törvény széles körben biztosít egyéni és közösségi jogokat az itt élő nemzetiségek számára, úgymint az anyanyelvük szabad használatához, kultúrájuk ápolásához, a nemzetiségi oktatáshoz, valamint az önkormányzáshoz való jogot.

A nemzetiségek jogairól szóló törvény jelenleg 13 nemzetiséget ismer el, nevezetesen a bolgár, a görög, a horvát, a lengyel, a német, az örmény, a roma, a román, a ruszin, a szerb, a szlovák, a szlovén és az ukrán nemzetiséget. A 2022-es népszámlálás alkalmával a népesség kicsit több mint 5 százaléka, 492 ezer fő vallotta magát a hazai nemzetiségek valamelyikéhez tartozónak és további 378 ezer fő valamely más nemzetiséghez tartozónak.

Tisztelt Országgyűlés! Örömmünkre szolgál, hogy a hazai nemzetiségeknek 2014 óta lehetőségük van arra, hogy a parlamentben is képviselve legyenek a nemzetiségi képviselő vagy a nemzetiségi szószólók által. Ma egy német nemzetiségi képviselőt és 11 nemzetiségi szószólót köszönhetünk köreinkben, akik elkötelezettek saját és az összes, hazánkban elismert nemzetiség érdekeinek érvényesítése és képviselete iránt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon fejezzük ki tiszteletünket a hazánkban élő valamennyi nemzetiségnek, bátorítsuk őket arra, hogy vállalják önzoneségüket, használják anyanyelvüket, ápolják hagyományait és kultúrájukat, ezzel is gyarapítva hazánk

nemzeti és kulturális sokszínűségét, gazdagságát. Továbbá engedjék meg, hogy az egész Ház nevében köszönetet mondjak a nemzetiségi szószólóknak és a nemzetiségi képviselőnek a nemzetiségek érdekében végzett áldozatos munkájukért. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Nemzeti Bank 2022. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója**, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat, továbbá a **Magyar Nemzeti Bank 2023. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója**, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig.

A Magyar Nemzeti Bank által benyújtott beszámolók B/4055. és B/8336. számokon, a Gazdasági Bizottság által benyújtott határozati javaslatok pedig H/10064. és H/10065. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Elsőként megadom a szót Virág Barnabás úrnak, a Magyar Nemzeti Bank alelnökének, a beszámoló előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

VIRÁG BARNABÁS, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! Megtiszteltetés a Magyar Nemzeti Bank alapításának századik évfordulóján a Magyar Nemzeti Bankot az Országházban, a parlament előtt a jegybank alelnökeként képviselni.

Engedjék meg, hogy a mai beszámolómat, aminek a témája a Magyar Nemzeti Bank 2022-es és 2023-as üzleti éve, a százéves évfordulóra is emlékezve egy idézettel kezdjem a Magyar Nemzeti Bank első elnökétől, Popovics Sándortól, aki az alakuló közgyűlésen, 1924 májusában említette az alábbi mondatokat. A Magyar Nemzeti Bank létesítésének célja, legfőbb feladata: a pénz megbomlott jogrendjének helyreállítása. Tudjuk, hogy a pénz romlásának megakadályozása egyúttal megelőzése annak az állami, társadalmi és gazdasági katasztrófának, amelynek bekövetkezésétől mindenki fél, aki a múltak tapasztalatain okulva helyesen ítéli meg a jelent és élesen lát a jövőbe. Egy jól megalapozott, a helyes működés garanciájával ellátott jegybank, mely független az államtól, mindenesetre egyik feltétele a bizalom megszületésének és megerősödésének.

Ezek Popovics Sándor gondolatai 1924-ből. Én azt gondolom, máig érvényes gondolatok, és kifejezetten aktuálisak egy olyan időszakban, amikor a világ gazdaságainak nagy része folyamatos krízisektől, folyamatos bizonytalanságtól és az elmúlt években magas fogyasztóiár-növekedéstől, magas inflációtól szenvedett.

Engedjék meg, hogy a jegybank 2022-2023-as teljesítményét rövid beszámolómban a jegybanktörvény szellemiségében, illetve az ott meghatározott mandátumok mentén értékeljem! A jegybanktörvény

egyértelműen fogalmaz a jegybank mandátumait illetően: elsődleges mandátum az árstabilitás elérése és fenntartása, emellett a pénzügyi rendszer stabilitásának megőrzése, a kormányzat gazdaságpolitikájának támogatása és a környezeti fenntarthatósággal kapcsolatos politikák támogatása. Ezen négy pont mentén kívánom értékelni a Magyar Nemzeti Bank működését, és természetesen a végén külön ki szeretnék térni az üzleti beszámoló kapcsán a jegybank működésének pénzügyi eredményeire is a 2022-2023-as évben.

Bevezetőként engedjenek meg néhány gondolatot arról a gazdasági közegről, amely 2022-t és 2023-at, de talán az egész évtizedet, a 2020-as évtizedet meghatározta. Nyugodtan mondhatjuk, hogy egy rendkívüli, gazdaságtörténeti összevetésben is precedens nélküli közegben kellett a jegybanknak politikáját alakítani. Olyan események érkeztek a 2020-as évtizedben egymás után, amelyekről, valljuk be őszintén, a korábbi, megelőző évtizedben már azt gondoltuk, hogy magunk mögött hagytuk és a történelem lapjain léteznek.

(9.10)

Érkezett egy egészségügyi krízishelyzet a koronavírus-járvány képében, háború indult egy szomszédos országban, itt, Közép-Kelet-Európában, ezt egy energiaválság követte. Ezek a sokkhatások kifejezetten súlyosan érintették és súlyos helyzetbe hozták az európai gazdaságokat. Bizonytalanság, instabilitás és már rövid távon is nehezen kiszámítható gazdasági közeg jellemezte az elmúlt éveket, miközben az infláció közel fél évszázad után visszatért a világgazdaságba. Kicsit a múltba révedve érdekes viszagondolni azokra a 2018-19-es konferenciákra, szakmai beszélgetésekre, amiknek a legfőbb témája az volt, hogy talán végre elérte a világ az alacsony infláció és alacsony kamatok korszakát. Nyugodtan mondhatjuk, hogy ez a mából visszatekintve már egy letűnt kor diskurzusa volt. A 2020-as évtizedben egyértelműen véget ért az alacsony infláció és az alacsony kamatok kora.

Ismételten bebizonyosodott az, amire Popovics Sándor, a Magyar Nemzeti Bank első elnöke is már felhívta a figyelmet, hogy az infláció közellenség, a legveszélyesebb gazdasági jelenség, egy gazdasági és társadalmi katasztrófa, amely csökkenti a jövedelmek vásárlóértékét, leértékeli a megtakarításokat, tartósan szétzilálja a bizalmat, destabilizálja a költségvetést és a gazdaságokat. Ennek szellemiségében a Magyar Nemzeti Bank működésének az elmúlt években, illetve 2022-23-ban is a legfontosabb mottója, hogy stabilitás mindenekfelett. Még egyszer, egy precedens nélküli, rendkívül turbulens közegben kellett folyamatosan higgadt, megfontolt és helyes döntéseket hozni.

Térjünk át a négy mandátum értékelésére! Kezdeném az árstabilitási mandátummal. 2021 közepétől

egy fél évszázada nem látott inflációs hullám söpört végig a világon. 2022-ben 88, közel 90 országban két számjegyű inflációt figyelhettünk meg; idetartozott Magyarország is. A jegybanknak nem lehetett más célja, mint a magas infláció megállítása és minél gyorsabb letörése. Ahogy említettem, az inflációs kihívás kifejezetten sérülékeny helyzetben érte az Európai Uniót és azon belül is a közép-kelet-európai régiót. Ezzel összhangban az infláció ezekben a régiókban magasabb volt és később tetőzött, mint más gazdasági régiókban.

A magyar adatokat megemlítve ebben az időszakban: 2022 januárját 7,9 százalékos, a régiós átlag alatti inflációval indítottuk. Innen a 2022-es évet 24,5 százalékos, a régió fölötti inflációval zártuk, majd ezt követte 2023-ban egy gyors dezinfláció. A 2023. decemberi infláció 5,5 százalék volt, amely visszatért a régió átlagára.

Mit tett ebben az időszakban a jegybank? A Magyar Nemzeti Bank mindenkinél korábban azonosította a tartós infláció veszélyeit, a tartós infláció kockázatait. 2021 elejétől folyamatosan épültek be az elemzéseinkbe, a kommunikációnkba - mint azt egy, a London School of Economics-on készült tanulmány is utólag megerősítette - a magas infláció kockázataival kapcsolatos elemek. Ezt követte 2021 júniusától a monetáris válasz is, a kamatemelési ciklus elindítása Európában elsőként. Ez 15 hónapon keresztül, 2022 szeptemberéig tartott. Több mint 12 százalékponttal emelkedtek a hazai kamatok, 0,6 százalékról 13 százalékra.

2022 szeptemberében a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsa a kamatemelési ciklus megállításáról döntött. Azt gondolom, utólag visszaolvasva az akkori érveket, a döntés mögött minden érv gyakorlatilag a jövőből visszatekintve is áll, hiszen addig a régióval együtt haladó inflációt, magasabb kamatkörnyezetet, javuló pénzügyi hangulatot láttunk. A belső kereslet egyre inkább a dezinfláció irányába mozdult el, miközben az előretekintő reálkamataink pozitívvá váltak.

Ugyanakkor egy tényezővel nem lehetett számolni, az pedig a geopolitikai közeg kiszámíthatatlansága. 2022. szeptember 26-án az Északi Áramlat felrobbantása mindent megváltoztatott. A gázárak Európában ismét 200 euró fölé ugrottak. Általános pénzügyi hangulatromlás, feltörekvő piaci tőkekivonás jellemezte az időszakot, amely a magyar forintpiacra az árfolyam gyors leértékelődését okozta. Talán megint csak így visszatekintve mondhatjuk azt, hogy ebben az időszakban a hazai pénzügyi piac egy árfolyamválság-közeli állapotba került, egy olyan állapotba, ahol a gazdaságpolitikának, azon belül a jegybanknak alapvető feladata a stabilitás minél gyorsabb helyreállítása, ahol egyetlen beavatkozási lehetőség van, egyetlen lövés van, azzal kell találni és azzal kell sikert elérni.

Ezt a Magyar Nemzeti Bank 2022. október 14-én, határozott és sikeres lépéseknek köszönhetően

megette. Az úgynevezett egynapos betéti kamat megemelésével, valamint a hazai gazdaságtörténetben egyedülálló módon a Magyarország energia-számláihoz szükséges devizát több mint öt hónapon keresztül biztosítva stabilizáltuk a magyar pénzpiacot. Visszanyerte a hazai pénzpiac a stabilitását, az árfolyam gyors felértékelődést mutatott, a hozamaink jelentős mértékben csökkentek. Azt gondolom, hogy ez a beavatkozás alapja volt annak, hogy 2023-ban a magyar gazdaságban egy gyors dezinflációs folyamat valósulhatott meg. Értelemszerűen, azt gondolom, hogy enélkül a 2023-as év is még az infláció elleni küzdelemlről és az inflációs kihívásokról szólt volna.

2023 januárjában, ahogy említettem, 25 százalék fölött tetőzött az infláció. Innen egy nagyon gyors dezinflációt láttunk az év végéig, 5,5 százalékra csökkentve a rátát. Azt gondolom, hogy a jegybank és a kormányzat által meghozott intézkedések együttesen okozták a gyors dezinflációt. Ennek következtében a reálbérek 2023 szeptembere óta ismét emelkednek, az idei évben már 8-10 százalékos sávban alakultak, és megindult a fogyasztás helyreállása is.

A kamatokat tekintve: 2023 májusától kezdte meg a Magyar Nemzeti Bank a kamatkörnyezet normalizálását. A 2023-as évet 10,75 százalékon zártuk, az aktuális alapkamatszint 6,5 százalék. Úgy sikerült normalizálni a kamatkörnyezetet, hogy közben mindvégig megőriztük a dezinflációt, mindvégig megőriztük az alacsony infláció elleni küzdelemben elért eredményeket, és sikerült fenntartani a pénzügyi stabilitást.

Ugyanakkor azt is látnunk kell, a jegybankban azt is egyértelműen látjuk, hogy nem dőlhetünk hátra. Ahogy említettem, az infláció egy nagyon veszélyes gazdasági jelenség, amely ellen folyamatosan küzdünk kell. Minden eszközzel meg kell akadályozni az infláció visszatérését, és az infláció emlékképeit is ki kell törölni a gazdasági szereplők emlékei közül. Azt gondolom, ez lehet az alapja a magyar gazdaság sikeres helyreállításának 2025-ben.

Áttérnék a második mandátumunkra, ami a pénzügyi stabilitás megőrzése. Azt gondolom, itt talán nagyon sok képviselő is emlékszik még a 2008-2009-es időszakra, amikor megtapasztalhattuk a magyar gazdaságban azt, hogy a pénzügyi rendszer stabilitásának sérülése hosszabb távon is aláássa a gazdasági növekedést. Abban az időszakban, 2008-2009-ben a bankrendszer tőkehelyzete megroppant, a portfólióminőség romlott, miközben családok százai kerültek kiszolgáltatott helyzetbe. A pénzügyi rendszer stabilitását illető mandátum kapcsán a legfontosabb megállapítás az, hogy a rengeteg kihívással jellemezhető 2020-as évtizedben egy pillanatig nem volt kérdés, nem volt kockázat a hazai pénzügyi rendszer stabilitását illetően. Még egyszer, egy olyan időszakra beszélünk, amikor bankválságot láthatunk az Egyesült Államokban, komoly nagybankok kerültek problémás helyzetbe Svájcban, eközben a

magyar bankrendszer, a magyar pénzügyi rendszer folyamatosan stabilan működött, és sikerült minden felmerülő kockázatot még a legelején elhárítani.

(9.20)

Erős tőkehelyzet jellemezte ebben az időszakban a magyar bankrendszert, 18-19 százalékos tőkemegfelelés, közel 2000 milliárd forintos szabad tőke, bőséges likviditás, amely a hitelezési képességet mindvégig megtartotta a szektor esetében. Azt gondolom, ennek az eredménye egyébként a 2024. évben látott lakossági hitelezésben bekövetkező nagyon gyors fordulat, ami, azt gondolom, a következő években is fennmaradhat.

A pénzügyi rendszer stabilitásának megőrzése területén is voltak olyan időszakok, amikor azok a kockázatok, amelyek ezt a korszakot vagy ezeket az éveket jellemezték, egy-egy pillanatba sűrítve még akutabb fejleményeket vagy fejlemények rémképét vetítették előre. Ilyen volt 2022. március elején, az orosz-ukrán háború kitörését követően a Sberbank esete. A hazai Sberbank működése 2022. március elején ellehetetlenült. Talán érdemes megemlíteni, hogy a Sberbanknak ebben az időpontban 62 ezer hazai betétese volt, tehát 62 ezer ember megtakarításáról kellett gyorsan megfelelő, szakszerű és felelős döntéseket hozni.

Azt gondolom, az a végelszámolási folyamat, amelyről a Magyar Nemzeti Bank döntött, ezeket az eredményeket maximálisan teljesítette. 10 napon belül sikerült, 10 napon belül a betétesek 100 ezer euróig visszakapták a megtakarításaikat, és az év során, a 2022. év végéig lezárult a teljes körű kártalanítás. Tehát nemcsak a 100 ezer euróig meglévő megtakarításokat, hanem afölötti megtakarításukat is visszakaphatták a betétesek, miközben a banki hitelállomány értékesítése is megtörtént az év végéig.

Tehát ez is azt mutatja, hogy egy rendkívüli helyzetben, amikor napokon belül kellett, azt gondolom, egy problémás bank helyzetét megoldani, illetve megelőzni azt, hogy annak bármiféle tovagyűrűző hatása legyen a hazai pénzügyi rendszer működésére, azt gondolom, gyors, szakszerű beavatkozással sikerült biztosítani a magyar családok megtakarítását.

Egy másik, azt gondolom, hasonlóan fontos, bankrendszert érintő eseménye volt a 2022-2023. évnek az MBH-bankcsoport esetében a bankfúzió létrejötte. Ezt a folyamatot a koncepció megszületésétől kezdve kiemelt figyelemmel kísérte a Magyar Nemzeti Bank, és kíséri figyelemmel jelenleg is. Ez 2021 elején kezdődött, és 2023 áprilisában zárult, amelynek köszönhetően ma már egy új, versenyképes hazai bank kezdhetne meg a működését.

Néhány számadat a magyar bankrendszer jövedelmezőségéről: a 2022. évet 489 milliárd, a 2023. évet 1468 milliárd forintos jövedelmezőséggel zárta a magyar bankrendszer. Ezek, valljuk be, nagyon magas számok, amit, azt gondolom, egy gazdaságpolitikusnak

meg kell nézni, hogy milyen okok állnak mögötte. Értelemszerűen az a jobb kimenet, ha erős reálgazdasági aktivitás vagy erős hitelezési aktivitás okozza a jelentős jövedelmezőséget. Értelemszerűen ebben az időszakban nem erről beszélhetünk. Ha más okok vannak, akkor, azt gondolom, az a helyes, ha azért a gazdaságpolitikusok is kicsit összeráncolják ilyenkor a homlokukat.

Ezt a Magyar Nemzeti Bank megtette. Konzervatív osztalékfizetési szabályokat hoztunk ebben az időszakban, biztosítva azt, hogy ez a jövedelmezőség, ami, még egyszer, azt gondolom, kiugró, akár a hazai historikus adatokat nézve is, a jövőbeli hitelezési képességet vagy a jövőbeli reálgazdasági aktivitást legyen képes majd támogatni, és ne azonnali osztalékfizetés formájában hagyja el az országot.

A hitelezési aktivitást tekintve azt láttuk, hogy az aktivitás lassult, 2023-ban érte el a lakossági hitelezés a mélypontot, innen viszont 2024-ben nagyon gyors élénkülés jött. A lakáshiteleknel több mint duplázódott az idei évben a hitelkihelyezés 2023-hoz képest, de a vállalati hitelek esetében, azt gondolom, a fordulat még előttünk van.

Végezetül a pénzügyi stabilitási mandátumhoz kapcsolódva szeretném megjegyezni, hogy a lefolytatott felügyeleti ellenőrzések száma 490 volt 2022-ben, és 492 2023-ban, 1,8 milliárd és 3,7 milliárd forintos bírságbevételt eredményezve a jegybank oldalán.

Ezen a ponton szeretnék áttérni a harmadik mandátumra, ami a kormány gazdaságpolitikájának támogatása, és azt gondolom, hogy az érdeklődés nagyon erőteljes homlokterében volt az elmúlt években. Ha a 2022-23. évet szeretnénk értékelni, azt gondolom, érdemes egy lépést visszalépni, hiszen azok a döntések, amelyek 2020-21-ben megszülettek a jegybank részéről, értelemszerűen még a '22-23. évet is alapjaiban határozták meg. A 2020-21. évben azt láthattuk, hogy a koronavírus-járvány időszakában a Magyar Nemzeti Bank 11 000 milliárd forintot juttatott különböző programokon keresztül a magyar gazdaságba, ezzel alapvetően meghatározva azt a gyors helyreállási periódust a koronavírus-járvány után, ami mindössze hat negyedévig tartott. Itt is talán érdemes összevetni az adatokat a 2008-2009-es válság utáni évekkkel, ahol hat évig tartott elérni a válságot megelőző időszak GDP-adatait. Ezt most hat negyedév alatt megtettük, köszönhetően a jegybanki 11 000 milliárd forintos programoknak. Ennek a hatásai, azt gondolom, a 2022-2023. év gazdasági adataiban is megjelentek.

Az értelemszerűen magas inflációs időszakban - ahogy már azt a korábbiakban említettem - a jegybank legfontosabb szerepe, legfontosabb feladata az infláció letörése. Tehát a reálgazdaság akkor tud visszaállni, akkor tud helyreállni egy normál működési közegbe, ha az inflációt sikerül lehozni, az inflációt sikerül megtörni; ez 2023-ban megvalósult.

Emellett, azt gondolom, fontos fejleménye volt ennek az évtizednek és kifejezetten az elmúlt éveknek, hogy a versenyképesség szó mint fogalom, cél egyre aktívabban került be a hazai gazdaságpolitikai közbeszédbe, és azt gondolom, talán az idei évben a legfontosabb prioritássá vált a hazai gazdaságpolitikai döntéshozatalban is.

Ezt a Magyar Nemzeti Bank üdvözli és teljes mellszélességgel támogatja. Talán itt, a Parlament falain belül is ismert, hogy a Magyar Nemzeti Bank 2015 óta készít folyamatosan versenyképességi elemzéseket, javaslatokat, amelyek célja minden esetben az, hogy egy korábban sikeres extenzív növekedési modell után Magyarország egy gyorsabb termelékenységnövekedésen, a versenyképesség javulásán alapuló növekedési modellel is sikeres tudjon lenni majd a 2020-as évtizedben.

Több egyéb intézkedést is hozott a Magyar Nemzeti Bank a kormányzati gazdaságpolitika támogatására. 2021 végén indította el azt a „Zöld otthon” programot, aminek a célja az volt, hogy a magyar családok is energiahatékony lakások vásárlására, illetve építésére kaphassanak kedvezményes hiteleket. A program 2022 májusáig tartott; 300 milliárd forint értékben 8600 háztartás vette igénybe, és jól mutatja a program sikerességét, hogy 10 százalékról 50 százalékra ugrott ebben az időszakban a korszerűnek minősített, jobb minőségű ingatlanfedezetek aránya. Szintén ezt a célt szolgálta a hazai zöldjelzáloglevélpiac kiépítése. Itt 275 milliárd forintos piacot épített fel a jegybank néhány negyedév alatt.

Végezetül, ezen a területen belül, azt gondolom, érdemes hangsúlyozni, illetve bemutatni azokat a lépéseket, amelyek célja a digitális gazdaság fejlesztése volt Magyarországon. De talán ennek az évtizednek a másik kulcsszava a digitalizáció előretörése, amely az élet minden területét viharos sebességgel alakítja át. Nincs ez másként a fizetési rendszereken belül sem, ahol a cél gyors, biztonságos és olcsó fizetési megoldások kialakítása. Itt az első lépést 2020 márciusában tette meg a Magyar Nemzeti Bank az azonnali fizetések rendszerének elindításával.

A fizetések mintegy 96 százaléka két másodpercen belül teljesül; több mint 700 millió tranzakcióról van szó. Ezen az úton mentünk tovább a 2022-23. év fejlesztéseiben, ahol az eredmény 2024-ben az úgynevezett qvik fizetés, tehát a QR-kódos fizetés bevezetése lett, ami, azt gondolom, a következő időszakban meghatározó szerepet fog betölteni a hazai fizetési forgalomban.

(9.30)

Még egyszer, a fogyasztók számára ingyenes fizetési lehetőségről van szó, ami a hazai infrastruktúrát használja, és azt gondolom, a kereskedők oldalán is 30-50 százalékos költségcsökkentést fog okozni. Ennek az elterjesztése a következő hónapok feladata lesz.

Végezetül itt érdemes megemlíteni, hogy új kockázatok is megjelentek a fizetési forgalom kapcsán, a kiberkockázatok, ez is egy nemzetközi jelenség, ami Magyarországot is érintette. Azt gondolom, itt közös feladat a bankrendszer, a kormányzat, a jegybank és a fogyasztók számára az, hogy a kiberkockázatokat a lehető legalacsonyabb szintre mérsékeljük. 2022-ben ennek szellemében indította el a jegybank a Kiber-Pajzs-programját.

Engedjék meg, hogy az időm vége felé még az utolsó mandátumunkkal is röviden foglalkozzak, ez a környezeti fenntarthatósággal kapcsolatos politikák támogatása. Ezen a területen a jegybank az elmúlt években kifejezetten aktívvá vált, és a nemzetközi térben is vezető szerepre törekedett. Azt gondoljuk, hogy a klímaváltozás az egyik legfontosabb megatrend, ami az aktuális évtizedet, illetve a jövőnket alakítja, enélkül nincs sem árstabilitás, sem pénzügyi stabilitás a jövőben. Ezzel a jegybankoknak, azt gondolom, aktívan foglalkoznia kell a továbbiakban is.

A zöldjegybankolás területén már említettem több olyan programot, amelynek a célja az volt, hogy a magyar gazdaság energiahatékonysága javulhasson. A Magyar Nemzeti Bank a teljes működését fenntarthatóbb irányba mozdította el, a tartalékezeléstől a pénzügyi felügyelésen át az operatív működésig és a monetáris politikáig bezárólag minden területen a zöldműködést helyeztük előtérbe. Ennek elismerése, hogy a Positive Money csoport a Magyar Nemzeti Bankot a legjobb zöldminősítésű jegybankok közé sorolta, és hasonló minősítést adott egyébként a WWF is az elmúlt évben.

Zárásként engedjenek meg néhány egyéb, a jegybank működését jellemző eredményfolyamat-értékelést is. Ez a jegybanki eredmény, ami talán itt a listán az első helyre kívánczok: a jegybank a 2022-es és '23-as évben jelentős veszteségek mellett működött, a 2022-es évben 402 milliárd, a 2023-as évben 1700 milliárd forint volt a jegybank vesztesége. Itt fontos hangsúlyozni azt, hogy egy rendkívüli közegben működött a magyar gazdaság ebben az időszakban, a világban általánossá vált ebben az időszakban a jegybanki veszteség, általános jelenség volt. Látni kell azt, hogy a jegybank egy speciális intézmény. A jegybankok eredménye nem az intézményi, üzleti működést minősíti, hanem a gazdasági körülmények tükrözi. Emellett hangsúlyozni kell azt, hogy a jegybanknak eredménycélja nincs. A kulcs továbbra is, ahogy említettem, az árstabilitás, és az MNB vesztesége e tekintetben gyakorlatilag a teljes magyar gazdaság nyeresége, hiszen ott van a cégeknek alacsonyabb forrásköltségek formájában, ott van a bankoknál, ott van a lakossági szereplőknél, akik részt tudtak venni a kamatstop intézményében, és ott volt a költséghatékosság, ami ebben az időszakban is stabil alacsony finanszírozás mellett tudott forrásokhoz jutni.

Azt gondolom, amit fontos megemlíteni a jövőt illetően, hogy az idei évben már a sajáttőke-pozíciója

javul a jegybanknak. Azt gondolom, itt a jegybanktörvény egyértelműen fogalmaz: a cél az, hogy a sajáttőke-pozíció a következő években visszakerüljön pozitív tartományba.

Azt gondolom, az idei évben már több száz milliárd forintos javulás fog beállni a sajáttőke-helyzetében a jegybanknak. Ebben egy fontos elem lesz azok a befektetési döntések, amelyeket az elmúlt évek során a jegybank meghozott. Itt szeretném kiemelni az aranytartalék folyamatos növelését. Ezt 2018-ban kezdte el a Magyar Nemzeti Bank, akkor 3 tonna aranytartalékkal bírtunk. Ezt az elmúlt évek során 110 tonnára növelte a Magyar Nemzeti Bank, ami azt jelenti, hogy egy főre vetítve jelenleg Magyarországnak van a legnagyobb aranytartaléka, 0,37 uncia/fő.

Mindig is hangsúlyoztuk, hogy az aranytartalék növelése a Magyar Nemzeti Bank számára nemzetstratégiai döntés. Úgy emlékszem, a korábbi években ennek kapcsán is kaptunk azért elég sok kritikát, hogy mi szükség van még aranyat fölhalmozni ebben az időszakban. Én úgy láttam, hogy ezek a kritikák azért az elmúlt egy-másfél évben elhalkultak, amikor minden újságcikk, minden hír arról szólt, hogy éppen az aranyárfolyam hogyan üt át újabb és újabb csúcspontokat.

Tehát azt gondolom, hogy most már visszatekintve nem kérdés az, hogy a nemzetstratégiai szempontok alapján is indokolt volt az aranytartalék növelése. Itt is csak egy számadatot engedjenek meg. Tehát a vásárláskori értéke az aranyhoz körülbelül 5 milliárd euró, a jelenlegi piaci értéke az aranytartalékunknak valahol 9 milliárd euró körül van. Tehát azt gondolom, az az értéknövekedés, ami az aranyon bekövetkezett, az idei évben már még egyszer azt fogja okozni, hogy a sajáttőke-pozíciója a jegybanknak elkezd javulni.

(Dr. Szűcs Lajos elfoglalja a helyét a jegyzői székben.)

Végezetül a tudományos, nemzetközi kapcsolatokat szeretném a jegybanknak még röviden értékelni. 2022-23-ban is több mint tíz könyvet jelentettünk meg, és nagyjából hetven szakmai jelentésünk volt. Talán még egy területet szeretnék ezen feladatainkon belül kiemelni, az a digitalizációnak a jegybankipénzfejlesztésekben elért implementálása. Itt is az elmúlt hónapokban született meg az a döntés a Central Banking részéről, hogy a Magyar Nemzeti Bank digitális jegybankpénz kísérleti projektjét az év jegybanki *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeletelt.)* innovációjává választották, ami, azt gondolom, jól mutatja azt, hogy a 2022-23-as év fejlesztései sikeresek voltak ezen a téren.

Utolsó mondatként engedjék meg, hogy a nemzetközi kapcsolatrendszer fejlesztéséről számoljak be. Itt a Magyar Nemzeti Bank célja továbbra is az, hogy a globális jegybanki és pénzügyi hálózatok jelentős központjává váljon. Prioritás mind a nyugati, mind a

keleti kapcsolatok erősítése. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Azt gondolom, hogy itt a Lámfalussy-konferencia és a Budapest Eurasia Forum nemzetközi szinten is jegyzett konferenciává vált ebben az időszakban.

Ennyit szerettem volna nagyon röviden elmondani. Még egyszer, azt gondolom, az időszak kulcsa a stabilitás fenntartása, a stabilitás megőrzése és a növekedés lehetőségének a biztosítása. Azt gondolom, minden feladatunkat ennek szellemiségében végeztük, és minden mandátumunkat a nap végén sikeresen teljesítettük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Gazdasági Bizottság elnökének, a határozati javaslatok előterjesztőjének, 30 perces időkeretben, aki jelezte, hogy a felszólalását a pulpitusról kívánja elmondani. Parancsoljon, elnök úr, öné a szó.

BÁNKI ERIK, a Gazdasági Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Alelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Gazdasági Bizottság mint feladat- és hatáskör szerint eljáró és illetékes bizottság, 2024. november 25-ei ülésén megtárgyalta a Magyar Nemzeti Bank 2022-es és 2023-as évről szóló üzleti jelentéseit és beszámolóit.

A bizottság megállapította, hogy a jegybank 2022. és 2023. évekről szóló üzleti jelentései és beszámolóit megfelelnek a jogszabályoknak foglalt követelményeknek, alaposan és részletesen beszámolnak a jegybank feladatairól, monetáris politikájáról, makroprudenciális és felügyeleti tevékenységéről. A beszámolók ezenkívül kimerítő tájékoztatást adnak a pénzügyi közvetítőrendszerrel, valamint a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerek biztonságos működéséről is.

A jelentések tartalmazzák továbbá a Magyar Nemzeti Bank könyvvizsgálói záradékkal ellátott mérlegét és eredménykimutatását, illetve a kapcsolódó kiegészítő mellékleteket is.

Mindezek alapján a Gazdasági Bizottság 11 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett döntött a H/10064., illetve a H/10065. irományszámú határozati javaslatok elfogadásáról, és az MNB beszámolóit alapján az önök előtt fekvő határozati javaslatokat terjesztette a tisztelt Ház elé.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hölgyeim és Uraim! Az egyik, a Nemzeti Bank által szervezett gazdasági konferencián elnök úr a megnyitóban a következőképp fogalmazott: „társágunk jövője az, hogy az európai jövő térsége legyen”.

(9.40)

Azt gondolom, hogy a Magyar Nemzeti Bank elmúlt éves tevékenységei éppen ezt a szemléletet, ezt a

filozófiát támasztották alá, hiszen azok az intézkedések, amelyeket a 2022-2023-as években megtett a Nemzeti Bank a kormánnyal együttműködve a magyar gazdaság újraindítása, stabilitása, a pénzügyi stabilitás megteremtése, illetve megtartása érdekében, ezek azt a célt szolgálták, hogy Közép-Európa, beleértve Magyarországot, az európai gazdasági fejlődés motorja legyen a következő időszakban. És a mostani számok, a nemzetközi nagy hitelminősítő intézetek előrejelzései alapján is a következő évben valóban Magyarország és Közép-Európa lesz az Európai Unió gazdaságának és fejlődésének motorja.

A nemzetközi gazdasági környezet 2022-ben elsősorban a koronavírus-járványt követően elindult globális inflációs nyomás, valamint az orosz-ukrán háború által okozott turbulens és sokszor kiszámíthatatlan áru- és pénzügyi folyamatok jellemzésével telt. A bekövetkezett geopolitikai változások és annak nyomán kialakuló makrogazdasági és piaci események ellenére a hazai bankrendszer stabil maradt. Sokkellenálló-képessége mind a likviditási helyzet, mind pedig a veszteségtűrő-képesség szempontjából kifejezetten jól vizsgázott. A magyar bankok folyamatosan képesek voltak biztosítani a szükséges forrásokat a gazdasági szereplők számára, elősegítve ezzel a zökkenőmentes működést és az erősödést. Itt fontos megemlíteni, hogy a mögöttünk hagyott nehéz éveket azért sikerült leküzdenünk, mert az ország gazdasága megfelelően stabil alapokat adott, hiszen nyugodtan mondhatjuk, hogy a 2010-es évtized a Trianon utáni időszak legsikeresebb évtizede volt gazdaságfejlesztési szempontból.

A 2010-es években nemcsak stabillá és dinamikusá vált a magyar gazdaság, sor kerülhetett minden idők leggyorsabb és legeredményesebb hazai válságkezelésére is. A gyors és hatékony kormányzati és jegybanki beavatkozás, ezen belül pedig a Magyar Nemzeti Bank által célzottan a gazdaság rendelkezésére bocsátott több mint 11 000 milliárd forintos likviditás hatására a GDP, a nemzeti össztermék mindössze másfél év alatt érte el a Covid okozta válság előtti szintjét. Emlékezzünk, ehhez 2008 után, a világgazdasági és pénzügyi válság után több mint hat évre volt szükség, hiszen akkor a válság egy szerkezetiileg gyenge gazdaságot támadott meg, és a válságra hozott politikai, gazdaságpolitikai döntések is hatástalannak bizonyultak.

A gazdasági növekedés alapja a munka, ezen a téren történelmi előrelépést hajtottunk végre. Ma egymillió fővel több ember dolgozik, mint 2010-ben, amelyhez a kedvező adórendszer - amely amerikai elemzőintézet szerint a világ hetedik legversenyképesebb adórendszere -, illetve a szabályozási változások mellett a monetáris politika is jelentős részben hozzájárult. Ez a jelentős fordulat azt eredményezte, hogy a foglalkoztatási rátánk meghaladta az Európai Unió átlagát, a 35-59 éves korosztályban pedig az Európai Unió öt legjobban teljesítő országa közé kerültünk.

A számítások szerint 2010-19 között átlagosan 2,9 százalékos GDP-növekedés közel egyharmada a munkahelyteremtésből keletkezett. De talán még fontosabb, hogy elértük mára azt, hogy ha valaki szeretne dolgozni Magyarországon, az tud is munkát találni és munkát vállalni.

A Magyar Nemzeti Bank által meghirdetett programok is nagyban hozzájárultak a nemzetgazdaság támogatásához. Ilyen volt például a 2022-ben lezárt növekedési és hitelprogram „Zöld otthon” programja, amelyről alelnök úr is beszélt a beszámolójában, melynek 300 milliárd forintos keretösszege 8600 magas energiahatékonysággal rendelkező ingatlan építését, illetve vásárlását tette lehetővé kedvező kamatozású hitelforrások biztosításával. Emellett a 2022-es esztendőt is érintette a növekedési kötvényprogram, melyet 2021-ben ugyan lezárt a Magyar Nemzeti Bank, de a folyamatban lévő ügyletek realizálása érdekében még 2022-ben is vásárolt vállalati kötvényeket. A program egésze során kötvényvásárlásra összességében 1549 milliárd forint névértékben került sor. Ez a jegybanki forrás jelentős mértékben járult hozzá a hazai vállalati kötvénypiac fejlődéséhez.

Tisztelt Ház! A 2020-as évek válságsorozata előtt, 2017 és 2020 között a Magyar Nemzeti Bank sikeresen megvalósította egyik legfontosabb mandátumát, az árstabilitást. Ebben a négy évben az átlagos infláció 3 százalék volt, ingadozása sem volt jelentős, a 48 hónapból 44 hónap folyamán az infláció a Magyar Nemzeti Bank toleranciasávjában volt, azaz 2-4 százalékos szint között mozgott. 2021-től azonban az egész világ új helyzettel szembesült, hiszen egy globális inflációshullám indult el a világgazdaságban. Ott voltak a koronavírus-járvány utáni negatív gazdasági hatások, a sorozatos, elhibázott brüsszeli döntések, illetve a mai napig dúló háború a szomszédunkban. Ezt tetézték még a rekordmagasra ugró európai energiaárak. Emlékezhetünk, a gáz ára az európai piacokon egyes időszakban tízszeresen haladta meg a 2010-es szintet. Hasonlóan emelkedett az áram ára is, és óriási volatilitást mutatott. Ez a helyzet nyilvánvalóvá tette Európa gyengeségét és versenyképességi hiányosságait. Az infláció azokban az országokban emelkedett a legmagasabbra, amelyek a legközelebb voltak a háborús zónához Közép-Kelet-Európában.

Ezen belül különösen sújtották az energiaárak azokat az országokat, amelyek nem rendelkeztek tengerparti kikötővel, hogy cseppfolyós földgázzal helyettesítsék az egyre dráguló európai gázt. A 2023-as év világszerte az infláció leszorításának jegyében telt, melyet Magyarországon 2023 végére sikerült 5,5 százalékra csökkentenünk. Nemzetközi gazdaságtörténeti összehasonlításban is jelentős eredményt értünk el, hiszen az áremelkedés magas ütemének ilyen sebességű csökkentése a világ abszolút élmezőnyébe tartozik.

Az infláció sikeres visszaszorítását együttesen eredményezte a Magyar Nemzeti Bank fegyelmezett monetáris politikája, a nyersanyagárak csökkenése, a

belső kereslet mérsékelt szintje és a kormányzat versenyt erősítő lépéssorozata. 2023 tehát az inflációs fordulat éve volt hazánkban. Az elért eredmények és a javuló kockázati környezet lehetővé tette, hogy a Magyar Nemzeti Bank 2023 májusától elkezdje a kamatok mérséklését, és 18 százalékról az alapkamat 13 százalékos szintjére csökkentse az egynapos betéti gyorstender kamatát. A jegybank - elsődleges céljának veszélyeztetése nélkül - a rendelkezésére álló eszközökkel támogatta a kormány gazdaság-, valamint környezeti fenntarthatósággal kapcsolatos politikáját. Ezzel összhangban a Monetáris Tanács 2023 negyedik negyedévében folytatta a kamatok csökkentését.

A Magyar Nemzeti Bank összesen 725 bázisponttal csökkentette a jegybanki effektív kamatot az év végéig. Törvényi mandátumának megfelelően így kezelte helyesen és megfelelően ezt a rendkívüli helyzetet. A jegybank és a kormány intézkedéseinek köszönhetően az inflációt sikerült visszaszorítani, és 2024-ben ismét a 3-4 százalék közötti inflációs adatokat láthattuk. Az alacsony infláció feltétlenül szükséges volt a gazdaságnak ahhoz a fellendüléséhez, amely 2025-ben 3 százalék feletti növekedéssel járhat majd.

Mindezek ellenére sajnos az látható, hogy a világgazdasági versenyben Európa vesztesre áll. A legfrissebb adatok alapján a harmadik negyedévben az Egyesült Államokban 2,7 százalékkal, míg Kínában 4,6 százalékkal nőtt a GDP. Az Európai Unióban folytatódott a gazdasági növekedés, 2023 utolsó negyedéve óta lassú, de mégis emelkedése azonban így is csupán 0,9 százalékos bővülést realizálhatott. A meghatározó gazdaságok közül a jövő évben az Egyesült Államokban és Kínában is lassulhat a növekedés üteme. Az Egyesült Államokban 2,8 százalékos, míg Kínában 4,8 százalékos bővülést prognosztizálnak.

Végül fontos beszélnünk a jegybank sikeres tevékenysége kapcsán a válságálló pénzügyi stabilitásról is. A Magyar Nemzeti Bank prudenciális eszköztára révén a bizonytalan gazdasági környezetben és a háború okozta sokk helyzetben is fenntartotta a pénzügyi stabilitást. Jelentős különbség a 2008-ban kezdődő pénzügyi válsággal szemben, hogy a hazai bankrendszer stabil maradt az elmúlt két évben a Covid-járvány, az energiaválság és az orosz-ukrán háború okozta gazdasági bizonytalanság árnyékában is. Ehhez a Magyar Nemzeti Bank jelentős mértékben hozzájárult a koronavírus-járvány negatív gazdasági hatásait kezelő programok révén, amelyek hosszú távon biztosították a bankrendszer magas likviditását, amely a legfrissebb adatok szerint meghaladja a 21 000 milliárd forintot, azaz a háztartások és a vállalatok betétállományának mintegy 70 százalékát. A bankrendszer tőkéje is robusztus szinten maradt, és 2024 szeptemberében több mint 2000 milliárd forinttal haladta meg a szabályozói követelményeket. A bankok tehát folyamatosan képesek voltak és jelenleg is képesek kielégíteni a gazdasági szereplők finanszírozási igényeit. Nemcsak a bankrendszer, hanem a vállalatok és a családok pénzügyi

biztonságát is sikerült megőrizni a nehézségek ellenére. Azon vállalatok és családok aránya, amelyek jelentősebb késéssel tudják csak teljesíteni hiteltörlesztéseiket, historikusan alacsony, mindössze 1,2 százalékot tesznek ki ma.

(9.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmondottak alapján is, illetve a Magyar Nemzeti Bank beszámolója alapján is látható, hogy a munkaalapú gazdaság működőképes, a kormány és a Magyar Nemzeti Bank eredményeinek köszönhetően a válságok idején is sikerült megvédeni a 2010 óta elért eredményeket, sőt mára több mint háromszorosára emeltük a magyar gazdaság teljesítményét. Mindezek mellett alacsony szinten tartottuk a munkanélküliséget, a válság enyhülésével pedig immár egy éve a reálbérek is újra emelkednek.

A jövő évre tekintve elmondható, hogy az Európai Bizottság, az IMF, az OECD és a nagy nemzetközi hitelminősítők is a magyar gazdaság kiemelkedő teljesítményére számítanak, ami lehetőséget teremt arra, hogy a magyar gazdaság visszatérjen a járvány előtti, magas ütemű növekedési pályára, és így képes lehet az Európai Unió átlaga feletti növekedés elérésére és annak fenntartására is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nemzet, vállalkozás vagy család akkor jár jól, ha kivédi a negatív kockázatokat, és él a pozitív lehetőségekkel. A legtöbbet az nyeri, aki képes a kockázatokat kiaknázott lehetőségekké kialakítani. Ez a mi hitvallásunk. Hisszük, hogy a magyar családok, a hazai vállalkozások és a magyar kormány erre képes lesz a következő években is, hiszen Magyarország meg tudja csinálni azt, amit eltervezett.

Szeretném megköszönni a Magyar Nemzeti Bank elnökének, alelnökeinek, munkatársainak azt az áldozatos munkát, amelyet elvégeztek a '22-es és a '23-as években is, azt az együttműködést, amelyet a kormány gazdaságpolitikai törekvéseinek segítésére és szolgálatára hoztak meg, és a lehetőségeikhez képest meghozott legjobb döntéseket, amelyekkel sikerült a nehéz külgazdasági, külpolitikai körülmények ellenére is a magyar gazdaság stabilitását, a magyar pénzügyi rendszer stabilitását megőrizni, és egy olyan növekvő pályára álló gazdaság alapjait megteremteni, amelynek eredményeit majd jövőre és a következő években fogjuk tudni learatni. Köszönöm szépen a figyelmet, és köszönöm szépen a jegybank munkáját. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vita során.

Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Előszörként megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának,

aki jelezte, hogy a felszólalását a pulpitusról kívánja elmondani. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

SZATMÁRY KRISTÓF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon a Magyar Nemzeti Bank 2022-es és 2023-as üzleti jelentését és beszámolóját tárgyaljuk, de valójában, ha átfogó értékelést szeretnénk adni, ennél tágabb időtávra és sokkal szélesebb összefüggésekre kell tekintettel legyünk. Ez a két év ugyanis nem értelmezhető önmagában, a magyar gazdaság teljesítménye nem vizsgálható a globális környezet, a Magyar Nemzeti Bank működése pedig a hazai gazdasági folyamatok nélkül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint az előzőkben már többféleképpen is elhangzott, azt erősíteném meg, hogy 2020-tól egy új időszak kezdődött, amely, talán lehet úgy mondani, hogy a válságok sorozatával írta be magát a gazdaság- és világtörténelembe is. A Covid-járvány, háborúk, energiaár-robbanás, európai versenyképesség krízise mind-mind súlyos kihívások elé állították hazánkat, de egyébként az egész világot is.

Ezekre a kihívásokra Magyarország erős gazdasági alapokkal válaszolt, vagyis erős gazdasági alapokkal tudott nekifogni a válságkezelésnek. A 2010-es évek gazdaságpolitikájának ugyanis nemcsak a dinamikusabbá tétele sikerült, hanem stabilitást is adott a magyar gazdaságnak. A Covid-járvány volt az első nagy megrázkódtatás, de gyors és hatékony válságkezelés követte ezt itt, Magyarországon. A kormány és a Nemzeti Bank beavatkozásának köszönhetően - ideértve a jegybank által biztosított 11 000 milliárd forintos likviditást - a magyar GDP mindössze másfél év alatt érte el a válság előtti szintet. Emlékezzünk arra, hogy 2008 után ugyanez hat évbe telt. A sikeres válságkezelés tehát önmagáért beszél mind a hazai, mind a nemzetközi összehasonlítások fényében is.

De, tisztelt Ház, sajnos a válságok nem értek véget. Szomszédunkban háború tört ki, ennek következményeként példátlan energiaár-emelkedést látunk. Az európai versenyképesség hanyatlása, ami jelen időben is tart, sajnos nagyon komoly kihívások elé állítja hazánkat. Mindezekre azonban ismét gyors és határozott, következetes intézkedések születtek. Egyetlen példát hadd emeljek ki itt a háború okozta válság kapcsán, ami már egyébként itt az elnök úr beszámolójában is elhangzott, amelyre talán mindenki jól emlékezhet: ez a Sberbank engedélyének a visszavonása. A gyors intézkedésnek köszönhetően az ügyfelek kártalanítása a jogszabályok szerint zajlott, és a pénzügyi rendszer teljesen stabil maradt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Nemzeti Bank elsődleges célja - az alapokmányukból adódóan is - az árstabilitás megőrzése. A 2017-2020 közötti időszakban az infláció átlagosan 3 százalék volt, és szinte végig a jegybanki toleranciasávban mozgott. Az

infláció 2021-től azonban világszerte új erővel tört felszínre. A Covid utáni gyors kereslet felpörgése párosult egyébként az ellátási láncok lassú helyreállításával, amit tetézett az időközben kirobbant orosz-ukrán háborúnak főleg az energiaárakra vonatkozó hatása vagy azoknak az ugrásszerű megemelkedése.

Ebben a helyzetben minden tisztelet a jegybanknak, ugyanis 2021 júniusában elsőként indította el Európában a kamatemelési ciklust, felismerve ezeknek a külső tényezőknél az infláció emelkedésére való nagyon komoly hatását. A jegybank szigorú monetáris politikájának és a kormány inflációellenes intézkedéseinek talán együttes hatása volt az, hogy 2023 végére az infláció Magyarországon visszatérhetett az egy számjegyű tartományba. Ez gazdaságtörténeti szempontból is kiemelkedő eredmény, ha azt vesszük, hogy a magas infláció sok esetben ilyen válságok kapcsán korábban évekig velünk maradt. A gazdasági növekedéshez, a reálbérek emelkedéséhez és a beruházások újraindításához is kulcsfontosságú volt az infláció letörése.

Fel kell hívnom a figyelmet itt a beszámolók kapcsán a Magyar Nemzeti Bank veszteségeinek kérdésére is, amelyeket 2022 és 2023 folyamán szenvedett el. Ezek a veszteségek azonban, lehet úgy fogalmazni, hogy a válságkezelés árát is jelentették. Célzott gazdaságösztönző programok, vállalati és lakossági hitelezés újraindításából következnek, illetve a kamatemelések együttesen növelték a jegybanknak ezt a hiányát. Ugyanakkor fontos leszögezni, hogy a költségvetés haszna a nemzetgazdaság egészénél jelent meg e tekintetben. Egy '23-as törvénymódosítás azonban kezelte ennek a magyar költségvetésre vonatkozó negatív hatásait, ugyanis a negatív saját tőke a továbbiakban nem jelent terhet a magyar költségvetés számára. Nemzetközi példák bizonyítják, hogy a jegybank a negatív saját tőke mellett is hitelesen és hatékonyan tud működni.

Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Alelnök Úr! Talán érdemes néhány szót arról is beszélni, hogy ez a beszámoló egyben gyakorlatilag Matolcsy György és munkatársai jegybanki mandátumának a végéhez is kötődik, és ezért érdemes talán visszatekintnünk egy gondolatnyit az elmúlt 12 évre, amely a független Magyar Nemzeti Bank történetében is kiemelkedő időszak volt. Talán itt illik a magam és a Fidesz-frakció nevében is megköszönni ezt a 12 év munkát Matolcsy György elnök úrnak, alelnök uraknak és minden munkatársuknak.

(10.00)

Matolcsy György vezetésével a Magyar Nemzeti Bank számos, lehet azt mondani, történelmi eredményt ért el, számos újítást, a gazdaságot segítő újítást vezetett be; a növekedési hitelprogramokkal, a kis- és közepes vállalkozásoknak nyújtott támogatással és sok egyébvel a gazdasági egyensúly és növekedés egyidejű megteremtéséhez járult hozzá, illetve a válságokat sikeresen kezelte.

Összegzésként, képviselőtársaim, a 2020-as évek válságai ismét próbára tették a magyar gazdaságot és a jegybankot, de a kormány és a Nemzeti Bank, még ha néha más hangsúllyal is, de összehangolt munkájának köszönhetően hazánk ismét talpra tudott állni. Az infláció letörése, a pénzügyi stabilitás megőrzése, valamint a gazdasági növekedés feltételeinek megteremtése világosan mutatja: a Magyar Nemzeti Bank törvényi mandátumának megfelelően hatékonyan végezte a munkáját. Köszönjük szépen, és köszönöm szépen az idejüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Most a DK képviselőcsoportjának vezetője, Gréczy Zsolt képviselő úr következik. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Alelnök Úr! Itt az elmúlt, most már egy órában dicsőimuszokat hallhattunk arról, hogy milyen fantasztikus állapotban van az ország pénzügyi helyzete, és milyen bravúrokat hajtott végre a jegybank, csak éppen a valóság egészen mást mutat. Többek között azért is mutat mást, merthogy még nincs egy éve, hogy Matolcsy György például élesen bírálta az Orbán-kormányt és a jelenlegi gazdasági minisztert is, akiről szó szerint azt mondta, hogy ki kellett tenni a jegybankból, mert annyira pocék volt a munkája, és kifejezetten ártott az országnak, mondta ezt az Orbán-kormány mostani gazdasági miniszteréről, és ennek még nincs egy éve.

Amikor a jegybank teljesítményéről beszélünk, és lejár Matolcsy György mandátuma, akkor egy kicsit muszáj beszélni erről az egész korszakról, hogy mit köszönhetünk Matolcsy Györgynek és munkatársainak, illetve neki személy szerint. Azt kell hogy mondjam, Matolcsy Györgynek az elmúlt több mint harminc évben három pártot is sikerült meggyőznie arról, hogy az ő gazdasági elképzelései segítik majd az országot: az első a Magyar Szocialista Munkáspárt volt, a második a Magyar Demokrata Fórum, a harmadik pedig a Fidesz. Valahogy mindegyik párt úgy gondolta, hogy majd Matolcsy György lesz a gazdasági problémákra a megoldás.

Ehhez képest azt kell hogy mondjam, az eredmények inkább lesújtók, és bizony sokszor átszótte a korrupció, a következetlenség. Ha a jegybanknak azok a legfontosabb működési elvárásai, hogy alacsonyan tartsa az inflációt és erősítse a forint értékét, akkor azt kell hogy mondjam, mind a kettőben megbukott a jegybank, hiszen olyanra még nem volt példa az elmúlt harminc évben, hogy egész Európában a magyar infláció volt a legmagasabb. Európa-rekorder volt a magyar infláció. Ezt a szegényt akkor sem lehet eltüntetni, hogyha itt most a fideszes képviselők megköszönik ezt az Európa-rekord inflációt is a jegybank elnökének, mondván, hogy milyen fantasztikus munkát végzett. Emlékszem arra is, amikor

még 2010 előtt elérte a 300 forintot egy euró értéke. Most nagyjából 410-415 forintnál tartunk. Hogy ez mekkora veszteségeket okozott az országnak meg a magyar embereknek, azt lassan kiszámolni sem tudjuk.

De Matolcsy György tevékenységéhez hozzátartozott a számmisztika is, amikor elmondta, hogy a nyolcas számnak milyen jelentősége van. Mintha éppen foxtrotot akartunk volna táncolni, ott kell nyolcat lépni, és nagyon kell figyelni arra, hogy a nyolc mindig kijöjjön. Egyébként az ő tevékenységéhez tartozik az is, hogy forintszázmilliárdok vesztették el közpénzjellegüket, hiszen alapítványokba mentette ki a magyar adófizetők pénzét a jegybank. Ezen alapítványok környékén azért rendszeresen felbukkant a jegybankelnök fia is, akinek legendás dubaji beruházásairól és legendás autóparkjáról - ha jól emlékszem, Ferrarik, Porschék és eyebek - nehezen tudom elképzelni, hogy ezek az üzleti vállalkozások semmiféle összefüggésben ne lettek volna a jegybank napi működésével.

Azt sem szabad eltitkolni, hogy az elmúlt években belháborúk fémjelentték az Orbán-kormány és a jegybank viszonyát. Ennek többek között az is az oka, hogy még csak véletlenül sem törekedett arra az Orbán-kormány, hogy a jegybank függetlenségét valamilyen módon deklarálja. Semmi más nem történt, mint a saját miniszteréből csinált jegybankelnököt. Erre korábban nem volt példa, az adott kormányok erre azért kínosan ügyeltek.

Az, hogy milyen gazdaságpolitikát folytatott az Orbán-kormány és ezen belül a jegybank, ez ügyben érdemes időnként, gondolom, meghallgatni Bod Péter Ákost is, aki szintén volt pénzügyminiszter és jegybankelnök, és igen éles szavakkal bírálta az Orbán-kormány ez ügyben mutatott tevékenységét, pedig Bod Péter Ákos, emlékszem, egy elvesztett első választási forduló után egy rövid két hétre még a Fidesznek miniszterelnök-jelöltje is lett.

Aztán muszáj arról is beszélni, hogy éppen olyan helyzetben van az ország, amikor nagyjából 400 milliárd forint összegtől örökre eleshet Magyarország - uniós forrásról beszélek. Ez a 400 milliárd forint folyó áron körülbelül annyi, amennyit még Gyurcsány Ferenc egy utolsó tárgyalási fordulóban szerzett az országnak. Az egymilliárd euró volt, akkor az nyilván kevesebbet ért forintban, de most már ez is több mint 400 milliárd forint. Ez az összeg is éppen elveszni készül.

Ezenkívül nem nagyon találunk olyan adatot, sőt gyakorlatilag egyet sem, aminek az ára ne emelkedett volna az elmúlt évtizedekben, az elmúlt másfél évtizedben. Hozzá kell tennem, hogy az ország eladósodott, forintra átszámítva nagyon jelentősen eladósodott. Hatalmas kamatokat fizetünk azokért a hitelekért, amelyeket az Orbán-kormány felvett.

Aztán amikor önök megünneplik az infláció csökkentését, akkor csak mindig azt felejtik el hozzatenni, hogy az infláció csökkentése nem azt jelenti,

hogy valaminek csökkent volna az ára. Tehát a kenyér, a hús, a tej, a gyümölcs ára semmit nem csökkent az elmúlt két évben ahhoz az Európa-rekord inflációhoz képest, legfeljebb alacsonyabb mértékben nőtt tovább ezeknek az ára. Ha megnézik a friss élelmiszer-inflációs adatokat, 40-50-70 százalékos áremelkedések vannak csak idén, és akkor ez még az Európa-rekorder inflációhoz képest is elkészerítő.

Azt kell hogy mondjam, azért van bajban többek között az ország, mert üres a kassza. A költségvetés meglehetősen sanyarú állapotban van, hatalmas az adósságszolgálat, és most éppen megint adóemelésekre készül az Orbán-kormány: jövedékiadó-emelés, benzin, gépjármű, és így tovább, és így tovább. Ezek január 1-jétől tovább fogják sújtani a magyar adófizetőket, és miután minden összefügg ez ügyben a szállítással, tehát minden, ami a szállítással összefügg, annak az ára emelkedni fog, többek között az élelmiszer ára is emelkedni fog.

Tehát amikor önök azt mondják, éppen megköszönik egymásnak, kormány és jegybank a fantasztikus együttműködést, akkor hadd idézzem már magát Matolcsy Györgyöt tíz hónappal ezelőttről: „Az infláció megeszi a növekedést, az inflációt gerjeszti és fűti a költségvetési deficit, az államadósságot fűti a gazdaságpolitika és a költségvetési deficit” - tehát bírálja az Orbán-kormány gazdaságpolitikáját. „Nem szakadhat el jelentősen egy ország makrogazdasági helyzete a termelékenységi szintjétől és a versenyképességi szintjétől.”

És hogy mit gondolt Nagy Mártonról: „Rosszul esik, hogy egy volt kollégánk, egy volt alelnök vezeti ezeket a támadásokat a jegybank ellen.” Tehát a kormány támadja a jegybankot. „2020 közepén ki kellett tennünk a jegybankból Nagy Mártont, mert - ahogy a miniszterelnöknek elmondtam - jelentős szakmai hibákat vétett, elfogadhatatlan volt a vezetési stílusa, és a jegybank működésével ellentétes működést mutatott.”

(10.10)

Ha erre a fantasztikus gazdaságpolitikára, a kormány és a jegybank kiváló együttműködésére utalnak ezek a szavak, akkor én ezen erősen csodálkoznék. Lehet, hogy összefüggés van azzal, hogy Matolcsy György mandátumát nem kívánta az Orbán-kormány tovább meghosszabbítani, ezért Matolcsy György úgy gondolta, hogy most már elengedhet egy őszinteségi rohamot, amiben elismeri, hogy az Orbán-kormány gazdaságpolitikája zsákutcába vitte ezt az országot.

Arra is szeretnék még kitérni egypár mondat erejéig, hogy önök rendszeresen elmondják, mekkora válságot és nehézséget okoz a háború és a Covid, hogy a válságban ezeknek része van. Ez kétségteljesen, bizonyára így van, ezt senki nem vitatja, csak amikor 2008-ban ennél sokkal nagyobb gazdasági válság zúdult az országra és általában a világra,

akkor ezt az engedékenységet, hogy bizony 2008-ban az akkori kormány mozgásterét jelentősen csökkentette a világgazdasági válság, ezt a fajta rugalmasságot vagy megértést, toleranciát nem lehetett tapasztalni. Tehát ha egy előző kormányt a 2010 előtti időből egy válság sújt - nem a Gyurcsány-kormány döntötte be a Lehman Brotherst -, akkor természetesen a kormány a hibás, ha pedig éppen a magyar pénzügypolitika, a magyar költségvetés és a magyar nemzeti valuta drámai helyzetben van, akkor mindenki hibás, a Covid, a háború, olajárrobbanás, meg mindenki más. Én azt gondolom, hogy ez ügyben egy kicsit lehetnének méltányosabbak, ha már ezeket az elemzéseket el kell végezni.

Végül azt hadd tegyem még hozzá, hogy most is meghallgattuk ugyan, hogy azok a gazdaságpolitikai lépések, amelyeket idén meghoztak, majd jövőre éreztetik a pozitív hatásukat, de én emlékszem még a tavalyi vitára, amikor ugyanezt elmondták idénre, és a helyzet csak rosszabb lett. Tehát gyakorlatilag önök úgy fognak elfogadni egy költségvetést a parlamentben két nap múlva, hogy azoknak a számai már a benyújtásuk pillanatában sem feleltek meg a valóságnak, és ezeket önök pontosan ugyanolyan jól tudják, mint mi. De meg a bábozás és az emberek becsapása.

Hogy milyen állapotban van ez az ország valójában, azt jól mutatja szerintem az a gyümölcsosztási akció, hogy egy egészen aktuális példát hozzak, amit a Demokratikus Koalíció indított el Budapesten. Kígyózó sorok állnak egy kiló almáért, banánért, mandarinért, mintha az 1970-es években lennének, hogy banán jött a csarnokba, és akkor az emberek hirtelen elkezdtek sorba állni. Hát, ilyen állapotban van ma ez az ország, rengeteg a szegény ember, rengeteg a kivándorló. Amikor önök a munkanélküliségi adatokat sorolják, hogy milyen sokat tettek a munkanélküliség visszaszorítására, akkor természetesen jobb adatok jönnek ki, ha a munkanélküliségi számításokat megváltoztatják, hiszen az öt fő alatti cégek megszűnésével járó munkanélküliséget például törölték a számításból, pedig több tízezer ilyen cég ment tönkre. Úgy is könnyű a munkanélküliség ellen tenni, ha 600 ezer magyar már kiment ebből az országból, ők már kint élnek és dolgoznak, így nem növelik a magyarországi munkanélküliségi számokat.

Még ehhez hozzáveszem azt is, hogy az a szegény is megesik velünk, hogy megszűnik a Pénzügyminisztérium, amely 1848 óta, az első felelős kormány óta egy létező tárca volt Magyarországon, és nem akárhik vezették ezt a tárcát. Önök például a Moszkva teret átkeresztelték Széll Kálmán térre. Ha Széll Kálmán most itt ülne közöttünk, biztosan nagyon szégyellné, hogy megszűnik a Pénzügyminisztérium, Wekerle Sándor is nyilván nagyon szégyellné, de akár mondhatnám Szabó Ivánt, Kupa Mihályt, Békesi Lászlót, Bokros Lajost. Voltak olyan pénzügyminiszterek ebben az országban, akik nagyon sokat tettek ezért az országért. *(Zaj a kormánypartok padsoraiból. - Dr. Fazekas Sándor: Tönkretették! - Hollik István: Az*

biztos!) Az első Orbán-kormány például nagyon sokat köszönhet annak a konszolidációs csomagnak, amely új pályára állította az országot, és 1998 után önöknek lett volna arra lehetőségük, hogy ezen a vonalon továbbmenjenek. De négy év kormányzás után végül is önök akkor elbuktak.

Azt kell mondanom, hogy egy cudar állapotban lévő országról beszélünk egy olyan politikai helyzetben, amikor egymásnak esik jegybank és kormány, amikor Varga Mihályt átmenekítik gyorsan a Nagy Mártonnal folytatott háborúból a jegybank élére, és megszüntetik a Pénzügyminisztériumot, ami szerintem kifejezetten szegény. Egy polgári, magát demokráciának tartó országban ilyen soha nem fordulhatna elő. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Most a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Hollik István képviselő úr következik. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Alelnök Úr! Képviselőtársaim! Először kénytelen vagyok reagálni az ellenzéki felszólalásra, amelynek természetesen a jegybank tevékenységének 2022. és '23. évéhez semmi köze nem volt. Hetet-havat összehordott Gréczy Zsolt, ráadásul olyan állításokat tett, amelyekről, ha picit utánanézett volna, akkor látta volna, hogy egyszerűen hazugságok. *(Gréczy Zsolt: Melyik?)*

Mondom, tisztelt képviselő úr! Ön azt állítja, hogy nem volt soha akkora infláció, mint ebben az időszakban. *(Gréczy Zsolt: Európa legtöbb országában! Azt mondtam.)* Nem mond igazat, nem mond igazat, mert az a helyzet, hogy az önök első kormányzása alatt, a Horn-kormány ideje alatt 32 százalékos infláció volt. Az a magyar rendszerváltás óta a rekord, soha nem volt még a közelében sem az infláció. Egyébként úgy beszél az inflációról, hogy nem teszi hozzá, vagy talán a végén azért mégiscsak megjegyezte, hogy egy olyan rendkívüli időszokról beszélünk, amikor kitört a szomszédban egy háború, és olyan energiaválsággal kellett szembenéznie Európának, ami 30-40 éve nem volt Európában. Olyan volatilis és olyan magas energiaárakat, például gázárakat láthattunk, 300 euró fölötti gázárakat láthattunk abban az időszakban, ami korábban elképzelhetetlen lett volna. Tehát ezt sem teszi hozzá, egyébként pedig az inflációról hazudik.

Hadd tegyem azt is hozzá, hogy egyébként az első MSZP-kormány alatt, amit ön itt most méltatott, és konszolidációs politikáról beszélt Békesi László és Bokros ideje alatt, sajnos a 20-30 százalékos infláció egy hosszan tartó folyamat volt, azért ezt szeretném hozzátenni, tisztelt képviselő úr! *(Gréczy Zsolt: Az Antall-kormány miatt!)* Tehát nem egy egyszeri sokkhatás után létrejövő infláció, amit gyorsan, hatékonyan tudtak abban az időben kezelni, hanem több

éven keresztül 20-30 százalék közötti inflációról beszélünk. Tisztelt képviselő úr, ezt valahogy elfelejtette mondani.

Nézze meg az adatokat, hogy '94 és '97 között, több mint három évig tartósan 20 százalék fölött volt az infláció! Ezzel szemben, ahogy arra az alelnök úr is utalt, 2023-ban nagyon magas szintről, több mint 20 százalékos szintről valóban, de egy év alatt sikerült kormányzati segítséggel 5 százalékos szintre visszavinni az inflációt. Tehát egy egyszeri sokkhatás által kiváltott inflációval néztünk szembe a tavalyi évben, amit egyébként a jegybank és a kormány együtt sikeresen és hatékonyan tudott kezelni, és nem maradt olyan sokáig itt, hála istennek, az infláció, mint ahogy az a Horn-kormány idejében megtapasztalható volt sajnos.

Ön beszél eladósodásról, tisztelt képviselő úr (*Gréczy Zsolt: Igen!*), de azért azzal tisztában van, hogy a Gyurcsány-kormány alatt a magyar államadósság GDP-arányosan 52 százalékról 85 százalékra nőtt. (*Gréczy Zsolt: És most mennyi forintban?*) 30 százalékkal nőtt meg az államadósság. A Fidesz-kormány volt az, aki egyébként egy pénzügyi stabilitási szempontot rakott be az Alaptörvénybe, pontosan az önök kormányzásának tapasztalata alapján, amely úgy szól, hogy minden évben az államadósságot csökkenteni kell. (*Gréczy Zsolt: És sikerült? - Vajda Zoltán közbeszól.*) Ez például, ha megnézi azt a költségvetést, amely előttünk van, a jövő évben is teljesülni fog.

Tehát azt gondolom, hogy eladósodottság tekintetében jobb, ha ön csöndben marad, hiszen önök voltak, akiknek, egyébként ráadásul egy hihetetlen konjunkturális időszakban, sőt azt lehet mondani, hogy Európa utolsó nagy konjunkturális időszakában, 2002 és 2008 között (*Gréczy Zsolt: A világválságról beszél!*) sikerült eladósítaniuk az országot úgy (*Gréczy Zsolt: Nem volt uniós pénz!*), hogy akkor Európában mindenhol csökkent az államadósság. (*Gréczy Zsolt: Nem volt uniós pénz!*)

(10.20)

Csak önök voltak képesek arra a bravúrra, hogy egy gazdasági növekedési időszakban tovább növeljék az államadósságot, ahelyett, hogy anticiklikus gazdaságpolitikát és költségvetési politikát folytattak volna.

Az meg már egyébként csak hab a tortán, hogy ön beszél adóemelésről, de a Fidesz-KDNP-kormány az adócsökkentések kormánya. (*Vajda Zoltán: Infláció...*) Értem, hogy ténykérdéseket vitat (*Gréczy Zsolt: 50 új adót vezettetek be...*), ezzel én nem tudok mit kezdeni. Nézze meg például az elmúlt évek béremelési megállapodásait, és nézze meg, hogy ahhoz a kormány például a járulékok csökkentésével, a szocho radikális csökkentésével járult hozzá, tehát az, hogy a szocho 30 százalékról 15 százalékra, aztán 13 százalékra csökkent, ez egyébként ténykérdés. Tehát lehet ezt vitatni. Meg azt is lehet vitatni egyébként, hogy

Európában Magyarországon az egyik legalacsonyabb a társasági adó, és Európában az egyik legalacsonyabb a személyi jövedelemadó, amit egyébként még tovább javít a családi adókedvezmény rendszere. Tehát ön ezt vitathatja, csak akkor a tényekkel vitatkozik, ezzel viszont nem tudok mit kezdeni. Ennyit a kommentárról.

Először én is szeretném a Kereszténydemokrata Néppárt nevében megköszönni a jegybank elnökének és alelnökeinek, munkatársainak a munkáját. Hihetetlen nehéz időszak van mögöttünk. Amikor a 2022-es, '23-as évről beszélünk, akkor - ahogy már többen is említették - nem tudunk elmenni szó nélkül amellelt, hogy ez egy hihetetlen nehéz időszak volt. Éppen '22-ben hagytuk magunk mögött a Covid-járványt, aminek nyilvánvalóan voltak nagyon erős gazdasági hatásai is, és ahogy azt gondoltuk, hogy már kilábalhatunk, és a magyar gazdaság újra növekedési pályára állhat, rögtön kitört 2022. február 6-án a háború, és az elhibázott szankciók pedig azt az energiaválságot okozták, ami döntő mértékben tehető felelőssé az infláció, az európai és a magyar infláció kialakulásáért.

És ebben a tekintetben, azt gondolom, hogy mivel a jegybank elsődleges feladata - ahogy az elhangzott - az árstabilitás megőrzése, ebben a tekintetben, azt gondolom, hogy a jegybank és a kormány együttes munkájával, erőfeszítéseivel valóban a 2023-as év végére egyébként azt a kormányzati célt is sikerült túlszárnyalni, hogy egy számjegyűvé tegyék az inflációt, hiszen nem csupán egy számjegyűvé tették, tehát nem 9 vagy 8 százalékra csökkent vissza, hanem 5 százalékra, ami már egyébként a jegybanki toleranciasávhoz közel van. És ugyanígy azt gondolom, hogy a második mandátumát is ebben az időszakban, illetve a korábbi években is teljesítette a jegybank: a pénzügyi rendszer stabilitását megőrizte ezekben a turbulens időszakokban is, ahol olyan kihívásokkal kellett szembenézni, mint a Sberbank ügye, amiről szintén említést tettek.

És bár hozzászoktunk, hogy a kormány és a jegybank alapvetően jól tud együttműködni, és itt is elhangzottak a különböző zöldprogramok, tehát hogy a jegybank jól tudja támogatni a kormányzati gazdaságpolitikát, de azért tegyük hozzá, hogy ez nem volt mindig így. A Gyurcsány Ferencék által kinevezett jegybankelnök, aki 2010 és '13 között még a jegybank elnöke volt, kifejezetten hátráltatta Magyarország újraépítését és a kormány gazdaságpolitikájának megvalósítását, hiszen mesterségesen - kifejezetten kárt okozva Magyarországnak - magasan hagyta a jegybanki alapkamatot, és amikor Matolcsy György először a hivatalába lépett, akkor rögtön megszólaltak a baloldali szirénhangok, hogy a jegybanki alapkamat gyors csökkentése ártani fog az országnak és csődbe viszi a magyar gazdaságot. Ez ennek ellenére megvalósult, és nemhogy rosszat tett volna a magyar gazdaságnak, hanem kifejezetten jót tett. Ebből is látszik, hogy a 2010-13 közötti jegybanki vezetés felelőtlenül

járt el, és azt a törvényi kötelezettségét, hogy együttműködjön a kormánnyal a gazdaságpolitikai célok megvalósításában, nem teljesítette. Ezzel ellentétben az elmúlt 12 évben, tehát nemcsak a '22. és a '23. évben, a jegybank Matolcsy György vezetésével ezt megvalósította.

Még három dologról szeretnék beszélni, ami talán kisebb hangsúlyt kapott, az egyik az aranytartalék. Ez egy régi eszköz, ósdinak is mondták, de ahogy arra alelnök úr is utalt, az elmúlt időszakban mégis nagy divatja lett, és azt gondolom, hogy ebben is a magyar jegybank élen járt, és a többiek követték az ő munkáját. Ennek eredményeképpen valóban Magyarországnak van az egyik legnagyobb aranytartaléka Európában, ami egyébként ma már 110 tonnára növekedett.

A másik kiemelt téma, ami nemcsak a '22., '23. év témája, hanem egyébként az előttünk álló időszak nagyon komoly témája, a digitális jegybankpénz kérdése. És itt is azt lehet mondani, hogy a Magyar Nemzeti Bank úttörő volt, és elsőként ismerte fel ennek a lehetőségét, pontosabban ismerte fel azt, hogy az állam pénz feletti ellenőrzése kezd kicsúszni a keze közül, hiszen a kriptopénzek megjelenésével egy nagyon komoly kihívást kaptak az államok és az állami jegybankok. Tehát valójában a digitális jegybankpénz élesben való kipróbálása, amelyre egyébként Európában elsőként a Magyar Nemzeti Bank vállalkozott, pontosan azt a célt szolgálja, hogy az állam szerezzék vissza a pénz feletti ellenőrzés jogát és köteleességét. Arról nem is beszélve, hogy az ma már egyébként világosan látszik, hogy a digitális jegybankpénz, természetesen a készpénz fenntartása mellett, de mindenképpen olcsósítja a bankolást, illetve olyan utalási, számlavezetési infrastruktúra kiépítéséhez is vezethet, amelynek végső soron a legnagyobb haszonélvezői mi, állampolgárok lehetünk. Tehát azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos kezdeményezés, a fenntarthatósági célokba is beleillik, és azt gondolom, hogy a következő jegybanki vezetésnek ezt az utat tovább kell járnia, és ugyanúgy elől kell ebben mennünk Európa tekintetében.

A másik, amiről még szeretnék szólni itt a felszólalásom végén, szintén a köszönet hangján, hogy Matolcsy György volt az egyik első olyan jegybanki vezető, aki felismerte, amit ma konnektivitásnak hívunk, hogy Európát Ázsiával össze kell kötni. Ezért egyébként tőle származik az Eurázsia-együttműködés, ő erre egy intézetet is alapított, illetve idén került megrendezésre, azt hiszem, ötödik alkalommal az Eurázsia-konferencia, amely pontosan azt a nemzetstratégiai célt szolgálja, amit mi konnektivitásnak nevezünk ma, mert azt gondoljuk, hogy a magyar versenyképesség megőrzése, sőt javítása és Magyarország megerősítése csak úgy képzelhető el, ha nem bezárkózunk, hanem minél aktívabb gazdasági kapcsolatokat alakítunk ki nemcsak a Nyugattal, hanem a Kelettel is. Azt gondolom, hogy ebben az első feccse Matolcsy György volt, aki ezt idejében, egyébként már a második Orbán-kormány idején felismerte, és elkezdte építeni ezeket a kapcsolatokat, amelyek gyümölcssei

egyébként pont most kezdenek beérni. Ezek most már konkrét kínai beruházásokban is testet öltenek.

Úgyhogy én még egyszer szeretném megköszönni a jegybank elnökének, alelnökeinek a munkáját, és természetesen az előttünk fekvő javaslatot a KDNP el fogja fogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Az MSZP képviselőcsoportjának vezetője, Vajda Zoltán képviselő úr következik. Parancsoljon!

VAJDA ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Miről beszélgetünk ma itt? A Magyar Nemzeti Banknak a 2022-es és a 2023-as üzleti jelentéséről és beszámolójáról. Itt a nulladik gondolatom az, hogy azért '24. december közepén beszélgetünk a '22-23-as évről; zárójeles mondat: hát, biztosan nagyon időszakos!

Nem hirdetném magamat, de talán néhány kolléga tudja is, hogy nekem bizonyos szempontból kétös énem van: azon túl, hogy politikusként időnként itt ücsörgök önökkel együtt, ezen túl én tanítok is közgazdaságtant, a csütörtök-péntekjeimet a főiskolán szoktam tölteni. Ezen a héten már nem, mert szünet van, de egyébként csütörtökönként azt szoktam tenni.

(10.30)

Úgyhogy éppen ezért két típusú beszéddel is készültem. Először egy kis politikusi beszédet tartanék, néhány politikusi megjegyzést tennék, és utána pedig próbálnám azért valamilyen módon szakmailag is elemezni az önök beszámolóját, alelnök úr, ami előttünk van, és ott néhány, hitem szerint éles kritikai észrevétel fogok tenni, reményeim szerint szakmainak értékelhető módon.

Tehát az első, amit szeretnék mondani, néhány politikusi gondolat. Itt meg fogják látni, szó szerint fogok jó hosszan idézni önöktől, azért, mert mostanra teljesen bizonyossá vált, hogy ez a beszámoló az utolsó olyan beszámoló, amit Matolcsy György MNB-elnökként nyújtott be ide számunkra. Ezért szerintem érdemes - és én elvégeztem a feladatot - visszatekinteni, hogy Matolcsy György milyen magatartást tanúsított vagy milyen álláspontot képviselt akkor, amikor neki kellett az előző, távozó jegybanki vezetésnek a munkáját minősítenie. Tehát még egyszer: tizenévvvel ezelőttről, illetve ha jól számolom, kilenc évvel ezelőttről, 2015-ből fogok majd idézni önöknek sokat, hogy az akkor érkező, akkor még leendő jegybankvezető, Matolcsy György miképpen értékelte az őt megelőző, előző jegybankvezetés munkáját, és akkori jegybankelnökként az első beszámolójának parlamenti vitája kapcsán - ez 2015. november 4-én volt -, az akkori parlamenti vitában az akkor frissen érkezett vagy érkezett jegybankvezetőként Matolcsy György milyen kijelentéseket tett az előző vezetésről. Hogy szokták mondani? Hogy ezek nem öregedtek nagyon

szépen. Türelmüket kérem szépen, szó szerinti idézet fog következni, hat darab idézettel készültem önöknek. Még egyszer mondom: Matolcsy György megérkezett 2015 novemberében, ő milyen módon minősítette az elődjét.

Az első szó szerinti idézet tőle. A beszámoló időszak „két szakaszra oszlik, egy régi és egy új, egy régi időszámítást, régi Magyar Nemzeti Bankot tükröző szakaszra, valamint egy megújuló, 2013. március 6-ától megújuló Magyar Nemzeti Bankra. Éles a határvonal” - idézem most Matolcsy Györgytől. „2012-ben” - mondja ő - „a Magyar Nemzeti Bank akkori vezetése a jegybanktörvényben rögzített egyetlen mandátumának sem tett eleget, hiszen nem volt árstabilitás - emlékezzünk a 2012-es 5,7 százalékos inflációra” - mondja ő -, „nem volt pénzügyi stabilitás - emlékezzünk a világ legkockázatosabb tíz országa közötti magyar helyzetre -, és a Magyar Nemzeti Bank akkori vezetése nem támogatta a magyar kormány gazdaságpolitikáját, tehát nem tett eleget a harmadik mandátumának sem. Sőt, meglepő módon abban az évben mintegy 40 milliárd forintos negatív eredményt, veszteséget mutatott ki a magyar jegybank.” Ez volt az első idézetem 2015-ből Matolcsy György megválasztott jegybankelnök első parlamenti vitájában.

A második idézetem tőle. „Ez a régi időszámítás azonban nem csupán 2012-re, hanem 2013-ra is érvényes lett volna, hiszen a jegybank akkori vezetése - tisztelt képviselő hölgyek és urak, én ezt szeretném aláhúzni, hiszen ez gazdaságtörténetileg egy nagyon súlyos megállapítás volt - 2012 decemberében nyilvánosságra hozta azt a 2013-as évre vonatkozó előrejelzését, amely szerint a magyar jegybank 2013-ban veszteséges lesz, sőt történetileg-historikusan a legmagasabb,” - figyelem a számra! - „203 milliárd forintos veszteséget éri majd el” - szörnyülködött akkor második idézetemben Matolcsy György.

Harmadik idézetem Matolcsy Györgytől, szintén ebből az időszakból: „A Magyar Nemzeti Bank a 2013 márciusától végrehajtott monetáris politikai fordulattal mindhárom mandátumát teljesíti. Ma árstabilitás van Magyarországon, pénzügyi stabilitás van, és a Magyar Nemzeti Bank képes támogatni a magyar kormány gazdaságpolitikáját.” - jelentette ki Matolcsy György akkor.

A negyedik idézetem, még egyszer mondom, 2015-ből Matolcsy György beszámolójából, az általa elhangzottakból a negyedik idézet. „A jegybankban keletkező és felhasznált pénz közpénz, de nem költségvetési pénz, nem adóforintokból származik a jegybank bevétele vagy működési költsége.” Most figyeljenek, kollégák! „Ez egy sajátos jegybanki pénz, és a jegybank vezetése (...) kitzte maga elé azt a célt, hogy egy új alapokmány és egy új társadalmi felelősségvállalási program keretei között közpénzből közösségi vagyont építsünk a közjó szolgálatában” - ígérte akkor Matolcsy György.

Az ötödik, utolsó előtti idézetem tőle. „Magyarország kormánya ez év szeptemberében jelezte, hogy kockázatosnak látja a jövő évi 2,5 százalékos növekedési cél elérését, és arra kérte a jegybankot, hiszen vannak rendszeres konzultációk a kormány vezetői, illetve a Magyar Nemzeti Bank vezetése között, hogy gondolkodjunk olyan programokon, amelyek visszahozzák a jövő évi növekedést. Hiszen óriási kockázatok vannak” - látta ő. „Most ezeket talán nem sorolnám végig,” - mondta ő - „hiszen mindenki ismeri a kínai gazdaság lassulásától az Európai Unió különböző országaiban még folytatódó pénzügyi válságig.”

Utolsó idézetem 2015 novemberéből, Matolcsy György szájából ez hangzott el itt a parlamentben: „A Magyar Nemzeti Bank aktívan és gyorsan válaszolt a kormány kérésére. Nagy Márton alelnök úr vezetésével kidolgoztunk egy olyan programot, amit tegnap a Monetáris Tanács jóváhagyott, és amely programot a 2016-os év növekedésének megerősítésére fogjuk használni 2016. január 1-től.”

Na, hát szóval, ezekkel az idézetekkel készültem itt önöknek. Hát, az biztos, hogy kijelenthető, hogy Matolcsy György, hát, hogy is mondjam csak, nem bánt kesztyűs kézzel az akkori elődjével, minden hibát az ő nyakába varrt, és ennek ellenére az én meglátásom szerint döbbenetesen, döbbenetesen hasonló állapotban van Magyarország akkor, mint amikor Matolcsy György jegybankelnök lett, és most, amikor távozni kényszerül.

Nézzünk egypárat ezek közül, az ő idézetéhez képest nézzük a valóságot, most mi van! Ugye, ő azt mondta - megint egy idézet tőle röviden, az előbb már mondtam - „2012-ben a Magyar Nemzeti Bank akkori vezetése a jegybanktörvényben rögzített egyetlen mandátumának sem tett eleget, hiszen nem volt árstabilitás - emlékezzünk a 2012-es 5,7 százalékos inflációra -, nem volt pénzügyi stabilitás” - fejeztem be az idézetemet az akkori Matolcsy Györgytől. Hát, Matolcsy alatt régen látott magasságokba emelkedett az infláció szintje, és szerintem mindenki visszasírta az 5,7 százalékos inflációt, amikor, mondjuk, 25 százalék körülire emelkedett a pénzromlás.

A második, hát, nem nagyon szépen öregedő gondolata Matolcsy Györgynek, amikor azt mondja - egy mondatot mondok csak visszautalva, amit az előbb hosszabban mondtam -, „nem volt pénzügyi stabilitás - emlékezzünk a világ legkockázatosabb tíz országa közötti magyar helyzetre”. Hát, ez ma sincs másképp, jelzem; a kormány a 2020-as Covid-járvány elmúlásával egyszer sem volt képes tartani a költségvetési hiányt. 2023-ban 6,7 százalék volt a hiány szintje, és a 2010-es kormányváltás óta az államadósság összege duplázódott. És ami drámai, hogy ma csak kamatokra minden egyes magyar embernek, az újszülöttől az agastyánig, naponta ezer forintot kell hogy fizessünk; csak az államadósság kamatainak a finanszírozása minden magyar embernek, újszülöttől az agastyánig, napi ezer forintjába kerül.

Politikusi gondolataimnak az utolsó idézete következik Matolcsy Györgytől; egy mondat, amit előbb hosszabban is mondtam. „A Magyar Nemzeti Bank akkori vezetése nem támogatta a magyar kormány gazdaságpolitikáját, tehát nem tett eleget a harmadik mandátumának sem” - mondta éles kritikával akkor Matolcsy az elődjéről. Hát, ezen a téren sem áll szerintem fényesen a Matolcsy-elnökség, mert amikor a kormány félhivatalos álláspontja az volt, hogy - idézem a kormánytól - már fél lábón is kibírjuk a jegybankelnökváltásig - vagy lehet, hogy guggolva, most nem is emlékszem, melyik testtartásban tervezték kibírni -, ez nem jelzi számomra azt, hogy olyan kiváló együttműködés lett volna ebben az utolsó időszakban a kormány és a jegybank között.

Na, hát ezek lettek volna a politikusi gondolataim. Néhány szakmainak szánt kritikái észrevétellel szeretnék élni azzal kapcsolatban, amit az önök beszámolójában olvastam, és összesen öt gondolatot szeretnék megosztani önökkel, amit abból láttam, és hogy mit látok azzal kapcsolatosan. Mindegyik gondolat, amit önöktől fogok fölidézni tartalmilag, mindegyikhez kettő darab rövid szakmai kritikát szeretnék tenni. Ötször kettő, akkor tíz lesz, amit fogok mondani.

Az első, amit láttam önöknél, ez a monetáris politikával kapcsolatos, hogy szigorú, de késői lépések. Mert a jelentés szerint az infláció letörése az MNB legfőbb prioritása volt 2023-ban - nagyon helyesen -, amit egy szigorú monetáris politika alkalmazásával igyekeztek elérni. És bár a kamatpolitika hozzájárult az infláció csökkentéséhez, szerintem a következő két probléma mindenképpen felmerült. Az egyik, hogy késleltetett volt, késői volt a reakciónk, mert az infláció már a 2022. évben fenyegető szinteket ért el, de a monetáris szigorításuk meglátásom szerint késve indult el.

(10.40)

A '23-as év elején már tetőzött 25,7 százalékos infláció rávilágít arra, hogy az MNB nem tudta idejében elkerülni a gazdaság túlfűtéséből adódó problémákat.

A második probléma szerintem a monetáris politikájukkal a rugalmatlan kommunikáció. Itt Virág Barnabás alelnök úrra fogok nézni, mert bizony neki volt egy álmatlan éjszakája ennek kapcsán: emlékszem arra, amikor az alapkamat szintjének a meghatározása kapcsán az ön elnöke, Matolcsy György személy szerint egy drámai súlyosságú kommunikációs hibát követett el, amikor egy sajtónyilatkozatban kerek perccel kijelentette, hogy bizony az MNB lezárta a kamatemelés időszakát, és ez egyébként a spekulánsoknak felhívás a keringőre. Önnek akkor, ha jól emlékszem, Washington DC-ben volt jelenése, és ha az időátállást nézem, amikor itt reggel van, ott bizony önnek az éjszaka közepén kellett ezért dolgoznia. Nem sajnálom az ön álmatlan éjszakáját, csak jelzem,

hogy ez bizony egy kritikus helyzet volt, és egyébként akkor a forint egy súlyos értékvesztést szenvedett el ezt követően annak ellenére, hogy ön szóban próbálta helyre tenni, mondom, az ön időzónájában egy éjszakai nyilatkozatban. Nem is működött jól a Skype-kapcsolat, ha jól emlékszem ilyenekre, de azért csak sikerült valahogyan, azonban a piacokat nem sikerült teljesen megnyugtatni.

A második kritikai észrevételem az inflációkezeléssel kapcsolatos. Itt hadd fogalmazzak úgy, hogy erősen vegyesek az eredményeik, jó? Mert az inflációcsökkenés, amely év végére 5,5 százalékra mérséklődött, jelentősnek tűnhet, ugyanakkor mondanék két kritikai észrevételt itt is. Az egyik a bázishatás, tehát hogy jó magas a kiindulási alap. Az infláció mérséklődését a bázishatás magyarázza, hiszen '22 végén egy borzasztóan magas szintet értek el, és ez a csökkenés nagyobbrészt hitem szerint inkább egy technikai eredmény, mint egy jelentős strukturális siker.

A második az, amit egyébként ön tegnap a tájékoztatójában bizony valamilyen módon említett, a beagadási kockázat, ami tud lenni, hogy a hosszabb távú inflációs cél, hogy a 2-4 százalék közötti sávban legyünk, bizonyára bizonytalan. Ön tegnap már azt mondta, hogy ennek az elérése bizony a jövő évről minimum a jövő év utáni évre toródik, tehát jövő évre a célsávba nem tudunk elérni, már a '26-ról beszélnek, hogy akkor tudunk az inflációs célsávba érné. Szóval az önök jegybankpolitikája csak az infláció rövid távú mérséklését érte el, és az inflációs várakozások továbbra is nagyon magasán rögzültek, ami egy komoly kihívást jelent a következő években, és mondjuk, az élelmiszer-infláció, amely tartósan két számjegyű tartományba került, vagy ismét oda került, bizony aggasztó.

A harmadik kritikai észrevételem a témában: a gazdasági növekedés helyett recesszió sikerült ebben az országban. Ez nem közvetlen az önök felelőssége, de mégis az önök tevékenysége hozzájárult ehhez. A magyar gazdaság 0,9 százalékos visszaesése részben a monetáris szigor következménye, és itt is két kérdést tudnék fölvetni. Az egyik a prociklikus intézkedések hatékonysága, hogy a jegybank politikája a gazdasági ciklusokat nem kiegyenlíteni, hanem hitem szerint felerősíteni látszott, mert a válságot követően is fenntartottak egy laza monetáris politikát, ami túlfűtötte a gazdaságot, majd a hirtelen szigorítás a vártnál is sokkal súlyosabb recesszióhoz vezetett.

A másik probléma, amit ennél a területnél látok, a koordináció hiánya, hogy az MNB és a kormány közötti összhang megbomlott - ez mindenki számára nyilvánvalóvá vált -, nyilvános üzenetek, súlyosan személyeskedő üzenetek kapcsán megbomlott, és ez tovább mélyítette a gazdasági válság jeleit. A költségvetési politika és a monetáris politika párhuzamosan, egymás ellenében hatott, és ezt nagyon nyilvánossá is tették. Szinte hetente jelentek meg elemzések arról, hogy az MNB és a kormányzat egyszerre nyomja - az egyik a féket, a másik pedig a gázt.

A negyedik gondolatom, amit a beszámolójuk kapcsán szeretnék idehozni, a pénzügyi stabilitással kapcsolatos: hitem szerint rejtett kockázatok. Mert az önök jelentése kiemeli, hogy a bankrendszer stabil maradt, és a tőke megfelelési mutatók 19 százalék felett voltak. Azonban ide is hadd hozzak két dolgot - mindenhova kettőt hoztam, ide is hadd hozzak kettőt.

Az egyik, hogy a hitelpiacnak van egy sérülékenysége továbbra is. A magas kamatkörnyezet miatt a hitelpiac aktivitása bizony visszaesett, és ez hosszabb távon rontja a gazdaság teljesítményét és a beruházási kedvet - ez sajnálatos. És az eszközáraknak az instabilitását is felvetném, hogy az önök szigorú monetáris politikájának a hatására eszközár buborékok - talán így fejezhetném ki magam - alakultak ki bizonyos szektorokban, és ezek a kamatok csökkentésekor talán majd korrekciót eredményezhetnek.

Végül az utolsó kritikám, amit idehoznék, és ezzel be is fejezném, amit szerettem volna mondani szakmailag, úgy írtam fel magamnak, hogy nemzetközi kontextus és hitelességi kérdés, próbáltam szépen fogalmazni itt magamnak. Az MNB-nek a tevékenysége nemzetközi összevetésben is - szépen mondanám - vegyes megítélést kap. A hitelességnek van csorbulása, ez egyértelmű, szerintem az MNB hitelessége csorbult. Az inflációs várakozások kezelése és a forint árfolyamának drámai volatilitása, drámai hullámlása szerintem evidens, hogy negatívan befolyásolta és befolyásolja a jegybank hitelességét.

A második kritikám a regionális versenyképesség kapcsán, hogy Magyarország gazdasági mutatói továbbra is az EU egyik, bizonyos mutatóban a leggyengébb teljesítményét mutatják, és ez komoly strukturális problémákra utal.

Úgyhogy, kedves kollégák, ezeket szerettem volna elmondani. Mondtam idézeteket az akkor érkező jegybankelnöktől, amelyek bizonyára nem öregedtek szépen, hasonló problémák lettek az ő ciklusa alatt, és mondtam kritikákat a beszámoló kapcsán. Ezeket szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen. *(Gréczy Zsolt tapsol.)*

ELNÖK: Gelencsér Ferenc képviselő úr, a Momentum képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Őné a szó.

GELENCSÉR FERENC, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Meglepő volt olvasni a Magyar Nemzeti Bank 2022-es és 2023-as beszámolóját, mert az embernek az a benyomása támadhatott, hogy ezek ugyan küzdelmesek, de a nap végén sikeres évek voltak, akár a Magyar Nemzeti Bank, akár az ország vagy épp a nemzet számára, pedig nyilvánvalóan nem voltak azok.

A két dokumentumban összesen több mint hatvan alkalommal szerepel a „siker” szó. Tudják, hányszor szerepel a „kudarcc” kifejezés? Egyszer sem. Hányszor szerepel a „nem sikerült” kifejezés? Egyszer sem. Itt

van ellenben ez, idézem: a koronavírus-járvány 2020. évi kitérését követően a Magyar Nemzeti Bank sikerrel kezelte az egymást felerősítő krízisek által okozott kihívásokat. Én nem tudom, hogy ezt ki írta le, de egészen biztosan rinocéroszbőr van az arcán, hiszen nézzük meg ezeket a sikeres válságkezeléseket! 2022-ben és 2023 elején az infláció mértéke olyan magasságokat ért el, amelyek világszinten is kiemelkedőek voltak. 2023 januárjában az infláció 25,7 százaléknál tetőzött, majd decemberre ugyan csökkent, de ez a javulás sem a jegybank érdeme volt, hanem sokkal inkább a globális gazdasági folyamatoké.

Az interneten hamar meg lehet találni azt a listát, amely a világ összes országát rangsorolja az infláció mértéke szerint. 2023-ban a világ 193 országa közül nálunk volt a tizenhetedik legmagasabb infláció. Na, ez aztán a negatív siker! Tudják-e, hogy milyen ligában játszottunk európai uniós országként? Ruanda és Gambia között helyezkedett el Magyarország. Szóltak ebben az országban egyébként - leginkább a kormányoldalon - „bezzeg romániázni”. Hát én itt most nem „bezzeg romániázni” fogok, hanem inkább bezzeg Kirgizisztán, bezzeg Csád, bezzeg Zambia, bezzeg Kazahsztán. Ha ez önöknek nem a totális szakmai megsemmisülés, akkor én őszintén nem tudom, hogy mi az; hogy mi számít annak. Sokszor elhangzott ez a háborús infláció nevű maszlag is. A vízcsapból is ez folyik, csak attól még nem lesz igaz, hogy teleharsognak vele mindent. Általában az kiabál, akinek ég a háza.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2023-ban a KSH szerint a hazai infláció éves szintje 17,6 százalék volt. Ezzel egy időben Ukrajnában, ahol aztán tényleg van ok háborús inflációra, tudják-e, hogy mennyi volt? 12,85 százalék. Magasabb volt a hazai infláció, mint egy olyan országban, amit rommá lőttek, ahonnan elmenekültek milliók, és ahol a munkaképes korú lakosság nem kis része katonaként harcol. Ne haragudjanak meg, de ez iszonyat kellemetlen. Gyakorlatilag ha nem csináltak volna semmit, talán még azzal is jobbjabb lennének. Hiszen mit csináltak? A Magyar Nemzeti Bank, miközben az infláció elleni küzdelemre hivatkozott, 2022-ben, a kamatemelési ciklus csúcán 13 százalékos alapkamatot ért el.

(10.50)

Ezek az intézkedések azonban nem csökkentették érdemben az inflációt, hanem a lakossági hitelállomány csökkenéséhez és a gazdaság lassulásához vezettek.

A 2023-as beszámoló elején olvasható, hogy a 2022-es évhez képest a '23-as év egy trendforduló. Nézzük meg, hogy mi ez a trend, és hogy valóban fordult-e! 2022-ben korábban soha nem látott veszteséget realizált a Magyar Nemzeti Bank, egészen pontosan 402 milliárd forintot. Ez a következő évre, a trendforduló évére, 2023-ra több mint 1763 milliárd forint lett. Ez annyiban biztosan trendforduló, hogy

több mint négyszer annyi, mint 2022-ben. Ez egészen elképesztő! Ez rengeteg pénz, ez egy hatalmas összeg. A veszteségek döntő részét a magas jegybanki kamatok miatt felhalmozott kamatfizetések tették ki, amelyek egyébként 2024 első félévében további 386 milliárd forintot jelentettek. Ezek alapján a 2022-es és a 2023-as évek nem sikertörténetek voltak, hanem tragikus évek. Figyelmeztető példái annak, hogy milyen gyorsan le tudja rombolni egy kormány és egy állami intézmény a magyar emberek intézményekbe fektetett bizalmát.

A kormány, felismerve a helyzet tarthatatlanságát, módosította a jegybanktörvényt, lehetővé téve az MNB számára a negatív saját tőkével való működést. Negatív saját tőke! Ez olyan lehet, mint a negatív siker, meg a pozitív nulla. Ez a jogi trükk nem más, mint kétségbeesett próbálkozás a helyzet elfedésére, miközben a költségvetés időzített bombaként hordozza magában a jegybank veszteségeit.

Nézzük meg az árfolyampolitikát! Mondjuk, ez, ugye, nincsen. Ezt önök rendszerint el is ismerik, pedig valójában ez is lenne az önök feladata; ez az expozeban is elhangzott alelnök úrtól. 2022-ben a forint történelmi mélypontra gyengült, az euróval szembeni árfolyam időszakosan meghaladta a 430 forintot, a dollár pedig megközelítette a 450 forintot. A Magyar Nemzeti Bank védekezésül a geopolitikai feszültségeket és a nemzetközi energiaválságot jelölte meg, azonban az igazság az, hogy az árfolyampolitika hiánya sodorta a forintot a spekuláció és a bizalomvesztés veszályébe.

A jegybank elsődleges célja az árstabilitás elérése lenne, azonban a Magyar Nemzeti Bank elmúlt két éves tevékenysége ezt nem tükrözi. Az infláció elszabadulása, az árfolyampolitika hiánya, az elképesztő veszteségek és a felelősség hátrítása mind azt mutatják, hogy a Magyar Nemzeti Bank stratégiája nem szolgálja sem a magyar emberek, sem pedig a magyar gazdaság érdekeit. Elvárjuk, nemcsak ellenzéki képviselőként, hanem állampolgárként is elvárjuk, hogy a Magyar Nemzeti Bank és a kormányzat átláthatóan, felelősséggel és szakértelemmel irányítsa a gazdaságot, mert ez a magyar gazdaság és a magyar emberek érdeke.

Tudják, engem arra neveltek a szüleim, hogy vállaljam a tetteim következményeit, és legyek felelősségteljes, mert a felelősség az egy jó dolog és a felnőtt élet része. Azért is kezdtem a közélettel foglalkozni, mert úgy éreztem, hogy felelősséggel tartozom azért, hogy egy jobb hely legyen a hazám a generációm számára. És ahogy olvastam az önök beszámolóit, azzal szembesültem, hogy az önök kudarcaiért felelős a Covid, a háború, az energiaválság, a geopolitikai feszültségek.

Tudják, ki nem volt felelős? Önök! Azok, akiknek a feladata, hogy a magyarok élete könnyebb, jobb és kiszámíthatóbb legyen. Önök, a Magyar Nemzeti Bank és a kormány. Én látom azt, hogy ebben az országban valamiért nem divat a felelősségvállalás,

pláne 2006 óta, amikor is jól megtanulták a politikusok, hogy nem szabad kimondani, ha valamit elrontottak, mert örökre azt fogják hallgatni. De hát könnyörgöm, a jegybank elnökét a kormány most politikai okokból elzavarta. Higgyék el, az új jegybankelnök meg majd elzavar mindenkit, aki a Matolcsy-stáb része volt. Hát mi veszténivalójuk van, alelnök úr? Hova lehetne hátrálni? Legalább most legyenek már bevállalások! Itt az alkalom, hogy őszinték legyenek, és ki mondják, hogy elszabták. Nem kicsit, hanem nagyon. Köszönöm.

ELNÖK: A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon! (Z. Kárpát Dániel: István, ne menj el!)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! István, ne menj el! Ezt kellett bekiabálnom az előbb, mert a KDNP egyik számomra kedvenc vezérszónoka éppen elhagyta az üléstermet. Pedig neki szeretnék címezni nagyon-nagyon fontos mondatokat, hiszen egy egyszerű googlizással, ha a forint/euró árfolyamot vizsgáljuk, pillanatok alatt lelepleződik a kormány elképesztő kommunikációs ferdítése. Éppen Hollik István volt akkoriban talán szóvivőként, vagy a kormányzati kommunikáció egyik irányítójaként megbízva azzal, hogy megpróbálja védeni a forint ipari szintű, brutális, minősíthetetlen gyengülését. Már két évvel ezelőtt is hivatkoztak a háborús kitettségre és a szankciók körüli, egyébként kétségtelenül fennálló befolyásoló tényezőkre.

De érdemes megvizsgálni, hogy néhány országot még érint ez a háború, sajnálatos módon, a régióban hetet-nyolcat egészen biztosan, hasonlóképpen, mint bennünket. A mértéken nyilván lehet vitatkozni, de egy egyszerű objektív számítással, ha igaz az, hogy a fegyveres konfliktus, a szankciók és egyéb okozzák majd-majd az összes régióbeli ország fizetőeszközének a bajait, akkor azt kellene látnunk a grafikonokon, hogy a forint kirívó gyengülésével párhuzamosan adott esetben a román lej, a lengyel zloty, a cseh korona is szét-esik, darabokra hullik, folyamatosan gyengül, és az ott élő emberek fizetései, megtakarításai és a nemzeti vagyion is folyamatosan amortizálódik, leértékelődik.

Ezzel szemben megvizsgálhatunk hosszabb időszakot is, nem csak az elmúlt két évet, s azt látjuk, hogy az elmúlt tíz évben összességében 35 százalékkal többet kell fizetnünk egy euróért, mint annak előtte. Bár azt várnánk, hogy az elmúlt időszakban meglódukt volna a többi régióbeli devizának a gyengülése is, de miközben mi 35 százalékkal fizetünk többet, a lejért csak 12,5 százalékkal kell többet fizetni, tehát nagyságrendileg harmada volt a gyengülés mértéke, a zlotyinál ez 3,5 százalékos - nem 35, mint nálunk, 3,5, kedves kormánypárti képviselőtársaim, az egytizede -, és azt látjuk, hogy a cseh korona az utóbbi időszak figyelembevételével még erősödni is tudott az euróhoz képest.

Hát hogy van ez a kitettség és ez az elképesztően sok nemzetközi befolyásoló tényező? Ezek kétségkívül fennállnak, de az a helyzet, hogy a forint extrém gyengülése utcahosszal veri az összes többi devizát. Tehát önöknek nemhogy sikerpropagandát nem szabadna folytatniuk, és az MNB-nek sem szabad álláspontom szerint ebben a kérdésben, hanem meg kellene magyarázni, hogyan gyengítették ilyen szintre a nemzeti fizetőeszközt, hogyan értékelték le a nemzeti vagyont, hogyan tették tönkre magyar emberek fizetéseinek az értékállóságát és vásárlóerejét, és hogyan tették tönkre magyarok tömegeinek a kilátásait ebben az összefüggésben.

A kormány előszeretettel kapaszkodik fel mostanában a digitalizációs szekerre. Kis fáziskéséssel, de igyekszik úgy tenni, mintha a digitalizáció önmagában csak és kizárólag jó dolog lenne. Nem az! Legalább annyi veszélyt rejt magában, mint amennyi lehetséges előnnyel is bír. De a digitalizáció közepette ne feledkezzünk meg arról, hogy a magyar emberek könnyebben vásárolnak, mondjuk, egy nemzetközi webshopban. Adott esetben bármilyen otthonra szánt használati tárgyat simán megvesznek egy lengyel webáruházból, vagy akár Németországból idehozatják. Az a szomorú helyzet, hogy amikor itt fizetnek, akkor jellemzően euróról számítják át az árakat. Hiába vonják le a forintot a bankszámláról, előzetesen történik egy átváltás, és a nagyon-nagyon gyenge forintunkkal kell fizetni az egyre drágább és drágább, euróban számolt, abban vezetett, abban nyilvántartott termékekért. A gyenge forint külön adóként működik a magyar lakosság szubjektív érzete szempontjából. És mekkora külön adó ez? Ezermilliárdos nagyságrendű. Egy teoretikus normális forintárfolyamhoz képest, aminek álláspontom szerint valahol 300-320 forint környékén kellene lennie, ehhez képest ezermilliárdokat húznak le minden egyes évben a magyar polgárokról.

Ne felejtjük el, szögezzük le a jegyzőkönyv kedvéért sokadszor: 266 forintos euróárral vette át 2010-ben a kormányzást az akkori Orbán-kormány, és most azért imádkozunk, hogy 410 alá csússzon be, és legalább maradjon ott a forint árfolyama, és ne szabaduljon el a későbbiekben. Sokszor mondják erre kormánypárti képviselőtársaim, hogy jó, jó, barátaim, vásároljatok magyar terméket, és én ennek igyekszem is eleget tenni. De az a helyzet, hogy a magyar termékek előállításához is használnak külföldi eszközöket, importanyagokat, és ezeknek a drága euróban mért ára úgyszintén felveri az itteni termékek árát. A magyar feldolgozóiparból nagyon könnyen elérhető egy statisztika, két-három kattintással, és itt az derül ki, hogy a magyar feldolgozóipar alapanyagigényének 52 százaléka import.

(11.00)

Ezt az 52 százalék importot gyenge forintért vásároljuk, drága, euróban számontartott eszközök

megvásárlásával. Ha ezt megteesszük, ez az elképesztő drágaság be fog épülni a termékek árába, még akkor is, ha magyar élelmiszert vásárolok, mert a gép, az alapanyag és minden egyéb, amivel ezt előállítják, gyenge forintért kerül megvásárlásra, és drága euróban mérik az árát.

Mindennek felveri az árát a gyenge forint! Na, győzön kevés olyan, valóban hazai előállítású termék van, ahol mindez nem érvényesül, de azokat is szállítani kell. Hogyan szállítjuk őket? A szállításhoz használt eszközöket vagy éppen az üzemanyagot is nagyon sokszor, ugye, nem az ország közepén állítják elő, ezekért is fizetni kell. Gyenge forinttal kell fizetni értük.

Amikor tehát a kormány azt mondja, hogy neki nincs árfolyamcélja, hát, ott van a Magyar Nemzeti Bank, az ő dolga, akkor a forrókrumpli-effektus indul be: senki nem akarja sokáig a kezében tartani. A Magyar Nemzeti Bank meg egy ideig teljesen faarccal azt mondta, hogy neki igazából az árstabilitás a célja. Az árfolyam az egy másodlagos, harmadlagos dolog.

(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mostanában ismerjük el, hogy ebben érdemi és pozitív változás következett be, és nyilván amióta a Matolcsy-féle vezetés az alternatív portfólióeszközökre is jobban koncentrálna a jegybank hagyományos feladatai mellett, azóta azért a kritikai hang is élesebben megjelent, és nagyon sokszor ezzel egyet kell értenünk, de a forint kirívó gyengítését senki nem tudta megállítani az elmúlt évtizedben. Még egyszer: a forint tíz év alatt 35 százalékot gyengült az euróhoz képest, a lej 12,5 százalékot, a zloty 3,5 százalékot - nem 35-öt, 3,5 százalékot -, a cseh korona pedig erősödött az euróhoz képest.

Őnök egy különadót tűnnek meg, amit a magyar emberek fizetnek ki, indokolatlanul, azért, mert senki nem védi meg kellőképpen a nemzeti fizetőeszközt. Mi alkotmányos védelmet, alaptörvényi védelmet javasolunk a forintnak. Nyilván nem arra gondolok, hogy írjuk bele a forintárfolyamot a törvényekbe, mert ez marhaság lenne. Arra gondolok, hogy a törvény ereje kötelezze az összes piaci, állami szereplőt, bárkit, akinek van ráhatása arra, hogy ha ilyen helyzet van, akkor tegye meg, amit amúgy meg tudna tenni.

Ezt nem tapasztaltuk az elmúlt másfél évtizedben; hozzáteszem, előtte is voltak azért kirívó események ebben a tárgy körben, gondoljunk csak a devizahitelezés elindulására és az akkori jegybanki tevékenységre. Tehát a kritikánk minden irányban fennáll, nem csak a 2010 utáni korszak tekintetében, de önmagában a forint/euró árfolyam egy állatorvosi lova annak, hogy miért teljesít gyengén ez a kormány, és miért nem lehet a jegybank tevékenységét jeles osztályzattal díjazni!

Ezen a ponton szokott felmerülni az euró bevezetése már-már fétisszerű, túlhájpolt kérdésköre. Momentumos barátaim nyilván azt fogják mondani,

hogy az euró bevezetése mindennek a csodálatos gyógyírja és megoldása, ami mindent helyre tesz.

En vitatom ezt az állítást. Én egy erős nemzeti vezetőeszközben hiszek, és egy olyan erős monetáris rendszerben, amely figyel az állampolgárai létérdekeire és a nemzeti létérdekekre. Ha most, ezen a leértékelt szinten, amikor a nemzeti vagyont, a megtakarításainkat egy gyenge árfolyammal leértékelték, ha most itt belemegyünk annak az előszobájába, hogy még a feltételek nemteljesítése esetén is erőltetjük az euró bevezetését, ennek akár több lehet a hátránya, mint a haszna.

Nyilván jövőbeni ingadozásokat ki lehet ezzel zárni. De arra kérek mindenkit a parlamentben, hogy ne vallási fanatizmussal fetisizáljon egy-egy ilyen intézkedést, mint az euró bevezetése, mert valahogy rásocializálódtak nagyon sokan arra, hogy kívülről jövő gyógyírokra várnak, majd kívülről bevezetjük, és akkor nekünk jó lesz anélkül, hogy különösebb dolgokat végre kellene hajtanunk a javulás érdekében. Én egy erős forintban is tudnék bízni, és tudok is bízni, csak nem látom ennek a jeleit. A brutális leértékelődést látom, és azt, hogy ebbe valahogy belenyugodott a kormány. Ez a legidegesítőbb, a legbántóbb az egészben, hogy sem a kormány, sem a Nemzeti Bank részéről nem történt egy olyan asztalra csapás, amitől kettétörök az asztal, hogy ezt nem lehet csinálni a nemzetgazdasággal, ezt nem lehet csinálni a magyar emberekkel.

Önök ezt ugyanúgy beárazták, mint ahogy régen a csúszó leértékelés volt. Egészen durva. És eleinte, az első években ezt nem a maguk kedvéért tették, hanem az exportra dolgozó multicégek érdekében. Két olyan erőter van, akinek a vágyát, akaratát mindenben kiszolgálta eddig ez a kormány. Az egyik ilyen az exportáló multicégeké, a másik pedig a bankoké - mindjárt kitérünk arra is -, az exportáló multicégeknek nagyon jó volt a gyenge forint sokáig. Most már viszont annyiféle piaci problémát vet fel mindez, hogy a gyenge forint, úgy gondolom, mindenkinek árt, a magyar embereknek pedig különösképpen. Itt tehát sokkal több feladata lenne a Nemzeti Banknak is. Az említett időszakban is lett volna, és a lehető legtöbb feladata pedig a kormánynak lenne, hogy tisztázza az álláspontját. Még egyszer mondom: a megoldást a cselekvésben látom, és nem a külső erőterekre való várakozásban.

Hollik képviselőtársam említette a társasági adó kirívóan alacsony szintjét is. Én egyetértek vele. Kirívóan alacsony a társasági adó szintje Magyarországon. Miért tette ezt a kormány? Azért, hogy az exportra dolgozó multicégek érdekeit kiszolgálja; nem a magyar kisvállalkozások érdekében - ott, ugye, 1 százalékos engedményt jelentett az, amikor belenyúlt a társaságiadó-rendszerbe a kormány. A multik számára majdnem lefelezte az adót. Van olyan autógyár, amely a kedvezmények figyelembevételével alig fizet valami adót, vagy 1 százalék alatti fizetett bizonyos időszakban.

A személyi jövedelemadó változásait egyébként kétségtelenül vívmányként kell, hogy kezeljük, senki ne legyen abban ellendrukker, hogy miután 8 vagy 10 évig inflálódik a családi adókedvezmény, elveszti az értékének több mint a felét, a kormányzat megduplázza, tehát visszapótolja azt az értéket, mintha az inflációkövető lett volna. Ez önmagában jó dolog, szépségtapasz, de jó dolog. Ugyanakkor itt is elmulasztotta a kormány a negatív adó intézményének a bevezetését. Megtette a kormány a cégek, a vállalkozások érdekében. Ott van negatív adó! A magyar polgároknál, akik nem keresnek elég sokat ahhoz, hogy mindenféle adókedvezményt igénybe tudjanak venni, ott nincs negatív adó, pedig kellene, hogy legyen, hogy különbözet formájában, jóváírással megkapják azt, amit nem tudnak igénybe venni és realizálni.

Teljesen őszinte volt a jegybankalelnök úr - és én ezt értékelem - a tekintetben, hogy a pénzügyi rendszer nyeresége, nyereségessége extrém, kiugró volt az elmúlt időszakban. Ha 2022-t és '23-at vizsgáljuk, már a '23-ra történő ugrás is egy brutális, 1400 milliárd fölötti szintet jelez. Ön finoman utalt arra, hogy örülnek annak, ha ez a bankok nagyon prudens és egyébként nagyon technikás működéséből adódik. Ha mondjuk, a legnagyobb bank bevételének kétharmada abból ered, hogy más országokban a leánycégei jól teljesítenek, és ebből jön vissza bevétel, mi ennek szerintem örülünk. A problémám az, hogy ezek a bankok egy teljesen alternatív mozgást követve abból kaszálnak, hogy sarcolják a magyar embereket, hogy sápolják őket, és európai szinten is extrém, kirívó banki költségeket érvényesítenek.

Önt is megkérdezem, és tényleg érdekel a személyes véleménye, és pénzügyminiszter úrtól is megkérdeztem ezt, hogy mi az a piaci körülmény, ahol elvileg tartják azt, hogy 67 forintot számoljon fel egy bank egy sms-ért. Akkor, amikor a korlátlan csomagok gyakorlatilag filléréért érhetők el a korábbi összegekhez képest, mi az, hogy egy bank azt mondja, hogy 67 forint egy sms; és ilyen kis, mikrolehúzásokból összehoz magának év végére milliárdokat? Hol van a pénzügyi felügyelet? Hát önöknél van! Beolvadt oda! Az önök dolga lenne, hogy ne legyen 67 forintos sms Magyarországon! Ez egy örület! Ilyet sehol más hol nem csinálnak Európában!

Angliában már a kiskeresetűek is képesek elérni valóban ingyenes bankszámlát, és folyik egy valódi verseny annak érdekében, hogy megfogják az ügyfeleket. Önök mindig elmondják, és egyébként a Pénzügyminisztérium, a Nemzetgazdasági Minisztérium, az MNB mindig el szokta mondani, hogy verseny van Magyarországon a bankok között. Én pedig, muszáj, hogy vitassam ezt az állítást. Tranzakciós illeték. Önöket miért nem zavarja? 333 milliárd forint az utóbbi időszakban. Kire vetették ki? Ugye a bankokra, pénzügyintézetekre. A magyar emberekre vetették ki? Nem! Az ügyfelek kéne, hogy fizessék a tranzakciós illetéket? Nem! És a felügyelet tétlenül nézi. Nincs itt verseny, kérem szépen. Az összes nagyobb

hazai bank bejelentette, hogy január 1-től felveri az árakat, emel, és átterheli a fogyasztókra a tranzakciós illetéket. Még le se tagadják! Tehát nem írnak kamuközleményeket, hogy hát, a megváltozott piaci körülmények között, s a többi. Nem! Bevallják, és a helyzet az, hogy a felügyeletnek itt dolga lenne.

Tehát kérem, hogy konkrétan nyilatkozzanak arról, hogy miért nem tesznek semmit! 333 milliárd forint! Kormánypárti képviselőtársaimhoz fordulok. Tudom, hogy ez önöket is irritálja, ugyanis többet húznak le a bankok csak a tranzakciós illeték áthárításával, mint amennyit családi pótlék formájában kiutal Magyarország! Többet húznak le a bankok a tranzakciós illeték áthárításával, mint amennyit családi adókedvezmény formájában a magyar családoknál hagynak. És egy fő politikai termék a családi adókedvezmény duplázása, de ez kisebb összegbe fáj, mint amennyit a bankok lehúznak az emberekről, csak a tranzakciós illeték áthárításával. Bevallják, és a felügyelet nem csinál semmit. Ez katasztrófa!

(11.10)

Én nagyon bízom abban, hogy a Nemzeti Banknál változás történik akár a következő hetekben, napokban ez ügyben, mert ez tarthatatlan, és nem véletlen az ingyenes bankolásért folytatott kampányunk átütő sikere. Ez nem azért van, mert én egy ilyen zseniális politikai terméket tettem volna le az asztalra, vagy az én kvalitásaim miatt; ez azért van, mert az embereket rémesen irritálja az, hogy lehúzza őket a bankjuk. Normális piacgazdaságokban a bank nem ebből él; nem abból él, hogy a saját ügyfeleit lehúzza, sarcolja, sápolja, hanem abból él, hogy forgathatja a pénzüket, abból él, hogy rohadt drága hitelkártyatermékeket tart a piacon, irritálóan, kirívóan drágát, és pont a nehezebb helyzetben lévő embereket húzza le ezekkel a nagyon drága hitelkártya-konstrukciókkal. Éljen meg abból, hogy a mega- és óriáscégek egymás közötti tranzakcióit illetékezi, adóztatja, bármit csinálhat vele, ez minket kevésbé érdekel. De az, hogy Magyarországon több száz milliárdot fizetünk úgynevezett banki költségekre, vérlázító.

Ügyfelenként statisztikai értelemben évente 41 ezer forint marad a banknál csak azért, mert a saját, már leadózott készpénzünkhez hozzá akarunk jutni. Itt az ingyenes határ fölötti összeg felvételénél brutális sarcok vannak. És mit csinálnak a drága bankok? Bejelentik, hogy jövőre a tranzakciós illeték áthárítása meg a készpénzfelvétel ingyenes összeg fölötti részénél is megmásfélszerezhetik a banki költségeket. Ez örület! Aztán március után majd jelentkezni fognak, hogy bocsánat, volt előző évi infláció, mi azt is szeretnénk érvényesíteni. Önök ezt hogyan nézhetik el tétlenül?

Értem én, hogy arra számít mindenki, hogy majd ezek a drága bankok hiteleznek, meg 5 százalékos plafon és társai, de ezek a bankok úgy is meglennének vígan a régióban is kiugró profittal, ha ingyenesen bankolhatna

átlagbérig mindenki az alapműveletek tekintetében. Tehát az átutalás, a készpénzfelvétel, egyebek legalább az átlagbérig legyenek teljesen ingyenesek! Ha ez megvalósul, még úgy is 1000 milliárd forint fölötti a bankok profitja. Miért nem akarják őket bevonni a közteherviselésbe?

Azért szegezem ezt a Magyar Nemzeti Bank felé is, mert az, hogy a felügyelet beolvadt, önmagában nekem ezzel semmi bajom nincs, ez még egy hatékonysági szintlépést is jelenthet, de azt látom, hogy bátortalan a fogyasztóvédelem, bátortalan a pénzügyi felügyelet, mintha tartanának ezektől az intézményektől.

Van egy történelmi bűne, nem az MNB-nek, bár részben igen, hanem a kormánynak, ez a devizahiteles merényletsorozat volt. Akkor önöknek keletkezett egy erkölcsi tartozása a károsultak, a banki ügyfelek felé, mert önök nem azt mondták, hogy akinek 165 forintot adták ki azt az úgynevezett hitelt, a pénzügyi szemetet, a pénzügyimerénylet-terméket, annak 165 forintot váltsák vissza. A felvételtörvény árfolyamon történő forintosítás nem csak a Jobbik javaslata volt, a Salamon úr vezette vizsgálóbizottságnál is megfogalmazásra került, mint egy lehetséges javaslat, tehát bőven volt kormánypárti oldalon olyan, aki egyetértett volna a devizahitelezés igazságos rendezésével. A helyzet az, hogy végül mégis piaci árfolyamon történő átváltás lett, ami nagyon-nagyon kedvezett a bankoknak, és ami több mint 35 ezer elhelyezés nélküli kilakoltatáshoz vezetett Magyarországon. Ezt a legtöbbet soha nem fogjuk elfelejteni. Ott keletkezett az én állításom szerint egy erkölcsi kötelezettsége a kormánynak az irányba, hogy ha legközelebb valami pénzügyi jellegű csúnyaság jön szembe, akkor egyértelműen álljon a polgárok oldalára, és a felügyeletről is ezt várjuk el. Ez ingyenes bankolás átlagbérig tipikusan egy ilyen lehetőség. Nagyon komoly összeget lehetne a polgároknál hagyni ebben a tárgykörben.

A családi adókedvezmény duplázása is üdvözlendő ötlet, de ha az emberek másik zsebéből a bankok, a multik, a szolgáltatók, a gyenge forint kihúzzák ezeket a pénzeket, akkor nagyjából ugyanabban a reálpozícióban maradnak az érintettek, vagy akár még rosszabb helyzetbe is kerülhetnek.

A digitális jegybankpénzről azért nem szeretnék sokat beszélni, mert itt komoly várakozásaim vannak, tehát várom azt, hogy mivel áll majd elő az MNB. Látjuk, hogy itt egy reaktív magatartásról van szó. Nem csak önök, a világ jegybankjai észlelték, hogy a kriptoeszközök terjedésével valamit lépni kell, mert kicsúszik a lehetőség a nemzeti bankok kezéből. Én meglehetősen távolságtartó vagyok a kriptoeszközökkel kapcsolatban, egyelőre legalább annyi veszélyét látom ennek a folyamatnak, mint amennyi előnye lehet. De várjuk meg a végét, hogy digitális jegybankpénz formájában mit szeretne letenni a kormány az asztalra, van-e abban bármilyen versenyképes gondolat.

Ami sokkal izgalmasabb lehet, ez az MNB pár hónappal ezelőtt megjelent fenntarthatósági szempontrendszer. Rengeteget foglalkoztam a GDP lehetséges

leváltásával vagy még inkább kiegészítésével, helyettesítésével, mert leváltani a nemzetközi hitelminősítők miatt sajnálatos módon úgysem lehet, ezek abban mérnek, ebben hasonlítanak össze, de a GDP egy katasztrofálisan alkalmatlan mutató az emberek jóléte és jóléte kifejezése szempontjából.

Ezért én nagyon-nagyon üdvözöltem az MNB 64 pontos szempontrendszerét. Érdekel, hogy mi lett ennek a sorsa. Például egy költségvetési tervezésbe vagy a költségvetési folyamatok véleményezésébe beépítette-e már az MNB? Volt, aki távolságtartóan felhívta rá a figyelmemet, hogy a 64 szempontból - átvastam őket egyesével - nagyjából 12 még mindig GDP-hez kötött, de ne legyünk inkorrektek a Nemzeti Bankkal, mert mondjuk, egy Human Development Index mérése során is azért ott nagyrészt GDP-adatokat használnak, csak egy kicsit súlyozva vagy egy főre vonatkoztatva. Tehát ne várjuk el a lehetetlent, de nagyon érdekel bennünket az, hogy ennek a szempontrendszernek mi lesz a sorsa.

Az inflációs kérdések kezelése szintén hosszú órákat igényelne. Itt a kormánypárti képviselőtársaim optimizmusát egyáltalán nem értem, tehát ha 100 forintba került egy termék, a brutális élelmiszerár-robbanás hatására ez 40 százalékos élelmiszer-infláció után 140 forintba került, és utána mondjuk, erre csak 8 forint rakódott, akkor még mindig majdnem 150 forintot fizetünk valamiért, ami 100 forintba került két évvel ezelőtt. Tehát lehet azt mondani, hogy hú, de jó, most már szabályoztuk az inflációt, de itt bázishatás érvényesül, tehát marha drága lett valami, ami előtte viszonylag tolerálható áron volt megfizethető. Tehát önmagában ez nem siker. Ez egy elképesztő mértékű drágulás, aminek az üteme szerencsére lassult. Ezt így korrekt megfogalmazni, semmiképp nem dicshimnuszokat zengeni arról, hogy hú, már csak három egész akárhány tized százalék az infláció. Egyrészt élelmiszer fronton sokszor rosszabb.

Én megengedő vagyok a kormánnyal szemben ott, hogy ne feltétlenül a Tescónak a 10 százalékos élelmiszer-drágulásról szóló kosarát használjuk, mert való igaz, hogy a fogyasztási szokások átalakultak, és ezekben a hipermarketekben a forgalom, ha nem is nagyon kis része, de talán már nem növekvő része realizálódik, és mondjuk, egy Lidlnél vagy egy Aldinál érdemes lenne körülnézni, és itt a kisebb szinteken is azért a fogyasztás nagy részaránya koncentrálódik. De az biztos, hogy az élelmiszerár-robbanás magasabb szinten van, mint az a 3-4 százalékos infláció, amiről beszélnek, tehát folyamatosan drágul az élet a honfitársaink számára. Az infláció tekintetében erre azért nagyon-nagyon kellene figyelni.

Jegyezzük meg még azt is, hogy a kirívóan magas banki nyereség egy jelzőtűzként kellene hogy világítsa az MNB számára. Én itt az exozóban azért halottam olyan mondatokat, amelyek arra utaltak, hogy észlelik ezt a dolgot, és az a homlokráncolás, amit alelnök úr említett, részünkről folyamatosan fennáll.

Csak fogadják el azt, hogy ha erre nem érkezik érdemi válasz lényegében sem a felügyelet, sem pedig a kormány részéről, akkor ezt a kritikánkat fenn kell tartanunk. Tehát az, hogy 1400 milliárdot kaszálnak a bankok, és ez okoz némi homlokráncolást, ettől még egy forinttal sem lesz kevesebb náluk.

Itt attól lehetne kevesebb náluk, ha érdemi lépések lennének. Mondom, hogy például a felügyelet mire tehetne javaslatot. Van nagyon sok magyar ügyfél, akinek van egy évek óta használt bankszámlacsomagja. Nekem nagyon szimpatikus, amikor államtitkárok arra hívják fel a figyelmet, hogy évente használjanak az ügyfelek összehasonlító oldalakat, egyebet. 5-6 millió ember nem fog ilyet használni Magyarországon, és mi őket is képviseljük, és az ő létérdekeikért is ugyanúgy kell küzdenünk, ha nem jobban, mint azokért, akik megfelelő digitális kompetenciákkal rendelkeznek. Nagyon sok esetben a bank már bevezetett kedvezőbb számlacsomagot az ügyfelei részére, csak erről elfelejtette értesíteni az ügyfelét. Tehát ha én lennék a felügyelet, egészen biztos, hogy afelé próbálnám irányítani a folyamatokat, hogy ha egy bank bevezet egy kedvezőbb bankszámlacsomagot, mint amiben az ügyfél, mondjuk, évek óta benne van, kötelező legyen értesítenie az ügyfelét, hogy van egy ilyen kedvezőbb lehetőség, légy szíves, állj át erre, mert neked is jobb lesz. Ha csak ezt az egy lépést kezdeményeznék, nagyon-nagyon súlyos milliárdok maradnának a magyar emberek zsebében, és súlyos milliárdok hiányoznának ebből az 1400 milliárd forintos banki profitból.

Szeretném hozzátenni, hogy most 2024-et nem tárgyaljuk, de idén simán lehet, hogy 2000 milliárdig elmegy ez az elképesztő profitösszeg, és ez bőven teret engedne úgy is az ingyenes bankolásnak, hogy még az 1400-hoz képest nő a banki profit, tehát lehet, hogy fölmegegy 1600-ra, csak lecsipünk belőle 300-400 milliárdot, hogy átlagbérig mindenki ingyenesen bankolhasson. Simán meg lehetne lépni ezen a ponton.

Azt is látjuk, hogy a kormány más ilyen esetekben kreatív. Tehát amikor családi adókedvezményt dupláz, ezt abból teszi - ahogy elhangzott helyesen -, hogy az államadósság kamatkiadása sokáig 950 milliárd, 1200 milliárd volt, aztán fölment most majdnem 4000 milliárdra, és ahogy ezek a nagyon magas százaléku papírok kifutnak, ez egy kicsit visszább fog esni jövőre 3100-3200 milliárdig.

(11.20)

Tehát valószínűleg egy kicsit kevesebbet kell majd fizetni államadósságkamat-kiadásra. Ezt a kormány kiszámolta, és rögtön bejelentett a különbözetből valamifajta jólétinek szánt intézkedést. Így lesz családi adókedvezmény-duplázás. Ugyanezt meg lehetne csinálni az ingyenes bankolás érdekében, csak nem a költségvetés kontójára, hanem a bankokéra, éppen ezért ajánlom szíves figyelmükbe, hogy ezt lép-jék meg, minél hamarabb lép-jék meg, és nyilván az

MNB, a felügyelet számára ebből annyi lehet a levonható következtetés, hogy érdemes ezeket hangosan kezdeményezni a kormány irányába. Ha elegendő társadalmi nyomás alakul ki, és ezt sikerül megfelelőképpen becsatornázni, akkor ezek a javaslatok meg is valósulhatnak. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat és a teremben lévőket. Megadom a szót Dócs Dávidnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Alelnök Úr! Hát, hallhattuk itt az előterjesztésből, illetve a többi hozzászólásból is, vezérszónoklatból is, hogy röpködnek itt az ezermilliárdok. A szomorú csak az, hogy nem a magyar embereknel maradnak ezek az ezermilliárdok, vagy nem a magyar államkasszában, hiszen az annyira üres, hogy kong az ürességtől.

Én egy kicsit másabb aspektusból, kicsit másabb szemszögből szeretném megközelíteni éppen ezért ezt a témát. Egy hasonlattal élnék: ezt a poharat úgy is lehet nézni, hogy félig tele van, illetve úgy is, hogy félig üres. Én úgy látom, hogy itt önök közül mindenki úgy látja, hogy ez a pohár teli van, mi viszont úgy látjuk, hogy üres - és az előbb utaltam itt az államkasszára -, üres, mint az államkassza. Talán ez a hasonlat is megállja a helyét, amit azért lehet mondani, merthogy sajnos olyan állami beruházásokat halaszt el a kormány, amelyek megvalósulva is már régen elkésették lennének. Illetve azt is látjuk, hogy a rossz pénzügyi kondíciók miatt kínai hitelekkel próbálja a kormány fedni ezt az igen rossz látszatot.

És hát, mi vezetett ideig? Ha már a Magyar Nemzeti Bankról beszélünk, akkor fontos leszögezni, hogy talán az vezethetett ideig, hogy egész egyszerűen nem volt szakmai párbeszéd a magyar kormány és a jegybank között. Méghozzá azért nem volt, mert a két szervezet hadakozása volt az, ami kitöltötte az elmúlt évek idejét, amelynek következtében nagymértékben romlott a monetáris politika, és ennek hatására például hazánk kockázati besorolása is igencsak visszaesett. Ez valószínűleg oda vezethető vissza, hogy eltérő volt az elképzelése a Magyar Nemzeti Banknak, és eltérő volt az elképzelése a magyar kormánynak, illetve a Nemzetgazdasági Minisztériumnak az ügyben, hogy milyen irányban kellene esetleg fejleszteni, mondjuk, a hazai gazdaságpolitikát.

Ezt láthatjuk akkor, amikor annak a levét isszuk, hogyha a saját fizetőeszközünket szeretnénk, mondjuk, euróra váltani, hiszen itt elmondható, hogy az euró messzemenőkéig a forinthez viszonyítva a legerősebb fizetőeszköz a régióban. Ha megfordítjuk ezt a képletet, akkor azt láthatjuk, hogy az elmúlt 12 évben, amíg a forint euróhoz viszonyított romlása gyakorlatilag egyharmadával, több mint 35 százalékkal növekedett, addig a

legrosszabbul teljesítő szomszédos valuta is körülbelül 10 százalék körüli romlást tudott csak magáénak tudni. Ez azért számottevő, hiszen a régióban lévő legrosszabb valutaromláshoz képest a magyar háromszor jobban elhúzott a mezőnyben. Én azt gondolom, ez sok mindent megmagyarázhat nekünk.

Nézzük meg, ha már az MNB-ről beszélünk, hogy milyen termelékenységi jelentést adtak ki önök, hiszen ebben leírják, hogy 6000 milliárd forint lehet most már nagyjából az az összeg, amit a kormányzat az akkumulátorgyártásra költött, ezeknek az üzemeknek a támogatására költött. Azt láthatjuk, hogy talán nem botorság kijelenteni azt, hogy rossz befektetési módot választott a kormány ennek a pénznek. Ennek sokkal jobb helyet is lehetett volna találni. Majd mindjárt arra is ki fogok térni, hogy egészen pontosan hol, hiszen ha megnézzük, akkor ez a fajta gazdasági irány nemhogy gazdasági növekedéshez nem vezetett, hanem egészen egyszerűen gazdasági visszaeséshez vezetett, hiszen az idei év utolsó negyedévében 0,7 százalékkal esett vissza a hazai gazdaság termelékenysége, ami, azt gondolom, hogy megint csak egy beismerő vallomással ér fel.

És boncolgassuk még ezt a 6000 milliárdot, hiszen a magyar kormány gazdaságpolitikája kezdetekben a német autóiipari összeszerelő üzemek mintájára épült, aztán úgy gondolták - illetve a problémák elértek ideig is, úgy gondolták -, hogy emellett egy másik ágat is kell választani a gazdaságpolitikánknak. Éppen ezért elkezdtek másolni a keleti vagy kínai, koreai, vietnámi akkumulátorszerelő vagy -bontó üzemeknek a példáját. És azt lehet látni, hogy a német autóiipari üzemek egész egyszerűen a csőd szélén vannak, Németországban a Volkswagen, a legnagyobb konszern vezére, a legnagyobb autóiipari gyár csökkent a dolgozói fizetését. Tehát itt tartunk, nem növekmény jön, hanem csökkenés jön a német dolgozók számára a Volkswagennél. Az amerikai autóiipari gyártó cégek egész egyszerűen kivonulnak Európából.

Ha megnézzük az akkumulátorgyártást, akkor azt láthatjuk, hogy az idei év mérlege az, hogy több mint 30 százalékkal csökkent a kereslet ezekre a termékekre, amelyek egyértelmű, hogy nem Magyarországra lettek gyártva, tehát kiviszik innen ezeket az előállított akkumulátorokat. És ha megnézzük ezt a fajta gazdasági modellt, akkor láthatjuk, hogy merőben hibás, hiszen külföldi multikra alapoz, külföldi vendégmunkásokra alapoz, a profitot pedig hova máshova vinnék, mint szintén külföldre, tehát a magyar államkasszát, ha valami, ez biztosan nem fogja megtölteni.

Ennek a 6000 milliárd forintnak talán jobb helyet is lehetett volna találni, már csak azért is, mert ha ennél a számnál maradunk, ennél a pénztömegnél, akkor nagyjából egy jelentésből kiderült az is, hogy idén hasonló összeget költötték a magyarok élelmiszerre. Itt jön be a Mi Hazánk Mozgalom Virradat-programja ebbe az egyenletbe, ebbe a képletbe, hiszen mi a kezdetektől, pártunk alakulásától azt mondjuk,

hogy a magyar gazdaságpolitikát a magyar nyersanyagra, a magyar lehetőségekre kell építeni, azzal szemben, amit a jelenlegi kormányzat tesz. És hát, láthatjuk, hogy egy év leforgása alatt a hazai élelmiszerpiacon 6000 milliárd forint cserélt gazdát. Mi nagyon örülnénk, ha ez a 6000 milliárd forint a magyar termelőkhez, a magyar mezőgazdasági vállalkozókhoz jutott volna, a magyar feldolgozóipar látta volna a hasznát, de ez nem így történt, hiszen ennek az összegnek több mint 90 százaléka elhagyja ezt az országot.

Tehát egész egyszerűen egy olyan téves gazdaságpolitikai modellre akart ez a kormányzat építeni, mondjuk, jövőt építeni, ami - már most látjuk, amikor még ki sem épült, hogy - egész egyszerűen egy zsákutca, egy teljesen rossz irány. Ezt ugye, felismerte Matolcsy György is, a jelenlegi jegybankelnök, és hallhatunk itt tőle két őszinte kirohanást - egy kicsit meg is késett, de azért legalább őszinte volt, és azt gondolom, hogy nemcsak kapargatta a felszínét a problémának, hanem a gyökeréig hatolt le -, az emelvényen elmondta idén március elején - ezt nőnap alkalmából tette, tavaly pedig december elején, ezt Mikulás-ajándéknak szánta -, hogy pontosan mi is a probléma amellest, amit ő tagadott, de egyértelmű tény, hogy ő és a miniszterelnök úr valahogy egy nézeteltérésbe keveredett. Tehát nemcsak szakmai nézeteltérés van közöttük, hanem személyes konfliktus is. Ez odavezetett, hogy gyakorlatilag az iránytűnk most össze van zavarodva, nagyon úgy néz ki, és hogy hogyan fogunk ebből kikecmeregni, ebből a rossz irányból, ebből a kátyúból, az még a jövő zenéje lesz majd.

De ha már az ezermilliárdoknál tartunk, akkor nézzük meg, mondjuk, hogy ezt a 6000 milliárdot, amit elszórt a magyar kormány a külföldi multiknak, mire lehetett volna még használni! Lehetett volna például a magyar innovációra, kutatásra-fejlesztésre, a kkv-k támogatására, a magyar mezőgazdaságra, a szolgáltatóiparra vagy a turizmus fejlesztésére is szánni. De ez nem történt meg, holott, ha megnézzük az ideai gazdasági mutatókat, akkor ezek voltak azok az ágazatok, amelyek legkevésbé sérültek, szemben azzal a gazdasági iránnyal, amit a kormány jelen pillanatban erőltet.

Tehát azt gondolom, hogy ha másért nem, akkor már csak ezért is ez lett volna a helyes irány. Ha pedig azt is hozzáadjuk, hogy mondjuk, egy ilyen akkumulátorgyárnak mennyi a hozzáadott értéke, akkor azt láthatjuk, hogy ez a hozzáadott érték grafikonon valahol az alján érzékelhető, míg az általam említett másik irány pedig a lényegesen magasabb hozzáadott értékekkel bíró ágazatok közé tartozna. Ez az idén, úgy néz ki, be is bizonyosodott.

(11.30)

Itt elhangzott az is, hogy a tavalyi évben 1460 milliárd forint haszonnal zárt a bankszektor. Úgy látszik, hogy nem rossz biznissz ez a bankbiznissz. Ezért

lehet az, hogy a nemzet pénztárosa is egy bankholdin-got hozott létre, és akkor már ő is beállt a sarcolók körébe. Úgy néz ki, hogy neki is nagyon jól csengnek ezek a magyar forintok. Azért egészen döbbenetes, hogy ekkora haszon mellett - sajnos ezt is ide kell hogy hozzam, ezt is itt kell hogy megemlítssem - még az a tranzakciós illeték is át lesz hárítva a felhasználókra és a magyar emberekre, amit egyébként ekkora haszon mellett, úgy gondolom, hogy a bankszektor is el tudna viselni, de még az utolsó utáni bőrt is inkább a magyar emberekről húzzák le.

De ne csak a múltba révedjünk, nézzük a jövőt is! Úgy néz ki, hogy most egy fordulóponthoz érkezünk - vagy itt volt egy klasszikus kijelentés: útelágazáshoz érkezünk, nekem sikerült elsőre kimondani -, és Varga Mihály lesz az új jegybankelnök, leköszönő pénzügyminiszterként. Nézzük, hogy ő mit ígért; mi volt az, amit ő annak ellenére tudott ígérni, hogy nagyon diplomatikusan nyilatkozott.

Ő azt ígérte, hogy megpróbálják 3 százalék alatt tartani az inflációt. Ez nagyon örvendetes, bár hozzáteszem, hogy abban az évben is nagyjából ilyen számokat irányoztak elő, amikor aztán 20 százalék fölé is ugrott ez az infláció. Sőt az élelmiszerek esetén, ami nettó szekunder szegényérzetet kelt az emberben, hogy egy élelmiszeripari nagyhatalom lehetnénk, ezzel szemben az élelmiszer-infláció Magyarországon 44 százalékos volt. Tehát nemcsak az infláció, hanem az élelmiszeripari infláció is Európában kiemelkedő volt hazánkban.

De nézzük, hogy mit ígért még emellett! Azt ígérte, hogy árstabilitások fogják majd jellemezni az ő vezetését, és nem mondta ki, de nagyon erősen utalt rá, hogy annak a feltételrendszernek a kidolgozását lényegesen jobban górcső alá fogják venni, aminek a végén majd aztán az euró bevezetése következhet. Azt gondolom, hogy ezáltal megígérte - bár nagyon képletesen és csak nagyon árnyaltan fogalmazott - az euró bevezetését is. Itt előttem szóló képviselőtársam már elmondta, hogy ez milyen veszélyekkel járna egy jelenlegi árfolyamnál, de reméljük, hogy mire odajut Magyarország, hogy itt euróval tudjunk fizetni, addigra egy sokkal jobb árfolyamról beszélhetünk majd.

Ha már az inflációt megemlítettük, akkor nézzük, hogy a hibás gazdaságpolitika mit eredményezett még az elmúlt időszakban. Hiszen amellest, hogy az infláció leginkább a magyarokat sújtotta, a saját fizetőeszközünk világviszonylatban mérve, az euróhoz viszonyítva a második legrosszabb fizetőeszközzé vált. Ha azt vesszük, hogy megduplázódott az államadósságunk, vagy ha azt vesszük, hogy kiprivatizálta ez a kormány a nemzeti földvagyonot - és még ki tudja, hogy mennyi mindent fog az elkövetkezendő időben -, akkor azt mondhatjuk, hogy ez egy elég tragikus időszak volt.

Elhangzott az is Hollik képviselőtársamtól - bár ő most pont nincs a teremben -, hogy ez a kormány az adócsökkentések kormánya. Most ezt jól megfejelték

azzal, hogy inflációkövető adók lesznek jövő évtől bevezetve. Tehát azt gondolom, hogy igazság szerint, ha valaki ennek az egésznek a levét issza, azok a magyar emberek. A magyar embereket sújtja az összes ilyen elhibázott lépése ennek a kormánynak.

Természetesen az érdemi, vakvágányok nélküli munkát és a beszámolót a mi frakciónk is köszöni szépen, mint ahogy az említett őszinte beszédet is, ami tavaly decemberben és idén, március elején hangzott el, az MNB elnökének a száját hagyták el ezek az őszinte szavak. Talán, ha eredményt is fel kell vonultatni önök mellett, akkor azt lehet elmondani, hogy ami a legelismerendőbb, az az, hogy az aranytartálékunkat növelték. Itt már csak hozzá szeretném tenni, hogy reméljük, hogy a kastélyok és pályaudvarok után nem lesz majd ennek a kezelésére is jelentkező. Reméljük, hogy ennek jó hasznát fogja venni majd az ország, nem pedig egyesek vagyonát fogja tovább gyarapítani.

Összességében a Mi Hazánk Mozgalom azt szeretné, hogy a jövőben ne a magyar emberek igyák meg annak a levét, ha a kormány, mondjuk, egy elhibázott gazdaságpolitikát próbál bevezetni. Reméljük, hogy a jövőben a jegybank és a kormány nem egymás ellen, hanem egymással fog tudni dolgozni annak érdekében, hogy a rend végre helyreálljon, és a szakmaiság, nem pedig a pártfegyelem lesz az elsődleges preferencia. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Gréczy Zsoltnak, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Annyit szeretnék hozzátenni röviden, hogy Hollik István képviselőtársunk azt mondta, hogy én valótlant állítok az inflációs adatokról. Természetesen nem én állítottam valótlant, hanem ő hazudott. Azt mondta, hogy az elmúlt több mint 30 évben a Horn-kormány idejére esett a legnagyobb infláció - ez nem igaz, az Antall-kormány idejére esett: 1991-re 35 százalékos volt az infláció. De hozzáteszem, nagyon nehéz ezeket a számokat már értelmezni, hiszen érdemes onnantól számolni ezt, amikortól már Magyarország hozzáfért az uniós forrásokhoz.

Abban pedig, azt gondolom, hogy történelmi az Orbán-kormány bűne és felelőssége, hogy egy Marshall-segélynyi pénz érkezett 2010 óta ebbe az országba, mégis olyan állapotban van a magyar költségvetés, a magyar családok, ekkora a kivándorlás és így tovább. Azt gondolom, hogy ezek mindenképpen történelmi bűnt jelentenek.

Volt még egy megjegyzés, hogy a Matolcsy György előtti jegybankvezetés gyakorlatilag hátráltatta az országot, akadályozta az ország fejlődését és a

pénzügyi stabilitást. Itt azért hadd emlékeztessenek egy 2010 nyarán elkövetett Kósa Lajos-megjegyzésre az államcsődről, amely két nap alatt 10, azaz tíz forinttal gyengítette a magyar fizetőeszköz árfolyamát. Tehát ilyen történelmi bűnre nem is emlékszem. Ha valaki ilyet mond, azt vagy azért teszi, mert shortolgat a magyar forinttal a gyengébb árfolyamra, vagy nincs tisztában a saját szavaival.

Tehát azt gondolom, hogy amikor a jegybank beszámolójáról beszélgetünk, akkor sajnos ki kell mondanunk, hogy kong az államkassza, hatalmas az államadósság és nagy bajban vannak a családok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Gelencsér Ferencnek, a Momentum képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

GELENCSÉR FERENC (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A 2022-es beszámoló szerint a Magyar Nemzeti Bank a kamatemelések hatását a pénzügyi stabilitás fenntartásaként értékeli, ugyanakkor a forint árfolyamának jelentős ingadozása, valamint az inflációs cél elérésének elmaradása arra utal, hogy a monetáris politika nem teljesítette az előre kitűzött árstabilitási célokat. Vagyis miközben az infláció csökkenését a monetáris politika egyik sikereként említik, a jelentésben az szerepel, hogy 2022 végére a fogyasztói árindex 24,5 százalékra emelkedett, és az inflációs cél teljesítése elmaradt. Az inflációt részben külső tényezőkkel – energia- és élelmiszerárak - magyarázzák, de a vállalatok árrésének növekedését is megemlítik mint fontos belső tényezőt. Ez utóbbi viszont nehezen összeegyeztethető a piacokat stabilizálni kívánó monetáris politika hatékonyságával.

Hogyan magyarázható, alelnök úr, hogy miközben a Magyar Nemzeti Bank a kamatemeléseket a pénzügyi stabilitás fenntartásaként értékeli a 2022-es jelentésben, az inflációs cél elmaradása és a forint árfolyamának ingadozása arra utal, hogy a monetáris politika nem érte el az árstabilitási célt? A jelentés szerint a Magyar Nemzeti Bank gyorsan és hatékonyan stabilizálta a pénzügyi piacokat, ugyanakkor a forint árfolyama jelentős ingadozásokat mutatott a 2022-es év során, ami nehezen tekinthető teljes stabilizációnak.

Eredményesnek nevezik a monetáris politika eszközeit, például a tartalékráta emelését, új betéti eszközök bevezetését, de ezek hatásának pontos kvantifikálása és értékelése hiányzik. Azt viszont tudjuk, hogy az infláció elleni küzdelem érdekében végrehajtott kamatemelések jelentős veszteségeket eredményeztek a Magyar Nemzeti Banknak.

(11.40)

Hogyan értelmezhető alelnök úr szerint a Magyar Nemzeti Bank pénzügyi stabilizációs intézkedései

eredményesnek, ha a forint árfolyama továbbra is ingadozott, az inflációs cél elérése nem sikerült, és mindenképpen a kamatemelés jelentős veszteségeket okozott a Magyar Nemzeti Banknak?

És akkor 2023: a jelentés szerint 2023 egyértelműen az inflációs fordulat éve volt, amelyben a jegybank intézkedéseinek szerepét hangsúlyozzák, és valóban egyébként az infláció csökkenése jelentős volt, azonban a csökkenést kizárólag a jegybank monetáris politikája eredményeként állítják be, miközben a globális energia- és nyersanyagárak csökkenése szintén meghatározó tényező volt.

A jelentésből viszont az teljesen hiányzik, hogy a külső hatások mennyire befolyásolták a dezinflációt, és az is, hogy a csökkentés milyen áldozatokkal - például a reálbérek esése, gazdasági aktivitás visszaesése - járt, és hogy mennyiben volt ez fenntartható. Csak kérdezném: hogyan magyarázható alelnök úr szerint, hogy a jelentés kizárólag a jegybank intézkedéseinek tulajdonítja az infláció csökkenését, miközben a külső tényezők, mint az energia- és a nyersanyagárak csökkenése, szintén szerepet játszottak a dezinflációban? Tehát amikor valami sikeres, az csak a jegybank érdeme, ha valami nem jó, valami félresiklik, az egyből egyértelműen egy externália.

A jelentés a vállalati hitelállomány 6 százalékos és a háztartási hitelállomány 2,7 százalékos növekedését pozitívként értékeli. Ugyanakkor nem elemzi a magas inflációs környezet és a csökkenő reálbérek hatását a hitelfelvételi hajlandóságra és a fizetőképességre, tehát azokat a hatásokat, amelyek hosszú távon destabilizáló hatásúak lehetnek. Azzal, hogy a hitelpiaci dinamika lassulását a magas kamatkörnyezet, a csökkenő reálbérek és a bizonytalan gazdasági kilátások eredményeként említi, gyakorlatilag arra utal, gyakorlatilag beismeri, hogy a stabilitás és a hitelállomány növekedése csak rövid távú és nem fenntartható folyamat.

Hogyan indokolható alelnök úr szerint, hogy a magas kamatkörnyezet és a bizonytalan gazdasági kilátások ellenére a monetáris politika nem tudta fenntartani a hitelezési dinamika növekedését, ami arra utal, hogy a kamatemelési politika nem bizonyult kellően hatékonynak a gazdasági aktivitás és a hitelpiaci stabilitás fenntartásában? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az együttes általános vitát ezennel lezárom. Megkérdezem a beszámoló előterjesztőjét, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, parancsoljon, öné a szó.

VIRÁG BARNABÁS, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak! A hosszas vita végén engedjék meg, hogy több pontra is reagáljak! A vita egy része politikai térben zajlott. Mint gazdaságpolitikus, én nem szeretnék

politikai vitában részt venni, ezért szeretnék alapvetően gazdasági jellegű állításokkal foglalkozni. Többször elhangzott itt a viszonyválaszokban is, hogy akkor milyen tények igazak, melyek hamisak, ki hazudik, ki tesz helyes állításokat.

Én azt gondolom, hogy gazdaságpolitikai vagy minden, akár társadalompolitikai vagy egyéb politikai vitában fontos az, hogy tények mentén folytassuk le ezeket a vitákat, és minél pontosabb tények mentén folytassuk le ezeket a vitákat, hiszen ezzel tartozunk, azt gondolom, a magyar társadalom, a magyar választópolgárok felé. Én személy szerint is mint aktív választópolgár elvárom azt, hogy ezek a viták tények mentén zajlódjanak.

Úgyhogy engedjenek meg egy rövid reakciót a tekintetben, hogy akkor hogy is lehet értékelni ezeket a '22-23-as inflációs számokat! Elhangzott, hogy soha korábban ilyen nem fordult elő, hogy Európában a magyar infláció lett volna a legmagasabb. Én nem mentem vissza a rendszerváltást követő évekhez. Én azt gondolom, hogy az egy teljesen más közeg volt.

Amit azonban szeretnék jelezni, hogy az európai uniós csatlakozásunkat követően 2006 szeptembere és 2007 júliusa, valamint 2009 augusztusa és 2010 áprilisa között huzamosabb ideig a magyar infláció volt már Európában csúcstartó, és talán arra is emlékszünk, hogy annak egyetlen oka volt, a költségvetésben látott akkori intézkedések, áfaemelés, indirektadó-emelés, a támogatási rendszerek átalakítása, volt vizitdíj is, azt utána leszavazták, és az nem történt meg. Tehát gondolom, itt is a tényeket azért fontos pontosan idézni.

Még egy állítás elhangzott a Pénzügyminisztérium átalakítása kapcsán, amibe nekem, azt gondolom, jegybankárként semmiféle beleszólásom nincs. De az megütötte a fületem, hogy a felsorolásban halottunk olyan neveket is, mint követendő példa az inflációs viták kapcsán, mint a Békesi-, Bokros-időszak. Én abban az időszakban egyetemistaként követtem az eseményeket, de a mai napig azt gondolom, hogy inflációs szempontból a magyar modern gazdaságtörténet legcinikusabb állítása ebben az időszakban hangzott el. Úgy hangzott a mondat, hogy nincs az a bér-emelés, amit ne lehetne elinflálni.

Gazdaságpolitikusként nagyon szomorúan követtem mindig azokat az éveket, amikor ennek szellemiségében alakult a magyar gazdaságpolitika. Tipikusan ilyen volt, azt gondolom, a kétezres évek első évtizede, amikor minden évben önmagában a kormányzati intézkedések 2 százalékponttal emelték meg átlagosan az inflációt. Tehát anélkül, hogy bármiféle vállalati döntés született volna, csak a kormányzati intézkedések - amiatt, mert a hiány gyakorlatilag kontrollálhatatlan mértékű volt - 2 százalékot adtak hozzá az éves inflációs rátához. Ezzel csak azt szeretném mondani, azt gondolom, nem jók ezek a hivatkozási alapok. Ne tegyük! Azt gondolom, minden hozzászólásban érezni lehetett, hogy mindenki kiemelten fontosnak tartja az infláció tartós lecsökkentésének igényét és az árak fenntartó, alacsony szintjét.

Gréczy Zsolt képviselő úr hozta Matolcsy György munkásságának értékelését egy hosszabb idődimenzió mentén is. Itt is, azt gondolom, érdemes a tényeket segítségül hívni, amikor ezt a munkásságot, ezt a pályáivet szeretnénk értékelni. Matolcsy György 2001-2002-ben volt gazdasági miniszter. Ebben a két évben - érdemes, azt gondolom, ellenőrizni az adatokat - mutatta Magyarország a leggyorsabb közeledést az európai uniós átlaghoz, tehát a gazdaság növekedését, a felzárkózás ütemét, az egy főre vetített GDP ütemét vizsgálva.

Ezt követően gazdasági miniszter volt 2010-13 között. Ennek az időszaknak az eredménye, azt gondolom, az, hogy egy drámaian meggyengült gazdasági helyzetből, amit a nagy gazdasági és pénzügyi válság okozott Magyarországon 2008-2009-ben, néhány év alatt sikerült konszolidálni, sikerült kivezetni a magyar gazdaságot adóreformmal, azt gondolom, a foglalkoztatás jelentős növelésével, aminek az eredménye később az lett, hogy sikerült kikerülni az EDP-eljárásból, és 2016-ban pedig visszakerültünk ismét a befektetői kategóriába.

Azt gondolom, ezeket nem érdemes relativizálni, érdemes a tények mentén értékelni, és ugyanígy érdemes a 2013-19 közötti első jegybankelnöki ciklust ennek megfelelően értékelni. Még egyszer, ebben az időszakban az infláció: azzal küzdöttünk, hogy a cél alatt alakult folyamatosan, tehát gyakorlatilag 1-2 százalékos inflációs rátákat láttunk, miközben '17-20 között, ahogy az néhány beszámolóban elhangzott, folyamatosan a jegybanki cél körül alakult. Ebben az időszakban a gazdasági növekedés üteme 3,8-3,9 százalék volt hat év átlagában. Ez kétszerese volt az Európai Unió átlagának. Azt gondolom, ezt sem érdemes relativizálni, érdemes a tények mentén az állításainkat megtenni.

Az elmúlt időszak, ahogy említettem a beszámolóban, a stabilitás megőrzéséről szolt. Ezzel kapcsolatban több észrevétel elhangzott. Mit értékelhetünk stabilitásnak? Itt én arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy egy rendkívüli időszakon vagyunk túl. Remélem, hogy a nehezén túl vagyunk a világgazdasági folyamatok szempontjából, amikor egyszerre hatott egy koronavírus-járvány, egy háborús közeg, energiaválság minden országra, én ezzel egyetértek. Amire gazdaságtörténeti szempontból szeretném felhívni a figyelmet, hogy rendkívüli időszakokat Magyarország, ilyen globális gazdasági helyzetből következő rendkívüli időszakot rendre IMF-, illetve EU-lelegeztetőgépen tudott túlélni 1995-96-ban, 2008-2009-ben.

(11.50)

Most saját erőből, saját erőforrásokból oldotta meg *(Gréczy Zsolt: Kínai hitelből!)* az elmúlt időszak stabilizálását.

A gazdaság eladósodottsága tekintetében is, azt gondolom, a helyes az, ha GDP-arányosan értékeljük

a folyamatokat. GDP-arányosan azt látjuk az elmúlt időszakban, hogy 2010-től 2019-ig csökkent az adósságráta 85 százalékról 70 százalék alá, ezt követően 2020-ban 80 százalékra emelkedett a Covid-válság rendkívüli intézkedéseinek következtében, majd az elmúlt években ismét évről évre csökkent. A legutolsó hivatalos adat 73,4 százalék. Azt gondolom, ez megint azt mutatja, hogy a 2020. évet leszámítva a gazdaságpolitika folyamatosan az adósságráta csökkentésében volt érdekelt és azon dolgozott.

A kamatfizetés tekintetében kétségtelen, hogy a kamatfizetés akár GDP-arányosan, akár nominálisan jelentős mértékben emelkedett az elmúlt időszakban. Azt gondolom, azt érdemes hozzátenni, hogy ellentétben, mondjuk, a korábbi évtized tapasztalataival, jelen pillanatban az adósság kamatfizetésének jelentős része, több mint kétharmada belföldi jövedelemtulajdonosok, tehát belföldi családok felé történik, és nem hagyja el az országot ilyen módon.

Annak kapcsán, hogy hogyan értékelhetjük az elmúlt néhány év gazdasági teljesítményét, még egyszer arra utalnék vissza, hogy a 2008-2009-es válság után a GDP szintje hat és fél év után tért vissza a válságot megelőző időszakra. A fogyasztás majdnem tíz év után tért vissza a válságot megelőző időszakra. Ha az elmúlt évek adatait nézzük, a GDP nagyjából hat negyedév alatt érte el a válság előtti, tehát a 2019-es értéket, és jelenleg körülbelül 4 százalékkal van előlött, a fogyasztás pedig több mint 8 százalékkal haladja meg a 2019-es értéket. Ez egyébként négyszerese az Európai Unió átlagának. Tehát én azt gondolom, hogy amikor arról beszélünk, hogy egy rendkívüli helyzetben hogyan tudtuk a stabilitásunkat megőrizni, akkor ezek a számok is mindenféleképpen említésre méltók.

Hollik István képviselő úr egy fontos témát hozott fel, amire aztán később több képviselő úr is reagált, ez a digitális jegybankpénz kérdésköre. Azt gondolom, hogy ez a következő évek egyik legfontosabb jegybankokat érintő innovációja lesz. Itt, a parlamenten belül is nagyon sok vitában halljuk azt, hogy a szuverenitás mennyire fontos lesz a következő időszakban. Én azt gondolom, a pénzügyi szuverenitás megőrzésének egy kulcseleme lesz a digitális jegybankpénzfejlesztések kérdésköre, hiszen a központi kérdés az lesz, hogy ki teremti a pénzt, ki működteti a mögöttes infrastruktúrát, és ki használja vagy ki koordinálja azokat az adatokat, amelyeket ezen fizetési tranzakciók során képeznek majd a gazdasági szereplők. Értelemszerűen ez egy átfogó nemzetstratégiai kérdés, hogy ennek minél nagyobb része a hazai fizetési rendszereken belül maradjon. Ennek szellemiségében fogja folytatni a digitális jegybankpénzzel kapcsolatos fejlesztéseket a Magyar Nemzeti Bank.

Vajda Zoltán képviselő úr több idézettel kezdte a hozzászólását, illetve jelezte, hogy ő egyetemi órákat is tart, bár arra nem tért ki, hogy a monetáris politika témakörében vagy más témakörben. Az idézetek kapcsán szeretném egy dologra felhívni a figyelmet. Ő úgy

apoztrofálta, hogy rosszul öregedtek ezek a mondatok, én azonban erre azt tudom mondani, hogy ma sem tudom nagyon máshogy értékelni a 2012-es évet. Engedjék meg, hogy csak néhány adatot említsek! A képviselő úr is említette, hogy 5,7 százalék volt az infláció. A magyar jegybank célja a 3 százalékos inflációs cél elérése volt már akkor is, tehát ezt nem tudom úgy értékelni, hogy az árstabilitást elértük, mint ahogy egyébként 2022-ben és 2023-ban sem értük el az árstabilitást.

A sérülékenység tekintetében, még egyszer: egy olyan időszakban vagyunk, amikor még az IMF-hitelt fizettük éppen vissza. A magyar gazdaság hitelminősítése bővli kategóriában volt, EDP-eljárás alatt voltunk, és ez megint egy olyan faktum, amit nehéz úgy értékelni, hogy egyébként minden rendben volt. Megint csak a tények kedvéért: a bővli kategóriából 2016-ban sikerült kikerülni, az IMF-hiteleket 2013-ban sikerült visszafizetni. Tehát megint, azt gondolom, a tényeket érdemes alapul venni, amikor akár utólag szeretnénk ezeket a mondatokat megítélni.

Az infláció kapcsán még egyszer szeretném elmondani, hogy igen, 25,7 százalék volt az inflációs csúcs Magyarországon '2023 januárjában, de azt gondolom, nem helyes az, ha csak egyetlen hónapra fókuszálunk, és egyetlen hónapon keresztül próbáljuk a jegybank működését megítélni. Magyarországon 2001 óta van használatban az úgynevezett inflációs célkövetések rendszere, azóta gyakorlatilag a jegybanknak előre meghatározott inflációs célokat kell elérnie. Ha ezen belül értékelem Matolcsy György elnök úr 12 éves mandátumát, akkor azt tudom mondani, hogy nagyjából 2014 és '17 között a jegybanki cél alatt alakult az infláció, '17 és '20 között folyamatosan 3 százalékon, ahogy elhangzott, 48 hónapból 44 alkalommal. 2021, '22, '23. voltak azok az évek, úgy gondolom, amikor érdemben az árstabilitási cél fölött alakult az infláció, ez többször is elhangzott; itt egy dolgot tennék hozzá: minden országban a világon. Tehát még egyszer: 2022-ben 88 olyan ország volt a világon, ahol két számjegyű inflációt láthattunk.

2024-ben visszatért az alacsony infláció. Az árstabilitás jelen pillanatban 3 százalék, az akörüli toleranciasávot jelent, plusz-mínusz 1 százalék értékben. Az elmúlt 11 hónapból 10 alkalommal az infláció az árstabilitási vagy a toleranciasávon belül maradt. Még egyszer mondom: véletlenül sem szeretném azt sugallni, hogy az út végéhez értünk. Mi azt gondoljuk a jegybankban, hogy nem dőlhetünk hátra, továbbra is az infláció mérsékléséért és a tartósan alacsony inflációs közeg eléréséért kell dolgozni, és ezért is fogunk dolgozni a következő időszakban is.

Megint csak a tények mentén számomra nehéz értelmezni azt az állítást, amit Vajda képviselő úr hozott, hogy rendben van, hogy szigorított a jegybank, de késve. Tehát még egyszer: 2021 júniusában indult el a kamatemelési ciklus Magyarországon, legkorábban Európában. Nehéz késett reakcióval vádolni azt,

aki egyébként legkorábban hozta meg ezeket a döntéseket, ezeket nem tudom a tényekkel összeegyeztetni.

A 2022. szeptemberi döntés - még egyszer csak szeretném felsorolni, milyen érvek voltak az akkori döntésünk mögött. Azt emelte ki akkor a monetáris tanács, hogy globálisan már érezhető 2022 közepétől az infláció tetőzése. Ezzel összhangban Magyarországon is 2022 decemberére az infláció tetőzését prognosztizálta a Nemzeti Bank. Hangsúlyoztuk azt, hogy a folyó fizetési mérlegen belül, ha levesszük csak az energiatételeket, amelyek abban az évben valóban jelentős terhet jelentettek Magyarország számára, az egyéb külkereskedelmi egyenlege pozitív tartományban alakul, és az előretételek reálkamatok pedig érdemben pozitív tartományba kerültek, hiszen arra számítottunk, hogy 2023 végére az egy számjegyű infláció elérhető lesz.

Ha visszanézünk a napjainkból ezekre az állításokra, azt mondhatjuk, hogy mindegyik állítás igaz volt. A reálkamatok pozitívvá váltak, a külső infláció valóban 2022 második felében Európában is elérte a csúcst, igaz, a magyar infláció tekintetében egy hónapot tévedtünk. Tehát nem '22 decemberében, hanem 23 januárjában tetőzött a magyar infláció, a folyó fizetésimérlegpozíció pedig drasztikusan javult 2023-ban, mínusz 8 százalék volt 2022-ben, pozitív tartományba került 2023-ban, és az idei évben pedig már a GDP arányában több mint 2 százalékos többletet fogunk látni.

Még egyszer: amikor a jegybank 2022. szeptemberi döntését kritizálja valaki, akkor azt kell mondanunk, hogy azok az állítások, amelyek az akkori döntés mellett álltak, egyértelműen megállnak ma is.

(12.00)

Természetesen persze, utólag mindig okosabbak vagyunk, meg utólag mindig lehet erősebb beállításokat tenni, de még egyszer: azt gondolom, ezek az állítások utólag is egyértelműen igazak. Ami, még egyszer, megváltoztatta a teljes gazdasági közeget, az a gázvezeték felrobbantása volt, ami egy alapvetően új közeget eredményezett.

Többször elhangzott az is, több hozzászólásban elhangzott az is, hogy nem számol el a jegybank azzal, hogy a kamatpolitikán keresztül milyen mértékű gazdasági visszaesést vagy milyen mértékű hitellassulást okozott. Én azt gondolom, hogy ez egy rossz olvasata a közgazdasági könyveknek, tehát egyértelmű, hogy ha mondjuk, magas inflációval küzd egy gazdaság bármilyen okból kifolyólag, a magas inflációnál a legnagyobb veszély az, hogy a megtakarítások reálértéke, a vagyon reálértéke elveszik; az infláció a jövedelmeket, a vagyont is megeszi. Tehát egy ilyen közegben a jegybanknak értelemszerűen az a kutya kötelessége, az a feladata, hogy egy olyan kamatszintet alakít ki - ezt hívjuk pozitív reálkamatnak, tehát az infláció fölé emeli a kamatokat -, amin keresztül a megtakarítók képesek lesznek olyan eszközöket elérni, amelyeken keresztül megőrzik az inflációval szemben a vagyonuk reálértékét.

Ezt tette a jegybank 2022 végéig. Zárójelben megjegyzem egyébként, ezt tette a magyar kormány is akkor, amikor a lakosság számára úgynevezett inflációkövető állampapírokat kezdett el értékesíteni pozitív reálkamat mellett. Ebből egy jelentős kamatfizetés képződik meg, képződött meg a tavalyi évben és az idei évben is.

Tehát még egyszer: hitelezéssel meg hitelbővítéssel inflációt még senki nem kezelte a világban. Tehát nem volt a gazdaságtörténetben olyan periódus, amikor hitelezéssel keresztül csökkentette volna valaki az inflációt. Tehát szerintem amikor ezzel kapcsolatos állítást tesz valaki, akkor hozzon, legyen szíves, példát, hogy melyik volt az az ország, amelyik a hitelezéssel keresztül csökkentette az inflációs rátát. Ilyen esetben, még egyszer, a jegybanknak kutya feladata az, hogy olyan kamatkonfidiókat alakítson ki, amiken keresztül a vagyon reálértéke a megtakarítók számára megvédhető. A Magyar Nemzeti Bank ezt tette.

A nemzetközi hitelességet is minősítette Vajda Zoltán képviselő úr. Itt megint csak egy tényadatot szeretnék hozni, de azt gondolom, nem az én feladatom, hogy minősítsem a saját hitelességünket. Erre vannak nemzetközi fórumok. Egyetlen fórumot hoznék ide: van a „The Banker” nevű kiadvány, ami minden évben minősíti az európai jegybankárokat. Ezen „The Banker” kiadvány esetében Matolcsy György minősítése a legutolsó, a 2024-es kiadványban B; A-tól D-ig értékelik egyébként a jegybankelnököket. Csak egy példa a régióból, mondjuk, a lengyel jegybankelnök minősítése C, tehát itt megint csak nem látom azokat az állításokat, amelyeket a képviselő úr hozott. Az, hogy a Magyar Nemzeti Bank nemzetközi hitelessége európai összehasonlításban milyen gyenge, még egyszer, fontos lenne, ha az állításainkat tényekkel is alátámasztanánk, ami sokat segítené a közvélemény eligazításában is.

Gelencsér Ferenc képviselő úr nagyon sokat értékelte, illetve polemizált a jegybank sajáttőke-pozícióján, a jegybanki eredmény alakulásán. Én azt gondolom, tényleg ne haragudjon meg emiatt, képviselő úr, hogy a jegybank működésének, a jegybanki mérlegpozíció működésének a meg nem értéséből adódnak ezek a kommentek. Ugye, ön azt mondja, hogy negatív saját tőke mellett nem tud működni egy jegybank, és ez a kudarc egyértelmű fokmérője. Megint nemzetközileg meg kell nézni ezt a helyzetet, még egyszer: Izraelben, Chilében, de hogy csak a közelből mondjak egy országot, Csehországban az elmúlt 20 évben 17 alkalommal negatív saját tőkével zárt a jegybank, és azt gondolom, hitelesen tudta ellátni a gazdaságpolitikában betöltött funkcióját. Tehát itt is megint, azt gondolom, fontos az, hogy a tények mögé menjünk, amikor állításokat teszünk.

És ugye, felmerült az a kérdés, hogy hol van ez a pénz, amit a jegybank veszteségként könyvel el. Akkor csak tényleg azért, hogy szerintem legyen tisztá, hogy hogyan alakul ki a jegybanki veszteség egy ilyen időszakban. Egy jegybanki mérlegnek, mint minden mérlegnek, van két oldala: eszközök és források. A 2020-

21-es válság időszakában mi történt? A jegybank nagyon sok hosszú futamidejű hitelt nyújtott, illetve kötvényt vásárolt, egyébként ezen keresztül finanszírozáshoz juttatta a magyar államot, a magyar vállalkozásokat. Megint csak egy számot engedjen meg: 40 ezer magyar kkv-t részesített, látott el a növekedési hitelprogram keretében forrásokkal, és összességében, ahogy elhangzott, 11 000 milliárd forintnyi hosszabb futamidejű forrást juttatott el a magyar gazdaságba.

A mérleg másik oldalán ilyenkor mindig az történik, hogy azt a likviditást, ami bekerül a rendszerbe, a bankok a nap végén elhelyezik úgynevezett sterilizációs instrumentumba, ami jellemzően valamiféle betéti instrumentum, és arra kapják meg az alapkamatot. Mindaddig, amíg az van, hogy mind a két kamatszint alacsony, addig a jegybanknak értelemszerűen nincsen vesztesége. Ez történt gyakorlatilag 2021-ig.

A történet ott változik meg, amikor hirtelen valami miatt a jegybanknak kamatot kell emelnie - ez az infláció megjelenése -, akkor a forrásoldalon egyre több és több kamatot fizet ki először a bankrendszer felé, majd azon keresztül a gazdasági szereplők felé, miközben eszközoldalon továbbra is azt az alacsony kamatot kapja, amit a hosszú futamidejű eszközök után a nyújtás pillanatában megállapított. Ebből adódik ez a jelentős veszteség a jegybank esetében, és erre mondjuk azt, hogy itt gyakorlatilag egy klasszikus kamatkockázatot futott a Magyar Nemzeti Bank, amire azt tudom mondani, hogy még szerencse, hogy egy olyan gazdasági szereplőnél jelentkezett ez a klasszikus kamatkockázat, akinek a teherviselő képessége, pont a speciális helyzetéből adódóan, tehát hogy negatív saját tőke mellett is tud folyamatosan működni... - Mert egyébként, ha ezt a kamatkockázatot a gazdaság szereplőinek, a vállalkozásoknak, a családoknak kellett volna viselnie, akkor abból, azt gondolom, megint olyan komoly társadalmi következmények lehettek volna, mint a 2008-2009-es válságot követő időszakban, amikor az árfolyamkockázatot a családok viselték.

Tehát összességében ebből adódik a jegybank vesztesége. Ez a veszteség, még egyszer, ott van a magyar gazdaság szereplőinél, tehát ott van annál a 40 ezer kkv-nál, akik ezeket az alacsony kamatozású forrásokat fölvtették; ott van azoknál a családoknál, amelyek a kormányzati döntések banki kamatstop-intézkedéseinek keresztül egy magasabb kamatozású időszakban is az alacsonyabb törlesztőrészek fenntartása mellett, egy alacsonyabb törlesztőrészlet mellett tudtak működni; ott van a vállalkozásoknál; ott van a költségvetésben, amelyik, még egyszer, egy kritikus időszakban alacsony kamatok mellett tudta finanszírozni a költségvetés működését. És ott van - igen, ott van - a magyar bankrendszerben is, ahogy arra többször felhívta a figyelmet. Z. Kárpát Dániel képviselő úr is.

Én azt gondolom, hogy ez az a szerep, amire a jegybanknak és minden gazdaságpolitikában érintett szereplőnek folyamatosan figyelemmel kell lennie,

hogy ezek a jövedelmek megfelelően oszoljanak el a gazdaság különböző szereplői között. De még egyszer, a jegybank vesztesége a magyar makrogazdaságnak a nyeresége ebben az időszakban, tehát amit mi veszteséggént realizáltunk, az a gazdasági szereplőknél jelenik meg többletjövedelemként.

Az árfolyampályát illetően több kommentár is elhangzott, nagyon hosszan értékelte Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Én itt csak azt tudom megerősíteni, amit a jegybank folyamatosan hangsúlyoz, és én azt gondolom, hogy aki a megnyilvánulásaimat követte, tőlem aztán minden alkalommal hallhatta. Én azt gondolom, az árfolyam egy kiemelten fontos változója a magyar gazdaság működésének; azt is mondhatom, hogy a pénzügyi szuverenitásunknak egy fontos eleme. Ennek megfelelően az árfolyam-alakításnál a stabilitásra kell törekednünk. Én ezt hallottam megerősítve az elmúlt napokban több, egyébként kormányzati megnyilatkozásban is.

Én azt gondolom, ez a helyes. Igen, látnunk kell azt, hogy az árfolyam alakulása hatással van a belföldi jövedelmek vagy a nemzeti vagyon euróban vagy valamiféle összehasonlító áron vett értékére. Ugyanakkor arra is felhívnam itt a figyelmet, hogy nem szabad egyetlen változót kiragadni a képletből és annak mentén megítélni azt, hogy mi történik a magyar makrogazdaságban.

(12.10)

Hiszen amikor arról beszélünk, hogy mondjuk, a fizetések vásárlóértéke hogyan néz ki, azt nem lehet önmagában az árfolyamon keresztül levezetni, hiszen mellé kell tenni egy másik elemet a képletben, hogy maguk a bérek hogyan növekednek ebben az időszakban. És ott azért azt látjuk, hogy gyakorlatilag 2015 óta nagyon intenzív bérfelzárkózási pályán van a magyar gazdaság. Ebben a 2022-23-as időszak, a magas infláció időszaka valóban megtorpanást okozott. Ugyanakkor az is látszik, hogy 2023 őszétől viszont ismét egy erős reálbér-növekedést láthatunk; csak az idei évben az eddig eltelt tíz hónapban 9,7 százalékkal növekedtek a reálbérek. Megint csak azt gondolom, hogy ezt érdemes ilyen gazdaságtörténeti kontextusba is tenni. Nem hiszem, hogy van olyan hasonló időszak a magyar gazdaságtörténetben, ahol 9,7 százalékos reálbér-növekedést látunk, és ennek a folytatódására van szükség. Tehát én ezért azt gondolom, hogy az árfolyam-stabilitás egy kulcselem, mert a következő időszak legfontosabb gazdaságpolitikai prioritása, egyébként nemcsak Magyarországon, a teljes Közép-Kelet-Európában a bérek vásárlóértékének a felzárkóztatása lesz. Tehát egy bérkonvergencián kell átmennie a régióknak; csak akkor leszünk képesek megőrizni a versenyképességünket, a versenyképes munkaerőt az ország határain belül, ha ez a bérkonvergencia bekövetkezik.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr több kérdést is feltejt a bankrendszer működéséről, és hogy mit próbál

ezzel kezdeni a Magyar Nemzeti Bank. Én azt gondolom, és ezt szeretném hangsúlyozni, hogy ez egy folyamatos diskurzusnak a része, és több olyan intézkedést is hoztunk már az elemzett időszakban is, amelynek a célja pont az, hogy ezt a jelentős kamatvesztést, ami megjelenik a jegybank oldalán és kamatnyereség formájában megjelenik a bankrendszer oldalán, ezt kompenzáljuk. Egy intézkedést engedjenek meg, hogy megemlítsük: a tartalékrátát 1 százalékról 10 százalékra emeltük, és annak egynegyedére most már nem fizet kamatot a Magyar Nemzeti Bank. Ezzel egyébként, nyugodtan mondhatom, több nemzetközi jegybankot is megelőztünk - az elmúlt hónapokban a cseh jegybank vagy a svájci jegybank döntött hasonló intézkedés mellett -, megint csak azt árnyalva, amit Vajda képviselő úr itt a nemzetközi hitelesség kapcsán említett.

De nem szeretném eltagadni, tény az, hogy a magyar bankrendszer rendkívül költségesen működik, tehát ha a költség/eszköz hányadot nézem, a magyar bankrendszer esetében ez több mint 2 százalék, az EU-s átlag valahol 1,5 százalék körül van. Tehát azt gondolom, ezen továbbra is dolgozni kell, és a hatékonyságát javítani kell a rendszernek. Mit tehet itt a jegybank? Itt azért több megoldást is elindítottunk az elmúlt időszakban. Egyrészt versenyző termékeket hozunk a piacra, ilyen a Qvik tipikusan; egy olyan fizetési szolgáltatás, ami ingyenes lesz az ügyfelek számára, és jelentősen csökkenti majd a költségeket a kereskedők számára. Hangsúlyozom, minél többen használják majd ezt a rendszert, annál többen fognak ennek a jótékony hatásaival szembesülni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Talán még egy elemre reagálnék röviden Z. Kárpát Dániel úr hozzászólása kapcsán: ez a zöldátállás és annak a mérése. Én örülök annak, hogy a képviselő úr ennyire részletesen megnézte a kiadványunkat. Én személy szerint is azt gondolom, hogy alapvetően a statisztikai mérést kell fundamentálisan átalakítani ahhoz, hogy ebben előrelépést tudjunk elérni. A Magyar Nemzeti Bank arra büszke, hogy ezt a tanulmányt egyébként Áder János köztársasági elnök úr is felkarolta, és az idei World Science Forumon a nemzetközi térbe is kivitte. Azt tudom mondani, hogy tovább dolgozunk a módszertan tökéletesítésén és javításán, hiszen tényleg ez lesz a kulcsa annak, hogy a következő évtizedek egy tisztább, fenntartható világot hozzanak. Köszönöm szépen.

Az év végéhez közeledve pedig szeretnék minden képviselőnek áldott, békés karácsonyt kívánni. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem a határozati javaslat előterjesztőjét, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK, a Gazdasági Bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Könnyű dolgom van, hiszen Virág Barnabás

alelnök úr nagyon részletesen és minden képviselői felszólalásra kitérve olyan szakmai válaszokat adott, ami egyértelmű és világos képet ad arról, hogy mi a valóság.

Sajnos ellenzéki képviselőtársaim ez esetben sem hazudtolták meg önmagukat. Talán Z. Kárpát Dániel képviselő úr volt az egyedüli kivétel, aki szakmai kérdésekkel is foglalkozott a felszólalása során. Van számtalan olyan kérdés, amiben egyébként, például a költséges, átlagosnál magasabb költségeket viselő bankolás, vagy éppen a fogyasztóvédelmi kérdések további szigorítása, kormánypárti képviselőként én is egyet tudok érteni.

Amit azonban Gréczy Zsolt képviselő úr, illetve Gelencsér Ferenc mondtak, azok olyan súlyú politikai vádak, szakmailag teljesen megalapozatlanul, amint az az alelnök úr ímént elmondott felsorolásából és valós tényadatokat közlő összesítéséből kiderül, amire mindenképpen reagálnunk kell.

Az nem lep meg, hogy Gréczy Zsolt felszólalásában gyakorlatilag egyetlen mondatot sem ejtett a 2022-es és 2023-as időszakról, hiszen ehhez már az ellenzéki képviselők részéről hozzászoktunk. De azért az, hogy infláció tekintetében ezt a kormányt vádolja azzal, hogy Európában csúcsrekorderek vagyunk inflációban, ahogy alelnök úr is elmondta, mindannak ellenére, hogy összefüggéseket, nemzetközi összefüggéseket nem vesz figyelembe, azt gondolom, hogy arcpirító.

(Bakos Bernadettet a jegyzői székben
Z. Kárpát Dániel váltja fel.)

Arról nem is beszélve, hogy ha megnézzük a 2002-2010 közötti időszakot, képviselő úr, amire ön is hivatkozott, akkor ez alatt a nyolc év alatt összesen két olyan év volt, kettő, amikor a jegybank által elvárt toleranciasávon belül mozgott az infláció: 2005-ben 3,6 százalék volt, 2006-ban 3,9. Az összes egyéb évben meg sem közelítette a 3-4 százalékos sávot; miközben az Orbán-kormány első tíz évében, 2010-19 között volt három olyan év, amikor nulla volt az infláció, sőt két évben defláció volt Magyarországon, egyetlen év kivételével pedig mindig a toleranciasávon belül mozgott az infláció mértéke, tehát 3 és 4 százalék között volt.

Azt pedig természetesen visszautasítom, hogy mi az adóemelések kormánya lennénk. *(Gréczy Zsolt: Ötven új adót vezettetek be!)* Nem, képviselő úr, ön tévedésben van. Az adóemelések kormánya az önök kormánya volt; mi az adócsökkentések kormánya vagyunk. Egyetlenegy *(Gréczy Zsolt: Ötven új adó!)*, egyetlenegy adónemet tudott felhozni a parlamenti vitában, képviselő úr: ez a jövedéki adó volt, amiről ön is pontosan tudja, hogy az Európai Unió előírása. Az Európai Unió előírása az minden évben a tagállamok részére, hogy a jövedéki adót milyen szintre kell emelni, és Magyarország ebben a kérdésben is a toleranciasávon belül a legalacsonyabb adószintet választja. Csak mondom. Tehát mi nem az adóemelés,

hanem az adócsökkentés kormánya vagyunk. *(Gréczy Zsolt: Ötven új adót vezettetek be!)*

Az pedig, amit Gelencsér Ferenc úr a felszólalásában művelt, ehhez már hozzászoktunk a Gazdasági Bizottság ülésén. Jegybankalelnök úr nagyon diszkrét és nagyon finoman fogalmazta meg azokat a tárgyi tévedéseket, amelyektől hemzsegett Gelencsér képviselő úr hozzászólása. Igen, ezt írtam fel magamnak, de ezt már a vita zárásaként alelnök úr elmondta. Képviselő úr, az a pénz, amit ön keres, az a magyar vállalkozásoknál és a magyar családoknál van. Hálásan kell megköszönnünk a jegybanknak *(Gelencsér Ferenc felnevet.)* egyébként azt az együttműködését, a kormánnyal való együttműködését, amelynek köszönhető az a gazdasági növekedés, a gazdaság stabilitása és erősítése és ezáltal a költségvetési stabilitás megeremtelése, ami 2013-tól a Nemzeti Bank és a magyar kormány együttműködésével a magyar gazdaságfejlesztésben történt, és ami példa nélküli az elmúlt száz évben, képviselő úr, hogy ilyen időszakot le tudjunk írni. Ennek köszönhető az, hogy a jegybank állni tudta a sarat. Ha ezeket a kockázatokat, pénzügyi kockázatokat a kis- és középvállalkozásoknak vagy éppen a nagyvállalatoknak kellett volna futni, és az állam nem vezet be kamatstopot, amivel a magyar családokat megkíméli, akkor nemcsak a magyar vállalkozások tízezrei, hanem a magyar családok százezrei mentek volna tönkre.

Ugyanúgy, ahogy a Gréczy képviselő úr által idézett kormányzati időszakban, 2002 és 2010 között, amikor devizahitelekbe hajtották bele az embereket, és egy közgazdasági nonszenszt hajtottak végre: devizahiteleket vetettek fel, devizaalapú hiteleket vetettek fel a családokkal *(Gréczy Zsolt: Ti vezettétek be a devizahitelt! Matolcsy György és Járai Zsigmond!)*, úgy, képviselő úr, hogy semmiféle devizabevételük nem volt, tehát fedezeti oldalon nem volt. *(Gréczy Zsolt: Ti vezettétek be a devizahitelt! Járai Zsigmond és Matolcsy György!)* Nem, mi nem azt vezettük be, képviselő úr, rosszul emlékszik. Mi 2001-ben egy 4 százalékos fix kamatozású, forintalapú hitelt vezettünk be *(Gréczy Zsolt: Ti vezettétek be!)* a családi otthonteremtési programban, ezt önök megszüntették. A Medgyessy-kormány első döntése volt ezt megszüntetni 2003-ban, és utána hajszolták bele a magyar családokat a devizahitelekbe úgy, hogy az embereknek fogalmuk sem volt az árfolyamkockázatról, fogalmuk sem volt róla, és tettek tönkre közel egymillió családot *(Gréczy Zsolt: Ti vezettétek be a devizahitelt!)*, több mint 960 ezer család sýnllette meg ezeket a devizahiteleket. *(Gréczy Zsolt: Amit ti vezettetek be!)* És ha nincs megint csak a jegybank és nincs a Magyar Nemzeti Bank elnöke, Matolcsy György, aki azt mondja, hogy vezessük ki a devizahiteleket, így megint megelőzve egyébként a nemzetközi piacot; emlékezzenek vissza a svájci frank megerősödésére, ha előtte három hónappal nem szüntettük meg a devizahiteleket, és nem mentesítjük ez alól az embereket, akkor nem egymillió

család ment volna tönkre, képviselő úr, hanem másfél millió.

(12.20)

Tehát bennünket azzal vádolni, hogy mi nem teszünk meg mindent a magyar családok megmentése érdekében, szemérmelenség.

Gelencsér képviselő úrnak pedig innen is üzenem azt, hogy inkább köszönettel tartozik a Magyar Nemzeti Bank vezetésének azért, hogy megkímélte a magyar vállalkozások közel felét és a magyar családok nagy részét attól, hogy ezt a közel 2000 milliárd forintot a magyar családoknak, a magyar vállalkozásoknak kelljen kifizetnie. Mellesleg, ahogy azt alelnök úr az exorzéjában elmondta, az aranytartalék növelésével körülbelül 2000 milliárd forintnyi nyereséget tud elkönyvelni ma árfolyamnyereségként az aranyon a Magyar Nemzeti Bank - erről is mindenképpen illik szót ejteni. Tehát azt gondolom, hogy méltatlan támadások érték a jegybank elnökét, Matolcsy Györgyöt az ellenzéki képviselők felszólalásai révén. *(Gréczy Zsolt: Nem! Nagy Márton részéről!)* Azt gondolom, hogy egy olyan 12 éves időszakon vagyunk túl, vagy leszünk túl márciusban, amely alatt számos olyan intézkedés történt, amely meghatározó a magyar gazdasági növekedés, a magyar vállalkozások megerősítése szempontjából.

Gelencsér Ferenc úr újabb tárgyi tévedését kell korigálnom itt is, mert képviselő úr - nem is értem, hogy milyen gondolattól vezérelve - arról beszél, hogy a magyar kormány elzavarja a jegybankelnököt. Képviselő úr, ha ön ismerné a jegybankról szóló törvényt, ismerné a Ház működését és a magyar kormánynak a mozgásterét, akkor pontosan tudná, hogy semmilyen ráhatása nincs erre a miniszterelnöknek. Sőt, mi ettől szenvedtünk 2010 és 2013 között, hogy egy olyan elnöke volt a Magyar Nemzeti Banknak, aki nem volt hajlandó együttműködni a magyar kormánnyal, és óriási probléma és nagyon nagy küzdelem volt számunkra, hogy 2013-ig ezt az időszakot kihúzzuk. De sem a magyar parlamentnek, sem a magyar kormánynak nincs lehetősége arra, hogy egy független intézménynek az elnökét leváltssa.

Képviselő úr, felhívom a figyelmét arra, hogy lejár a mandátuma Matolcsy Györgynek márciusban, nem elzavarja a kormány, hanem lejár a mandátuma, és a miniszterelnök Varga Mihályt jelölte jegybankelnöknek, akit egyébként, megint csak nem mellesleg - ezt önnek tudnia kell -, a magyar parlament jóváhagyásával a köztársasági elnök nevez ki, mert a függetlenséget így lehet biztosítani e nagyon fontos intézmény számára.

Tehát összességként azt kell mondanom önöknek, hogy a Magyar Nemzeti Bank Matolcsy György elnök úr vezetése alatt 2022-ben és 2023-ban, ahogy az azt megelőző években is, a törvény által előírt mandátumával összhangban működött, intézkedései és programjai nagymértékben hozzájárultak az árstabilitás

helyreállításához az inflációs hullámot követően, valamint támogatta a pénzügyi és pénzügyi stabilitást, mindezekben keresztül pedig lehetővé tette, hogy a magyar gazdaság újra növekedési szakaszba lépjen.

Tehát szeretném még egyszer megköszönni Matolcsy György elnök úrnak, Virág Barnabás alelnök úrnak, alelnöktársainak és a Magyar Nemzeti Bank teljes dolgozói létszámának azt, hogy ilyen áldozatkész, szakmailag kiemelkedő munkát végeztek és a kormánnyal együttműködve segítettek a gazdasági nehézségek leküzdésében. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a tegnapi ülésnapon a Magyarország kiberbiztonságáról szóló T/9716. számú előterjesztés egységes javaslata minősített többséget igénylő rendelkezéseinek határozathozatala során a leadott szavazatok száma tévesen került kihirdetésre. A leadott szavazatok száma helyesen: 140 igen, 21 nem, 28 tartózkodás. Felhívom a képviselőtársaim figyelmét arra, hogy ez a szavazás eredményét nem változtatja meg.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2022. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében** című beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat, továbbá a Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a **Kúria 2023. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében** című beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig.

A Kúria elnöke által benyújtott beszámolók B/3717. és B/8026. számokon, az Igazságügyi Bizottság által benyújtott határozati javaslatok pedig H/6058. és H/9697. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Varga Zs. András úrnak, a Kúria elnökének, a beszámolók előterjesztőjének. Elnök úr, parancsoljon!

DR. VARGA ZS. ANDRÁS, a Kúria elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm, hogy napirendre tűzték a 2022-2023. évről szóló beszámolókat, amelyek két fő témakörre koncentrálnak: a jogegység biztosítására, valamint az önkormányzati normakontrollra.

Nagy öröm számomra, hogy a két év történéseiről egyben számolhatok be, mert így jobban felismerhetők, kiemelhetők a folyamatok és összefüggések, mint ha külön-külön kellene ezt megtennem.

Amikor legutóbb önök elé állhattam a 2021. évről szóló beszámoló során, elmondhattam, hogy akkor a Kúria életében nyugodt évet zárhattunk, és ez azért volt fontos, mert a 2022. év választási év - immár

volt -, ez a Kúriának mint kizárólagos választási bizottságnak nagyon komoly felelősséget jelentett. Azóta ezt a feladatunkat is teljesítettük, sőt ebben az évben egy újabb, ez alkalommal hármas választási időszakot is; utóbbiról természetesen a következő évben tudok számot adni.

Minden beszámoló esetében három pontra térek ki a szóbeli előterjesztés során, így teszek most is. Először arról a jogi környezetről kell beszélnem, amelyben a feladatainkat teljesítettük.

A Kúria egész működésére kihatott - így a jogegységi és önkormányzati eljárásokra is - az a folyamat, amely az egyes igazságügyi tárgyú törvényeknek a magyar helyreállítási és ellenálló képességi tervhez kapcsolódó módosításáról szóló 2023. évi X. törvény elfogadásához vezetett.

A törvény megalkotásával változott az ügyelosztási rend kialakításának szabálya. Eszerint azt a Kúria esetében a Bírői Tanács és a kollégiumok egyetértésével határozza meg a Kúria elnöke. A szervezeti törvényünk 2023. június 1-jén hatályba lépett módosítása a Kúria ügyelosztása tekintetében tételesen meghatározza azokat a szempontokat, amelyeknek érvényesülniük kell. A Kúria ügyelosztási rendjétől való eltérésre is csak az itt meghatározott és amúgy törvényen alapuló okból van lehetőség. Mindez lényeges tartalmi változást nem hozott, a Kúria a korábbiakban is így működött. Ennek nyilvánvaló igazolása az, hogy soha senki nem vitatta ezeket a kérdéseket, holott mindegyik követelmény ismert volt eddig is, és alkotmányjogi panasz volt előterjeszthető ezek megsértése esetén.

Az igazgatási korlátok annyit biztosan elértek, hogy ugyanazok a célok - az automatikus ügyelosztás, az átláthatóság, a szakszerű döntéshozatal - immár sokkal nehezebben és hosszadalmasabban érhetőek el. Az okokat ismerjük; idézem a törvény általános indokolását: „Felerősödtek olyan, a magyar jogi környezet sajátosságainak félreértéséből vagy - sajnálatos módon egyes szereplők oldaláról jelentkező - szándékos félreértelmezésekből adódó aggályok, amelyek beárnyékolják a magyar igazságszolgáltatás szervezetét, működését, elért eredményeit. A magyar Kormány ezen aggályok eloszlata és a független magyar igazságszolgáltatás zavartalan működésének biztosítása érdekében a Helyreállítási és Ellenállóképességi Terv részeként vállalta a felmerült aggályok és félreértések tisztázását.” Eddig az idézet. A Kúria ezt tudomásul vette és végrehajtotta, de az új szabályok okoztak már zavart.

Tisztelt Ház! Ennél közvetlenebbül kapcsolódik a beszámoló tárgyához a jogegységi rendszerünk fejlődési íve. Éppen öt évvel ezelőtt, 2019 decemberében fogadta el a tisztelt Ház az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2017. évi CXXVII. törvényt, amely gyökeresen megváltoztatta a Kúria szerepét a jogegység biztosításában. Eltelt annyi idő, ami indokolja a visszatekintést. Nézzük ezeket!

2020-ban lépett hatályba a bírósági szervezeti törvénynek és ezzel az eljárási törvényeknek is az a módosítása, amely bevezette a Kúriánál előterjeszthető jogegységi panaszt. Ezzel az Országgyűlés a Velencei Bizottságnak több mint egy évtizeden át javasolt megoldását fogadta el, azt, amely európai szokás-ként ajánlotta, hogy a jogegység biztosításában a felek kapjanak elsődleges szerepet.

(12.30)

2020-ban ezek a törvények hatályba léptek, de csak néhány ügy érkezett. 2010-től viszont tömegebben érkeztek az ügyek. Tapasztalatunk nem volt a panaszok intézésében, és nagyon sok nem is lehetett, viszont azonnal érkezett egy teszt, a Velencei Bizottság ugyanis még tényleges gyakorlat hiányában is elkezdte ezt az új jogintézményt vizsgálni, és a megoldást az európai jogállamisági szabályokkal összhangban állónak találta. Viszont mindjárt javasolt is egy változtatást, nevezetesen azt, hogy nagyobb létszámú testület döntsön ezekben a panaszügyekben. Ezért 2022-től - és ez már a tárgyév - újabb változás következett be, mégpedig a Kúria, de mondhatom azt is, hogy a magyar igazságszolgáltatás életében szokatlan módon egy nagy, 21 fős testület kezdett ezekről az ügyekről dönteni. És ez azóta is így történik.

2022 másik jelentős változása, hogy a tisztelt Országgyűlés a tulajdonképpen most már egy és negyedszázados múltra visszatekintő hagyományos jogegységi eljárást is megváltoztatta. Újdonság, hogy már nem a jogegységi indítványra indul, hanem a törvényi elnevezés az, hogy előzetes döntéshozatali indítvány a jogegység érdekében. És ezt is ugyanaz a 21 fős Jogegységi Panasz Tanács intézi.

2023-ban, a másik tárgyévben ilyen szerkezeti vagy szervezeti változás nem következett be, viszont felszínre kerültek tartalmi kérdések, amelyekre az adatok ismeretében majd visszatérek. Mindenesetre világossá vált, hogy a Kúria jogegységesítő tevékenysége elsődlegesen a felülvizsgálati eljárásokban történik. Ezzel a felülvizsgálat is elkezdte végre betölteni azt a szerepét, ami a jogerő utáni rendkívüli jogorvoslati jellegéből következik. A felülvizsgálat fő célja is a jogegység biztosítása, és fordítva, a jogegység biztosításának elsődleges eszköze a felülvizsgálat. A jogegységi panasz a rendkívülinél is rendkívülőbb, egészen kivételes eszköz, miként az előzetes döntéshozatal is az. Tehát nagyjából azt lehet mondani, hogy a jogegységi és jogegységpanasz-eljárásokban 2023 a konszolidáció korszaka volt.

Azt tapasztaljuk, hogy az utóbbi időben megint megjelentek a Kúria jogegységesítő tevékenységét és ennek eszközeit érintő kritikák. Ezek inkább nem állami szereplőktől származó politikai, mintsem jogi természetűek. A folyamatos politikai nyomásgyakorlást érzékeljük, de már megszoktuk, és képesek vagyunk ellenállni neki, sőt, amíg lehet, figyelmen kívül is hagyjuk. Komoly jogi kifogás nyilván nem is

érhetné a Kúria jogegységesítő eszközeit, ugyanis jogegység vagy van, vagy nincs. Persze a tökéletes jogegység nem érhető el, miként a tökéletes jogszabály és a tökéletes jogalkalmazás sem. Csak Isten tökéletes. Amit mi, emberek végzünk, az soha nem lehet az. De ennek a belátása nem vezethet erőfeszítéseink feladására, éppen ellenkezőleg, arra kell ösztönözni, hogy minden hiba, csalódás, keserűség ellenére rendületlenül törekedjünk a tökéletességre. Ezért nem létezik fölösleges, indokolatlan vagy túlzó eszköz, ha az a jogegységet szolgálja. Az elégséges jogegység fogalmilag kizárt.

Kérem, engedjék meg ezért, hogy a tárgytól eltérve itt köszönjem meg a tisztelt Országgyűlésnek, hogy tegnap a 2025. évi költségvetést megalapozó törvények között elfogadták a Kúria sajátosságait kifejező és biztosító új illetményrendszert, amelyet az Országos Bírói Tanács egyhangúlag támogatott, és az érdeképviseletnek sem elleneztek. Jelentősen hozzájárul ez is ahhoz a folyamathoz, amelynek eredményeként a Kúria másodfokú bíróságból lassan átalakult a jogegységet biztosító legfőbb bírói fórummá.

A röviden bemutatott történetét nyilván nem zárhatom mással, mint azzal, hogy az Aranybulla szerint 2022-ben több mint 800 éves Kúrián, amely a pesti letelepítésétől számított állandó felsőbbbírói működésének 300. évfordulóját 2023-ban ünnepelte, bírói eskünknek megfelelően tisztességesen, törvényesen, alkotmányosan a magyar nemzet javára végeztük feladatainkat. Megköszönöm a Kúria bírúinak és összes munkatársának az erőfeszítéseit, a tisztelt Országgyűlésnek pedig azt, hogy ebben támogatott minket.

Tisztelt Országgyűlés! A beszámoló következő pontjaként az önkormányzati normakontroll néhány jellemző adatát ismertetem. Ezt az 1869-től 1949-ig a Kúria, majd a Királyi Közigazgatási Bíróság által gyakorolt hatáskört a Kúria 2012-től kapta vissza. Az előző két év ítélkezése is a korábbi trendekbe illeszkedik. 2022-ben a Kúriára önkormányzati normakontroll-eljárásban 27 ügy érkezett, 11 bírói, 16 pedig kormányhivatali kezdeményezésre. Az érkezett ügyek száma enyhén csökkent a korábbi évekhez képest, hasonlóan a 2021. évhez a kormányhivatali kezdeményezések száma volt magasabb, 59 százalék, szemben a korábbi évekkel, amikor a bírói kezdeményezések száma volt kiugró.

Tavalyelőtt az ügyek tárgykör szerinti megoszlása kevésbé volt differenciált, mint a korábbi években. A helyiadó-, a telekadó-, az építményadó-szabályozás törvényességének megítélése körében született döntések aránya tovább csökkent, amint a közterület-használat szabályozásával és a településkép védelmével összefüggő ügyek száma is. Stagnált, alacsony szinten, a helyi építési szabályzat, a településrendezési szabályozás törvényességi vizsgálatának tárgyában született döntések száma is.

Több ügycsoportban, így a közösségi együttélés szabályozása, költségvetési, zárszámadási rendelet megalkotásának elmulasztása ügyében, megint csak

szemben a korábbi évek gyakorlatával, egyáltalán nem érkezett indítvány 2022-ben. Megjelentek ugyanakkor olyan ügycsoportok, amelyek korábban egyáltalán nem vagy csak kivételesen kerültek a Kúria elé. Ilyenek például a 2021-ben először feltűnt vagyonrendelet törvényességi vizsgálatával összefüggő ügyek, valamint a 2012 óta szintén első alkalommal 2021-ben érkezett, ám 2022-ben már a befejezett ügyek több mint felét kitevő útépítési hozzájárulás, behajtási díj szabályozásával kapcsolatos indítványok.

2023-ban tovább emelkedett az ügyek száma, 34 ügy érkezett, az arány nem változott, 9 bírói, 23 kormányhivatali kezdeményezésre. A kormányhivatali kezdeményezések aránya tehát továbbra is magas, követi az előző évek trendjét. Az ügyek eloszlása diverzifikáltabb, mint a megelőző években, ami elsősorban annak tudható be, hogy 2022-ben a befejezett ügyek több mint felét kitevő útépítési hozzájárulás, behajtási díj szabályozásával kapcsolatos döntések száma 2-re csökkent 2023-ban, más ügycsoport pedig nem vált ehelyett dominánssá.

A vagyoni típusú helyi adók törvényességének megítélése körében változatlanul alacsony maradt az ügyek száma, nőtt viszont valamelyest a helyi építési szabályzat, illetve változtatási tilalom elrendelése törvényességi vizsgálatának körében született döntések aránya. A többi csoportban, a közterület-használat, településvédelem tárgykörben egyáltalán nem kellett döntenet, viszont megjelentek olyan ügycsoportok, amelyek korábban csak kivételesen kerültek az Önkormányzati Tanács elé. Ilyenek például a települési hulladékgyűjtéssel, illetve az önkormányzati lakások bérletéről szóló rendeletek törvényességi felülvizsgálatával kapcsolatos ügyek.

Tisztelt Ház! Harmadik pontként a jogegységesítő tevékenység részleteire térek ki. Láttuk, hogy az a folyamat, amely lényegében 2021-ben indult, hogy évente 60-70 jogegységi és jogegységpanasz-eljárást kell a Kúriának folytatnia, nem állt meg. 2022-ben összesen 43 jogegységi panasz érkezett, és a kétféle összetételben működő tanács összesen 41-et fejezett be; 23 panaszt befogadott, 19 ügyben azt visszautasította. A korábbi évekből folyamatban maradt és új befogadott panaszok közül 14-et érdemben el kellett utasítani, mert a támadott határozat jogkérdésben nem tért el a közzétett határozattól, és ezen belül több esetben az ügyazonosság, vagy más néven az ügyek összevethetősége nem volt megállapítható. A Kúria 3 ügyben hozott jogegységi hatályú határozatot, és rendelkezett úgy, hogy a támadott felülvizsgálati ítéletet vagy végzést hatályon kívül helyezte. Egy ügyben a Kúriát magát utasította új eljárásra és új határozat hozatalára. Két ügyben meg kellett szüntetni az eljárást, egy ügyben pedig félbeszakadt az.

(12.40)

A másik eljárásformát tekintve: 22 előzetes döntéshozatali indítvány érkezett. Összesen 11 ügyben

döntött a Jogegységi Panasz Tanács. Hat jogegységi határozatot, két mellőző végzést, egy megszüntető végzést hozott, egy esetben pedig visszautasította az indítványt, illetve egyéb módon fejezte be az eljárást.

Ugyanezek a számok 2023-ban nagyon hasonlóak. Összesen 72 ügy érkezett, ebből 54 panasz, 18 előzetes döntéshozatali indítvány. A befejezett ügyek száma 63 volt, ebből 52 panasz, és 11 előzetes döntéshozatali indítványban indult eljárás. Az eredményeket tekintve 27 ügyben visszautasította a Kúria a panaszt; a korábbi évekből folyamatban maradt és befogadott új panaszok közül 17-et elutasított ugyanabból az okból, mert nem volt megállapítható az eltérés. Négy ügyben jogegységi hatályú határozatot hozott, illetve egy ügyben megállapította, hogy az eltérés nem volt indokolt. A maradék három ügyben a tanács úgy ítélte meg, hogy történt ugyan eltérés, de az indokolt volt, ezért a támadott határozatok hatályban maradtak.

Kiemelést érdemel, hogy az előzetes döntéshozatali indítványra indult jogegységi eljárások száma a korlátozott precedensrendszer 2020-as bevezetése óta folyamatosan magas. Ennek világos oka - ahogy arra már a korábbi beszámolóinkban is utaltam -, hogy minden kúriai határozat a jogegységet is szolgálja. A Kúria kiemelt szerepe és tekintélye megköveteli, hogy az esetleges jogegységi panasz bevétele nélkül a Kúria maga gondoskodjék ítélkezési gyakorlatának egyöntetűségéről, ennek eszköze pedig az előzetes döntéshozatali indítvány, jogegységi eljárás indítványozása és szükség esetén jogegységi határozat hozatala.

A jogegységi panasz bevezetését követően indult klasszikus jogegységi eljárások öntisztító jellegét jól mutatja mindaz az adatsor, ami a 2022. és 2023. évet jellemzi. Ennek tulajdonítható az is, hogy a Kúria kollégiumainak nem kötelező, de a jogegységgel mégiscsak kapcsolatba hozható tevékenysége, a kollégiumi vélemények kiadása 2022-ben és 2023-ban is nagyon visszafogott volt.

'22-ben a Közigazgatási és a Polgári Kollégium két-két ilyen véleményt fogadott el, míg a Büntető Kollégium egyet sem. '23-ban a Polgári Kollégium nem hozott ilyet, a Közigazgatási Kollégium egyet hozott, a Büntető Kollégium pedig a korábbi véleményeit vizsgálta felül.

Ugyanez a helyzet az informális joggyakorlat-elemzéssel, amikor szintén nem hoz kötelező döntést a Kúria, csak feltárja azt, hogy valamilyen kérdésben milyen a joggyakorlat. Ilyen elemzésekre egyre kevesebb erőforrás marad, ezért 2023-ban a korábbiaknál kevesebb új elemzés volt indítható; 2022-ben és '23-ban is a korábbi évekből elindított joggyakorlat-elemzéseket igyekeztünk befejezni.

Tisztelt Országgyűlés! A jogegységi és jogegységipanasz-eljárások néhány általánosítható tapasztalatáról muszáj még szót ejtenem. Az új jogegységi rendszerben a felülvizsgálat során a Kúriának nem elegendő az előtte fekvő ügyet elintéznie. Ennyiben

más a megközelítése, mint egy elsőfokú vagy másodfokú bíróságnak minden egyes ügyben. Ez azt jelenti, hogy a tavaly-tavalyelőtt érkezett 5-6 ezer ügy mind-egyikében meg kell vizsgálnia, hogy az adott ügyben felmerült jogkérdésekre vonatkozóan hozott-e korábban döntést, állapított-e meg kötelező jogértelmezést. Ez végtelenül nehézkes, hosszadalmas, de elkerülhetetlen feladat; és ha kiderül, hogy megbomlott a jogegység - tehát a Jogegységi Panasz Tanácsnak kell eljárnia -, akkor ezt még egyszer meg kell ismételni. Ráadásul ilyenkor figyelembe kell venni a saját joggyakorlatukon kívül az Alkotmánybíróság, az Emberi Jogok Európai Bírósága és az Európai Unió Bíróságának joggyakorlatát is.

Ráadásul ez a korlátozott precedensrendszernek nevezett helyzet a többi bíróságnak is megváltoztatta a gyakorlatát. A járásbíróságok, törvényszékek, ítélőtáblák eltérhetnek a Kúria döntésétől, viszont ha eltérnek, akkor ezt meg kell indokolniuk, és a felek - pusztán az eltérésre tekintettel - kezdeményezhetik ezek felülvizsgálatát.

Ez az új helyzet, a Kúria alapjaiban megváltozott szerepe sokak számára váratlan volt, és nyilván ezzel kapcsolatban felmerültek viták. 2023-ban ez a vita is eldőlt, mert az Európai Unió Bírósága az úgynevezett Global Ink Trade ügyben a korlátozott precedensrendszert az európai joggal összhangban állónak találta. Megállapította, hogy az alsóbb fokú bíróságoknak az a kötelezettsége, miszerint meg kell indokolniuk az eltérést a Kúria korábbi jogértelmezésétől, nem akadályozza az európai jog érvényesülését. Ezt a Kúria - de mondhatnám akár azt is, hogy Magyarország - hatalmas győzelmeiként kell ünnepelnünk, mert nehéz helyzet lett volna, ha ez nem így történik.

Ami még megoldandó, az a konkrét, a hatályon kívül helyező végzések végrehajtásának elmaradása az alsóbb fokú bíróságok részéről, különféle, köztük európai jogi megfontolások alapján. Ez a következő évekre vár.

Végül attól sem lehet eltekinteni, hogy a rendkívüli és még rendkívülibb eljárások egymásra épülnek. Felülvizsgálat, jogegységi panasz, alkotmányjogi panasz követhetik egymást. Ez azzal jár, hogy az Alkotmánybíróság felülvizsgálhatja ugyanúgy, mint a konkrét ügyekben hozott döntéseinket a jogegységi és jogegységipanasz-eljárásokban hozott kúriai határozatokat is.

Minél vitatottabb tehát egy jogértelmezési helyzet, és ennek megfelelően minél nehezebben hoz döntést a tanács, annál nagyobb az esély arra, hogy azt majd megtámadják az Alkotmánybíróságon. Ezért volt nagyon jelentős döntése az Alkotmánybíróságnak az, amelyben azt állapította meg konkrét ügyben, hogy a Kúria jogegységi határozatával szemben a többi bíróságnak szakjogi kérdésben már nincs több eszköze. Az tehát, hogy a többi bíróság nem ért egyet az ilyen vitatott jogkérdésben végül meghozott döntéssel, önmagában nem alkotmányossági kérdés, ezért követni kell a jogegységi határozatot. Ez a fenti

két körülmény az oka annak, hogy korábban is mondhattam, most is megismételhetem: 2023 a jogegység szempontjából a konszolidáció éve volt.

Tisztelt Ház! Befejezésképpen már csak arra kell utalnom, hogy 2023-ban már minden kollégiumban öttagú tanácsokban folyt az ítélkezés. A Kúria hagyományainak és a külföldi legfelsőbb bírósági tapasztalatoknak is megfelelő, nagyobb létszámú tanácsokra bízott ítélkezésnek nem volt akadálya. A statisztikai adatokból jól látszik, hogy sikerült javítani még így is az időszerűségi mutatókat. Lényegében három-négy havi érkezésnek megfelelő ügy van folyamatban a Kúrián, és ez eljárási okokból tovább nem is nagyon csökkenthető.

Ezt tükrözi vissza az Európa Tanács intézményi keretei között működő, az Igazságszolgáltatás Hatékonyságáért Felelős Európai Bizottság - röviden CEPEJ - 2024. október 16-án közzétett, a korábbi évekre vonatkozó értékelő jelentése, amely több ponton rendkívül pozitívan értékelt a magyar igazságszolgáltatás tevékenységét, valamint hangsúlyozta a Kúria eredményei mögött álló intézményi háttér stabilitását.

A bíróságok munkájának hatékonyságát két mutató határozza meg: a befejezési arány és az ügyek elintézési ideje. A Magyarországra vonatkozó adatok mindkét vonatkozásban igen kedvezőek. A hatékonyság persze nem minden, a döntéseknek kiszámíthatóknak is kell lenniük. Ezt biztosítják a Kúria különféle eljárásai, amint bemutathattam, egyre eredményesebben.

A Kúria tehát saját értékelésünk szerint 2022-ben és 2023-ban is helytállt a megváltozott jogszabályi környezetben, az állandó közérdeklődés közepontjában. Az intézményi háttérünk is stabil, stabilabb, mint eddig, és ahogy most látjuk, ez hosszú ideig, hosszú évekig így is marad. Ehhez kérjük továbbra is a tisztelt Országgyűlés támogatását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Isten óvja a Kúriát és Magyarországot! *(Taps a kormányparti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Megadom a szót Vejkey Imre úrnak, az Igazságügyi Bizottság elnökének, a határozati javaslatok előterjesztőjének. Parancsoljon, elnök úr!

(12.50)

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Kúriai Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy nagy tisztelettel köszöntsem plenáris ülésünkön jómagam is Varga Zs. András urat, a Kúria elnökét, a Kúria elnökhelyetteseit, kollégiumvezetőit és megjelent munkatársait.

Mielőtt folytatnám exozemat, egy idevágó latin idézetet szeretnék mondani: *justitia est fundamentum*

iuris et patis. Ezt úgy fordíthatnánk, hogy az igazság, az igazságosság az alapja a jognak és a békének. Mit is jelent az igazság, az igazságosság? Azt jelenti, hogy mindenkinek megadjuk azt, ami az övé, ami őt megilleti. Ezt Magyarországon legfelsőbb ítélkezési fórumként a Kúria biztosítja. Köszönöm hát a Kúriának, elnök úrnak azt, hogy Magyarországon biztosítja az igazságosságot, biztosítja a jogot és biztosítja a békét.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 117. § (1) bekezdés b) pontja alapján a Kúria elnöke benyújtotta az Országgyűlésnek a B/3713. számú és a B/8026. számú beszámolóit a Kúria 2022. évi, illetve 2023. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében. A feladat- és hatáskörrel rendelkező Igazságügyi Bizottság kijelölt bizottságként a beszámolókat megtárgyalta még a benyújtás évében, így a 2022. évi beszámolót 2023. november 14-ei ülésén vitatta meg, míg a 2023. évi beszámolót 2024. október 29-ei ülésén.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi Bizottság alapos, részletes beszámolót hallgatott meg Varga Zs. András elnök úr előadásában a Kúria sokrétű, szerteágazó tevékenységével kapcsolatban. Mindkét beszámolóból kiderült, hogy minden év tartogatott valami új feladatot, valami új kihívást a Kúria számára, amihez a szervezetnek alkalmazkodnia kellett. Ilyen kihívást jelentett 2022-ben az általános országgyűlési választások alkalmával történő bíraskodás, valamint az „előzetes döntéshozatali indítvány a jogegység érdekében” elnevezésű jogintézmény bevezetése. 2023-ban pedig ezen változások alapján a joggyakorlat kialakítása zajlott.

A Kúria legfontosabb, Alaptörvényen alapuló feladata a bíróságok egységes ítélkezési gyakorlatának a biztosítása. Az előzetes döntéshozatali indítvány a korábbi jogegységi eljárást váltja fel, azonban a jogalkotó fontos garanciális elemekkel egészítette ki azt. Ebben az eljárásban a feleknek már lehetőségük van nyilatkozatot tenni álláspontjukról, ezáltal lehetővé válik, hogy az érintettek bevonásával szülessen ebben a bírósági eljárásban is döntés. Ez a garancia a Velencei Bizottság ajánlásainak is megfelel.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A jogegység biztosításának másik sajátos eszköze a jogegységipanasz-eljárás. Szintén a Velencei Bizottság ajánlása alapján formálódott a jogegységi panaszok elbírálását végző tanács összetétele, mely összesen negyven plusz egy főből áll, és kettő húsz plusz egy fős résztanácsban folytatja munkáját.

Tényként kell rögzítenünk, hogy a Kúria elnöke külön köszönetét fejezte ki az Igazságügyi Bizottság-nak és az Országgyűlésnek, hogy a Kúria leterheltségét bemutató korábbi felszólalását követően módosultak a közigazgatási ügyek fellebbezésével kapcsolatos szabályok, ezáltal az eljárások befejezésének időtartama lerövidülhetett.

Az Igazságügyi Bizottság üdvözölte, hogy a Kúrián folyó munka, a bírósági eljárások időszerűsége

egyre javuló tendenciát mutat. A bizottságunk üdvözölte továbbá azokat az erőfeszítéseket, melyeket a jogegységipanasz-eljárás és az előzetes döntéshozatali eljárás időtartamának csökkentéséért tett a Kúria.

Az Igazságügyi Bizottság megismerte a Kúria elnökének összefoglalóját az önkormányzati normakontroll feladatköréről is. Az Igazságügyi Bizottság elismerését fejezte ki a Kúria következetes gyakorlata iránt, melyet az önkormányzati rendeletekben meghatározott szabályok pontos és alapos felülvizsgálata érdekében alakított ki. A bizottság üdvözölte többek között a konfiskáló helyi adók mértékének meghatározására, az adójellegű útdíjak kivetésére, valamint a légiutas-forgalomra kivetett települési adóra vonatkozó szigorú kúriai döntéseket.

Az Igazságügyi Bizottság elismeréssel vette tudomásul, hogy a Kúria 2023-ra jelentős mértékben csökkentette az ügyhátralékát.

Az Igazságügyi Bizottság tagjai kérdéseket tettek fel a bírói ügyelosztási rendszerre, a bírói álláspályázatok rendszerére és a korrupciós ügyek ítélezési gyakorlatára vonatkozó kúriai tapasztalatokról.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi Bizottság a vitában elhangzottak alapján megállapította, hogy mind a 2022. évre, mind pedig a 2023. évre a Kúria által megfogalmazott szakmai célkitűzések maradéktalanul megvalósultak. Ezért a bizottság a Kúria elnökének a Kúria 2022. évi és 2023. évi tevékenységéről szóló beszámolóit többségi döntéssel elfogadta, és azokat a házszabályi rendelkezések 84. § (2) bekezdése alapján a tisztelt Háznak elfogadásra ajánlja. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vita során.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felhívásokra kerül sor. Megadom a szót Kovács Zoltánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Kúriai Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Kedves Jelenlévők! Izgalmas esztendőnkön vagyunk túl, hiszen a kúriai elnök urat jó néhányszor meghallgattuk már hivatalba lépése óta mind a bizottságban, mind pedig itt az Országgyűlés előtt, és sokszor azok a kérések, amelyeket megfogalmazott, értő fülekre találtak részünkről is, és több esetben azok a nehézségek, amelyeket az élet hozott magával a Kúriát illetően, reményeink szerint megoldásra kerültek. Ebben a kétévnnyi beszámolóban is egybeesengenek majd a bizottsági elnök úr, illetve a kúriai elnök úr által felsoroltak és elmondottak, különösen a statisztikát illetően, mert az elnök úr könnyen van, ő magából és a szervezetéből indul ki, és könnyen

megírja, mi pedig az elnök úr beszámolójából indulunk ki, és abból kell hogy elvégezzük a feladatunkat.

Két fő témakör van: az egyik a jogegység biztosítása, a másik az önkormányzati normakontroll körében lévő tevékenységről szóló beszámoló.

(13.00)

(Az elnöki széklet Dúró Dóra, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A teljesség igénye nélkül néhány fontos témakört szeretnék azért kiemelni, mert ez több mint százoldali anyag, statisztikai táblákkal és a kvázi precedensértékű jogegységi döntésekkel, tehát egy színvonalas anyagnak lehetünk szemtanúi.

Elnök úr már beszélt róla, hogy új elem volt, hogy az országgyűlési választásokkal együtt országos népszavazást is tartottunk 2022-ben. Ezeknek meg kellett jelennie az ítélezésben. Ez először fordult elő, így ebben még nem volt tapasztalat. Ez koncentrált igazgatási előkészületeket és a határidőket illetően fegyelmezett ítélezést tett szükségessé.

2022. március 1-jétől öttagú tanácsokra bízta a törvény az ítélezést. A közigazgatási ügyszakban ugyanakkor hosszabb távon elképzelhetetlen volt, hogy a polgári és a büntető ügyszak eltérő rendben, háromtagú tanácsban ítéلkezzen. A szervezeti keretek ehhez rendelkezésre álltak, és a konkrét törvényi szabályozást megelőző, a Bszi. indoklásában megfogalmazott tapasztalatszerzés megtörtént, ezért 2022 őszszel lezajlott az ügyelosztási rend általános, öttagú tanácsokban történő ítélezést előíró módosítása. A kollegiumok ezeket elfogadták.

Tisztelt Ház! A bírósági jogalkalmazás egysége érdekében kifejtett tevékenységek kapcsán először 2022-ről beszélnek. Az elnök urak már szóltak róla, hogy két, a rendes és rendkívüli jogorvoslati eszköz-höz képest is egy sajátos, ráadásul sarkalatos törvényben nevesített eszköze a jogegységi panasz és a jogegység érdekében előterjesztett előzetes döntéshozatali indítvány. Az előzetes döntéshozatali indítványt elbíráló Jogegységi Panasz Tanács dönthet úgy, hogy az ügyet az érintett kollégium kúriai bíró tagjaival kiegészülve tárgyalja, vagy a Kúria teljes ülése elé utalja. 2022-ben négy alkalommal volt is erre példa.

A Kúria korlátozott precedensrendszerre épülő jogegységét elsősorban a felülvizsgálati eljárások révén biztosítja, ehhez képest a jogegységi panasz, ahogy elhangzott, kivételes jogorvoslati eljárás, mely a peres felek indítványára rájuk kiható módon járul hozzá a jogegység biztosításához. Ugyanakkor elsősorban nem a panaszosnak a per tárgyává tett jog és érdeksérelem kiküszöbölésére szolgál, hanem a közzétételi határozattól jogkérdésben való eltérés feloldását, a jogegység biztosítását célozza. A 2022 évben 43 jogegységi panasz érkezett a Kúriáról, a két tanács összesen 41 ügyet fejezett be. Az elnök úr részletesen

ismertette, hogy mely ügyben milyen döntések születtek, a panasztanács, a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa 19 ügyben a panaszt visszautasította, és 23 panaszt fogadott be. A befogadott panaszok közül 14-et elutasítottak, mert a támadott határozat jogkérdésben nem tér el a közzétett határozattól.

2022-ben három ügyben hozott jogegységi hatályú határozatot, és rendelkezett úgy, hogy a támadott felülvizsgálati ítéletet vagy végzést hatályon kívül helyezte, egy ügyben a Kúriát új eljárásra és új határozathozatalra utasította. Két jogegységi panaszügyben a Kúria megszüntette az eljárást, egy ügyben az eljárás félbeszakadását állapította meg, és tulajdonképpen van még egy panasz, ami egyéb befejezéssel zárult, ezt az elnöki számra iktatott általános panaszbeadványként kezelte - hogy mindenki értse, hogy mi ez az egyéb.

2022-ben mindkét Jogegységi Panasz Tanácshoz 11-11 előzetes döntéshozatali indítvány érkezett, és a vizsgált időszakban az egyes Jogegységi Panasz Tanács öt ügyet fejezett be, míg a kettes hat ügyet fejezett be. 2022-ben az egységes jogalkalmazás biztosítása érdekében a Közigazgatási Kollégium és a Polgári Kollégium két-két kollégiumi véleményt fogadott el. A Kúria Büntető Kollégiuma 2022-ben kollégiumi véleményt nem alkotott, viszont részletesen, visszamenőleg áttekintette a korábban hozott döntéseit, hogy 2023-ban arról tudjon határozni, hogy mely véleményeket szükséges az időközben bekövetkezett jogszabályi változásokra figyelemmel módosítani, melyeket nem indokolt a továbbiakban fenntartani.

A 2022. év során a Kúria Kollégiuma a következő vizsgálati tárgykörökben felállított joggyakorlat-elemző csoportok összefoglaló véleményét fogadta el. Erről is beszélt már az elnök úr. Ez egy fontos megoldást jelent az előrelépéseket illetően ezekben az ügyekben: az emberkereskedelem értelmezésével kapcsolatos bírói gyakorlat, az Alaptörvény 28. cikkének alkalmazása a gyakorlatban, a közhiteles nyilvántartások közhitelessége, az atipikus foglalkoztatási formák bírói gyakorlata, a gyógyulási, túlélési esély csökkentésével, elvesztésével kapcsolatos ítélkezési gyakorlat vizsgálata és a nemzetközi magánjogról szóló törvény bírói gyakorlata.

Tisztelt Országgyűlés! Áttérnék a helyi önkormányzati rendeletek fölötti normakontroll-tevékenységre 2022-ből. Mint ahogy már korábban elhangzott, nem olyan sok, 27 ügy érkezett, amelyek közül 11 bírói kezdeményezés, 16 pedig kormányhivatali kezdeményezés alapján indult. Lehet látni a trendet, hogy korábban általában bírói kezdeményezésre indultak ezek az ügyek, és egy idő után megfordult ez a trend, ma már több a kormányhivatali kezdeményezés.

Ha az ügyek tárgykör szerinti megoszlását nézzük, kevésbé volt differenciált, erről az elnök úr már beszélt. A helyi telekadó-, építményadó-szabályozás törvényességének megítélésében, körében született döntések aránya tovább csökkent 2021-hez képest, korántsem olyan meghatározó, mint az azt megelőző

években. A helyi építési szabályzat, az úgynevezett HÉSZ településrendezési szabályozás törvényességi vizsgálatának tárgyában született döntések száma a 2021. évvel azonos számú, hat, az ügycsoport aránya kismértékű növekedését eredményezve. Csökkent a közterület-használat szabályozásával összefüggő ügyek száma, a 2021. évihez hasonlóan érdemi döntés született a településkép védelmének szabályozása tárgykörében, mindösszesen egy. 2022-ben megjelentek ugyanakkor olyan ügycsoportok, amelyek korábban egyáltalán nem vagy csak kivételesen kerültek az Önkormányzati Tanács elé. Ilyen például a 2021-ben először megjelent vagyonrendelet törvényességi vizsgálatával összefüggő ügy, valamint 2012 óta első alkalommal 2021-ben érkezett, de 2022-ben befejezett ügyek 54 százalékát kitevő, útépítési hozzájárulás, behajtási díj szabályozásával kapcsolatos indítványok.

Tisztelt Országgyűlés! 2022-ben a kúriai ítélkezés jogegységi feladatainak ellátását több jogszabályi változás érintette. 2021-ben a Kúria jogorvoslati hatásköre az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény 2020. április 1-jétől hatályos rendelkezései alapján közigazgatási ügyekben a jogviták másodfokú elbírálására is kiterjedt. (Sic!) Ezzel a közigazgatási perekben a Kúria vált általános másodfokú bírósággá egész Magyarországra kiterjedő illetékességgel. A Kúria emellett továbbra is eljár felülvizsgálati bírósággént, amennyiben az adott ügyben felülvizsgálati eljárásban a közigazgatási Pp. alapján a feltételek fennálltak.

2021 őszére a Kúria ezáltal az ország legletterheltebb bíróságává vált, erről beszélt a korábbi beszámolóban az elnök úr, és ezt a megoldást hozta az Országgyűlés, hogy hogyan lehet ezt kiküszöbölni. A kritikusává vált folyamat megállítása vagy fékezése érdekében hoztuk meg azt a jogorvoslati lehetőséget, hogy az ítélőtáblai szintet bevontuk a másodfokú közigazgatási ítélkezésbe, és a 2022. március 1-jétől hatályos módosítás eredményeként a közigazgatási ügyekben eljáró bíróságok fórumrendszere módosult, a jogorvoslati feltételek és a szabályok viszont nem. Továbbra is általános az elsőfokú bíróság, a törvényszék, kivételes, meghatározott esetekben a Kúria jár el első fokon, általános másodfokú fellebbezési bíróság a Közigazgatási Kollégiummal rendelkező Fővárosi Ítéltábla. Azaz rendes jogorvoslati szintként az ítélőtábla hatáskörét mondja ki a törvény.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú ügyeket úgynevezett felmenő rendszerben kapta meg, hiszen határidők vannak, ezért a Kúria fokozatosan adta át ezeket az ügyeket, hogy a határidőket be tudja tartani, pontosabban: nem adott át, hanem csak az újonnan érkezőket, és így fokozatosan tehermentesült a két ítélkező fórum.

(13.10)

Tisztelt Országgyűlés! A 2023. évi beszámolóra térnék át a szakmai célkitűzések keretében. Fontos

kiemelni, hogy 2023-ban több jogszabályi változás is érintette a Kúria igazgatási és ítélkező feladatainak ellátását. 2023. június 1-jén lépett hatályba az egyes igazságügyi tárgyú törvényeknek - amiről az elnök is beszélt - a magyar helyreállítási és ellenállóképességi tervhez kapcsolódó módosításáról szóló '23. évi X. törvény, amely jelentősen módosította a Bszi.-ügyek elosztására vonatkozó rendelkezéseit. A megfelelés és az átláthatóság érdekében a Kúria honlapján heti bontásban tették közzé az ügyelosztási rendszer adatait. Tehát nem igaz az a vélekedés, amely személyre szóló ügyelosztási rendszert vizionál.

A X. törvény megalkotásával változott az ügyelosztási rend kialakításának a szabálya. Eszerint azt a Kúria esetében a bírói tanács és a kollégium egyetértésével határozza meg a Kúria elnöke. Ez a június 1-jén hatályba lépett módosítás ügyelosztás tekintetében tételesen meghatározza azokat a szempontokat, amelyeknek érvényesülnie kell.

A törvény rögzíti továbbá a Jogegységi Panasz Tanács összetételét is. Az OBH elnöke a bírácnak a Kúriára történő kirendelése esetén a kúriai bírói tanács, valamint a Kúriának a kirendelendő bíró ügyszakának megfelelő ügyszakú kollégiuma egyetértésével dönt.

A Kúriát érintő módosítások közül a testületi döntéshozatal, az ügyelosztási rend automatizmusa olyan működési körülmények, amelyek semmiképpen nem újak. A testületi döntéshozatal mindig is - az idén, ahogy az elnök úr is említette, 300 éves a Kúria, ez a '23-as beszámolóhoz igazodik - jellemző ismérve volt. Ezt fejezi ki, ezt mindig hallottuk az elnök úrtól: „A Kúriának van elnöke, és nem az elnökek Kúriája.” Ez az irányelv zsinórmértékül szolgál. A kötött, előre kiszámítható ügyelosztás pedig az elmúlt években folyamatosan fejlődött. A Kúria teljes mértékben eleget tett a törvényben az Unió elvárásai szerint előírt automatikus ügyelosztásnak és minden egyéb törvényi követelménynek is.

A jogegység érdekében kifejtett tevékenység '23-ban. A Kúria Alaptörvényben foglalt, kitüntetett és kizárólagosan ellátott feladata a jogegység biztosítása, és az egységes bírói gyakorlat biztosítása. Erről rendkívül plasztikusan beszélt az elnök úr, én ezt különösképpen nem ismételném meg. A 2020-ban hatályba lépett jogszabályváltozások, a korlátozott precedensrendszer bevezetése egy egészen új paradigmaváltás volt ez ügyben, és elsődlegesen a felülvizsgálati eljárások keretében zajlik, amelynek garanciális elemét jelenti a felek által kezdeményezhető jogegységi panasz. A jogegységi panaszokat a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa bírálja el, összetételét sarkalatos törvény, mint ahogy említettem, határozza meg.

Fontos kiemelni, hogy a Jogegységi Panasz Tanács összetételét az ügyek kiosztását érintő, 2023. július 1. napjától hatályos változás rögzíti, hogy a tanács tagjai az elnök és további 40 bíró - erről beszélt Vejkey elnök úr is -, elnökhelyettesek, a főtitkár, a kollégiumvezetők, a kollégiumvezető-helyettesek és

tanácselnökök is. Nem könnyű egyébként egy ekkora grémiumot vezetni, azt gondolom legalábbis.

A 2023. évben a Jogegységi Panasz Tanácshoz mindösszesen 72 ügy érkezett, ebből 54 jogegységipanasz-ügy, 18 előzetes döntéshozatali indítvány volt. A 2023. évben befejezett ügyek száma összesen 63 volt, ebből 52 jogegységi panasz, 11 előzetes döntéshozatali indítványra indult eljárás volt. 2023-ban a Jogegységi Panasz Tanács 11 előzetes döntéshozatali indítványra indult eljárást fejezett be, 9 jogegységi határozatot hozott, 2 esetben pedig a határozathozatalt mellőzte.

A Kúria Polgári Kollégiuma 2023-ban kollégiumi véleményt nem fogadott el, míg a Büntető Kollégium és a Közigazgatási Kollégium 1-1 kollégiumi véleményt alkotott.

Tisztelt Országgyűlés! A Kúria 2023-ban számos területen folytatott joggyakorlat-elemzést. Büntető ügyszakban az előkészítő ülés gyakorlatával, a beismerés feltételeivel kapcsolatban készült joggyakorlat-elemzés. A közigazgatási ügyszakban az alperes hatóság közigazgatási perbeli védekezésének terjedelmével foglalkozott. Polgári ügyszakban két összefoglaló vélemény is megjelent: az egyik a gondnokság alá helyezési perek, a másik pedig az online térben elkövetett személyiségi jogi jogsértések vizsgálata.

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül az Önkormányzati Tanács 2023. évi tevékenységéről szólnék néhány mondatot. Önkormányzati normakontroll-eljárás keretében 34 ügy érkezett, melyek közül 9 bírói kezdeményezés, 23 kormányhivatali kezdeményezés volt. 2022-ben 27 ügy érkezett; ez nem nagy emelkedés, valamelyest haladja meg a 2022-est. (Sic!) Korábban, 2018-ban 42 volt, '19-ben, 39, '20-ban 32, '21-ben 55. Tehát nagyjából ez az állapot látható a beérkezett ügyeket illetően.

A kormányhivatali kezdeményezések aránya ebben az évben is magas, hiszen 68 százalékban onnan érkezett. Ez követi a korábbi, '21-22-es trendet, amely 67 és 59 százalék volt. Az Önkormányzati Tanács 41 ügyet fejezett be, a 41 befejezésből 29 érdemi döntés született, a többi 12 esetből 8 alkalommal az eljárás megszüntetésére került sor. A bizottsági meghallgatás során elnök úrtól kérdeztük, hogy erre miért került sor. Sok esetben jogkövető magatartást tanúsított a kormányhivatal felhívására a helyi önkormányzat, és így megszüntetésre került. Valahogy be kellett fejezni az ügyet, hogy így mondjam.

Elmondható, hogy összességében az ügyek elosztása - ahogy elnök úr is használta ezt a szót - diverzifikáltabb, mint a tavalyi évben. Ez elsősorban annak tudható be, hogy 2022-ben a befejezett ügyek 54 százalékát kitevő útépitési hozzájárulás, behajtási díj szabályozásával kapcsolatos döntések száma a vizsgált időszakra, 2023-ra 2-re csökkent, más ügycsoport ugyanakkor nem vált helyette dominánssá. 2023-ban a vagyoni típusú helyi adó - telekadó, építésmenyadó - törvényességének megítélése körében született döntések aránya - hasonlóan a '22-es évhez - alacsony maradt - '22-ben ez az arány 6-43 volt,

'23-ban 6-41 -, szemben az Önkormányzati Tanács gyakorlatát korábban jellemző trenddel, amikor is ez az ügycsoport volt a meghatározó. Valamelyest nőtt a helyi építési szabályzat, illetve a változtatási tilalom elrendelése törvényességi vizsgálatának tárgyában hozott döntések aránya a tavalyi évhez képest. Több ügycsoportban - közterület-használat, településképvédelem - szemben a korábbi évek gyakorlatával egyáltalán nem született döntés '23-ban. Megjelentek viszont olyan ügycsoportok, amelyek korábban csak kivételesen kerültek az Önkormányzati Tanács elé. Ilyenek különösen a településhulladék-gazdálkodással, illetve az önkormányzati lakások bérletéről szóló rendeletek törvényességi felülvizsgálatával összefüggő ügyek.

2023-ban minden kollégium 5 tagú tanácsban folytatta az ítélezést. A 2023. évi statisztikai adatokból az is látszik, hogy sikerült javítani az időszervezési adatokon. Ez a jogkereső állampolgárokat mindig izgatja, hogy így mondjam, hogy mikor lesz már vége az eljárásnak. A 2023-as év ügyforgalmi adatainak további javulása azt is lehetővé tette, hogy az elbírálási határidő ezáltal tovább csökkenjen.

Elnök úr meghívkozta az Európa Tanács égisze alatt működő, Igazságszolgáltatás Hatékonyságáért Felelős Európai Bizottságot, az európai igazságszolgáltatási rendszerek minőségének és hatékonyságának megerősítése érdekében történt vizsgálatot. Ezt jó szívvel olvasom fel, mert ez rendkívül pozitívan értékelt a magyar igazságszolgáltatás tevékenységét, valamint hangsúlyozta a Kúria eredményei mögött álló intézményi háttér stabilitását, ami nagyon fontos.

Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottak alapján - ahogy Vejkey elnök úr is mondta - és a beszámolóból is látható, hogy a Kúria magas szakmai színvonalon és törvényben előírt módon látta el feladatait. A Kúria bírának és munkatársainak segítségével az Alaptörvény és a jogszabályok előírásait szem előtt tartva teljesítette feladatait. Erre figyelemmel kérem a képviselőtársakat, hogy fogadják el a beszámolót. A Fidesz vezérszónokaként bizton állíthatom, hogy mi is ezt fogjuk tenni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.20)

ELNÖK: Ismételen köszöntöm képviselőtársaimat. A következő hozzászólónk Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, aki a felszólalását a pulpitusról fogja elmondani. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! A Kúria beszámolója okán először is az MSZP nevében szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak az igazságügyi alkalmazottaknak és bíróknak, akik nap mint nap szakmai elhivatottsággal, alázattal és fáradhatatlan kitartással dolgoznak a

folyamatos pénzügyi kizsigerelés és a politikai nyomás mellett. Az ő munkájuk a jogállamiság és az igazságosság egyik legfontosabb pillére, amelyre a társadalom bízalma és rendje épül. Éppen azért, mert a bírói és igazságügyi alkalmazotti kar többsége egyébként elhivatottsággal végzi a munkáját, szomorú, hogy a Kúria elnöke kapcsán kevésbé lehet elismerően szólni.

Kezdjük a Kúria és annak jelenlegi elnökének kinevezésével kapcsolatos történettel, amely jól szemlélteti, hogyan élt vissza a kormánytöbbség a jogalkotás lehetőségével saját pártpolitikai érdekei érdekében! Dr. Baka András, a Legfelsőbb Bíróság egykori elnöke az Emberi Jogok Európai Bíróságán szerzett 17 éves tapasztalata ellenére elvesztette tiszttségét a Legfelsőbb Bíróság Kúriává történő átalakítása során. A kormány azt állította, hogy Baka András nem rendelkezett a szükséges ötéves bírói tapasztalattal. Ez a döntés teljesen figyelmen kívül hagyta, hogy Baka András hosszú éveken át dolgozott nemzetközi igazságszolgáltatásban.

Ezzel szemben 2019-ben már megváltoztatták a szabályokat, hogy az alkotmánybírói vagy nemzetközi igazságszolgáltatási tapasztalat is előnyt jelenthessen a Kúria elnöki tiszttségének elnyeréséhez. Ennek a jogszabály-módosításnak a célja egyértelmű volt, lehetővé tenni dr. Varga Zs. András kinevezését, aki mára a Kúria elnöke is lett. Ez a szándékos, személyre szabott jogalkotás nemcsak a jogállamiságot sérti, hanem a bírói függetlenséget és az igazságszolgáltatás hitelességét is aláássa.

Varga Zs. András pedig beváltotta ígéretét. Az elmúlt években a bírói függetlenség folyamatos támadásnak volt és van kitéve. A kormány céltudatosan és rendszerszinten igyekszik aláásni a bírói öngazgatás és önkormányzás alapelveit. Handó Tünde, az Országos Bírósági Hivatal korábbi elnöke szimbolikus figurája lett ezeknek a támadásoknak. Bírókat félemlítettek meg, egyeseket eltávolítottak, másokat pedig politikai okokból nem engedtek tiszttséghez jutni. Fontos megjegyezni, hogy sem az OBT, sem a Fővárosi Ítéltábla nem támogatta dr. Varga Zs. András kinevezését, ahogyan feleségének kinevezése is hasonló elutasításba ütközött bírói körökben. Mindezek ellenére a kormány figyelmen kívül hagyta a szakmai kritikákat, és szembement a bírók többségének akaratával.

Dr. Varga Zs. András működése sem mentes a bírói függetlenség korlátozásának vádjától. Támadta a bírók etikai kódexét, mondván, hogy túl sok szabadságot biztosít a bíróknak, de ennek egyik legújabb fejezete az volt, hogy Kovács András bírót két évre eltiltották a tanácsvezetéstől, miután nyilvánosan bírálta a bírói függetlenség sérülését. Kovács András egyébként az a bíró, aki korábban a kormány gyermekvédelmi népszavazási kérdéseinek egy részét jogellenesnek találta. Felmerül a kérdés, hogy a fegyelmi döntés nem egyszerűen kormányzati, politikai bosszú volt-e.

A bírói kar leuralásának és pénzügyi kizsigerelésének eredményei pedig már látszanak is. A legszomorúbb jel: a bírák nyilvános lemondása egyértelmű

politikai nyomásgyakorlás, illetve a független ítékezés ellehetetlenítése miatt. Ezek napjainkban is történnek.

Ezen túlmenően az elmúlt két évben több mint félezer jegyzőkönyvvezető hagyta el a bíróságokat Magyarországon, ami súlyos hatással van az igazságszolgáltatás mindennapi működésére. Az Országos Bírósági Hivatal adatai szerint 2022-ben és '23-ban 545 igazságügyi alkalmazott távozott, csupán 98-an mentek nyugdíjba. A folyamatos felvétel ellenére a fluktuáció jelentős, az újonnan felvettek 30 százaléka már megszüntette jogviszonyát. A jegyzőhiány különösen a Fővárosi Törvényszéken súlyos, ahol 60 fővel csökkent a létszám, és országosan 103 fővel kevesebb jegyzőkönyvvezető és leíró dolgozik, mint 2022 végén. Az alacsony bérek miatt sokan a versenyszférába távoznak, ahol könnyebben megkereshetik ugyanazt az összeget, de inkább annak többszörösét.

A jegyzők munkája sokrétű és komplex, nem pusztán jegyzőkönyvek készítéséből áll. Nemzetközi elfogatóparancsokat adnak ki, határozatokat készítenek elő, adatkezelést végeznek, és speciális informatikai rendszereket kezelnek. A hiány miatt a megmaradt jegyzők egyre több bíróval kénytelenek együtt dolgozni, ami az ügyek kezelésében torlódásokhoz vezet.

Ez a bíróságok napi működését is súlyosan befolyásolja, mivel a bírók már az alapján alakítják ki ügyrendjüket, hogy mikor áll rendelkezésre jegyző. Történik mindez úgy, hogy a Kúria elnökének kifejezett törvényi feladata lenne, kell hogy legyen, hogy a bírói testületek működési feltételeit biztosítja, de egyébként legfőbb bíróként a teljes igazságszolgáltatást is képviselnie kellene, ilyen esetben akár a kormánnyal szemben is.

Áttérve a Kúria tevékenységére, a Kúria egyik legfontosabb feladata a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll. Dr. Varga Zs. András vezetése alatt ezek a területek is meglátásunk szerint politikai befolyás alá kerültek. Az 1/2022. KPJE-határozat különösen problematikus. Ebben a Kúria gyakorlatilag jogalkotó szerepet vállalt azzal, hogy megállapította, az önkormányzatok nem gazdálkodhatnak tulajdonosként a közterületekkel. Ez a döntés jelentősen korlátozza az önkormányzatok jogköreit, és szembehelyezkedik a helyi közösségek érdekeivel, hiszen megfosztja az önkormányzatokat azon joguktól, hogy a saját tulajdonuk egy jelentős részével a helyi közösségek érdekében tulajdonosként gazdálkodhassanak.

Egy másik jelentős döntés Budapesten született, amikor a Kúria jogszerűtlennek találta a több mint tíz éve alkalmazott behajtási hozzájárulás rendszerét, amely a túlsúlyos járművek által okozott többletterhelést lett volna hivatott ellensúlyozni. Az ilyen döntések ellehetetlenítik az önkormányzatokat abban, hogy a helyi lakosság érdekében lépéseket tegyenek.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP véleménye szerint Varga Zs. András továbbra is a bírói függetlenség

letörésére megválasztott, a kormány politikai akaratát végrehajtani hivatott, mindenféle bírói támogatottság nélkül a legfelsőbb bírói székbe oktroyált politikai kinevezett. Ez érződik a tevékenységén, nyilatkozatain és a bírósági szervezetrendszer jelenlegi állapotán is. Beszámolója éppen ezért nem elfogadható, azt a Magyar Szocialista Párt nem fogja támogatni, mivel Varga Zs. András a Kúria elnökeként megválasztása pillanatában elfogadhatatlan volt, és semmit nem tett azért, annak érdekében az elmúlt időszakban, hogy valóban politikailag független főbíróként járjon el. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Vastaps!)*

ELNÖK: A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Hollik István képviselő úr következik. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Először is engedje meg, hogy megköszönjem a nagyon alapos és mindenre kiterjedő szóbeli beszámolóját, illetve az írásos beszámolóját is. Ahhoz sok mindent nem lenne érdemes hozzatennem, hiszen minden szerepelt benne, és nem is tudnék éppen ezért.

Viszont engedje meg, annak ellenére, hogy 2024 van, tavaly ünnepelte a Kúria fennállásának, pontosabban Pestre való letelepítésének a 300. évfordulóját, hogy gratuláljak önnek is és a Kúriának is ebből az alkalomból. Ahogy az írásos beszámolójában is említi egy akkori dekrétum szövegrészletét, ezt én is felolvasnám, ami úgy szól, hogy a törvényt és igazságot, mármint a bírák a törvényt és igazságot mindenkinek összesen és egyenként, szentül, a hazai törvények szerint, az az Országgyűlésen alkotottakat is ideértve, zavartalanul szolgáltatassák. Ahogy írja, ez ma épp olyan aktuális, mint volt 300 évvel ezelőtt. Én is így gondolom, hogy ez egy fontos zsinórmérce mindenkinek, így a Kúria számára is. Azt gondolom, hogy a beszámolója legalábbis bennünket megerősített abban, hogy eszerint végezték a munkájukat.

Sajnálom, hogy ilyen politikai felszólalások hangzottak el az imént az ön szakmai beszámolója után. Tipikus kritika volt ez, amely mindenfajta konkrétum említése nélkül fogalmaz meg kritikát önrel szemben, és úgy emlegeti a bírói függetlenség megsértését, hogy ezt semmilyen módon nem támasztja alá.

(13-30)

Pontosan azt csinálják, amit a gazdáik csinálnak Brüsszelben. Brüsszel pontosan ugyanígy jár el: konkrétumot soha nem tud mondani, általános véleményeket, ködös, nem megfogható véleményeket fogalmaz meg. Úgyhogy úgy látszik, az MSZP továbbra is követi azt, amit Brüsszel csinál.

Azt szeretném kiemelni az ön beszámolójából röviden, amit talán fontosnak tarthatunk, hogy 2023.

június 1-jén lépett hatályba az egyes igazságügyi tárgyú törvényeknek a magyar Helyreállítási és Ellenállóképességi Tervhez kapcsolódó módosításáról szóló törvény, amely jelentősen módosította a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvény ügyek elosztására vonatkozó rendelkezéseit. A rendelkezéseknek való megfelelés és az átláthatóság érdekében a Kúria a honlapján heti bontásban közzéteszi az ügyelosztási rendszer adatait. Ennyit egyébként a bírói függetlenség megsértéséről és politikai nyomásgyakorlásról. Ennél transzparenssebb rendszer, azt gondolom, nem nagyon létezhet.

Illetve arra szeretném még felhívni mindenkinek a figyelmét, hogy a jogegységi panasz kivételes jogorvoslati eljárás, bevezetésének indoka pedig - ahogy ön is fogalmaz - a Velencei Bizottság azon elvárása és töretlen gyakorlata volt, hogy a jogegységet a peres felek indítványára, rájuk kihatóan jogorvoslati eszközökkel kell biztosítani, amelyben a döntés következményeit viselő felek is kifejtethetik álláspontjukat. Ez pontosan így működik ma. Tehát mindenki láthatja, hogy egyébként van rugalmasság a bírói függetlenség, illetve a Kúria működésével kapcsolatos kritikák megfogadása kapcsán is.

Összességében azt szeretném mondani, és ez a Kereszténydemokrata Néppárt álláspontja is, hogy a beszámolóból, a lezárt ügyek számából is egyértelműen látszik, hogy a Kúria a törvényeknek megfelelően és magas szakmai színvonalon végezte el mind 2022-ben, mind pedig 2023-ban a tevékenységét. Így tehát természetesen, ahogy a Fidesz, úgy a KDNP is ezt a beszámolót el fogja fogadni. Köszönöm szépen a munkájukat, és minden munkatársának áldott karácsonyt kívánok! (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka, Apáti István képviselő úr következik, aki a felszólalását a pulpitusról kívánja elmondani. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A Mi Hazánk Mozgalom vezérszónokaként előljáróban szeretném leszögezni, hogy részben nem óhajtom kettéválasztani vagy különválasztani ezt a beszámolót, ezt a napirendi pontot az ezt követő napirendi ponttól, hiszen jellegükből adódóan kicsit összemosódnak bizonyos területek. Tehát lesz egy olyan tárgykör, a béremelések vagy illetményrendezések és az úgynevezett szervezeti reform kérdésköre, amelynek vonatkozásában a dolog jellegéből, természetéből adódóan önnek is fel kell tennem néhány kérdést. Lehet azt mondani, hogy ez nem a 2022-es vagy 2023-as évhez kapcsolódik szorosan, de ilyen kiemelt súlyú ügyben, mondjuk, majd egy év múlva megfogalmazni kritikát megkérdéseket, erősen megkésettnek tűnik, és nyilván ezekkel a kérdésekkel mélyebben kívánok foglalkozni az OBH-elnök meghallgatásával összefüggésben.

Szóval, vágjunk is bele! Azért hozom ezt ide, tisztelt elnök úr, mert - hacsak a sajtóban nem helytelenül jelent meg valami - talán pont az ön szavazatával billent át az Országos Bírói Tanács ülésén egy fontos döntés, ahol a 15 tagból 14-en 7:7 arányban szavaztak. Ön billentette át ezt a kérdéskört, ami, ugye, elemi erejű felháborodást váltott ki a testületben. Nagyon jól hangzik addig a mondat, hogy jelentős mértékű illetményfejlesztés történhet, ami nyilvánvalóan önt és a Kúriát is érinti: 2025. január 1-je és 2027. január 1-je között a bírákat illetően átlagban 48 százalék, a titkárokat, fogalmazókat érintően 82 százalék, illetőleg az egyéb igazságügyi alkalmazotti területen százszázalékos bérfeljavítás valósulhat meg. Hát, ki ne örülne ennek? Nyilván ez önmagában támogatandó, csak az a helyzet, hogy úgy tűnik, ön mégis szó szerint a nevéért és a szavazatát adta egy alig burkolt, pénzügyi eszközökkel megvalósított zsaroláshoz vagy sarokba szorításhoz.

A szervezeti reform kapcsán érdeklődnék az ön álláspontja felől, hogy mégis mit gondolnak önök, mégis az ország egy tekintélyes testületének, ahogy ön is mondta, háromszáz éves múltra visszatekintő testületének első embereként mit gondol ön a bírói korhatarrral kapcsolatos módosításról vagy ezek tervezetéről. Mi a véleménye a hatáskörök átszabásáról, a mozgó bírák intézményének kialakításáról és az úgynevezett külsős pályázók előnyben részesítéséről, tehát a nem kifejezetten bírósági gyakorlattal rendelkezők bírói szervezetrendszerbe való beengedéséről? Elintézheti elegánsan, hogy majd ezt kérdezzem meg az OBH elnökétől, de bízom a nagyvonalúságában, abban, hogy legalább részben kitér majd erre is a válaszában.

Ezen túlmenően pedig egy rendkívül kényes kérdést szeretnék a Mi Hazánk Mozgalom nevében feszegetni, amelyet itt a sok száraz szakmai szöveg, meg statisztika sorolása közben szokás szerint senki nem mondott el, ez a bírói felelősség intézménye. Ugyanis ez a gyanútlan szemlélődőnek vagy a laikusok többségének úgy tűnhet, mintha igazából a bírói felelőtlenység intézménye lenne, némi túlzással. Én tudom, hogy ez nem így van, viszont az átlagállampolgár, választópolgár számára tűnhet úgy - konyhanyelven fogalmazva -, hogy rendkívül súlyos vagy extrém hibák elkövetését leszámítva, akár közigazgatási, akár polgári peres, akár büntetőügyekben eljáró bíró gyakorlatilag nyugdíjazásáig hivatalában maradhat, hacsak valami bődületes hibát nem vét. Mondjuk, ha egy korrupciós ügygel kapcsolatban nem lepleződik le, vagy valami egyéb súlyos törvényteleniséget nem követ el, akkor nyugodtan élvezheti a bírói egzisztenciával járó nemcsak javadalmazásbeli előnyöket, hanem a magas társadalmi státuszhoz kapcsolódó, pénzben ki nem fejezhető előnyöket is.

Úgy tűnik, hogy ennek a szabályozásához azért egy etikai kódex vagy etikai szabályok előírása mégiscsak kevésnek tűnik. Azt is tudom, hogy könnyebb mondani, mint szabályzatban rögzíteni, de azért

mégis születnek évről évre olyan döntések, meghoznak olyan döntéseket, amelyek joggal borzolják a kedélyeket, joggal ássák alá egyre jobban az igazságszolgáltatásba vetett amúgy is megingott hitet. Én tudom, hogy mennyiségileg, számszerűleg elhanyagolható számú ügyek ezek, de minőségükben, súlyukban oly mértékűek, amelyek lehet, hogy száz helyesen meghozott ítéletet, vagy akár ötezer vagy tízezer helyesen meghozott ítéletet, az eljárásban részt vevők igazságérzetével is találkozó, azzal megegyező ítéletet is gyakorlatilag szinte keresztülhúznak a szó átvitt értelmében. Keresztülhúznak, ha egy-egy nagy súlyú ügyben, főleg büntetőügyekben jelennek meg olyan ítéletek, amelyek igen távol állnak a társadalom igazságérzetétől.

Nem tudjuk nem nevében nevezni az ügyek még mindig durva elhúzódságának súlyos problémáját, azt, hogy kiemelt súlyú, főleg büntetőügyek, bizony meglehetősen lassan haladnak. Tudom, lehet erre azt mondani, hogy azért ennek az ügyészséghez is van némi köze, hogy túlterheltek a bírák, óriási a fluktuáció. Egyébként látjuk az igazságügyi alkalmazottak körében is, hiszen pontosan ennek az ön által is megszavazott döntésnek az egyik következménye az volt, hogy volt olyan nap, amikor egy adott törvényszéken 25 igazságügyi alkalmazott mondott fel. Egy nap alatt, csak egy törvényszéken, 25-en. Azért ez finoman szólva is meghaladja a sokéves átlagot, és meghaladja a feltétlenül szükséges, indokolt mértéket. Tehát talán kevésbé kellett volna alávetni ezt a döntést a meglehetősen relatív pénzügyi előnyöknek.

Majd arra is érdemes kitérni, hogy az előbb százalékos arányban sorolt átlagos béremelések azért a valóságban nem feltétlenül egyformán hatnak, nem ugyanazok, mondjuk, egy járásbírósnál, mint egy törvényszéki vagy egy ítélőtáblai, vagy akár kúriai szinten. Tehát a bírák felelősségének, akár a belső szervezetrendszeren belüli felelősségre vonásának kérdéskörével kapcsolatban megindul-e végre akár a Kúria részéről is egy közös gondolkodás, mondjuk, más testületekkel, hogy azok a bírák, akik egynél több alkalommal hoznak nemcsak hogy az etikai elvárásoknak, hanem akár az írott jognak nem megfelelő, azzal sokszor homlokegyenest ellentétes ítéletet vagy a történeti tényállásokból vonnak le egészen elképesztő következtetéseket, mégis valamilyen felelőséggel tartozzanak?

(13.40)

De ne csak irgum-burgum jellegű felelőséggel és gyakorlatilag valós hátrányokkal nem járó felelőséggel tartozzanak, hanem akár a jogviszonyuk megszűntetése is szóba kerülhessen, ha a hiba olyan súlyú.

Aztán számos területre nem tért ki az elnök úr. Gyanítom, hogy évről évre meg kell ismételnem az ezzel kapcsolatos felvetéseket, hiszen pontosan a társadalom igazságérzetének súlyos sérelméhez bizonyos jól körülírható ügýtípusok tartoznak. A teljesség igénye nélkül mondok néhányat: az egyik ilyen a devizaalapú

hitelezéshez kapcsolódó tevékenység, ami azért igen közelről érinti a bíróságok működését, és konkrétan egyébként a Kúria tevékenységét is. Nekünk nem úgy tűnik, hogy akár a devizaalapú hitelezésekkel kapcsolatos ítéletekben, akár az ezekkel szorosan összefüggő végrehajtási ügyekben az esetek nagy többségében a Kúria a kárt szenvedett és kifosztott magyar emberek oldalára állna. És higgye el nekem, elnök úr, ez nem egy egyszerű ellenzéki vagy jobboldali politikai ellenzéki üres lózung! Az összes szomszédos országban már réges-régen megoldották ezt a problémát. A Kúriának azért lennének eszközök a kezében ahhoz - akár a konkrét, egyedi ügyek végleges lezárásával -, hogy ezt a fajta kifosztást, amelyet Magyarországon, szokás szerint Magyarországon járattak csúcsra, azért mégse tudják így véghez vinni akár a pénzügyi intézetek, akár pedig a követeléskezelők.

Ami pedig a végrehajtások kapcsán történik, hát, gondolom, hogy ha nagyon akarná elnök úr, akkor mégiscsak oda tudna hatni, akár közvetlenül, akár legalább, mondjuk, a jogalkotás irányába tett javaslatok megfogalmazásával. Tehát amikor olyan helyzet áll elő - ezt is kénytelen vagyok megismételni -, hogy az ország politikai vezetésének egyik oszlopos tagja, az úgynevezett igazságügyi kormányzat egyik volt vezetője, jelesül a volt igazságügyi miniszter volt helyettese szorosan kapcsolódik egy egyértelműen maffiaszerű elkövetéshez, lehet azt mondani, hogy nincs jogerős ítélet az ügyben, és az ártatlanság vélelme megilleti a volt igazságügyi miniszter volt helyettesét is, ez formáljogiilag igaz, de azért mégiscsak láthatjuk, hogy mi itt a rögválóság, és ebben az ügyben, mondjuk, az állam kártérítési felelőssége simán felmerül a bírói közigazgatási jogkörben okozott károk analógiájára; amikor ehhez kapcsolódóan látható, hogy temérdek végrehajtó adott esetben még a mostani, az önök által, pontosabban a kormánytöbbség által meghatározott szabályoknak sem megfelelő módon járt el - van, aki az érvényes esküit nem tette le, tehát eleve nem rendelkezett jogosítványokkal a végrehajtási ügyekben, és így lakoltattak ki magyar embereket a legtöbbször az egyetlen vagyontárgyukat jelentő lakóingatlanukból -, akkor az mégiscsak vérlázító, én úgy gondolom. És ennek a bírósági szervezetre, a bírósági végrehajtói szervezetrendszerre, az önálló bírósági végrehajtói szervezetrendszerre semmilyen megrendítő erejű következménye nincs, a kormány pedig nyilván politikai és adott esetben bizony egyéb - akár büntetőjogi is értékelhető, csak nem bizonyítható - okokból nem akar ezen változtatni.

Kérdezném önt - tudom, hogy ez csak vélemény, de fontos lenne számunkra az ön véleménye, elnök úr -, hogy egyet tud-e érteni azzal a felvetéssel, hogy legfőbb ideje lenne az önálló bírósági végrehajtói tevékenységet az állam kizárólagos hatáskörébe visszahelyezni, és a mostani profitorientált státuszából a nonprofit jellegbe áthelyezni annak érdekében, hogy ne fűződjenek sunyi pénzügyi érdekek - és ne telepedhessenek rá maffiahálózatok - a magyar emberek kifosztásához.

Aztán van egy másik nagyon fontos témakör, ami az utóbbi két hónapban kezd csúcsra járni a gyermekprostitúcióhoz és a pedofilmaffia működéséhez fűződő ügyekkel kapcsolatban. Jogalkotási javaslat vonatkozásában van-e, lesz-e elképzelése a Kúriának, tisztelt elnök úr? Itt még, ugye, a konkrét ítélelőhatároltaloktól messze vagyunk; és attól, hogy ezek az ügyek esetleg a Kúriát is megjárják, attól meg még messzebbre. De ha nem is feltétlenül megszólalási kényszere, de mondjuk, jogalkotási javaslat formájában ötlete, kezdeményezése lehet-e? Szerintünk lehet a Kúriának, de kérdés, hogy önnek mint a Kúria vezetőjének ezzel kapcsolatban mi a véleménye.

Aztán éppen mai hír, részben a 2022-es évet is érinti, hogy összesen 5 milliárd forintba büntették a magyar embereket a Covid nevű világprojekt idején, tisztelt elnök úr. 61 ezer honfitársunkat összesen 5 milliárd forint értékben bírságozták meg, gyakorlatilag olyan megkérdőjelezhető állami intézkedések keretében, amelyek nagyon gyakran önmaguknak is ellentmondottak, önmagukkal keveredtek ellentmondásba. A visszafizetés, a részleges vagy teljes visszafizetés érdekében önök esetleg kívánnak-e bármifajta javaslattal is előállni?

És aztán itt van egy nagyon, ezen az ülészakon rendkívül sokat firtatott témakör, amely főleg a büntetőeljárásokat és főleg a bizonyítási eljárásokat alapvetően befolyásolhatja, komoly kihívást jelenthet adott esetben, ez pedig a mesterséges intelligencia megjelenése. Az ezzel kapcsolatos kihívásokra készülnek-e? Elkezdtek-e az ezzel kapcsolatos felkészülést? Hiszen ez már a közeljövőben robbanásszerűen előálló probléma lesz, nem kizárólag, de főleg a büntetőeljárásokban.

És végül, de nem utolsósorban ahhoz kapcsolódóan is lenne néhány gondolatom, amit itt a tegnapi nap legfontosabb napirendi pontja kapcsán már feszegtetett a tisztelt Országgyűlés, ez pedig Till Tamás tragikus halálának ügye és az ehhez kapcsolódó jogalkotási kényszer, jogalkotási kapkodás, finoman szólva is partikuláris jogalkalmazás és jogértelmezés, amely rendkívüli módon jellemző és pusztító hatású itt, Magyarországon, hogy a rendőrség az adott ügyben úgy értelmezte a jogszabályokat, hogy 2015-ben elévült a bűncselekmény, hiszen az akkori szabályok szerint az elkövetőre kiszabható szabadságvesztés-büntetés felső határa 15 év volt, tehát 15 évvel az elkövetés után elévült. Aztán az ügyészség a társadalom igazságérzetének megfelelően végre úgy értelmezte, hogy nem az elkövető körülményei számítanak, hanem a bűncselekmény, amely, ugye, életfogytiglannal is büntethető, ezért soha nem évül el. Ez is mutatja, hogy milyen fontosak lennének például kúriai iránymutatások is ilyen, kétségkívül ritkán előforduló, de annál nagyobb társadalmi felháborodást és érdeklődést, aktivitást kiváltó ügyekben.

Ezzel kapcsolatban kapkodva végzett jogalkotást az Országgyűlés, melyet egyébként a Mi Hazánk is támogatott, hiszen minden ezzel ellenkező döntés vállalhatatlan lett volna. De jeleztük, és most is jelzem,

megerősítem, hogy jövő tavasszal elő fogjuk venni ennek a szabályozását, ugyanis szerintünk idejétmúlt az a szabályozás, hogy olyan esetekben, olyan ügyekben, amikor felnőttkoruként akár életfogytig tartó szabadságvesztés is kiszabható lenne, ha az elkövető a 14. életévét betöltötte, de a 16.-at még nem, akkor 10 év, ha a 16.-at betöltötte, de a 18.-at nem, akkor pedig 15 év szabadságvesztés a büntetés felső határa, ami azt jelenti, hogy durván 6,5 év, illetve 10 év eltelté után élvezheti a szabad élet minden előnyét.

És van még egy másik durva szabályozási hiányosság az életfogytig tartó szabadságvesztéssel összefüggésben: a 18. és 20. életév között van egy légtér, tisztelt elnök úr, ami nekem és a Mi Hazánk-nak is már régóta feltűnt. Ezt a most az ülésterembe érkezett Répássy államtitkár úr folyamatosan a Mansfeld-üggyel üti el, ami egy teljesen alaptalan hivatkozás. A Mansfeld-ügy ugyanis politikailag motivált ügy volt, és ott halálbüntetés kiszabásáról volt szó, míg az, amiről mi beszélünk, az életfogytig tartó szabadságvesztéssel függ össze köztörvényes ügyekben. Nevezetesen, Magyarországon ma kizárólag az ítéltető életfogytig tartó szabadságvesztésre, aki az elkövetéskor a 20. életévét betöltötte. Miért nem a 18. életév jelenti ezt a korhatárt? Aki a 18. életévét betöltötte, polgári jogi értelemben cselekvőképes, és büntetőjogi értelemben is legyen képes viselni tettének minden következményét. Jelzem önöknek, hogy ezért nem ítéltető életfogytiglanra a Deák téri kettős gyilkosság elkövetője; ezért fordulhat elő, hogy 35 éves korában ismét találkozhatunk vele a Deák téren.

És minden évben történnek súlyos, kirívó, vadállati bestialitással elkövetett életellenes cselekmények, amikor az elkövetőt azért nem tudja a bíróság később se életfogytiglanra ítélni, mert az elkövetéskor ugyan a 18. életévét betöltötte, de a 20.-at még nem. Miért nem megyünk el abba az irányba? Miért nem lehet azt rögzíteni, hogy aki a 18. életévét betöltötte, és mondjuk, minősített emberölést követ el, akkor akár élete végéig élvezze a büntetés-végrehajtás vendégszeretetét, és véglegesen zárjuk ki a társadalomból? Mi indokolja ezt? Egyetért-e az államtitkár úr a Mansfeld-ügy analógiás álláspontjával, vagy esetleg velünk ért egyet? Bár nem tudom, hogy azt egyáltalán bevallhatja-e vagy beismerheti-e, hogy az életfogytiglan kiszabásának esetén ne a 20., hanem a 18. életév legyen a korhatár? Erre várok érdemi válaszokat. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk; most van lehetőség további képviselői felszólalásokra. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Mivel további... *(Jelzésre:)* Bocsanat, kétpercesre kért szót Kovács Zoltán képviselő úr, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársak! Igazából elég sok

időm volt, hogy ott a pulpituson elmondjam a Fidesz-nek a beszámolóval kapcsolatos vezérszónoki véleményét, de azt gondolom, hogy amit Harangozó Tamás megengedett magának a jelzőivel, a stílusával, nem a tárgyhoz tartozó - hiszen ez egy beszámoló két meghatározott tárgykörben -, nem a beszámolóhoz tartozó kérdéskörökben, azt kell mondjam, hogy ritkán hall az ember egy másik hatalmi ág vezetőjéről, illetve a munkatársairól és a tevékenységükről ilyen módon ilyen jelzős szerkezeteket.

(13-50)

Mivel ők nem tehetik meg, én megteszem a nevében azt, hogy kikérjük magunknak az ilyen stílust, amit Harangozó Tamás az imént megengedett magának. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Ismételten megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem a beszámoló előterjesztőjét, Varga Zs. András elnök urat, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy él a lehetőséggel. 30 perces időkeret áll elnök úr rendelkezésére, aki ismételten a pulpitusról mondja el felszólalását. Parancsoljon, öné a szó.

DR. VARGA ZS. ANDRÁS, a Kúria elnöke: Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Elég fontos dolgok hangzottak itt el, ezért megkísérlek ezekre válaszolni, de ha megengedik, akkor visszafelé haladnék, tehát nem a felszólalók sorrendjében, hanem visszafelé. Ez így egyszerűbb is és talán gyorsabb is.

Ha Apáti képviselő úr nem érzi úgy, hogy az első mondatommal megbántom *(Dr. Apáti István, nevetve: Nem fog fájni!)*, a többi nem lesz bántó, de van egy hasonlóság abban, amit Apáti képviselő úr meg Harangozó Tamás képviselő úr mondtak *(Dr. Apáti István: Ez tényleg bántó! - Derűltség.)* - megmagyarázom, képviselő úr -, hogy mind a ketten vagy csodatevő, vagy pedig valami nagyon-nagyon általános hatáskört tulajdonítanak a Kúria elnökének, ami nincs. Itt véget ér a hasonlóság; és azért, hogy nehogy képviselő úr úgy érezze, hogy megbántottam, csak el szeretném mondani a különbségeket.

Az egyik különbség mindenekelőtt az, hogy Apáti képviselő úr nemcsak mond valamit, hanem meghallgatja a választ. Ezt köszönöm. *(Derűltség.)* Harangozó képviselő úr ugyanis nem volt kíváncsi arra, hogy mit válaszolok arra, amit mondott. Ennek ellenére meg fogom válaszolni. De sorrendet ígértem, mármint fordítottat.

A másik nagy különbség az, hogy Apáti képviselő úr olyan problémákat vetett fel, hogy valószínű, hogyha ezeknek a részleteire én válaszolhatnék, akkor

egy többnapos ülés keretében kellene megtenni. Tudniillik ezek szakmai kérdések, jogalkotási, illetve jogalkalmazási szakmai kérdések; ezekre nyilván valamit kell válaszolni, de most akkor abban a sorrendben, ahogy ezt képviselő úr felvetette. Nyilvánvalóan tudtam, hogy ez a négyoldalú megállapodás, ennek a környezete elő fog kerülni. Az a helyzet, hogy annak ellenére, hogy nem szeretném sem a képviselő urat, sem a tisztelt Országgyűlést megbántani, én erről nagyon-nagyon sokat nem mondhatok. Azt mondhatom el, ami amúgy is nyilvános, azt sem azért, merthogy tőlem kellene hallani, de ha elhangzott a kérdés, akkor az Országgyűlés előtt is hadd hangozzék el néhány adat, ami nyilvános.

Ezt a megállapodást valóban az Országos Bírói Tanács fogadta el, valóban 8:7 arányban, de ami ennél sokkal lényegesebb, hogy ez a megállapodás mind a mai napig hatályban van. És történetesen ezt a megállapodást aláírtam, meg ezt az egész jogalkotási helyzethez vezető megállapodáscsomagot; azért írtam alá, mert egyetértek vele, képviselő úr, és azért értek egyet vele, mert amit ez tartalmaz, az alkotmányos, törvényes és az igazságszolgáltatás, következőképpen Magyarország érdekeit szolgálja. Tehát ennyit tudok én erről mondani.

Azért kérem szépen, hogy képviselő úr olvassa el, ha gondolja, részletesen az Országos Bírói Tanács legutolsó ülésének jegyzőkönyvét, ahol ki is emeltem, megmagyaráztam hosszan; most nincs időm hosszan elmondani. Maradjunk annyiban, hogy ezt a megállapodást, illetőleg a megállapodáshoz vezető folyamatot, hogy itt az illetményemeléssel kapcsolatban az Országos Bírói Tanácsnak és nyilván az Országos Bírósági Hivatalnak az Igazságügyi Minisztérium útján a kormánnyal egyeztetést kell folytatnia, ezt az Országos Bírói Tanács kezdeményezte - ez az utóbbi hetekben nagyon feledésbe merült - és folytatta, és ennek a részleteiről az Országos Bírói Tanács tudott; a jegyzőkönyveket ott igazolják. És tudott a Magyar Bírók Egyesülete, és tudtak az érdekképviseleti szervezetek, és ezt egészen két héttel ezelőttig senki nem kifogásolta. Hogy miért kifogásolják azóta, azt én most nem szeretném itt részletezni; akkor már valóban kilépnék nemcsak a beszámoló keretei közül, hanem kilépnék valószínűleg a saját szerepemből is.

Egyetlenegy körülményre azért hadd hívjam fel az Országgyűlés figyelmét, hogy intézményesen ezt a megállapodást meg az ehhez vezető folyamatokat senki nem támadta. De amint az OBT jegyzőkönyvében leírtam, két intézmény igen: az első- és a másodfokú szolgálati bíróságok elnökei, mégpedig olyan módon támadták, hogy előzetesen felmentést adtak mindenért, ami ezzel kapcsolatban történik. Ugye, ez a két bíróság jár el a bírák szolgálati ügyeiben. Én ezt nem kívánom értékelni, de a tényről, úgy gondolom, hogy az Országgyűlésnek tudnia kell. Mondom még egyszer, ezt az Országos Bírói Tanács jegyzőkönyve is tartalmazta.

Ami a bírói felelősséget és bírói felelőtlenséget illeti: amit képviselő úr mond, az nyilván az a körülmény, amivel minden egyes bíró, én is, kelünk és

fekszünk, hogy egyfelől a bírói függetlenség, az alkotmányos függetlenség azt követeli meg, hogy eseti bírói hibákért bíró nem vonható felelősségre; nyilván amíg nem követ el bűncselekményt - tehát ha bűncselekményt követ el, akkor ennek megvan a maga formája. Ez, azt kell hogy mondjam, természetesen a nem bírák oldaláról nézve egy nagy privilégium; a mi oldalunkról nézve, ha tisztességesek vagyunk, akkor nagy teher. Azért nagy teher, mert nem olyan egyszerű úgy dolgozni, hogy azért, amit bíróként tesz valaki, mond valamit a pulpituson, azért az álláspontért, mindaddig, amíg bűncselekményt nem követ el, nem érheti bántódás és jogállamban politikusok részéről érkező kritika sem. *(Dr. Vadai Ágnes: De!)* Ezt nem folytatom. *(Dr. Vadai Ágnes: De! Ez teljes tévedés!)*

Az ügyek elhúzódásával meg a súlyos hibákkal kapcsolatban azért nem szeretnék ebbe belemenni, mert a 30 perc erre kevés. *(Dr. Vadai Ágnes: Hál' istennek!)* Nagyon-nagyon speciális helyzetekben húzódnak el ma már ügyek a bíróságokon. Én hadd maradjak a Kúriánál: a Kúrián abban az esetben húzódnak el az ügyek - és kérem képviselő urat, hogy a 2024. évről szóló beszámolóban kérdezzen majd vissza -, azért húzódnak el, mert előfordul, hogy nincs egy éven túli ügy, de lesz három éven túli. Tehát ha akár a jogegységi eljárásban, akár egy alkotmánybíró-sági megsemmisítő határozat folytán a jelenlegi szabályok szerint egy befejezett ügy újraindul, ezt az időt össze kell számítani nettóban... - bocsánat, fordítva: bruttóban. Vagyis nem csak a nettó ügyet mérjük, tehát előfordul, hogy egy ügy véget ért hat hónap alatt, újraindul, és egyből hároméves lesz.

A büntetőügyekben, amennyire én tudom - de ugye, nem büntetőügyekben járok el *(Dr. Vadai Ágnes: Nem. Fideszes ügyekben.)* -, amennyire én tudom, ott speciális eljárásjogi oka van annak, hogy húzódnak az eljárások. Nagyon-nagyon röviden: valószínű - de ezt nem nekem kell megoldani, ez egy tényhellyel kapcsolatos, ha úgy tetszik, házon belüli megállapítás -, hogy az a szabály, amely az összes elkövető összes bűncselekményét egyetlen eljárásban rendeli elbírálni, ez az, ami adott esetben azt jelenti, hogy tízezer oldalas egy vádirat meg egy ítélet - ez magában hordozza elkerülhetetlenül az elhúzódást. Ezek az ügyek húzódnak el. Nyilván előfordulhatnak eseti hibák.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben Mihálffy Béla váltja fel.)

A következő körre, ha nem haragszik képviselő úr, akkor egyben válaszolok, de ezt a választ minden évben el szoktam mondani. Egyedi ügyre, hogy egyedi ügyben melyik bíróság mit és miért csinált vagy melyik bíró mit és miért csinált, arra én nem válaszolhatok. Ez egy korlát. Nem tudok ezzel kapcsolatban mit tenni. Elvi válaszokat tudok adni, azt sem mind-egyikre.

A devizaügyekre tudok. Ha megnézi képviselő úr csak az ebben a beszámolóban szereplő jogegységi eljárásokat - de megint mondom, ha megnézi majd a '24-est meg a '25-öst is -, akkor azt fogja látni, hogy a devizaügyek folyamatosan velünk vannak, jogegységi szinten is.

(14.00)

Állandóan érkezik panasz, állandóan érkezik azzal kapcsolatos vita, hogy különösen azért, mert az Európai Unió Bírósága is változtatja a gyakorlatát, és nekünk azért a legújabbat mindig valahogy be kell építeni a magyar joggyakorlatba, ez mutatja azt, hogy a legnehezebb ügýtípus.

(Z. Kárpát Dánielt a jegyzői székben dr. Vadai Ágnes váltja fel.)

Nyilván nem kell mondanom, hogy miért: azért, mert egy nagyon-nagyon súlyos társadalmi és gazdasági problémával kapcsolatos. Ennek mi a végét látjuk, a Kúria a legeslegvégét látja, tehát megpróbáljuk kezelni. Azt tudom mondani, hogy amit a képviselő úr felvetett, azt tudjuk és ismerjük, természetesen a jogszabályok keretei között próbálunk eljárni, de engedje meg, képviselő úr: pártatlanul. Tehát azért nekünk a felperes és az alperes olyan felek, akiknek a vitájában pártatlanul kell döntenünk.

A többi kérdéshez kevésbé tudok hozzászólni; a végrehajtók ügyéhez egyáltalán nem, prostitúcióhoz, Covidhoz nem. Arra hadd válaszoljak, hogy a mesterséges intelligenciával kapcsolatos kihívást látjuk, tudjuk és foglalkozunk vele. A jelenleg a közvélekedést felforgató, több évvel ezelőtti emberölés ügyében pedig engedje meg, hogy azt mondjam, képviselő úr, és akkor ezt a részét kénytelen vagyok bezárni, hogy nem vagyok törvényhozó. Volt a magyar történelemben olyan korszak, amikor a Kúria elnöke a felsőház tagja volt, utoljára Mailáth György, de ez eléggé régen történt. Ezért volt ő egyszerre országbíró is, majd Kúria-elnök. Tehát ezekre a kérdésekre nem tudok válaszolni, különösen nem az Országgyűlésben. Nyilván ha magánemberként erről elkezdénk beszélgetni, akkor magánvéleményem lehetne, de a magánvéleményemet itt nem mondhatom el.

A második válasz, amit szeretnék elmondani, Harangozó Tamás képviselő úrnak szólna, de mivel nem kíváncsi a válaszomra, azért hadd mondjam azt - és ez benne volt a szóbeli kiegészítésben -, hogy igen, a magyar igazságszolgáltatás folyamatos politikai nyomás alatt van, csak nem abból az irányból, amit mond a képviselő úr. Felidézte azt, hogy mi történt ebben a teremben immár több mint négy évvel ezelőtt. Úgy látszik, nem felejtette el; én sem. Pontosan emlékszem, hogy mi történt 2020. október 8-án az Igazságügyi Bizottságban, majd utána itt, és mi történt azóta. Annak lehetünk tanúi, hogy különböző országgyűlési képviselőcsoportok egy bizonyos civil szervezettel, de

kimondom a nevét, az Amnesty International nevű civil szervezettel szoros együttműködésben dolgoznak. Az Amnesty International, a Magyar Helsinki Bizottság, az Eötvös Károly Közpolitikai Intézet más szervezetekkel együttműködve folyamatosan olyan dokumentumokat készít, amelyek egyébként az Európai Bizottság Magyarországra vonatkozó jogállamisági országjelentésének kizárólagos alapjai nagyjából. Ezek a szervezetek időnként együttműködnek bizonyos, a bírák nevében fellépő és többek között bírókat is magukban foglaló intézményekkel. Ha megnézzük, hogy az általam is említett 2023. évi X. törvény mögött kik és hogyan álltak, akkor ezt pontosan tudjuk. Ezek a tények. Ezeket a tényeket én nem tudom értékelni, mert nekem nem szabad értékelni, de a tisztelt képviselő asszonyoknak és képviselő uraknak szabad értékelni. Én a magam részéről azt tudom elmondani, mivel itt bírókra vonatkozó kérdések is felmerültek, ami rám is tartozik.

Tisztelt Országgyűlés! Bizonyosak lehetünk abban, hogy ha egy ügyet, egy személyt vagy egy folyamatot ezek a szervezetek egybehangzóan támogatnak, akkor ott nincs szó bírói függetlenségről, nincs szó jogállamiságról, nincs szó alkotmányosságról, akkor ott politikai nyomásgyakorlás van. Ezt a felszólalás kétségkívül mutatta. Ezt nem szeretném tovább folytatni, mert a következő mondatommal már valószínűleg kilépnék innen, úgyhogy maradnék annyiban, hogy egy bíró ügyét is felhozta a képviselő úr, azt tudom mondani - és ezt a kormánypárti képviselők bizonyára meg tudják erősíteni, mert emlékeznek rá -, hogy olyan ügyben is megvédtem ezt a bírót, amikor az ügyben teljesen világosan helytelen döntést hozott, amint ezt az Alkotmánybíróság később megállapította, és meg is semmisítette a döntését; majd még egyszer, mert sikerült még egyszer meghozni. Tehát ezt a bírót és a jogi álláspontját - és ezzel megint viszatérek Apáti képviselő úrhoz - akkor is megvédem, ha nem értek vele egyet; akkor is megvédem, ha felsőbb bíróság, esetünkben az Alkotmánybíróság meg fogja semmisíteni. Miért? Azért, mert ez a dolgom.

Tehát ez az ügy, amit itt felhozott képviselő úr, amint egy korábbi közleményben is kifejtettük, nem erről szól. Hogy miről szól, azt nem mondhatom el, egyszerű okból: azért, mert a bírósági szolgálati ügyeket nem szoktuk a nyilvánosság előtt megvitatni, akkor sem, ha valaki a saját ügyének bizonyos szemelvényeit valótlán elemekkel társítva mégis megteszi. Úgyhogy én erről egy esetben tudnék beszélni, akár itt is: ha a szóban forgó bíró felhatalmazna arra, hogy a teljes valóságot elmondjam. Egy aláírásába kerülne. Természetesen ezt tudja, és természetesen nem kaptam meg ezt az aláírást tőle, úgyhogy erről én nem nagyon tudok egyebet mondani. *(Dr. Vadai Ágnes: Így védjen meg téged a Kúria-elnök!)*

Végezetül azt szeretném mondani, mert visszafelé haladtunk az időben, amit Kovács Zoltán képviselő úr, Hollik István képviselő úr, valamint az Igazságügyi Bizottság nevében Vejkey képviselő úr mondott, hogy

mindaz, ami ebben a két évben történt - és amit én ismételtelen megköszönök az Igazságügyi Bizottságnak, illetve megköszönök az Országgyűlésnek -, és amit ma is hallottunk, egy dolgot igazol: azt, hogy Magyarország alkotmányos állam. Magyarországon van olyan együttműködés az államhatalmi ágak között *(Dr. Vadai Ágnes: És a Fidesz között?)*, amelyet az alkotmány, az Alaptörvény előír, amelyben mindenki pontosan tudja a maga korlátait, ezekben az együttműködésekben részt vesz az igazságszolgáltatás is, természetesen a maga korlátai között, természetesen tisztában lévén azal, hogy a függetlenségünkről mi nem tárgyalhatunk, a függetlenségünk bármilyen megsértésének kísérlete esetén fel kellene lépünk, de ez nem azt jelenti, hogy Magyarország és a magyarországi bíróságok ne az állam részei lennének. Mert ugye elhangzik olyan felvetés is eléggé gyakran, hogy a bíróságok az államtól függetlenek. Ezt sem minősíteném. Köszönöm szépen a támogatásukat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem a határozati javaslatok előterjesztőjét, Vejkey Imre bizottsági elnök urat, hogy szeretne-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* A képviselő úr él a lehetőséggel, 30 perces időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi Bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném megköszönni elnök úrnak a mértékadó válaszait a vitában elhangzottakra, és köszönöm Kovács Zoltán alelnök úrnak a vezérszónoklatát és támogatását, Hollik István képviselőtársunk vezérszónoklatát és támogatását. És akkor itt jön, hogy az embernek egy nagy levegőt kell venni, hogy mi is történt ezenkívül még itt a parlamentben. *(Dr. Vadai Ágnes: Az igazság! Az történt!)* Hallom, hogy bekiabált Vadai Ágnes képviselőtársunk, hogy az igazság. Nézzük meg akkor, mi volt ez az igazság!

Az történt, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy az MSZP vezérszónoka, Harangozó Tamás egyáltalán nem a beszámolóról szólt. Nem a beszámolóról szólt a vezérszónoklata, hanem egy dologról: a Kúria elnökének a támadásáról és a Kúria támadásáról. Ez példátlan, és visszautasítom ezt a Kúria elnöke elleni támadást és a Kúria elleni támadást, amit az MSZP-s politikus megengedett magának. Ilyet utoljára talán száz éve engedtek meg maguknak a Lenin fiúk a proletárdiktatúra idején. *(Dr. Vadai Ágnes: Úristen!)*

(14.10)

Ugye, most is azt mondja Vadai Ágnes képviselő asszony, hogy igazam van. Köszönöm. *(Dr. Vadai Ágnes: Azt mondtam, hogy Úristen!)*

Egyébként meg sem hallgatta az MSZP-s képviselő, Harangozó Tamás a Kúria elnökének a válaszát. Hát, ez is a proletárdiktatúra tempója. Úgy tűnik,

hogy a baloldal ma megcsillantotta a foga fehérjét, azonosulva a szellemi jogelődjeikkel.

Apáti István képviselőtársunk vezérszónoklatára azt kell mondanom, hogy sok kérdést feltett, sok mindennel foglalkozott, de nem a Kúria elnökének a 2022-23. évi beszámolójával. Ehhez képest a Kúria elnöke nagyon mértékletesen mégis választ adott olyan kérdésekre, amelyekre nem kellett volna igazából választ adnia.

Engem mégis fölháborít az, ami itt történt az ülésteremben az MSZP-s baloldali képviselőtársunk részéről. S valahol hamis vádaskodások is elhangzottak, én legalábbis ezt így értékeltem. A hamis vádaskodásokkal szemben, tisztelt hölgyeim és uraim, az igazság az, hogy a Kúria elnöke az igazságszolgáltatás legfőbb objektív eszköze úgy, hogy primus inter pares, első az egyenlők között a többi kúriai bíróhoz képest.

Még egy mondatot muszáj elmondanom, és ezt Apáti képviselő úrhoz címzem. Egy képviselő sem kérheti számon a Kúria elnökét, hogy bármilyen bírói fórumon ő a testületben milyen döntést hozott, és miért. Ez a hatalmi ágak szétválasztásából adódóan nem lehetséges, ami itt mégis megtörtént.

Arra kérem képviselőtársaimat, hogy gondolják át álláspontjaikat, és támogassák a Kúria elnökének a 2022-23. évi beszámolóját, és azt a határozati javaslatot, amit az Igazságügyi Bizottság e vonatkozásban beterjesztett. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Országos Bírósági Hivatal elnökének 2022. évi beszámolója**, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat, továbbá az **Országos Bírósági Hivatal elnökének 2023. évi beszámolója**, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig. Az Országos Bírósági Hivatal elnöke által benyújtott beszámolók B/5618. és B/9608. számokon, az Igazságügyi Bizottság által benyújtott határozati javaslatok pedig H/6056. és H/9954. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Elsőként megadom a szót Senyei György Barna úrnak, az Országos Bírósági Hivatal elnökének, a beszámolók előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. SENYEI GYÖRGY BARNA, az Országos Bírósági Hivatal elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Alelnök Asszony! Tisztelt Képviselő Úrhölgy! Tisztelt Képviselő Urak! Köszönöm a szót. Engedjenek meg egy rövidnek szánt felszólalást! Valamennyi képviselő előtt ismert az írásbeli előterjesztésem. Engedelmükkel ennek a részletes ismertetésétől vagy e helyütt a megisméltetésétől el szeretnék tekinteni.

Speciális helyzetben vagyunk, mert két évről beszélünk. Két év nagy idő, jelentős események történtek ezalatt, objektív és szubjektív szempontból egyaránt. 2022-ről úgy is beszélhetünk, amelyben a koronavírus-járvány lényegében még egész évben érintette a bíróságok működését, s mint önök előtt is ismert, a koronavírus-járvány nem segítette elő a bírósági működést és az ügyek befejezését, befejezhetőségét. Azonban a kapcsolódó jogszabályok ebben segítséget nyújtottak, és a bírósági szervezet a lehetőségekhez képest az ügyeket befejezte, és a bíróságok a funkcióikat, azaz az alkotmányos szerepüket a nehéz egészségügyi veszélyhelyzettel terhelt időszakban is teljesítették. Ezt azért kellett elmondanom, mert csak 2022. december 18-án veszítette hatályát a járványügyi készség bevezetéséről szóló norma, következésképpen a járványügyi intézkedések ezen időig befolyásolták vagy szabályozták a bíróságok működését.

A 2023. év rendkívül jelentős változásokat hozott a bíróságok életében, a bíróságok központi igazgatásában az Országos Bírósági Hivatal és az Országos Bírósági Tanács kapcsolatrendszerében. 2023. június 1-jével hatályba lépett az egyes igazságügyi tárgyú törvényeknek a magyar helyreállítási és ellenálló-képességi tervhez kapcsolódó 2023. évi X. törvény. Az Országos Bírósági Hivatal a felhívott normában foglalt kötelezettségét teljesítette. Az OBH 2023. június 1-jével jogi személyiséggel rendelkező, önállóan gazdálkodó központi költségvetési szerv lett, a jogalkotó pedig az önállóvá válásra kilenc hónapos átmeneti, úgynevezett inkubációs időszakot szabott. Ennek során 2023. június 1-jétől 2024. február 29-éig az OBH mint önállóan gazdálkodó központi költségvetési szerv létrehozásával összefüggő titkársági és adminisztratív teendők ellátásához mindenben támogatást nyújtott. Ezzel összefüggésben több alkalommal sajtótájékoztatóra is sor került, és publikusan is egyértelművé vált, hogy a két kérdéses jogi személy az együttműködési kötelezettségét teljesítette, következésképpen hazánkban ebben a szegmensben érintett uniós forrásokkal kapcsolatos igényérvényesítésének a lehetősége megnyílt, és elhárult az az akadály, hogy hazánk ezzel összefüggésben hozzájuthasson az őt megillető forrásokhoz.

A bíróságok működésével összefüggésben az ügyforgalmi adatoknak mindenkor jelentősége van. A bíróságokra 2022-ben 1 millió 167 ezer, 2023-ban 1 millió 194 ezer ügy érkezett, az ügybefejezés pedig ebben a két évben elérte, illetőleg meghaladta az érkezett ügyek számát. Ennek a következménye nyilvánvalóan ismert: az országos ügyhátralék csökkent.

Ha a bíróságokról beszélünk, mindig minden szempontból van jelentősége a bíróságok földrajzi elhelyezkedésének. A központi régió az országos érkezés közel 40 százalékát teszi ki, de - és ez önök előtt is tökéletesen ismert - nemcsak az ügyek mennyisége szempontjából jelentős a központi régió helyzete és leterheltsége, hanem az ügyek belső struktúrája és nehézségi foka szempontjából is.

Mondhatjuk, hogy az időszerűség mindenkor neuralgikus kérdés a bíróságok működése szempontjából, hiszen a bíróságok nem önmagukért, hanem az ügyfelekért és a társadalmi békéért működnek, és ennek egyik eminens feltétele, hogy ne csak megalapozott, hanem időszerű ítéleteket, határozatokat kapjon a jogkereső közönség. 2022-ben a perek döntő többsége az adott ítélkezési szintre érkezéstől számított egy éven belül az ítélőtáblákon hat hónapon belül befejeződött; ez a döntő többség majdnem 89 százalékot jelent.

(14.20)

Tehát úgy hiszem, hogy egybevetve az érkezéssel, ez megfelelő. 2020 második félévében - ezt minden évben felemlítem -, lényegében augusztus végétől az elhúzóper-tartalmú ügyek csökkentését célzó intézkedés került bevezetésre, amely folytatódott a '22-23. években. Az elhúzó ügyek aránya, vagyis első fokon a két éven túl, törvényszéki másodfokon az egy éven túl, ítélőtáblákon a hat hónapon túl folyamatban levő peres ügyek száma a 2022. év végére 16 százalékkal, 5137-ről 4315-re csökkent, míg '23 végére kisebb mértékben, 4315-ről 4200 ügyre csökkent.

Az öt éven túli ügyek esetében elmondható, hogy a 2021. év végéhez viszonyítva az öt éven túli ügyek száma körülbelül 11 százalékkal csökkent, 666-ról 594 ügyre, míg a 2022. év végéhez viszonyítva az öt éven túli perek száma nagymértékben, 20 százalékkal csökkent, összesen 475 ügyre. Félreértés ne essék, nyilván a 475 is magas szám. Tehát ez nem jelent önelismerést vagy önvállveretést, mert annak helye nincs, azonban a nagyságrendek tekintetében összehasonlítás tehető és teendő, hiszen a bíróságok munkáját részben számokkal is mérjük, és ha azt mondom, hogy a '18. évben ez a szám 1000 fölött volt, egész pontosan 1001, akkor százalékos mértékben ez a csökkenés, úgy gondolom, szignifikánsnak mondható.

A megalapozottság kérdésköre szintén jelentős. A bírósági ítéletek vagy határozatok társadalmi elfogadottságát jelzi, hogy mennyiben, milyen mértékben, milyen százalékban emelkednek jogerőre: azaz az ügyfelek a határozatokat tudomásul veszik, és nem kívánnak jogorvoslattal élni ellene. A jogerőre emelkedési arány a legmagasabb ügyérkezési kategóriában, azaz járásbírósági szinten civilisztikai ügyszakban a legmagasabb, az ügyek száma és a jogerőre emelkedések aránya ezen kategóriában a 2022. év végén majdnem 93, míg 2023 végén pedig majdnem 94 százalék volt. De a büntetőügyek esetében is a 2022. évben közel 70 százalék, a '23. évben pedig 70 százalék fölötti volt a járásbírósági elsőfokú jogerős büntetőhatározatok aránya.

Ha az ügyekről beszélünk és az ítélkezés színvonalát is vizsgáljuk, akkor jelezniük kell az úgynevezett hatályon kívül helyezési mutatókat. A hatályon kívül helyezési arány a '22. évben a civilisztikai ügyszakban járásbíróságokon mérséklődött 8 százalékról

6,2 százalékra, míg a törvényszéki első fokon pedig 7 százalékról 6,4 százalékra, törvényszéki másodfokon is közel hasonló mértékű, összesen 9,1 százalékra mérséklődött a hatályon kívül helyezések aránya. Úgy gondolom, hogy a viszonylag magas ügyszámhoz mérten nem engedi megkérdőjelezni ez a számadat, hogy a bíróságok alkotmányosan, alkotmányos funkcióikat betöltik és teljesítik.

Kettő: az Alkotmánybírósághoz fordulás is jelzi a jogegységet és az ítélkezés minőségét. 2022-ben 23, 2023-ban 29 egyedi normakontroll iránti bírói kezdeményezés érkezett; 2022-ben 41, 2023-ban 34 bírói ügyben hivatkoztak alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazására alkotmányjogi panasz keretében.

2022-ben összesen 470 ügyben támadtak alaptörvény-ellenesnek tartott bírói döntést az Alkotmánybíróság előtt. Ennek során 32 döntés került megsemmisítésre; a 2023. évben pedig 21 döntés került megsemmisítésre. Ha azt a fajta felülbírálatot elhelyezzük az uniós összehasonlítás körében, akkor, úgy gondolom, hogy szégyenkezésre nincs okunk: az Alkotmánybíróság határozatainak próbáját is kiállta a bírói döntések kiemelkedő és döntő része.

Az Országos Bírósági Hivatal eminens kötelezettsége nyilván az ítélkezés feltételeinek biztosítása. Ennek keretében az ítélkezés hatékonyságát nyilvánvalóan támogatnunk kell szakmai döntésekkel, lépésekkel, természetesen mindenkor a bírói függetlenség maradéktalan tiszteletben tartásával.

2022-ben került létrehozásra a Súlyszám Kabinet. Ennek a jelentősége ott van, ez már sokszor közhelyesen hat, ha azt mondjuk, hogy mérni akarjuk a mérhetetlent, mert valahol azért nincs két bírói ügy, ami egyforma lenne. Eltér az ügyek nehézségi foka, és ennek a jelentősége ott mutatkozik, hogy valahol mérni kell a bírói tevékenységet, és ehhez nyújt segítséget a súlyszám-meghatározás, hiszen nem korlátozódik adott esetben a mérés pusztán a számokra.

Egy ügynek számít a statisztikában a tízezer oldalas vádiratú ügy, és egy ügynek számít a statisztikában, mondhatjuk hogy a viszonylag egyszerű ténybeli jogi megítélésű, kevés peres féllel involvált eljárás. Valahol a különbségtétel indokolt.

2022-ben és '23-ban is folytatta a tevékenységét a Létszámgazdálkodási Kabinet. A Létszámgazdálkodási Kabinet felelőssége, funkciója döntés-előkészítő, amelynek ott van a kiemelt pontja, hogy a létszámgazdálkodás felelősen folyjon, és az ügyérkezési folyamatok megfontoltan, de átvezetésre kerüljenek a bírói szervezetrendszer egészén.

A további ítélkezést segítő kabineti munka is természetesen folyt, így a Gyermekjogi, a Válsághelyzeti és a Bírói Munka Értékelésének Szabályait Vizsgáló Kabinet is működött 2022-ben, 2023-ban hasonlóan, a kabinetek tovább folytatták a tevékenységét. A bíróságok létszámadatai: a 2022. év végén 11 417 fő dolgozott az igazságszolgáltatásban, ebből 2693 fő bíró, 983 fő bírósági titkár, 196 bírósági fogalmazó és 7545 fő az igazságügyi alkalmazottak száma.

A pályázatokról: 2022-ben 140 bíróiállás-pályázat elbírálására került sor, melyre 1186 pályázat érkezett. A pályázati eljárás eredményeként 54 bíró kinevezésére tettem előterjesztést a köztársasági elnökhöz, míg 81 esetben a már kinevezett bíró másik szolgálati helyre történő áthelyezéséről került határozat meghozatalra.

Öt esetben került sor a pályázat eredménytelenné nyilvánítására, eljárásiszabály-sértés, illetőleg munkaszervezési, munkaterhelési és költségvetést érintő változás miatt. 132 állaspályázat esetében, tehát az állaspályázatok döntő részében a bírói tanácsok, tehát az egyes bíróságokon működő bírói tanácsok rangsorának megfelelően került meghozatalra a pályázat elbírálása során a döntés.

Három esetben került előterjesztés az Országos Bírói Tanács felé a sorrendtől eltérést illetően. Az OBT egy esetben nem, míg két esetben egyetértett az elnöki indítvánnyal, és támogatta a BT-sorrendtől való eltérést.

(14.30)

2023-ban a számok az alábbiak: 2692 volt a bírói létszám, 971 a bírósági titkár, 186 a fogalmazó és 7461 fő az igazságügyi alkalmazotti létszám.

2023-ban 56 bíró kinevezésére került előterjesztés a köztársasági elnökhöz, és 75 esetben már kinevezett bíró másik szolgálati helyre történő áthelyezéséről született döntés. Nyolc esetben került sor a pályázat eredménytelenné nyilvánítására. Okai: a kiírt bírói pályázatra nem érkezett pályázat, ilyen is előfordult, vagy azokat a bíróság elnöke elutasította; a pályázati elbírálás során az elbírálási folyamatban részt vevők eljárási szabálysértést követtek el; vagy a pályázat kiírását követően bekövetkezett munkaszervezési vagy egyéb okok vezettek ezen típusú határozatok meghozatalára.

Őnök előtt ismert nyilvánvalóan, hogy az emlegetett 2023. évi X. törvény jelentős változást hozott például a pályázatok elbírálása során is, hiszen pályázat eredménytelenné nyilvánításához az Országos Bírói Tanács egyetértése szükséges.

A bírósági vezetőkről néhány szót. 2023-ban a kinevezési jogkörbe tartozó bírósági vezetői álláshelyek közül 12 esetben volt folyamatban pályázati eljárás. A kinevezésekre minden esetben a véleményező bírói testületek javaslatával egyezően került sor. 2022-ben az elbírált 12 pályázatból nyolc kinevezéssel, négy pedig eredménytelenné nyilvánítással zárult, többek között azért két esetben, mert nem volt elbírálható pályázat, két esetben pedig a véleményező testületek többségi támogatása hiányának a következménye került levonásra.

Folyamatosan szó van róla, mondhatjuk, mi, akik már régen a bírósági szervezetben vagyunk, hogy a bírósági illetmények szinte folyamatosan téma, mondhatjuk, már évtizedek óta. Ha a bírósági szervezetek gazdálkodásáról és az illetményekről is szó esik, és ha a 2022. évet érintjük, akkor az előző bíróságiilletmény-rendezés harmadik üteme 2022. január 1. napjától valósult meg.

A bíróságok költségvetése, mondhatjuk, hogy a beszámolóval érintett esztendőkből kiegyensúlyozott volt, a lehetőségeket megpróbáltuk kihasználni az ügyfelek és ezen keresztül természetesen a bírósági szervezetrendszer érdekében.

A tárgyi feltételekről, a bíróságok által kezelt ingatlanokról e helyütt, ha megengedik, részletesen nem szólok, hiszen azt részletesen tartalmazza az írásbeli anyag.

Kiemelt beruházásokra több esetben is sor került, Balatonfüred, Csorna, Kiskőrös esetében, illetőleg az Érdi Járásbíróság, a Gödöllői Járásbíróság, a Szarvasi Járásbíróság esetében jelentős korszerűsítés, illetve átadás történt.

Az informatika folyamatos fejlesztést igényel, ezt nyilván a Covid nagyban felgyorsította, de nyilván a korról a bírósági szervezetnek mindenkor haladnia kell. Az informatika bírósági igénybevétele, a távmeghallgatások rendszere az a fejlesztési irány, amelynek mindenkor jelentősen emelendő a színvonala és a kihasználtsági foka, hiszen ez rendkívüli módon meggyorsítja az eljárást és megkönnyíti az ügyfelek bíróságokkal való kapcsolattartását.

A bíróságok ellen peres eljárások természetesen indultak. 2022-ben 514 peres eljárás indult, év végén 587 ügy volt folyamatban. Ezek legtöbbször kártérítési perek. Az ügyek közül 2022-ben 7, '23-ban pedig 11 per zárult a bíróságok marasztalásával, a keresetek 96 százalékban alaptalannak minősültek. A bíróságok egyébként 20 millió forint fölötti marasztalási összeg körében lettek pervesztesek.

A bírák fegyelmi helyzetéről. 2022-ben hét bíró részesült írásbeli figyelmeztetésben, a munkáltatói jogkor gyakorlója hét bíró ellen nyolc esetben kezdeményezett fegyelmi eljárást, három bíró mentelmi jogát függesztette fel a köztársasági elnök, és három bíróval szemben indult szabálysértési eljárás. 2023-ban hét bíró részesült írásbeli figyelmeztetésben, a munkáltatói jogkör gyakorlója a bíró ellen hat esetben kezdeményezett fegyelmi eljárást, 2023-ban pedig bírákkal szemben három büntetőeljárás indult a mentelmi jog felfüggesztése nélkül, '23-ban a bírákkal szemben pedig hét szabálysértési eljárás indult.

Az informatikáról már szóltam.

Az elektronikus kapcsolattartásról néhány számadat. 2023-ban 2 232 488 elektronikus beadvány érkezett, ebből a civilisztikai perekben 603 ezret meghaladó, civilisztikai nemperes eljárásokban 256 ezret meghaladó, csőd- és felszámolásban 141 ezren túl és cégügyszakban pedig 289 ezret meghaladó a beadványok száma. Összesen a két évben több mint 4 millió 461 ezer elektronikus beadvány érkezett a bíróságokhoz. Ez a szám jelentős, de nyilván az ítélezés színvonalának biztosítása érdekében feltétlen és mindenkori elektronikus ügyintézését lehetővé tevő fejlesztések szükségesek, amelyeknek a költségvonzatát, azt hiszem, ezen a helyen vagy ezen a ponton nem kell ismertetnem, hiszen mondhatjuk, hogy köztudomású tény.

A bíróságok a képzési feladataikat, kötelezettségeiket teljesítették, ösztöndíjprogramokban pedig az uniós tagállamokban, uniós szervezetekhez a bírák kitutazása, illetőleg ott-tartózkodása mindenkor biztosításra kerül.

Összegezve: álláspontom szerint a bíróságok alkotmányos kötelezettségeiket teljesítették és teljesíteni fogják, egyebekben tisztelettel fenntartom az írásbeli előterjesztésemet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, az Igazságügyi Bizottság elnökének, a határozati javaslatok előterjesztőjének, 30 perces időkeretben, aki a felszólalását szintén a pulpitusról fogja elmondani. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Országos Bírósági Hivatal Elnöke! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy tisztelettel köszöntöm itt az Országgyűlés plenáris ülésén Senyei György urat, az Országos Bírósági Hivatal elnökét, elnökhelyetteseit és megjelent munkatársait.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2012. évi CLXI. törvény 76. § (8) bekezdés c) pontja alapján az OBH elnöke benyújtotta az Országgyűlésnek az Országos Bírósági Hivatal 2022. évi és 2023. évi tevékenységéről szóló B/5618. számú és B/9608. számú beszámolóit, amelyeket a feladat- és hatáskörrel rendelkező Igazságügyi Bizottság 2023. november 14-ei és 2024. november 14-ei ülésén a benyújtásuk évében kijelölt bizottságként megtárgyalta.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Országos Bírósági Hivatal elnöke az Alaptörvényben foglalt felhatalmazás alapján látja el a bíróságok központi igazgatásának a feladatait, az erről a tevékenységéről szóló beszámolókat tárgyalta meg az Igazságügyi Bizottság.

(14.40)

Az Igazságügyi Bizottság különösen fontosnak tartotta az időszerű és magas színvonalú ítélkezés megvalósítását minden bírósági szinten, és üdvözölte az ítélkezési és igazgatási munka átláthatósága, kiszámíthatósága, illetve ellenőrizhetősége irányába tett erőfeszítéseket. A bíróságok 2022. évi zavartalan működését mutatja, hogy a folyamatban lévő ügyek száma szinte valamennyi ítélkezési szinten csökkent, ám a 2023-as évben - ellentétben a korábbi trenddel - enyhe, 2,3 százalékos emelkedést mutatott.

Egy másik ilyen adat, ami a bíróságok hatékonyságát mutatja, ez az elhúzódó pertartamú ügyek száma, amely a korábbi évekhez hasonlóan a beszámoló évében is csökkenést mutat, ami az elhúzódó pertartamú ügyek csökkenését célzó intézkedéseknek köszönhető. Köszönjük ezúton is. Ez nem jelenti persze azt, hogy ne lennének elhúzódó ügyek. Nem jelenti azt, hogy ne lehetne javítani és kiküszöbölni az

időszerűségi kérdéseket. Azonban azt mindenképpen mondhatjuk, hogy a trend biztatónak minősíthető.

A bíróságokhoz való hozzáférés egyik alapja az elektronikus eljárás, maga az e-ügyintézés lehetősége. Ezt a megállapítást támogatja az, hogy 2022-ben már 2 millió 229 ezer 202, míg 2023-ban 2 millió 232 ezer 408 e-beadvány érkezett a bíróságokhoz. Mindkét adat több, mint a megelőző év hasonló adata.

Az Igazságügyi Bizottság tájékoztatást kapott a bírói álláshelyek és a bírósági vezetői pályázatok és kinevezések helyzetéről, kitérve az OBH és az Országos Bírói Tanács közötti döntéshozatalra, együttműködési folyamatokra is.

Az Igazságügyi Bizottság üdvözölte a bírósági illetményrendezés 2022. évi megvalósulását. Az Igazságügyi Bizottság tagjai a Kúria és az OBH közötti munkakapcsolattal, a még elhúzódó ügyek problematikájával, ezen belül különösen kiemelten az öt éven túl folyamatban levő perekkel kapcsolatban, a bírák béremelésével, az előzetes döntéshozatali eljárással, illetve a bírói összeférhetlenség, elfoglaltság egy konkrét esetével kapcsolatban tettek fel kérdéseket, melyre elnök úr akkor és ott részletesen válaszolt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi Bizottság különösen fontosnak tartotta az időszerű és magas színvonalú ítélkezés megvalósítását minden bírói szinten az ítélkezési és igazságszolgáltatási munka átláthatósága, kiszámíthatósága, illetve ellenőrizhetősége irányába tett erőfeszítéseket. Fentiek alapján az Igazságügyi Bizottság az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2022. évi B/5618. számú és 2023. évi B/9608. számú beszámolójáról többségi szavazással úgy döntött, hogy azok elfogadását támogatja.

Az Igazságügyi Bizottság a házszabályi rendelkezések 81. § (2) bekezdése alapján benyújtott H/6556. számú és H/9954. számú határozati javaslatában az OBH elnökének beszámolóját a tisztelt Háznak elfogadásra ajánlotta és most is ajánlja. Kérem, támogassák önök is a beszámolókat! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vita során. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Nagy Csaba képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NAGY CSABA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Az Országos Bírósági Hivatal elnöke, dr. Senyei György Barna a bíróságok szervezetéről és az igazságszolgáltatásról szóló 2011. évi CLXI. törvény 76. §-a (8) bekezdésének c) pontja szerint a tájékoztatással kapcsolatos feladatkörében évente beszámol a bíróságok általános helyzetéről és a bíróságok igazgatási tevékenységéről az Országgyűlésnek. Ezekből a beszámolókból, a 2022-esből és a 2023-asból szeretnék önöknek egy véleményt elmondani.

Nyilván sok számot fogunk itt most hallani, de azt gondolom, hogy ezek alapvetően meg fogják határozni azt, hogy hogyan és mi módon tudunk gondolkodni az Országos Bírósági Hivatal munkájáról. A bíróságokra 2022-ben 1 millió 167 ezer 455 ügy érkezett, ami 2,9 százalékkal kevesebb, mint a 2021. évi ügyérkezés.

A csökkenés legnagyobb mértékben a járásbíróságokat érintette, és elsősorban a szabálysértési nemperes ügyek számának csökkenése okán keletkezett. 2022-ben a bíróságokon 1 millió 177 ezer 927 ügyet fejeztek be, 4,7 százalékkal kevesebbet, mint 2021-ben, azonban a törvényszéki első fokon, valamint az ítéletábrákban a befejezések száma meghaladta az előző évi mennyiséget. A törvényszéki elsőfokon 2,5 százalékkal, az ítéletábrákban 6,9 százalékkal. 2022-ben a befejezések száma összességében 0,9 százalékkal meghaladta az ugyanebben az időszakban érkezett ügyek számát. 2022 év végén országosan 5,5 százalékkal kevesebb ügy volt folyamatban, mint a 2021-es év végén.

A törvényszékeken és az ítéletábrákban a perek döntő többsége, 88,9 százaléka - a 236 ezer 836 ügyből 210 ezer 564 ügy - az adott ítélezési szintre érkezéstől számított egy éven, az ítéletábrákban hat hónapon belül befejeződött. Az elhúzódo ügyek nagymértékben, 16 százalékkal csökkentek 2022. év végére. A bírósági szervezetrendszerben 2022. december 31. napján 11 ezer 417 fő dolgozott. 2022-ben összesen 91 bírósági szolgálati viszonya szűnt meg.

A bírósági szervezet gazdálkodása 2022-ben is stabil volt, költségvetési szempontból a bíróságok sikeresen zárták a 2022-es évet, gazdálkodásuk az év folyamán végig kiegyensúlyozott volt. A költségvetési törvény által biztosított keret év közben 154 milliárd forintra növekedett a 2022. évben kapott többlet-előirányzatoknak köszönhetően.

A bírósági szervezet 2022. év végén 113 városban 185, összesen 462 220 négyzetméter nettó alapterületű ingatlanal rendelkezik. Az előzetesen jóváhagyott beruházási tervek szerint fejlesztések, felújítások esetében az egyszerűbb munkákat a törvényszékek, az összesített, több évre áthúzódo fejlesztéseket pedig az OBH saját beruházásként valósította meg. Kiemelt projektek 2022-ben a Kúria-projekt, a Kossuth téri Igazságügyi Palota volt, a Budapest Környéki Törvényszék székháza a környezet és energiahatékonysági operatív program keretén belül az Egri Járásbíróságon, az Ózdi Járásbíróságon és a Nyíregyházi Törvényszéken került sor felújítási munkálatokra. Kiemelt kivitelezési munkák kezdődtek el az Érdi Járásbíróságon, az Érdi Járási Ügyészségen, a Gödöllői Járásbíróságon, a Szarvasi Járásbíróságon, a Balatonfüredi Törvénykezési Helyen és a Csornai Járásbíróságon.

A bírósági informatikai fejlesztések célja a hatékonyabb és gyorsabb ügymenet és az eljárások egyszerűsítéséhez szükséges feltételek megteremtése volt. 2022-ben szakmai tárgyú, a bírói kar által javasolt, kifejezetten az igényekre szabott képzések megtartására is sor került. A képzések 79 százaléka az online térben valósult meg.

(14.50)

2022 első félévében a bírósági képzési rendszer egy új helyszínnel bővült, átadásra került a Balatonszemesi Képzési Központ. 2022-ben 42 042 fő vett részt a központi képzésben, személyes jelenléttel megtartott képzésben, számítógéppel támogatott képzésben, illetve élő videokonferenciákon. A képzések kiemelt fókusztemái voltak a polgári és a büntetőeljárás érintő jogszabályi változások, illetve a bírói hivatásra felkészítő képzések. 54 bíró került kinevezésre, a bírósági fogalmazói álláshelyek kiírása szerint 51 fő bírósági fogalmazó került kinevezésre.

2023-ban jelentős változásokat hozott a bíróságok központi igazgatása az OBH és az OBT kapcsolata terén, hiszen 2023. június 1-jén hatályba lépett az egyes igazságügyi tárgyú törvényeknek a magyar helyreállítási és ellenállóképességű tervhez kapcsolódó módosításáról szóló 2023. évi X. törvény, amely módosította a bírósági szervezeti és jogalkotási törvényeket.

Az OBT 2023. június 1. napjával jogi személyiséggel rendelkező, önállóan gazdálkodó központi költségvetési szervvé vált. A változások érintették az OBT jogállását, másrészt a felügyeleti jogköreit is. 2023-ban 1 194 091 ügy érkezett a bíróságokra, ami 2,3 százalékkal több, mint a 2022. évi ügyérkezés. A növekvő érkezésszám ellenére némileg nőtt a befejezések száma: 2023-ban a bíróságokon 1 190 790 ügyet fejeztek be, 2023 végén országosan 1,8 százalékkal több ügy volt folyamatban, mint a 2022. év végén. A törvényszékeken és az ítéletábrákban a perek döntő többsége, 9,4 százaléka, 237 303 ügyből 214 468 ügy az adott ítélezési szintre érkezésétől számított egy éven, az ítéletábrákban hat hónapon belül befejeződött. Az elhúzódo ügyek száma szintén csökkent 2,7 százalékkal - elnök úr erről már részletesebben beszélt -, és az öt éven túli ügyek száma is 20 százalékkal, jelentősen csökkent.

A 2023. év végén ténylegesen 11 310 fő dolgozott az igazságszolgáltatásban. Ezt nem részletezném, hiszen elnök úr ezt már megtette.

A bírósági szervezet gazdálkodása 2023-ban is stabil volt. Költségvetési szempontból a bíróságok sikeresen zárták a 2023-as évet. A költségvetési támogatás összege a kormányhatározatok által biztosított előirányzatok hatására 155 milliárd forintra nőtt. A 2023. év végén 113 városban 187 darab, nettó 463 730 négyzetméter alapterületű ingatlan volt a bíróságok szervezeti keretei között.

Szintén jelentős felújítási programok indultak el. Folytatódott a Kossuth téri Igazságügyi Palota rendbetétele, a Budapest Környéki Törvényszék székházának rendbetétele, a környezeti és energiahatékonysági operatív program keretén belül az Egri Járásbíróság, az Ózdi Járásbíróság és a Nyíregyházi Törvényszék Toldi utcai épületének felújítási munkálatai kezdődtek meg. Kiemelt kivitelezési munkák kezdődtek el Szarvason, Balatonfüreden, Csornán és Kiskőrösön. A 2023-ban végzett informatikai alkalmazásfejlesztések közül talán egyet emelnék ki, a Bírósági Integrált Információs

Rendszer fejlesztését, hiszen ez folyamatos volt az elmúlt években.

2023-ban is szakmai tárgyú, a bírói kar által javasolt, kifejezetten az igényekre szabott képzések megtartására került sor. 2023-ban 26 336-an kaptak központi képzést, vehettek részt személyes jelenléttel megtartott képzésen, számítógéppel támogatott képzésen és videokonferenciákon. 56 bíró kinevezésére került sor, 48 bírósági fogalmazó kinevezése mellett.

Tisztelt Országgyűlés! A dr. Senyei György, az Országos Bírósági Hivatal elnöke által az Országgyűlés részére beterjesztett, 2022. évre vonatkozó, illetve a 2023. évre vonatkozó beszámoló részletesen bemutatja a bíróságok általános helyzetét, valamint a bíróságok igazgatási tevékenységét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Elismerve és megköszönve a bírók, bírósági titkárok, bírósági fogalmazók, igazságügyi alkalmazottak munkáját, a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja támogatja az Országos Bírósági Hivatal 2022. évi és 2023. évi beszámolóját, valamint a H/6056. és a H/9954. számot viselő, dr. Vejkey Imre, az Országgyűlés Igazságügyi Bizottságának elnöke által benyújtott határozati javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Harangozó Tamás képviselő úr következik, aki a felszólalását a pulpitusról fogja elmondani. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A Bírósági Hivatal elnökének beszámolója okán is először az MSZP nevében szeretnék köszönetet mondani mindazoknak az igazságügyi alkalmazottnak és bíróknak, akik nap mint nap szakmai elhivatottsággal, alázattal és fáradhatatlan kintartással dolgoznak a folyamatos pénzügyi kizsigerelés és politikai nyomás mellett. Az ő munkájuk a jogállamiság és az igazságosság egyik legfontosabb pillére, amelyre a társadalom bízalma és rendje épül.

Amikor az Országgyűlés az OBH elnökének Senyei György Barnát megválasztotta, az MSZP a döntést üdvözölte, hiszen elnök úr megválasztásával egy Handó Tünde nevével fémjelzett, a bírói függetlenség teljes megszüntetésére irányuló korszak fejeződött be. Sajnos azonban az elmúlt években csalódásnak kellett hangot adni az Országgyűlésben, hiszen bár a botrányok elcsendesedtek, elmaradt a nagymértékű javulás, és a bírói kirendelések rendkívüli száma is jogos kritikák forrása volt.

Éppen ezért kifejezetten örömteli fejlődés vált láthatóvá az elmúlt években. Különösen figyelemre méltó volt, hogy Senyei György élesen bírálta a Kúria elnökét, és határozottan kiállt amellett, hogy az igazságszolgáltatás felső vezetőinek ne legyen lehetősége a bírói kar önkényes irányítására. Ez pontosan az a kritika volt, amelyet mi is megfogalmaztunk a Kúria

elnökével és korábban Handó Tündével szemben is, és jó látni, hogy elnök úr az elődeihez képest elkezdte támogatni a bírói testületek önkormányzatibb, a vezetők által kevésbé leuralt működését.

Elnök úr bírói függetlenség miatti, az OBT-ülésem történt felszólalása világos és bátor lépés volt, amely felhívja a figyelmet arra, milyen veszélyes folyamatokat indíthat el a bírói függetlenség háttérbe szorítása. Szavaiban elhatárolódott attól a gyakorlattól, amelyben „nullkilométeres” bírók kerülnek kulcspozíciókba, miközben a kritikus hangokat ellenségként kezelik. Ezzel nem csupán a szakmai elvekhez való ragaszkodásáról, hanem arról is tanúbizonyságot tett, hogy a jelenlegi igazságszolgáltatási rendszerben a bírói integritás és a méltányos eljárás alapelvei még mindig nem csupán megfoghatatlan eszmék, hanem konkrét érdek- és hatalmi harcokban is képviselhető értékek.

Ez a kiállás pedig fontos üzenet volt. A magyar igazságszolgáltatás függetlenségének erősítése és a bírói döntések szakmaiságának védelme döntő szerepet játszik abban, hogy Magyarország élvezhesse az Európai Unió által feltételekhez kötött támogatási pénzeket, hogy javuljon a bírói függetlenség, és biztosítani lehessen Magyarországon a tisztességes eljárásból való jogot.

Szintén pozitívum, hogy egy friss interjújában elnök úr hangsúlyozta, hogy a múlt héten aláírt megállapodás a kormány és a bírósági szervezetek között nem bír jogi kötőerővel. Ez volt az a megállapodás, amelyet sokan jogosan egyfajta szimbolikus behódolásnak tekintettek, és amely dokumentummal szemben számos bíró is kritikát fogalmazott meg. Ennek ellenére a bírósági szervezetek a kompromisszumot azért fogadták el elnök úr szerint, mert fontosnak tartották, hogy az igazságügyi alkalmazottak és a bírák január 1-jétől ne maradjanak béremelés nélkül. Ez pedig alapvetően jogos elvárás. A bírósági fizetések rendkívül alacsonyak voltak, és konkrétan az igazságszolgáltatás működését akadályozta a bérek rendkívül alacsony volta, illetve az emiatt kialakult személyi hiány.

Habár a korábban követelt 35 százalékos emelés helyett jövőre csak 15 százalékos béremelést sikerült elérni a bíráknál, a háttérszemélyzet javadalmazása három év alatt duplájára emelkedhet, ami megfékezheti az elmúlt időszakban tapasztalható jelentős elvándorlást. A megállapodás tehát kompromisszum eredménye, a bíróságok nem engedtek minden követelésükből, de a béremelések révén biztosítható a humán erőforrás stabilitása, és megakadályozható a munkaerő további elvándorlása.

Ugyanakkor elnök úr szavai alapján a bírósági szervezetek fenntartják a jogot a tiltakozásra, ha a kormány olyan változtatásokat nyújtana be, amelyekkel nem értenek egyet. Ez a fajta kiállás pedig mindenképpen értékelendő, sőt azt mutatja, hogy elnök úr kész megvédeni a bírósági szervezetrendszer akár a kormány támadásaival szemben is.

Elnök úr kiállása pedig örömteli azért is, mert a bírák bérezése és a kirendelési gyakorlat felülvizsgálatának éppen most van itt adekvát lehetősége.

(15.00)

A Magyar Szocialista Párt ugyanis alkotmánybíró-sági eljárást kezdeményez a kirendelési szabályok alkotmánybíró-sági felülvizsgálata iránt. Ebben azt állítjuk, hogy jogszerűtlen az olyanfajta bíró-sági kirendelési gyakorlat, amelyben úgy kerül kirendelésre egy bíró magasabb szintű bíró-ságra, hogy ehhez nem jár magasabb szintű bérezés.

Ezenkívül kifejezetten kértük azt is, hogy az Alkotmánybíró-ság állapítsa meg, hogy alkotmányos követelmény, hogy a bírói hatalmi ágban foglalkoztatottak függetlenségét munkakörük figyelembevételével egységes bérezés alapján szükséges garantálni, amely nem lehet más hatalmi ágak döntésétől feltételes módon függő, így többek között a kormány sem zsarolhatja a bírakat béremeléssel.

A korábbi nyilatkozatai alapján kifejezhető abbéli remény, hogy Senyei György elnök úr és az OBH egy amicus curiae beadvánnyal csatlakozni fog majd az MSZP által kezdeményezett, országgyűlési képviselők által benyújtott indítványhoz. Természetesen amennyiben elnök úr kiáll, és aktívan közreműködik a bírói függetlenség és a bírók és bíró-sági dolgozók gazdasági megbecsülésének biztosításáért, abban az esetben számíthat arra, hogy beszámolóját az MSZP frakciója is támogatni fogja. Munkájához jó egészséget, sok erőt kívánunk, és minden kollégája munkáját is innen köszönjük. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: A KDNP képviselőcsoportjának vezér-szónoka, Hollik István képviselő úr következik. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igencsak fursának, sőt szokatlannak tartom azt, hogy Harangozó Tamás itt a nyílt színen elmondott beszédében feltételekhez köti az előttünk fekvő beszámoló elfogadását, hogy ha az OBH elnöke tesz, vagy nem tesz valamit, akkor ők támogatják ezt a jelentést. Ez egészen felháborító, képviselő úr! Talán az alapján fogadják vagy ne fogadják el a Bíró-sági Hivatal beszámolóját, ami ebben benne van. Erről egyébként ön semmit nem beszélt, minden másról igen.

De én azt olvastam ki az ön szavaiból, hogy önök szerint a bírói függetlenség és az igazságszolgáltatás függetlensége egyébként az OBH elnökének tevékenysége kapcsán erősödött. Ezt örömmel hallottam. Kár, hogy egyébként brüsszeli kollégáik pontosan ennek az ellenkezőjével szokták támadni - igaztalanul egyébként - Magyarországot és a saját hazájukat. Ettől függetlenül a tény az tény marad, hogy nem sokat mondtott arról a beszámolóról, ami előttünk fekszik.

Én viszont csak erről szeretnék beszélni, és szeretném megköszönni elnök úrnak a beszámolót, mind a szóbelit, mind pedig az írásbelit, amit, ha az ember elolvassa, akkor nyilván teljes képet kaphat a Bíró-sági

Hivatal munkájáról. Nyilvánvalóan számos szempont szerint lehet értékelni a bíró-ságok munkáját, de talán ami az állampolgárok számára legérzékenyebb, az a peres ügyekre fordított idő, hiszen jogos elvárása minden magyarnak, hogy a perekkel rendezhető vitás kérdések végére a lehető leghamarabb pont kerüljön.

Ahogy itt már elnök úr, illetve az előttem szólók is idézték, '22-ben a perek döntő többsége, 90 százaléka az adott ítélezési szintre érkezéstől számított egy éven belül, az ítéletábrákon hat hónapon belül befejeződött. Ugyanez a szám 2023-ban 90,4 százalékra nőtt. Ebből egyértelműen le lehet vonni azt a következtetést, hogy a bíró-ságok, a bírók és minden bíró-sági dolgozó magas szinten, a törvényeknek megfelelően, a bírói függetlenség elvének maradéktalan betartásával végezték a munkájukat.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Bár a beszámoló a '22. és a '23. évről szól, de fontos megjegyezni azt, hogy a bírók fizetése egy megállapodásnak köszönhetően meg fog emelkedni 2027-ig. 2025. január 1-jétől, majd '26 és '27 elején is fog emelkedni, és a bérmegállapodás végére, 2027-re a bírók fizetése el fogja érni a két és negyedmillió forintot, ami összességében majdnem 50 százalékos béremelést jelent. Azt gondolom, ezzel biztosítható az, hogy a bíró-ságok munkája, a bírók elismerése, anyagi elismerése megfelelő legyen, és azon a magas szinten tudják folytatni majd idén, illetve a következő években is a munkájukat, ami az előttünk fekvő beszámolókból kiolvasható.

Mivel a bíró-ság a munkáját ezen a magas szinten végezte, természetesen elnök úr beszámolóját a Kereszténydemokrata Néppárt el fogja fogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hajnal Miklós képviselő úrnak, Momentum-képviselőcsoport. Parancsoljon!

HAJNAL MIKLÓS, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Al-elnök Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretnék csatlakozni Harangozó képviselőtársam köszönetnyilvánításához, ha már ehhez Hollik István képviselőtársunk nem csatlakozott. Én is szeretném megköszönni az összes igazságügyi dolgozó munkáját a 2022-es, '23-as és '24-es évről is; szeretnék megköszönni az ő munkájukat.

Ha viszont már Hollik István érintette azt a kérdést, hogy miért van az valójában ma az egész nap folyamán, nemcsak ebben a vitában, hanem többször is, hogy ellenzéki képviselők nemcsak a beszámoló tartalmára reagálnak - bár ahogy látom, ön most éppen telefonál, szóval, végül is az, hogy ki mennyire tiszteli meg a vitát, egy véleményes dolog -, miért van az, hogy nem

mindig csak a beszámoló tartalmára reagálunk, szerintem erre van egy nagyon egyértelmű válasz - és már ki is megy a teremből Hollik István képviselő -, ez pedig az, hogy itt a nyilvánosság előtt, az Országgyűlésben megvitathatjuk ezekkel a személyekkel, jelen esetben az Országos Bírósági Hivatal elnökével azokat az ügyeket, amelyek, azt gondoljuk, mindannyiunkra tartoznak, azokat az ügyeket, amelyek jelen esetben az igazságszolgáltatást és a bíróságok függetlenségét érintik.

Tehát én azt gondolom, ennyi azért bele kell hogy férjen a szabad véleménynyilvánításba. Természetesen önöknek is lehet erről véleményük, de bízunk abban, hogy önöktől eltérően fognak erről gondolkodni, jelen esetben az Országos Bírósági Hivatal elnöke, és reagálni fog, válaszolni fog a mi felvetéseinkre is, mert nem önök döntenek el, hogy miről beszélhetünk mi itt a parlamentben, reméljük, hogy nem is ez a céljuk.

Biztos vagyok abban is, hogy mint minden évben, idén számos fiatal ismerkedett meg a hatalmi ágak szétválasztásának elvével például a történelemórák során, mondjuk, Montesquieu munkásságát tanulmányozva. Ha ugyanezek a fiatalok a francia felvilágosodás vagy a francia forradalom tanulságaitól fellelkesedve bepillantanának esetleg a magyar politikába és a magyar Országgyűlés üléseibe, vagy netán az online közvetítésbe, akkor sajnos hamar megbizonyosodhatnak róla, hogy Magyarországon a hatalom kiegyensúlyozott megosztása, szétválasztása már a múlté.

Rendszeres forgatókönyve az utóbbi években a parlamenti működésnek, hogy ellenzéki képviselőként feltesszük a különböző lakossági kérdéseket, amelyekre a kormány képviselői vagy kitérő választ adnak, vagy mást hibáztatnak, vagy egyáltalán nem is válaszolnak.

Szintén visszatérő eleme a parlamenti gyakorlatnak, hogy betérjünk különböző, az ország javát szolgáló előterjesztéseket, amelyeket még csak meg sem tudunk vitatni itt, ebben a teremben, a plenáris ülésen, hanem érdemi vita nélkül leszavazzák azokat az állampárt képviselői a megfelelő bizottságokban.

Ugyanilyen ismétlődő színjáték az is, ahogy a különböző, papíron függetlennek hívott, valójában egyre inkább a saját politikai kinevezettjeikkel, cinkosokkal és haverokkal feltöltött intézmények vezetői évről évre beszámolnak a munkásságukról.

Ennél látványosabban pedig nehezen is illusztrálhatnánk a fékek és ellensúlyok leépítését, a mai napon szó szerint és átvitt értelemben is igaz sajnos, hogy egy kiüresített Országgyűlés hallgatja, ahogy a kormány saját kinevezésű bírói szervezete beszámol egyfajta termelési jelentésként. Még az is részletesen ki lett fejtve, amiért nagyon hálásak vagyunk, hogy hány épület lett felújítva. Szóval, tényleg egy részletekbe menő beszámolót hallottunk.

Azonban mindannyian tudjuk, hogy a közbeszédet jelenleg elsősorban egy kérdés határozza meg, és erről a kérdéstről nagyon jó lenne, ha beszélné hasonlóan részletekbe menően az Országos Bírósági Hivatal elnöke, hogy mi az álláspontja, ez pedig az, hogy hogy áll a bírói függetlenség felszámolása, miért zsarolja a

megélhetésükkel a kormány az igazságszolgálat dolgozókat. Érdemes lenne arra is kitérni, hogy miért tettek ebben a kérdésben hirtelen pálfordulást különböző bírósági vezetők, akár az Országos Bírósági Hivatal elnöke, akár a Kúria, akár az Országos Bírói Tanács vezetője.

(15.10)

Nyáron ugyanis még mind a három szervezet vezetője kiállt az igazságszolgálat alkalmazottak 35 százalékos visszamenőleges béremelése mellett, és nemcsak azért, mert az igazságszolgáltatás működése azon múlik, hogy elegendő számú, szakmailag alkalmas bíró és bírósági dolgozó legyen a rendszerben, hanem azért is, mert pontosan tudják, hogy a megfelelő színvonalú megélhetés, annak biztosítása elengedhetetlen a bírói függetlenség megőrzéséhez is. Ez volt szeptemberben vagy a nyáron? Ehhez képest november végére a kormány sikeresen belezsarolta a bírói szervezeteket egy olyan megállapodásba, amelybe nemhogy semmi beleszólásuk nem volt - ha jól értem, de cáfoljon rám -, de egyébként szakmailag is erősen megkérdőjelezhető szervezeti átalakításokat tartalmaz. Kényszerítő eszközként pedig éppen a szükséges és megérdemelt béremelést - tehát nem vitatjuk semmilyen mértékben ezt a béremelést, sőt, mi támogatnánk a 35 százalékos azonnali béremelést is -, kényszerítő eszközként éppen ezt vetette be önökkel szemben a kormány.

Mégis hogyan beszélhet ma bárki Magyarországon független bíróságokról ezek után? A magyar igazságszolgáltatás bajban van. A kormány fenyegetése, a fenntarthatatlan megélhetési és munkakörülmények folytán folyamatos a pályaelhagyás, az elvándorlás. Erről a problémáról egyébként ön is szokott nyilatkozni rendszeresen. A lakosság is érzi azt, hogy az igazságszolgálat rendszerben sokszor kiszolgáltatottak, miközben ennek a rendszernek őket kellene védenie. Ilyenkor egy felelős kormányzatnak előremutató lépéseket kellene tennie, biztosítani az igazságszolgálat alkalmazottak megélhetését és megbecsültségét, ösztönözni a pályán maradáshoz és a szakemberek képzését. Ám a jelenlegi kormány az igazságszolgálat dolgozókkal is csak az erő nyelvén beszél. Zsarolással, kényszerítéssel, áthelyezéssel próbál szembeszállni a saját maga okozta katasztrófával. Nem ismeretlen módszerek ezek, tették már ezt egyébként a tanárokkal, a katonasággal és még sorolhatnánk.

Tisztelt Elnök Úr! Nekem csak egy kérdésem van: egyetért-e ezzel a hozzáállással? Ez a hozzáállás maga szerint segíti-e a bíróságok, az igazságszolgáltatás függetlenségét? Mit mondott magának a kormány, amitől ön úgy döntött, hogy mégsem szükséges kiállnia ezért a 35 százalékos béremelésért, mégsem szükséges kiállnia az igazságszolgálat dolgozók feltétel nélküli béremeléséért? Maga az elmúlt hetekben úgy nyilatkozott, hogy bár a fizetésemelés jóval kevesebb, de mégis elegendő a bírák és a bírósági dolgozók elvándorlásának megakadályozásához. Elnök úr, valóban

úgy gondolja, hogy a bírókat csak a pénz érdekli, a megbecsültségük és az igazságszolgáltatás integritása, és ezek a szervezeti átalakítások, amelyek belettek lengetve a kormány által, nem?

Úgy nyilatkozott, hogy bizonyos átalakítási javaslatok ellen tiltakozni fog, jelezni fogja, ha valamivel nem ért egyet. Én arra szeretném elnök urat biztatni, hogy ragadja meg a lehetőséget és a pulpitust, és jelezze, ha valamivel nem ért egyet ezen szervezeti átalakítások és az egész folyamat kapcsán. Ugyanis mikor, ha nem most? Itt a lehetőség, hogy felszólaljon értük. Vagy feltehetném azt a kérdést is: meddig kell még elmennie a kormánynak, hogy maga kiálljon a bírói függetlenség mellett? Én nagyon bízom benne, hogy most megragadja a lehetőséget, és a pulpituson kiáll azért, hogy ez a 35 százalékos emelés járjon, és kiáll az ellen, hogy bele legyenek zsarolva olyan szervezeti átalakításokba, amelyeket egy egyébként feltétel nélkül járó béremeléssel kényszerít ki a kormány. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Az valóban nagyon fontos, hogy a teljes magyar bírósági szervezetrendszer és a bírák legyenek függetlenek a mindenkori kormánytól és a politikai hatalom birtokosaitól. De azért az legalább ennyire fontos, hogy a valóságtól ne független, attól eltávolodott, elrugaskodott ítéleteket hozzanak közgazdasági, polgári vagy éppen büntetőügyekben.

Részben meg kell ismételnem azt, amit az eggyel korábbi napirendi pontnál említettem, hiszen részben ugyanazt a területet érinti az önök tevékenysége a Kúria elnökével. A magyar bíróról, a magyar bírósági szervezetrendszeréről beszélünk, és ez valóban kérdéseket vet fel. Ugyanis nagyon nehezen nevezhető vagy minősíthető másként ez a fajta béremeléssel egybefűzött, egybekötött vagy összemosott szervezeti reform, mint egy pénzügyi eszközökkel megvalósított zsarolásnak. Ha a szó büntetőjogi értelmében talán még nem is tekinthető zsarolásnak, de azért erkölcsi minősítés vagy politikai módszertan szerint ez bizony nem-hogy súrolja, át is lépi a zsarolás határát.

Természetesen minden egyes forintnyi vagy minden egyes százaléknyi béremelésnek örül a Mi Hazánk Mozgalom és lelkesen támogatja, de ha az a zsarolás eszközévé válik, akkor nyilván megváltozik a véleményünk. Örülünk annak, ha a bírák, bírósági fogalmazók, titkárok, igazságügyi alkalmazottak jobban keresnek, de megjegyzem, hogy azért a három év alatt megvalósított béremeléstől nem kell hogy kimenjen az erő a lábunkból. Jól hangzik, hogy a bírák esetében 2025. január 1-je és 2027. január 1-je között 48 százalékos béremelés valósul meg, és hogy bruttó 2 millió

250 ezer lesz a bírák átlagbére, amint ezt itt az egyik vezérszónok elmondta. Na de azért ezt olyan összefüggésekben kell vizsgálni, hogy a valóságnak minden apró részletét ki tudjuk bontani: a Kúrián ítélkező bírák, az ítélőtáblai bírák és a törvényszéki bírák ettől lényegesen magasabb fizetése ugyanis felfelé viszi ezt az átlagot. A járásbíróságokon helyet foglaló, vagy az előbb említett magasabb szintű bíróságoknak nem vezetői szintű bírái azonban, akik létszámban jóval többen vannak, mint a sokkal jobban fizetett felső vezetés, korántsem élvezhetnek ekkora béremelést. Ráadásul a száguldó élelmiszer- és egyéb infláció közepette figyelembe kell venni, hogy egy év élelmiszerinflációja és a leggyakrabban vásárolt termékek és szolgáltatások inflációja több volt, mondjuk, 2023-ban, mint amit a háromévi béremeléssel összesen pótolni akarnak.

Ezért én nagy tisztelettel a Mi Hazánk Mozgalom részéről tennék egy olyan javaslatot, hogy egy egyszeri, szabad szemmel sokkal jobban látható berendezés után érdemes lenne egy évente, ha úgy tetszik, automatikusan beállított béremelésre áttérni. Ezt egyébként tisztelettel javasolnánk megfontolásra az ügyészi szervezetenél is. Ha ugyanis az Országgyűlés magára nézve meg tudta hozni azt a kiváló szabályt, hogy a KSH által minden év február 28-án rögzített adatok szerint a nemzetgazdasági bruttó átlagkereset emelkedéséhez kötik az országgyűlési képviselők fizetését, ami gyakorlatilag jelentős fizetésemelést jelentett az elmúlt években, akkor miért ne lehetne ehhez kötni a bírák, az igazságügyi alkalmazottak, az ügyészi szervezet javadalmazását?

Nekünk nem fáj, mi nem sajnáljuk senkitől, ha esetleg más hivatásrendek is ehhez csatlakoznak, de érdemes lenne egy ilyen automatizált szabályt megalkotni annak érdekében, hogy ne a politika kénye-kedve szerint, meg kinek-kinek érdeme szerinti szemlélet alapján alakuljanak a béremelések, mert óriási lesz a pályaelhagyás.

A szervezeti reform egyik kérdése, talán kulcskérdése a bírók életkora, mert a javaslat szerint a 35. életévének betöltésétől nevezhető ki valaki bírónak. Gondolkodjunk! Mi, akik jogi diplomát szereztünk, jogi végzettséggel rendelkezünk, jól tudjuk, hogy ezt nem kártyán nyeri egy átlagember, vagy nem fél disznóért vásárolja, hanem nagyon kemény tanulás után szerezhethet jogosultságot, juthat egyáltalán a közelébe annak, hogy bíró legyen, és a jogi pálya egyik csúcsát, ha nem a legtetejét jelenti, ha valaki Magyarországon bíró tud lenni. Optimális esetben 17 évig kell tanulni. Ha nem történik nagyobb döccenés az ember pályafutásában, akkor a 18. életévében felvételt nyer valamelyik állam- és jogtudományi karra, 23 éves lesz, mire megszerzi a diplomát, és legalább 3 év szakmai gyakorlati időt ismereteim szerint el kell töltenie, hogy jogi szakvizsgát tegyen. Tehát ha minden jól megy, valahogy a 26. és 28. életéve között megszerzi a jogi szakvizsgát, legalább tízezer oldalnyi joganyagból levizsgázva.

Emberről próbáló feladatok ezek, valljuk be férfiasan! Egy, talán az átlagostól nem sokkal jobb képességű személy már a 30. életéve környékén abba a helyzetbe kerülhet, ha jól működik a bírósági rendszerben a szűrés, hogy egy járásbíróságon elkezdheti a bírói karrierjét. Mi indokolja, hogy ezt a 35. életévétől korábban nem tudja megtenni? Ha megnézi a versenypiaci feltételeket, és ügyvédi vagy bármilyen más pályára kíván menni, vagy esetleg tényleg gazdasági szakterületen elhelyezkedik, mondjuk, angol nyelvtudással a birtokában, az előbb említett összegeknél jóval többet keres, ráadásul adott esetben a maga ura tud lenni, nem kell egy hierarchiában kivárni a maga idejét, hogy feljebb jusson a ranglétrán.

Rengeteg értékes embert fognak elveszíteni, a 30-35. életév között szerintem rengeteg alkalmas ember értékes tagja a testületnek, akik valóban komolyan veszik azt, hogy bírák, akik nem a saját frusztrációik kiéléseként az állampolgárokon akarják levérni saját életük frusztrációit, hanem nagybetűs bírák akarnak lenni. Ők inkább elmennek máshová. Azért a jelenlegi munkaerőpiaci helyzet, munkaerő-gazdálkodás szempontjából alapvetően megfontolandónak tartja a Mi Hazánk Mozgalom, hogy a 35. életév ne feltétlenül legyen kőbe vésett szabály.

(15.20)

Ugyanígy nyilván el kell gondolkozni azon, hogy az életpálya vége felé meddig, hányadik életévig lehet valakit bírászkodni hagyni vagy ott hagyni a bírói székben. Véleményem szerint itt azért az egyéni elbírálásoknak lenne helye, hiszen nem vagyunk egyformák, mindenkinek más a teherbírása, mások a képességei. Lehet, hogy van, aki a 70. életév után is gond nélkül olyan szellemi és fizikai állapotban van, hogy akár bonyolult megítélésű ügyekben is tud ítélni, de lehet, hogy van, akinek már jóval a 70. életév betöltése előtt bekövetkezik - akár önhibáján kívül - olyan egészségromlás vagy olyan egészségügyi állapot, amikor objektíve nem képes arra, hogy akár egyszerűbb megítélésű ügyekben is eljárjon. Ez nem szégyen, hanem egyszerűen ténykérdés.

1,2 millió ügyben jártak el a bíróságok, amelyekbe beleértendő a cégügyek is. Ez azt jelenti, hogy akár a teljes magyar lakosság 5-10 százaléka is találkozhatott valamilyen formában bírósági alkalmazottal, bíróval, fogalmazóval vagy titkárral. Ezért is fontos tehát az anyagi megbecsülés és a pályának egyfajta biztonsága, ami nem keverendő össze a bírói felelőtlenség intézményével, tehát nem keverendő össze azzal, hogy bármilyen súlyos hibát is elkövet, akkor annak ne legyen akár a szervezetrendszeren belül valamilyen következménye.

És ha kicsit még visszakanyarodunk a bérrendezés kérdéséhez, az előbb a bírák átlagosan 48 százalékos bérszintjénél ragadtunk le, de szólni kell a fogalmazókról és a titkárokról is, hiszen azért ők is hűségesebb zongoracipelők, a vállukon viszik, a vállukon támasztják meg

ezt az egész rendszert. Az ő esetükben 82 százalékos béremelésről lehet hallani, de ez megint átlag, amelyet a hierarchiában magasabb szinten lévő bíróságok szintén felfelé torzítanak. Az igazságügyi alkalmazottak még egy 100 százalékos emelés után is talán 800 ezer bruttó körül kereshetnek majd. Hát, valljuk be őszintén, nyilván, mondjuk, egy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei átlagfizetéshez képest ez jóval magasabb, de ahhoz képest, hogy valakinek hány évig vagy évtizedig kell ezért szolgálnia a bíróságokon, szerintem szemérmetlenül alacsony jövedelem.

És azért azt se felejtjük el, vissza tudok itt utalni néhány korábbi ügyre, hogy nem feltétlenül kell bírónak lenni ahhoz, hogy valaki adott esetben ártani tudjon egy polgári vagy büntetőügyben, hanem egy igazságügyi alkalmazott érzékeny adatok kiszivároztatásával is sokat tud ártani. És nem állítjuk azt, hogy ez a többség, mi hiszünk abban, hogy az emberek többsége a bíróságokon is tisztességesen, becsületesen végzi a munkáját, de a „legszebb búza közt is akad ocsú” alapon bizony itt is előfordulnak gyenge láncszemek, és jóval nagyobb kárt tudnak okozni ezek a gyenge láncszemek, mint más hivatalokban vagy az államszervezet más részeiben, és jóval nagyobb lehet a korrupciós kitérés, ha napi megélhetési gondjaik vannak.

A mindennapi élet egyre növekvő költségei mellett 2025. január 1-jétől, mondjuk, 800 ezer forint bruttót keresni igazságügyi alkalmazottként nem lebecsülendő, de azért ettől sokkal izmosabb bérfejlesztéseket is el tudnánk képzelni. És ne mondja nekem azt senki, főleg a kormánypárti képviselők meg a kormány jelen lévő képviselői, hogy nincs pénz; arra van pénz, és anynyi pénz van adott célra, amennyire ők akarják. Ha a fontossági sorrendben a top 5-ben vagy a top 10-ben szerepel a bírói fizetések és a bírói szervezetrendszerben dolgozók javadalmazásának a rendezése, akkor egyik évről a másikra meg lehet ezt oldani azzal az egyszerű emelés utáni automatizált, akár a nemzetgazdasági bruttó átlagkeresethez kötött, akár más bázisadathoz kötött növekedéssel - nyilván amivel a legjobban járnak az érintettek -, ha erre politikai akarat van. Ha nem megoldást akarnak találni, hanem kifogást, akkor pillanatokon belül megtalálják ahhoz is az érveléseket. De ahol 700 milliárd forint van Vodafone-megvásárlásra, ott ennek az összegnek a töredékéből bírói-ügyészi bérrendezésre is bőven lehet.

És amikor már rendezett bírói és ügyészi bérekről beszélünk, azért a mostaninál jóval magasabb vagy izmosabb mértékben, ha utána valakit korrupción érnek, akkor a mostanihoz képest sokkal durvábban sújtson le rá a törvény szigora. Akkor már durvábban számon lehet kérni mindent, egy jól megfizetett szervezetrendszeren megint másként tudunk számonkérni adott esetben bűnös mulasztásokat is.

Érdekes számok láttak napvilágot a sajtóban, ebben kérem az elnök úr iránymutatását, hogy tegyen ebben rendet. Itt a 130-tól a 235 milliárd forintig terjedő összegek röpködnek, amelyeket a bírósági szervezetrendszer fejlesztésére vagy helyzetének javítására

szán a kormányzat. Egy helyen találunk közelítő pontosságú vagy kicsit egyértelműbb adatot, mely szerint a 235 milliárd az irányadó a következő három évre, s ebből 130 milliárd a bérfejlesztésre szánt keret. A különböző összeget mire kívánják elkölteni? Nem sok ez a pénz egyébként, tehát én nem sajnálom önöktől. Várható-e akár, mondjuk, a szívügyemnek tekintett Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyében - Nyíregyházán kívül - más bírósági épületek felújítása, informatikai vagy egyéb szempontból történő korszerűsítése? Vagy a megye, a vármegye különösen leterhelt bíróságainál milyen létszámemelések, nemcsak fizetésemelések, hanem létszámemelések várhatóak? Hiszen ez az ország legnehezebb helyzetű vármegyéje, és sok esetben, mondjuk, a büntetőbíróságok túlterheltsége sem mérhető az ország más bíróságainak átlagos ügyterheléséhez. Tehát mennyi az annyi, tisztelt elnök úr? Mennyi a bírósági szervezetrendszerre szánt pontos fejlesztési keret, és ez hogyan oszlik meg az egyes jogcímek között?

És végül, de nem utolsósorban, itt nem mondhatjuk, hogy mi különösen érzékenyek lennénk erre, de inkább úgy fogalmaznánk, hogy nyilván névértékén kezeljük - talán ez a legpontosabb megfogalmazás, a Mi Hazánk Mozgalom névértékén kezeli, kellő óvatossággal - az Emberi Jogok Európai Bíróságának különböző ítéleteit.

De itt azért van két, figyelemre méltó adatsor: 2022-ben 35 ügyben született ítélet; 35-ből 35 ügyben 100 százalékbán elmarasztaló ítélet született. Ez a 35 ítélet 73 jogsértést állapított meg, amelyek 41 százaléka a magyar bírósági szervezetrendszerhez kapcsolódott. Ha erről tud esetleg részletesebb választ adni - ha most nem állnak rendelkezésére az adatok, én elfogadom a válasznak ezt a részét írásban is, hogy megkönynyítsem az ön dolgát, illetőleg az a céloom, hogy alapos választ adjon erre -, milyen típusú ügyekből tevődtek össze, milyen természetű ügyek voltak? Ez rendkívüli módon érdekelné minket. Addig nem megyünk tovább, egy mondatot sem fogalmazunk meg, amíg nem látunk tisztán ezeknek az ügyeknek a természetében és a jellegében.

És aztán még ugyanez 2023-ban: 37 ítélet, és a 37-ből 36 volt elmarasztaló ítélet; 56 jogsértést állapítottak meg, de ezeknek már csak 27 százaléka kapcsolódott a magyar bírósági szervezetrendszerhez. Nagyon kíváncsi lennék, hogy ez esetleg a túlzottan liberális szemléletből fakadó ügytípus-e, amely szerint heringpénzeket kell fizetni a magyar államnak, mert a börtönben pihenő elítéltek nem tartják megfelelőnek a börtönkörülményeket. Ezek esetleg ezeknek az Emberi Jogok Európai Bíróságán történő lecapódásai, vagy teljesen független, teljesen más típusú ügyek? Úgy hiszem, ez nemcsak minket, a Mi Hazánk Mozgalom képviselőit, hanem a szélesebb magyar közvéleményt is érdekli.

S végül, de most már tényleg utolsósorban, azért általános probléma bármilyen ügytípusban vagy ügyszakban a bírósági eljárások extrém mértékű elhúzódnása. 2021-ben született erről egy törvény, amely

kimondja - ez a lényege ennek a törvénynek -, hogy ha az adott ügyre elvárható észszerű határidőt jelentősen túllépi a bírósági eljárás tényleges időtartama, akkor az adott állampolgárnak kártérítés jár. Ha nem tévedek - ha tévedek, javítson ki, de ha nem tévedek -, akkor 400 forint/nap összegben állapították meg a kártérítés mértékét, amely, hát, elég cinikus, nyilván nem az önök részéről, hanem a törvényhozó részéről, hogy ez pontosan 400 forint/nap. Illetőleg ön szerint mi lenne a jelenlegi viszonyokkal összehangban és arányban álló mértéke ennek a fajta kártérítésnek? Ez talán a leggyakoribb kritika a magyar bíróságokkal kapcsolatban, hogy képtelenek észszerű időn belül ítéleteket hozni. A 400 forint/napnak a hányszorosa az a kártérítési mérték naptári napokra lebontva, amely legalább részben alkalmas az adott állampolgár jogos igényeinek kielégítésére? Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett. Megadom a szót Répássy Róbert miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! Azért kértem szót, mert az Országos Bírósági Hivatal elnöke nem válaszolhat a kormány elleni politikai támadásokra, így kénytelen vagyok ezekre én válaszolni.

(15.30)

Mindenekelőtt visszautasítom, hogy a kormány megsérti vagy megsértette volna a bíróságokat a novemberben kötött megállapodással. Szögezzük le, hogy a megállapodást négy állami vezető írta alá: az igazságügyi miniszter, az Országos Bírósági Hivatal elnöke, a Kúria elnöke és az Országos Bírói Tanács elnöke. Ezek közül egyik sem állította azt, hogy megsérti a megállapodás vagy megsértette a bíróságok függetlenségét. Olyannyira nem, hogy az Országos Bírói Tanács lemondott elnöke sem és az új elnöke sem érzi úgy, hogy megsérült vagy sérült volna a bíróságok függetlensége a megállapodással. Valóban, számos olyan vélemény hangzott el, mely szerint a megállapodás sérti a bíróságok függetlenségét, de ne keverjük össze, a bírósági vezetők, közöttük a bírói önkormányzati testület vezetőinek a véleményét ne keverjük össze egyes bírák vagy egyes magánszemélyek véleményével.

Ami a bírák fizetését, illetményét illeti, szögezzük le, hogy a bírák illetményét az Országgyűlés határozza meg; az Országgyűlés törvényben határozza meg, igaz, hogy általában a kormány javaslatára. De most nem így történik: a Törvényalkotási Bizottság javaslatára kerül meghatározásra a bírák illetményalapja. Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy 2025-re 15

százalékos bírói illetményalap-emelést és az igazságügyi alkalmazottaknak is 15 százalékos illetményalap-emelést javasol a bizottság; 2026-ra az igazságügyi alkalmazottak esetén pedig 18 százalékos emelést javasol.

A bírói átlagfizetések jelenleg bruttó - tehát ezt még egyszer megismétlem: a bírói átlagfizetések jelenleg bruttó - 1,5 millió forint körül vannak, jövőre ez 1 millió 650 ezer forintra emelkedik. A járásbírók átlagfizetése jelenleg bruttó 1,1 millió forint, jövőre 1 millió 200 ezer forintra emelkedik az átlagfizetésük. Az ügyészek fizetése is ugyanígy emelkedik, mert a bírói illetményalappal párhuzamosan az ügyészi fizetések is emelkednek.

Tisztelt Ház! Én az ellenzéknek azt tudom tanácsolni, hogy amennyiben fizetésemelést akarnak adni a bírónak, akkor pénteken szavazzák meg a költségvetési törvényt. *(Dr. Apáti István, felnevetve: Óriási! Óriási!)* Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Azzal szeretném kezdeni, hogy Sebián-Petrovszki László, az Igazságügyi Bizottság DK-s elnöke mondta volna a vezérszónoklatunkat a mai nap, de sajnos beteg lett, úgyhogy kénytelen vagyok én helyettesíteni. Remélem, hogy beérik ez alkalommal velem.

Az OBH elnökének beszámolójából sok mindent lehet olvasni. Én egy 2023. február 3-án megjelent cikkben lefolytatott párbeszéddel kapcsolatosan szeretném kérdezni az elnök urat. A cikk címét nem szeretném felolvasni, mert nagyjából ki kellene fütyülnöm minden mondatot, és előzetesen is szeretném jelezni az ülést levezető elnöknek, hogy a mondatok nem az én mondataim lesznek, hanem egy párbeszéd, amelyet az elnök úr folytatott egy személlyel.

Az ügy előzetes története az, hogy az akkori köztársasági elnök, Áder János 2021-ben kinevezett egy jogászt, nevezetesen Hajas Barnabást bírónak a Kúriára, és ezt a Telex megírta. Többen is kifogásolták tulajdonképpen a bírák közül is, hogy egy tapasztalat nélküli jogász milyen gyorsan feljutott a ranglétrán, és a Kúrián lett bíró. Ezek után az előző napirendnél beszélő Varga Zs. András kiadott egy meglehetősen furcsa közleményt, aki azt bírta leírni, hogy a törvényesen kinevezett bírótársainak személyét és ezáltal a Kúria megsértését visszautasítja - nem értjük, hogy mi ebben a Kúria megsértése -, „és ugyanezt elváróm a bírói függetlenség és az alkotmányos rend védelme iránt elkötelezett minden intézménytől és szervezettől”. Teljesen érthetetlen, hogy egyébként egy újságíró, de bármelyik magyar állampolgár miért

ne kritizálhatna egy ilyen kinevezést. Miért jelentené ez azt, hogy bárki is a bírói függetlenséget és az alkotmányos rend védelmét próbálná felülírni vagy azal szembe próbálna menni?

Igen ám, de másnap aztán jött egy telefonbeszélgetés, méghozzá Schadl György, a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar elnöke és ön között, elnök úr. Szeretném idézni, és még egyszer szeretném jelezni, hogy megpróbálom, hát, fütyülni nem tudok, de valahogy nem mondani azokat a szavakat, amelyek ebben a párbeszédben vannak. *(Dr. Répássy Róbert: Ez helyes.)* Szeretném jelezni, hogy az elnök úr szavait fogom idézni.

Elnök úr, Senyei elnök úr, Senyei György mondja: „Most egy Telex-cikknek miért kell a Kúria elnökének oda...ni? Schadl: Egyébként már eleve felemeled a magad szintjére ezeket a dolgokat. Senyei: Erről van szó. Két-három levelet kell írni, mert valamikor kell írni, de ez nem volt szerencsés. És mi a ... az, hogy követelem? Az újságtól követelem, hogy ne írjon híreket? Schadl: ... Telex-cikkre, ne b... már meg, már bocsánat, a jó ég, hogy a Kúria elnöke reagáljon!”

És így folytatódik tovább ez a párbeszéd; van ennek eleje. Ön ezek után azt nyilatkozta, elnök úr, hogy ebben semmilyen jogellenes cél nem volt, semmilyen jogellenes tevékenység nem volt. Valóban, azt tudom önnek mondani, hogy attól, hogy Varga Zs. András kritizálja és egyébként káromkodik, az nem jogellenes, tehát akár még ha egy ilyen laza párbeszédben is. Inkább csak az meglepő, hogy az OBH elnöke úgy gondolja, hogy neki Schadl Györggyel kell ilyen meglehetősen baráti, intim beszélgetést lefolytatnia. Ön akkor azt nyilatkozta, hogy 2021-ben pár alkalommal beszélt Schadl Györggyel. Már megbocsásson, elnök úr, de ha valaki így beszélget egy másik féllel: „Megjelenik egy cikk, hát, b... meg” - mondja ön - „megjelenik egy cikk, aminek a kétharmada tulajdonképpen igaz. Hát a Barnusnak van bírói gyakorlat? Nincs. A Panyinak van? Nincs. És ha valaki ezt leírja, az nem a bíróság megsértése. Mi a ...? Megjelenik egy cikk, leírják, hát, b... meg, leírják.”

Tehát ön ilyen nagyon lazán beszélget, olvasható a cikk, tehát káromkodva beszélget Schadl Györggyel. Ez azt feltételezi, hogy az önök közötti viszony kevésbé hivatalos, sokkal inkább ilyen baráti, laza, vagány, belemenős, hát, ilyen mindennapi. Mert azért az ember, ha valakit felhív, ezeket a kötőszavakat - amiket én most megpróbáltam elfedni valamilyen módon, de bárki elolvashatja a Telex oldalán -, ezeket az ember magánviszonyaiban használja, olyannal, feltételezem én, akivel nagyon jó viszonyt ápol. Gondolom, ön egy vadidegennel, akivel nem nagyon beszélgetett, mondjuk, velem sem beszélgetne így telefonon - mondjuk, fel sem szokott hívni *(Dr. Apáti István felnevet.)*; nem bánom, ha nem hív fel.

Engem az érdekel, hogy az OBH elnöke miért gondolja azt, hogy neki ilyen módon, ilyen lazán kell beszélgetni a Végrehajtói Kar vezetőjével, akit ugyan

utána vittek el, és akivel szemben számtalan bűncselekmény gyanúja merült fel, és aztán borította a Völner-ügyet is. De ön azért mégsem fejtette ki, hogy ön konkrétan mégis milyen viszonyban van vagy volt akkor Schadl Györggyel és van most Schadl Györggyel, és ezzel az egész ügygel, ami, azt tudom mondani, hogy a végrehajtói maffia legalja bugyraiba juttatta el Magyarországot, és okozott rengeteg fájdalmat és könnyet a magyar polgároknak, hiszen nagyon sokan kerültek nehéz helyzetbe. Viszont láttuk, hogy voltak olyanok, akik ebben az ügyben tulajdonképpen meggazdagodtak, és tulajdonképpen Schadl úr az - nem, inkább Schadl György, jó?, ne mondjuk azt, hogy úr -, tehát Schadl György az, aki nagyon sok mindenkivel ilyen nagyon laza, ilyen belemenős, ilyen vagány párbeszédet folytatott. Önnel is.

Én ezt rendkívül rossznak gondolom, elnök úr. Ön az igazságszolgáltatás egyik szereplője, ugye? Ön felel nagyon sok emberért. Ön ott fent állt a pulpituson, és beszélt nekünk arról, hogy ez milyen fontos. És aztán ön egy ilyen párbeszédet lefolytat egy olyan emberrel, aki a gyanú szerint államtitkárnak adott pénzt, aki a gyanú szerint kénye-kedve szerint osztogatta a végrehajtói állásokat, és amikor a gyanú fölmerült, akkor ez az ember megpróbált a feleségével együtt elmenekülni Dubajba.

Azért az felvetődik, én nem mondom, hogy madarat tolláról, embert barátjáról, de azért ön egy ilyen nagyon laza kapcsolatot, olyan értelemben laza, hogy nagyon laza, baráti kapcsolatot ápolt ezzel az emberrel. Önnek nem volt tudomása arról, hogy ez az ember mit csinál? Mert aki barát, aki ennyire ismeri, és hiába mondja azt nekem, hogy ön egyszer-kétszer vagy pár alkalommal beszélt ezzel az emberrel telefonon; ha az ember valakivel egy év alatt pár alkalommal beszélget, akkor biztos nem ilyen párbeszédet folytat le. Higgycs el nekem! Az itt ülő képviselők, meg az itt nem ülő képviselők sokféle párbeszédet lefolytatnak. Az ember a barátaival, a haverjaival, a családtagjaival, azokkal, akikkel naponta beszélget, még azokkal sem feltétlenül beszélget így, de belefér, tehát ez nem jogellenes, ezt szeretném mondani. Tehát az, hogy káromkodás van benne, és kinevetik a Kúria elnökét, meg kritizálják a Kúria elnökét, szerintem ez nem jogellenes.

Az már fölvet problémát önnel és az ön tevékenységével szemben, hogy ezzel az emberrel ilyen kapcsolatot tart. Éppen ezért, és lehet, hogy én vagyok a hibás, mert már annyi időm nem volt, hogy nagyon-nagyon alaposan, kétszer-háromszor végigolvassam az ön jelentését, de erről én egyikben sem találtam beszámolót, mármint az ön beszámolójában részletes mondatokat arról, hogy ön mégis milyen viszonyt ápolt olyan emberrel, akit korrupcióval gyanúsítanak, és akinek a bíróság sok-sok ideig kereste például a magánrepülőgépét meg a kishajóját, és nem találta meg. Aztán több írásbeli kérdést én is adtam be, de aztán végül csak megtalálták ezeket.

(15.40)

Ez az ember, mármint Schadl György, akiről beszéltek, még egyszer mondom, az ő tevékenysége nagyon sok magyar polgárnak okozott rettenetesen kellemetlen élethelyzeteket, nagyon boldogtalan időszakokat, miközben ő simán élt, nagyon jól élt, vidáman élt, és láthatóan jó kapcsolatot ápolt Völner Pállal, az Igazságügyi Minisztérium korábbi államtitkárával és önnel is. Erre választ kell adnia.

Tehát az nagyon fontos, hogy ön egyébként kiáll, vagy legalábbis remélem, hogy kiáll, és ez nem csak egy játék, hogy kiáll az igazságügyben dolgozókért, és én egyetértek azokkal az ellenzéki képviselőtársaimmal, akik azt mondják, hogy nyilván meg kell emelni az ott dolgozók fizetését, mert azért nem halad a munka, mert már nincs ember, elfogytak az emberek, de azért az ön integritásával, az ön tevékenységével és az ön hitelenségével kapcsolatosan számtalan kérdés vetődik fel, ha ön egy ilyen emberrel egyáltalán ilyen beszélgetéseket lefolytat, másrészt egy ilyen emberrel folytat le és ilyen beszélgetéseket. És hogy ön ezzel kapcsolatosan csak annyit mond, hogy semmilyen jogellenes célja nem volt a beszélgetésnek, és jogellenes cselekmény nem történt - ez igaz, tehát ez leírva tételesen igaz.

De nem gondolja ön, hogy önnek azért többet kell mutatnia ennél, mint hogy valami nem jogellenes? És miután nem tudjuk, hogy milyen egyéb párbeszédet folytatott le Schadl Györggyel, ez az ön állítása erről az egy párbeszédéről, erről az egy telefonbeszélgetésről. Az a kérdésem, hogy valójában hány beszélgetést folytatott le nemcsak telefonon, hanem más módon is Schadl Györggyel; folytatott-e le ilyen párbeszédet a letartóztatását követően és azóta is. És mit gondol ön arról, hogy ha nem ön töltené be ezt a pozíciót, hanem valaki más, és ezt a párbeszédet olvasná, akkor ön hogyan ítélné meg ezt az embert, úgy a feladatát illetően, mint - azt tudom mondani - erkölcsi tekintetben? Önnek, aki az igazságügyi rendszerben benne van, és élvezni nyilvánvalóan a kormánypártok bizalmát - az enyémet kevésbé, de a kormánypártok bizalmát mindenképpen -, önnek mi erről a véleménye? Mit gondol? Hogyan tudja ön egyébként integráltan, tisztességesen képviselni azokat az embereket az igazságszolgáltatáson belül, akik valóban megpróbálnak pártatlanul dolgozni, akik valóban megpróbálnak tisztességesen dolgozni?

És azt - ez most már nem önre vonatkozik, és erre nem is kell válaszolnia -, kormánypárti képviselőtársaim, hogy önnek nem tetszik az, amit az ellenzéki képviselők mondanak az igazságszolgáltatás függetlenségéről, nagyon sajnálom; azt tudom mondani, hogy nem vagyunk ezzel egyedül, mármint azzal, hogy nekünk sem tetszik egyrészt nagyon sok minden, másrészt azt szeretném mondani, hogy nemcsak mi gondoljuk azt, hogy az igazságszolgáltatás nem pártatlan, ezt számtalan nemzetközi szervezet is kifejtette már. (Dr. Répássy Róbert: *Nincs ilyen vélemény!*) Önök sok esetben csak látszattevékenységet

folytatnak akár az igazságszolgáltatás függetlensége, akár a korrupcióellenes fellépés tekintetében.

Azt pedig szeretném jelezni Vejkey képviselő úrnak illő tisztelettel, és ezzel szeretném zárni, hogy lehet itt „leninfiúzni” nemzeti keresztényként, de nem javaslom ezt az utat. És azért nem javaslom ezt az utat, mert ez egy hazug út, amit ön képvisel azzal, hogy mi kritikát fogalmazunk meg önökkel szemben. Mi is tudunk visszamenni a történelemben, Horthyhoz és még rosszabb időkhöz, őszintén szólva. Szerintem ez nem viszi előre a mi munkánkat; az viszi előre a munkánkat, ha választ kapunk azokra a kérdésekre, hogy hogyan lehetséges az, hogy az OBH elnöke kedélyesen káromkodva cseverézik a végrehajtói kamara azóta letartóztatásban ülő elnökével. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, Mi Hazánk-képviselőcsoport.

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Ha már itt szóba került - egyébként nagyon helyesen - a Völner-Schadl-ügy, illetőleg a végrehajtó-maffia ügye, akkor ezt hadd világítsam meg egy másik aspektusból. Ezt részben az előző napirendi pontnál megtettem, nem kaptam érdemi választ, hátha öntől kapok.

Az alapján, amit jelenleg az ügyről lehet tudni, és ne hárítsa el ön se azzal, hogy nincs még jogerős ítélet, hiszen ez egy könnyű védekezés lenne, hogy az ártatlanság vélelmét adjuk meg az érintetteknek is, azért lehet látni, hogy milyen egyértelmű hangfelvételek, cáfolhatatlan bizonyítékok láttak napvilágot, lehet azt is látni, hogy elég durván elhúzódik az ügy, most már több mint három éve tartóztatják le Schadl Györgyöt és kedves feleségét, amikor éppen egy olyan országba készültek repülni, ahonnan nincs kiadatási egyezmény. Szerencsére a Nemzeti Védelmi Szolgálat élelmes nyomozói, akik valóban esküjüknek megfelelően végezték a munkájukat, még időben, az utolsó pillanatban megakadályozták, hogy elhagyják Magyarország területét.

Tehát ami történt, az nem készíti vagy ösztönzi önt arra, hogy valamifajta javaslatcsomagot összeállítson? Tudom azt, hogy nem öntől függ vagy nem ön fogja eldönteni az önálló bírósági végrehajtások jövőjét, de itt a diagnózis felállításán túl a Mi Hazánknak van egyedül konkrét javaslata a probléma orvoslására. Mi már régóta azt javasoljuk, hogy bizonyos szempontból állítsuk vissza a harminc-egynéhány évvel ezelőtti állapotokat, tehát profitorientált helyett legyen nonprofit a bírósági végrehajtás Magyarországon, és az állam kizárólagos hatásköre legyen ez. Végezzék ezt tisztességesen megfizetett állami alkalmazottak, de minden olyan elemét szüntessük meg a rendszernek, amely a jogcímeik kreatív növelésén, ennek a hosszú felsorolásnak a további nyújtásán keresztül olyan díjtételeket alkalmaz olyan összegekben,

amelyek az amúgy is kiszolgáltatott helyzetben lévő adósokat még inkább tönkreteszik és a mélybe lökik. És azért különösen súlyos kérdés ez, amit itt az előttem felszólaló feszegetett, mert ez nemcsak az állam és a maffia közvetlen, szoros összefonódását mutatja, hanem az egyik legaljasabb elkövetési módot is, tisztelt elnök úr.

Tehát annál talán csak a pedofilmaffia meg a gyermekprostitúciós hálózat a gusztustalanabb, amikor magyar emberektől a fizetésüket, ingó és lakóingatlan vagyontukat elveszik, kilakoltatják onnan őket, rendőrhatalóság, adott esetben készenléti rendőrség közvetlen közreműködésével. Ez azt a nem hamis látszatot kelti, hogy a rendőrség a maffiát védi, a rendőrségnek bizonyos parancsnokai ehhez asszisztálnak. Ebben, mondjuk, a rendőri felelősség talán kisebb, hiszen a rendőrök ilyenkor a végrehajtó kérésére szinte kötelező jelleggel jelen vannak, és adnak karhatalmi segítséget a kifosztáshoz, a jogellenes kilakoltatásokhoz, tehát ez esetben azért a rendőrség felelőssége sokkal kisebb. Ez megint a jogalkotó súlyos mulasztása. Ez mind annak a folyamánnya, hogy érdekelték a végrehajtók abban, hogy különböző jogcímeken a lehető legtöbb pénzt vegyék el a magyar emberektől. És lehet ettől a problémától nagyon távol érezni magát mindenkinek, aki nem érintett ebben, de aki legalább egy kilakoltatáson részt vett már, az sokkal megrázóbb élményekről tud beszámolni. Azért itt gondoljon mindenki kellő érzékenységgel erre a problémára!

Sokáig lehetett azt mondani, hogy ellenzéki túlzás, meg a Mi Hazánk csak felnagyítja a problémát, de amikor pontosan a Mi Hazánk tényfeltáró tevékenységének hatására felszínre került ez az ügy, amely részben legalább jó irányba halad, akkor már kezdtünk fellelegezni, azt gondoltuk, hogy jó irányba fog haladni és megoldódik. Ahhoz képest most a miniszterelnöktől, az Igazságügyi Minisztériumtól már csak a mellébeszélést meg az időhúzást látjuk. Egy tollvonással meg lehetne oldani: visszahelyezni, mint ahogy régebben is volt, állami hatáskörbe ezt az egészet, kártéríteni ennek a maffiának az áldozatait. Hiszen azért nagyon súlyos a helyzet, mert egy volt kormánytag, az állam egyik felkent felső vezetője, közbizalommal táplált felső vezetője fonódott össze a maffiával a magyar emberek egyértelmű és legdurvább kifosztása kapcsán. Tehát ez egy többszörösen súlyos felelősség.

Azt mondanám Vejkey Imre bizottsági elnök úrnak is, hogy azért a keresztényi figyelmességnek itt is le kéne csapódnia, hogy nem lehet csak azért nem beszélni erről a problémáról, mert egy korábbi csapattárs követte el ezt a gyalázatos bűncselekményt, vagy keveredett gyanúba, vagy emeltek ellene vádat. És valóban, az ön elsőrangú érdeke, hogy tisztázza magát akár ezen említett beszélgetéssel kapcsolatban, meg egyébként is, hogy milyen viszony fűzte Schadl Györgyhez, akit, remélem, utol fog érni az igazságszolgáltatás, de úgy néz ki, hogy komoly zsarolási potenciál van a kezében. Tehát az, hogy szabadlábbon védekezhet, az, hogy ő packázhatott a magyar bírósággal

értékes, különleges ingóságok helyének a megnevezése vagy meg nem nevezése kapcsán, meg az, ahogy ő külön Facebook-oldalt létrehoz és ott üzenget, egyértelműen azt mutatja, hogy tudja zsarolni adott esetben a magyar politika bizonyos szereplőit, hiszen erős a gyanúnk, hogy nem állt meg ez a történet Völner Pálnál, vannak itt akár miniszteri szintű szereplők is, régóta hivatalban lévő miniszter vagy miniszterek, akiknek van félnivalójuk. Valószínűleg Schadl György ránézésre egy igazi gátlástalan személy, zsarolni is fogja őket.

(15.50)

Tehát nem tudjuk még, hogy hol ér véget ez az ügy vagy mibe torkollik, de erős a gyanúnk, hogy el fog húzódni ez az eljárás, erős a gyanúnk, hogy egy, a súlyához képest nevetséges ítélettel fog zárulni. Épp ezért lenne fontos a jelenlegi végrehajtási rendszert beszántani, beszózni, sztorozni, kihúzni a képzeletbeli számítógépet a konnektorból, törölni minden programot és újrakezdeni az egészet úgy, hogy az állam kizárólagos hatásköre lesz a végrehajtás.

Az ügy egyik magas része az, hogy vannak végrehajtók, akik adott esetben eskü letétele nélkül, engedélyek nélkül, deklarálta jogellenes módon kerültek kinevezésre, olyan végrehajtók, akik kilakoltattak magyar embereket. Ezeknek a végrehajtási cselekményei semmiek, ezeknek a következménye nem lehet más, mint az eredeti állapot helyreállítása, adott esetben az elárverezett lakóingatlanba az eredeti tulajdonos tulajdonjogának visszajegyzése.

Nagy tisztelettel kérdezem, hogy ez ügyben van-e önben meg az ön által vezetett testületben valamifajta elhatározás, hogy szembenéznék ezekkel a következményekkel; még akkor is, ha más szervezetrendszer követte el, akik úgy néz ki, hogy többségében indiai szent tehének, azaz érinthetetlenek.

Az, hogy a magyar bírói végrehajtó kamara gyakorlatilag változatlanul folytatja a tevékenységét, az, hogy Schadl György még egy vagy két évig kaphatott javadalmazást, nonszensz. Ilyen Dél-Amerikában vagy Közép-Ázsiában se nagyon fordulhat elő. Ez is azt mutatja, hogy neki erős a zsarolási potenciálja, nem lehet vele szemben fellépni, mert akkor esetleg feldob olyan felsőbb vezető politikusokat, amely botrányba talán a kormány belebukik. Pontosan tudjuk vagy sejtjük, halljuk, hogy milyen bizonyítékok kerülhettek elő, amit lehet, hogy az ügyészség kreatívan archivált - hogy így fogalmazzak -, és adott esetben milyen információk birtokában lehet még Schadl György; aki lehet, hogy nagyon vagányul beszél, de ha csak részben elnyeri méltó büntetését és bekerül egy 16 fős kannibálkörletbe, akkor majd meglátjuk, hogy milyen vagány lesz. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Répássy Róbert miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Csak egy nagyon rövid helyesbítés kedvéért szólalok meg. Elnézést kérek, hogy tévesen ismertettem az előbb a bírói átlagfizetésre vonatkozó adatokat. Ugyanis a bruttó 1,5, tehát másfél millió forintos átlag bírói fizetés 15 százalékkal számolva 1 millió 700 ezer forintra emelkedik, a járásbírók átlagfizetése pedig 1 millió 100 forintról jövőre 1 millió 260 ezer forint lesz, 15 százalékkal számolva. Elnézést kérek a tévedésemért. Viszont annál is inkább ajánlom az ellenzéki képviselők figyelmébe a költségvetési törvény megszavazását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Vejkey Imre képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Vadai Ágnes képviselő asszony kifogásolta, hogy az előző napirendi pont kapcsán a baloldal vezérszónoklata bennem azt a félelmet keltette, mintha száz évvel ezelőtt lennénk a proletárdiktatúra idején. Erre a képviselő asszony azt mondta, jó, hát akkor majd ő jön a nemzeti keresztény dologgal. Képviselő asszony, egy nagyon rövid történelmi áttekintést adok a most 80 éves kereszténydemokráciáról.

A Kereszténydemokrata Néppárt jogelődje 1944. november 30-án jött létre a Galamb utcában. A létrejötte után följelentették a Gestapónál, és a Gestapo le tartóztatta az embereit. Van, akit Dachauba vittek, és van, akit nyilas börtönökbe. Azt követően jöttek az önök szellemi jogelődjei, akik szintén börtönbe zárták, a kommunisták is börtönbe zárták a kereszténydemokratákat. Nos, képviselő asszony, hadd legyen jogom akkor megrettenni az ilyen dolgoktól, amiket itt a parlamentben hallottam. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalásra megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Vejkey Elnök Úr! Ön attól retten meg, amitől akar. Engem az rettent meg őszintén szólva, hogy itt állunk, és egy olyan kérdést feszegetünk, ahol az OBH elnökének arra kellene válaszolnia, hogy milyen kapcsolatban állt azzal az emberrel, aki magyar polgárok sokaságát tette tönkre a végrehajtói maffiatevékenység következtében.

Ön pedig nyilvánvalóan teljesen félreértette, amit mondtam, mert én arról beszéltem, hogy önök általában nemzeti és keresztény hangnemet ütnek meg; ez most láthatóan nem annyira sikerült itt.

Nekem nem szellemi jogelődöm a Magyar Kommunista Párt, nem is tudom, hogy ezt miért emlegeti.

Ön sok mindentől retteg. Elmondom önnek, hogy én mitől rettegek. Én attól rettegek, hogy ebben a házban tombol a nagyképűség, attól rettegek, hogy tombol ebben a házban a képmutatás, és attól rettegek, tudja, képviselő úr, hogy ez a rettenetes, ostoba hozzáállása sok-sok embernek ebben az Országgyűlésben nem viszi előre a magyar polgárok ügyét. A magyar polgárok ügyét az vinné előre, ha például megtudnánk, hogy az elnök úr mit tud Schadl György ügyeiről. Ez lehet, hogy előrébb vinné az egész büntetőeljárás, és lehet, hogy ez segítene a magyar polgároknak.

Mi nem azért vagyunk itt, képviselő úr, hogy rettegjünk, mert nekünk nem kell rettegnünk. Önnek sem kell rettegnie, nyugodjon meg. Nem kell rettegnie. Attól kell rettegni úgy általában, ha azt látjuk, hogy a magyar Országgyűlésben a képviselők nem azzal foglalkoznak, ami a magyar polgárok ügye. A magyar polgárok ügye az, hogy megtudják, hogy az OBH elnöke milyen személyes baráti viszonyt ápolt a Végrehajtói Kar vezetőjével, aki jelen pillanatban éppen eljárás alatt van korrupciós ügyek és más egyéb bűncselekmények miatt, aki egyébként le akar lépni a feleségével együtt Dubajba, hogy elkerülje az igazságszolgáltatást.

Egyébként azért is jó lenne ezt tudni, mert épp az ön előtt ülő Répássy államtitkár úr helyén ült az a Völner Pál, aki szintén pénzt kapott ettől az embertől. Szerintem nekünk az a dolgunk, hogy a magyar polgárok érdekeit képviseljük. Rettegni pedig ne rettegjen! De ha retteg, mindíg meg fogom védeni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót kétperces felszólalásra Harangozó Tamás képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor én is megszólalnék, mert igen gesztusértékű volt, hogy az előző vitában személyesen meddig és hogyan vettem részt. De, képviselő úr, ön szerint az milyen időket idéz, amikor egy 14 éve kétharmados, gyakorlatilag korlátlan parlamenti hatalommal és lassan már öt éve rendeleti kormányzással állampártként működő párt tagjaként retteg attól, hogy egy ellenzéki képviselő elmondja a véleményét vagy feltesz egy kérdést? Csak ezt gondolja végig, és nem kell rá válaszolnia. Ez milyen időket idéz önben, mielőtt elkezd vádaskodni?

Sarkos véleményem a Kúria elnökéről és önökről azért, ahogy őt kinevezték, ahogy elbántak az elődjével - nem tudok másként fogalmazni - mocskos módon, hogy ugyanazzal a szabállyal rakták ki a szűrét, amely szabályt visszamódosítottak, hogy az új elnököt, a haverjukat odarakják. Milyen időket idéz ez, képviselőtársam? Mondja már meg nekem! Tiszteséges jogállami időket? Kereszténydemokrata, szociáldemokrata, mérsékelt, normális politikai időket? Nem! Szerintem nem.

Kettő: miért vagyok felháborodva? Nem magam miatt. Nekem nincs személyes kötődésem, nincs személyes ügyem. Hanem azért, mert képviselőként azt

látom, hogy olyan szinten lépik át a határokat a bírói rendszer függetlensége és politikai kiszolgáltatottsága tekintetében - és mindegy, hogy melyik mocskos diktatórikus időszakot hozzuk be, mert bármelyiket behozhatjuk -, és ha átlép egy határt, az a társadalmat szétveri. Ha az emberek nem bízhatnak abban, hogy a bíró a törvények alapján fog eljárni, hanem piros telefon, kék telefon vagy mobiltelefon alapján teszi tönkre az életét, rakja börtönbe vagy veszi el a tulajdonát, akkor előkerülnek a különböző eszközök, és az emberek az utcán ütik agyon egymást meg azokat a vezetőket, akik ott vannak. Nem egyszer történt meg ez ebben az országban és minden más országban. Ezért úgy kell féltetni a bírósági függetlenséget, mintha a saját szeme fénye lenne. És ezt mindig is szóvá fogjuk tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem Senyei György Barnát, az Országos Bírósági Hivatal elnökét, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Dr. Senyei György Barna: Igen.)* Elnök úr, öné a szó.

DR. SENYEI GYÖRGY BARNA, az Országos Bírósági Hivatal elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Urak! A hölgy már nincs itt. *(Dr. Harangozó Tamás: Ő a jegyző, ott ül ön mögött.)*

ELNÖK: Jegyzőként itt van a képviselő asszony, csak tájékoztatásul mondom. *(Dr. Senyei György Barna: Bocsásson meg!)* Természetesen, nem láthatta. *(Dr. Vadai Ágnes: Néha nézzen a háta mögé is!)*

(16.00)

DR. SENYEI GYÖRGY BARNA, az Országos Bírósági Hivatal elnöke: Majd igyekszem. Tisztelettel köszönöm a felvetett kérdéseket valamennyi tisztelt képviselő részéről, akik elismerőleg szóltak az igazságszolgáltatásban részt vevők munkájáról és tevékenységéről. Köszönöm a szervezetrendszer bírái, igazságügyi alkalmazottai nevében az elismerő szavakat, egyértelműen a munkánkat mindenkor folytatni fogjuk.

A felvetett kérdésekről nagy vonalakban röviden annyit mondanék, hogy politikai vitákba - miután bíró vagyok - nem tudok, nem kívánok, kompetencia hiányában nem is bocsátkozhatom, azonban természetesen néhány észrevételt teszek a felvetett problémakörökre.

Az egyik, ami örök probléma, az eljárások elhúzódnása. Az eljárások elhúzódnására nyilvánvalóan adott esetben az eljárási jogszabályok is segítséget nyújthatnak. Mindkét, tehát a büntető és a polgári eljárásjog bevezetése óta eltelt annyi idő, hogy szükséges adott esetben a bírói tapasztalatok becsatornázása

és adott esetben a jogszabályokon történő átvezetése, mert az eljárási szabályok is nagyban elősegíthetik az eljárások elhúzódásának megakadályozását és megátalását.

A kirendelésekről is szó esett képviselő úr esetében a felszólalásban, mert a kirendelésekről több szó volt. A kirendelés több évre visszamenőleg is egy létező jelenség, a kirendelések Magyarországon mindenkor a bírák hozzájárulásával történnek. Itt már egy jogszabálytartalmat lehet ezzel kapcsolatban vitatni a bérezéssel összefüggésben, hiszen a tevékenységet meghaladóan nyilvánvalóan a szolgálati hely, illetőleg a beosztási fokozat is e körben választ ad a bérezési lehetőségre. Körülírt, hogy mely okból kerül sor a kirendelésre; valóban azzal teljes mértékben egyetérték és egyértelmű, hogy a hosszú ideig tartó, elhúzódó kirendeléseknek nincs helyük főszabályként.

Ha azonban belegendolunk, amennyiben például büntetőeljárásban adott esetben megszűnik a kirendelés, akkor az eljárás újrakezdődik. Tehát valóban az az indokolt, hogy jellemzően főszabályként a kirendelésre csak és kizárólag ügyteherkiegyenlítés, illetőleg tapasztalatszerzés céljából kerüljön sor, ahogyan azt a normaszöveg írja, esetenként ügyfélérdek nyilvánvalóan a kirendelés meghosszabbítását indokoltá teszi, de Magyarországon a normába ütköző és pláne a bírói akaratot, a hozzájárulást figyelmen kívül hagyó kirendelés nincs, nem történt.

Az összecszerúségről. Én jogszabályt magyarázni e helyütt nem vagyok hivatott, illetőleg a jogszabályalkotással kapcsolatos elképzelések, úgy gondolom, hogy szintén nem ide tartoznak, de képviselő úr által felvetett eltérés a 212 és a 135 között, az az ügyesség és a bíróság együtt. *(Dr. Apáti István közbeszól.)* Tehát ez ide vezethető vissza.

Az EJEB ítéleteit természetesen magam is tanulmányozom, de az ön által felvetett kérdéseket megválaszolni nem tudom, de természetesen képviselő úr részére az Országos Bírósági Hivatalnál rendelkezésre álló adatsorból a kérdéseket, amelyeket a nyilvántartásaink szerint vezetünk, természetesen meg fogom önnek küldetni *(Dr. Apáti István: Köszönöm!)* rövid időn belül. Ha lehetséges, engedelmeivel csak január hónapban, mert decemberben már nem gyűjtjük az adatokat erre, de meg fogjuk küldeni. *(Dr. Apáti István: Belefér.)*

A felvetésekkel összefüggésben: a bíróságok függetlensége és úgy gondolom, magas szakmai színvonalra Magyarországon biztosított. Ennek a normatív és személyi feltételei is adottak álláspontom szerint.

Ezt meghaladóan a további felvetésekről. Hajnal Miklós képviselő úr mondta, hogy termelési jelentés. Ez a struktúra! Tehát én szívesebben beszélnék érdekes dolgokról, de ha ez a struktúra. Ha én konkrét ügyekről kezdenék el beszélni, akkor az lenne a normasértő, ezért vagyok kénytelen így tenni. Az igazgató - mondjuk meg őszintén, képviselő úr -, az igazgató nem érdekes! Az ítélezés az érdekes, az igazgató - ahogyan ön fogalmazott - termelési jelentések,

hát, ezek a számok, amelyekkel együtt kell dolgozunk és jelentenünk kell.

Nagy képviselő úr felvetette - és külön részleteiben köszönöm a beszámoló részletes megismerését és ismertetését -, valóban, mindenkor kiemelt jelentősége van az elektronikus kapcsolattartásnak, a távmeghallgatásnak, egyáltalán a bírósági digitalizációnak tovább kell haladnia, és bizonyos társadalmi folyamatokat igenis tudomásul kell vennünk, és be kell csatornázunk.

A bírósági szervezetrendszer voltaképpen kialakult, mondhatjuk, hogy '60-as, '70-es években. Ahhoz képest megváltozott az úthálózat, a gépjármű-tulajdonlás ténye, illetőleg a távközlés és egyáltalán a digitalizáció jelenléte. Ez adott esetben a bírósági szervezetrendszeren is tükröződhet, sőt tükröződő.

A jogszabályokkal összefüggésben jogalkalmazóként az én feladatomban mindenkor a jogalkalmazás. A felvetett bírói bérezéssel összefüggésben, miután én is bíró vagyok, következésképpen soha nem fogok bírói béremelést, illetőleg bírói fizetést sokallani. Természetesen a felvetett kérdéseket akceptálva és teljes mértékben egyet is értem azzal, a bírák felelősségéhez mérten a magas, megfelelő megélhetést biztosító bérezés és állandó jellegű bérezés indokolt. Nyilvánvalóan a parlament kompetenciaköre ennek meghatározása, nyilván ennek során figyelemmel van a gazdasági helyzetre. Azt most merem mondani, hogy soha nem fogok semmilyen összeget sokallani, és minden béremelésre irányuló indítványt és javaslatot teljes mértékben egyetértőleg fogok véleményezni, annak a kiemelésével, hogy a bérezés legyen állandó és lehetőleg indexált. Ebben a kérdéskörben pedig, úgy gondolom, hogy parlamenti döntés mindenkor szükséges.

A megállapodásról több szó esett. Nyilvánvalóan a parlament nem veheti át, az Országos Bírói Tanács tanácskozási helyszínén sem szolgál; 50 oldalban rögzített vita zajlott, ennek megfelelően mindenki részletesen kifejtette a véleményét. Én egyet tudok ezzel összefüggésben elmondani, hogy részletesen kifejtettük a véleményt; a megállapodás aláírására azért került sor, mert az aláírók álláspontja szerint az jogszabályba nem ütközik, és a szervezetrendszer egészének érdekét szolgálja. Különösképpen ügydöntő jelentősége van, hogy nemcsak szavakkal, hanem tettekkel is meg kell állítani az igazságügyi alkalmazotti elvándorlást, amely extrémén a központi régióban komoly problémakört jelent.

Bírói felelőtlenségről nyilván nem lehet beszélni. A bírói felelőtlenségről lehet, amelyet képviselő úr felvetett, a bírói felelőtlenség rendszere ma jogszabállyal rendezett. Amennyiben ezt képviselő úr jobbítani vagy változtatni kívánja, akkor képviselőként ettől nyilvánvalóan nincs elzárva. A jelenlegi jogszabályi keretek között a bíróságok felelőssége adott esetben többször - akár az egyéni bírói felelőtlenség, illetőleg a bíróságok felelőtlensége - megállapításra került.

Végül, de nem utolsósorban *(A jegyzői székben ülő dr. Vadai Ágnes felé fordulva:)* akkor hátranéznek

képviselő úrhölgyre. A képviselő úrhölgy által előadottakra voltaképpen - én röviden mondom - a malignus teatralitás szót tudom ezzel összefüggésben használni; alaptalan hangulatkeltés volt.

(16.10)

Magyarországon sem a vélemény, sem pedig valóban a csúf beszéd nem titok. Én úgy gondolom, hogy talán azt is fel kellene vetni esetleg, hogy egy magánbeszélgetésen miért indokolt évekig csámcsogni, hiszen a magánbeszélgetésben semmiféle jogellenes szó, semmiféle jogellenes tett, semmi nem hangzott el. Ezt lehet ragozni és nyilván forgatni malignus célokból, ez a támadáspaletta kétségtelenül színes volt, amit képviselő asszony előadott, azonban elemenként vizsgálva teljes mértékben alaptalanná szürkült.

Tisztelt Képviselő Úrhölgy! Tisztelt Képviselő Urak! Ezt meghaladóan további észrevételt vagy nyilatkozatot e helyütt tenni nem kívánok. Köszönöm, hogy meghallgattak. És talán itt az idő, hiszen már december van, engedjék meg, hogy áldott karácsonyt kívánjak valamennyiüknek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm elnök úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem a határozati javaslatok előterjesztőjét, az Igazságügyi Bizottság elnökét, Vejkey Imre elnök urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Elnök úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi Bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Először is egy éles határvonalat kell húznom a kormánypárti vezérszónokok, a kormánypárti felszólalások és az ellenzéki vezérszónokok között. Ez az éles határvonal nem is annyira politikai megnyilvánulás alapján húzatik most először általam, hanem annak alapján, hogy kik azok, akik magáról a 2022. és 2023. évi beszámolóról beszéltek, ezek voltak a Fidesz és KDNP vezérszónokai, és kik azok, akik minden másról, csak erről a beszámolóról nem, ezek voltak az ellenzéki képviselők.

Ezt követően pedig fontos hangsúlyoznom, lehet, hogy önök ezt nem értik meg, hogy egy nemzeti keresztény képviselőben régi rossz időkre emlékeztet az, amikor a baloldal számonkéri a bírákat, amikor az Országgyűlés épületében baloldali képviselők azt mondják, hogy nahát, maga bíróként, sőt nem is csak egyszerű bíróként, az OBH elnökeként, a Kúria elnökeként kivel mer beszélni magánügyeket telefonon, milyen álláspontot mer képviselni. Ne haragudjanak, azért ez mégiscsak sok! És önök, baloldal, annyira féltik a bírókat, hogy ilyeneket tesznek? Ilyeneket tesznek itt, amikor önök papolnak a Montesquieu-i hatalommegoszlásról, és közben pedig itt megfenyegetik a bírákat, felelősségre vonják? Hát, hol vagyunk? Visszamentünk időben nyolcvan évet,

akárhány évet? Elképesztő! Elképesztő, ami ma itt történt!

Konkrétan akkor: köszönöm Nagy Csaba fideszes vezérszónok és Hollik István KDNP-vezérszónok támogató felszólalását.

Harangozó Tamás képviselőtársunktól elhangzott, hogy tulajdonképpen - bár, mint ahogy mondtam, nem beszéltek a 2022-es, 2023-as beszámolóról - valahol azért támogatják mégiscsak az OBH-elnök urat, merthogy élesen bírálta a Kúria elnökét. Nem ez a téma, nem az a téma, hogy ki kit bírál, és hogy esetleg az én ellenségem ellensége a barátom. Nem erről van szó! Hanem mi a napirendi pont? Az OBH elnökének 2022. és 2023. évi beszámolója.

Hajnal Miklós képviselőtársunk, Momentum. Képviselőtársam tévedésben van. Tévedésben van, amikor azt hiszi, hogy napi ügyeket, bármilyen napi ügyet egy konkrét, elfogadott parlamenti napirendi pontba, ami a 2022., 2023. évi OBH-beszámolóról szól, ön azt jogszerűen beviheti. Ezt nem teheti meg, ezt nem tudja megtenni. Ezt nem tudja megtenni jogszerűen, és ezt nemcsak Magyarországon, hanem a világ egy parlamentjében sem tudja megtenni, mert azért vannak a napirendek, hogy napirendi pontokat tárgyaljunk, ami odatartozik, azt tárgyaljuk. Akik ezt nem fogadják el, azok az anarchisták.

Apáti képviselő úr. Ő sem korlátozódott a napirendi ponthoz. Jövőbeli bérrendezésekről, szervezetátalakításról, emberi jogi bíróságokról volt szó *(Dr. Apáti István: Elnézést kérek!)* No comment. *(Derűltség az ellenzéki sorokban. - Dr. Apáti István: Elnézést, hogy létezem!)*

Vadai Ágnes képviselő asszony. Amit Vadai Ágnes képviselő asszony előadott, én úgy gondolom, hogy ez elképesztő volt. Elképesztő volt az az arrogáns számonkérés, amit az OBH elnökével szemben tanúsított, az, hogy ő kivel folytat telefonon magánbeszélgetést, és még képes volt föl is olvasni a magánbeszélgetés tartalmát. Képviselő asszony, hol vagyunk? Felelősségre von egy bírót, az OBH elnökét azért, hogy kivel milyen magánbeszélgetést folytat? Ez nonszensz!

Kérem, hogy próbáljanak meg a demokratikus jogállamnak megfelelően, ezen keretek között működni. Köszönöm. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „**Az ügyészség 2022. évi tevékenységéről**” című beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat, továbbá „**Az ügyészség 2023. évi tevékenységéről**” című beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája. A legfőbb ügyész által benyújtott beszámolók B/5010. és B/8995. számokon, az Igazságügyi Bizottság által benyújtott határozati javaslatok pedig H/6059. és H/9698. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak, a beszámoló előterjesztőjének. Legfőbb ügyész úr, parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgy és Urak! Az írásban elkészített 2022. évi és 2023. évi beszámoló valamennyi képviselőnek a rendelkezésére áll, ezért engedjék meg, hogy szóbeli kiegészítésemben néhány általam fontosnak tartott részletet emeljek ki.

Általánosságban azt el kell mondani, hogy mind a két év, tehát 2022 és 2023 több olyan nehézséget és rendkívüli eseményt hozott, amellyel korábban nem kellett szembenéznünk, és amelyek Magyarország ügyészségének munkáját, szakmai tevékenységét befolyásolták. Az ügyészség és általában az igazságszolgáltatás működése 2022-ben ugyan fokozatosan visszatérhetett a koronavírus okozta járványhelyzet előtt megszokott rendhez, azonban újabb problémák jelentkeztek. Ezek közé sorolható nyilvánvalóan a 2022-ben kitört orosz-ukrán háború, az annak nyomán jelentkező energiaválság, majd azok a nehéz gazdasági körülmények, amelyek nemcsak a 2022-es, hanem a 2023-as évet is meghatározták.

(16.20)

E jelenségek egyrészt rontották a megszokott életkörülményeket és munkakörülményeket, másrészt pedig éppen erre figyelemmel a munkatársak részéről egy nagyfokú alkalmazkodást követeltek meg. A társadalmi folyamatokra a nehéz gazdasági körülmények mellett a technológiai, kommunikációs és informatikai fejlődés is hatást gyakorolt és gyakorol egyébként mind a mai napig, amely a bűnözés struktúráját és összetételét is megváltoztatta. Ezt a folyamatot ráadásul felerősítette az a tény, hogy az országhatárok között az átjárhatóság az utóbbi évtizedekben egyre inkább akadálymentessé vált, így a bűnözés nemzetközi jellege is folyamatosan erősödött.

Ahhoz, hogy az ügyészség az elsődleges alkotmányos feladatát, az állam büntetőigényének érvényesítését eredményesen teljesíteni tudja, alkalmazkodnia kellett és kell mind a mai napig ezekhez a változásokhoz. Egyrészt jogalkalmazóként el kellett sajátítani azokat az új ismereteket, amelyeket az elkövetők is felhasználnak a bűncselekmények megvalósítása során. Ez például belső képzéseink átstrukturálását és megváltoztatását is igényelte, erre egyébként igyekeztünk az elmúlt években egyre nagyobb hangsúlyt fektetni. Másrészt pedig folyamatosan próbálunk hatékony jogi választ adni azokra az új jelenségekre, amelyek valamilyen formában egy minőségileg vagy akár mennyiségileg más típusú vagy nagyobb veszélyt jelentenek a társadalomra. Ennek során természetesen alkalmazzuk a hatályos jogszabályokat az új helyzetekre, amennyiben pedig ez nem lehetséges, jelzéssel

élünk a jogalkotó felé a jogszabályi környezet módosítása érdekében.

Úgy gondolom, hogy a benyújtott két beszámolóban rögzített tények alapján összességében megállapítható: az ügyészség szakmai munkájának minőségét és eredményességét az említett új kihívások nem befolyásolták hátrányosan. A statisztikai mutatók alátámasztják, hogy a korábbiakhoz hasonlóan 2022-ben eredményes évet zárhattunk, és ez a tendencia 2023-ban is folytatódott. Az ügyészség az alkotmányos feladatait a nehezebb körülmények ellenére is mindkét évben a kor kihívásainak megfelelően látta el, működése pedig magas színvonalon biztosított volt.

Néhány részletet hadd osszak meg önökkel! Az első ilyen az ügyiratforgalom. Az ügyészség ügyiratforgalma 2021-hez képest 2022-ben 4,26 százalékkal, ezen belül pedig a büntetőjogi szakág ügyiratforgalma 5,5 százalékkal nőtt. Ez a növekvő tendencia 2023-ban is folytatódott, hiszen az ügyiratforgalom 5,6 százalékkal tovább emelkedett. Ezen belül a büntetőjogi szakág ügyiratforgalma 7,6 százalékkal nőtt, úgyhogy az összes ügyiratforgalmunk 2023-ban túllépte az 1 millió 420 ezres számot. Ez a növekedés, ahogy az adatok is jelzik, immár két éve tart, így megállapíthatóan nem csupán egyszeri jelenségről, hanem valószínűsíthetően tendenciáról van szó. A hatékonyság és az eredményesség érdekében folyamatosan figyelemmel kísérjük, hogy a növekedés elsősorban milyen típusú ügyeknél állapítható meg, illetve melyek a változással leginkább érintett ügyészségi szervezeti egységek. Ennek alapján tudjuk levonni a megfelelő következtetéseket az ügyészség struktúráját és személyügyi politikáját illetően is.

A konkrét szakterületek és statisztikai mutatók kapcsán a következő tendenciákat érdemes kiemelni. A bűnözés mint az egyik legfontosabb mutató kíváncsok az éle. A regisztrált bűncselekmények számának 2013 óta tartó folyamatos visszaesése 2021-et követően megállt, és 2022-ben 8,9 százalékos, majd 2023-ban újabb 6,2 százalékos növekedés következett be. A rendelkezésre álló adatok alapján nem lehet teljes bizonyossággal megítélni, hogy a magasabb mutató mögött a bűnözés tényleges növekedése vagy az eredményesebb felderítés áll - valószínűleg mind a kettő. Mindez nem befolyásolja ugyanakkor azt a tényt, hogy a regisztrált bűncselekmények emelkedő mennyisége az ügyészi szervezet számára mindenképpen a munkateher növekedésével járt.

A statisztikai adatok mellett azt is érdemes megemlíteni, hogy a klasszikus, például a vagyon elleni bűncselekmények esetében az elkövetési formák jelentős átalakuláson mentek keresztül, a megvalósításukban egyre nagyobb szerepe lehet az online térnek. Emellett a nemzetközi bűncselekmény fogalma is változott. Míg korábban elsősorban a szervezett bűnözéssel érintett bűncselekményeket jelentette, mint például a kábítószer-kereskedelem, emberkereskedelem, embercsempészés, addig ma már lényegében

bármilyen típusú bűncselekmény nemzetközi jelleget ölthet, különösebb nehézség nélkül.

A bűnözés struktúrájának említett változását jól szemlélteti, és az online térben való elkövetés egyre meghatározóbb szerepét mutatja, hogy a csalások száma 2021-hez képest 2022-ben szignifikánsan emelkedett, és ugyanez tapasztalható 2023-ban is. Ez a megállapítás vonatkozik a regisztrált bűncselekmények, illetve a kezdeményezett eljárások számának alakulására egyaránt. Csak magyarázatként: előbbi az eljárás ügyészség vagy nyomozó hatóság általi lezárásához, utóbbi adat pedig az eljárás megindulásához kapcsolódik. Azt, hogy egyre nagyobb szerepe lett e bűncselekmények vonatkozásában az online térnek, alátámasztja az a tény is, hogy az információs rendszer vagy adat megsértése elnevezésű bűncselekmények tekintetében a kezdeményezett eljárások száma 2023-ban a korábbiakhoz képest tovább nőtt. Fontos kiemelni azt is, hogy az információs rendszer védelmét biztosító technikai intézkedés kijátszásának számában - ezek az úgynevezett adathalász bűncselekmények - kiugróan magas, több mint 30-szoros növekedés következett be.

A kiberbűncselekmények eredményes felderítése és bizonyítása az informatikai ismeretek folyamatos bővítését is igényli. Ez az egyik olyan terület, amelyet érintően a már említett folyamatos szakmai képzésre egyre nagyobb hangsúlyt kell fektetni.

Külön szeretnék beszélni, mint ahogy évek óta ezt minden beszámolóban megteszem, a korrupcióról. Az ügyészség korrupcióellenes tevékenységének elemzése során abból indulunk ki, hogy az ügyészség nem megelőzi a büntetendő magatartások megvalósítását - nyilván ez is azért részben célunk lehet -, hanem a bűncselekményt elkövető személyek felelősségre vonását realizálja elsősorban. Ebből következően az ügyészség tekintetében azt lehet vizsgálni, hogy mennyiben lépett fel eredményesen a megvalósult korrupciós bűncselekmények elkövetőivel szemben.

Fontos hangsúlyozni, hogy az ügyészség tevékenységének értékelésekor az ország tényleges korrupciós helyzetéből és nem a szubjektív alapokon nyugvó korrupciós érzetből kell kiindulni. Többször megemlítettem, a beszámolómban is szerepel, itt is elmondanám, hogy az Európai Bizottság közvéleménykutató szervezete, az Eurobarometer 2022-ben és 2023-ban is közzétette a korrupció európai érzékeléséről szóló külön jelentését. Mind a két jelentés alapján Magyarország sokkal jobban áll a korrupcióérzékelés tekintetében is, mint ahogy azt általában a sajtóban olvashatjuk. Valahol Magyarország a középmezőnyben szerepel az európai uniós országok között, és különösképpen jelentős az a tény, hogy a személyesen tapasztalt korrupció százalékos aránya igen alacsony: 2022-ben 10, 2023-ban 9 százalék, ami annyit jelent, hogy a közvetlen tapasztalás szerint sokkal kevesebb korrupciós cselekménnyel találkozunk Magyarországon, mint ahogy ezt feltételezik a különböző médiákban.

(16.30)

A büntetőjogi értelemben vett korrupciós cselekmények statisztikai mutatóit szemlélve az a következtetés vonható le, hogy '22-ben és '23-ban a regisztrált hivatali vesztegetések száma jelentősen visszaesett, viszont a regisztrált gazdasági vesztegetések száma '22-ben kismértékben, '23-ban viszont kiugróan növekedett. Ez természetesen figyelemreméltó körülmény, amire az ügyészség is érzékenyen odafigyel, és megteszi, megtette a szükséges intézkedéseket.

Az előző évekhez hasonlóan leginkább alkalmas Magyarország korrupciós helyzetének jellemzésére a korrupciós bűncselekménnyel érintett regisztrált elkövetők számának vizsgálata egy ötéves idővonalban. Ez az adatsor ugyanis kiszűri a büntetőjog minősítési rendszeréből fakadó torzulásokat, így például azt, hogy akár egyetlen elkövető tartós korrupciós cselekményei következtében a regisztrált bűncselekmények száma akár nagyságrendileg is megnőhet. Az adatsor alapján képzett trendvonal igen enyhén tér el a vízszintestől, ami azt bizonyítja, hogy ötéves időtávon általános növekedés vagy csökkenés nem tapasztalható. A statisztikai adatok szerint a magyarországi korrupciós helyzet viszonylag állandó.

A vádemelésről. A vádemelés típusait érintő adataink azt mutatják, hogy az ügyészség 2022-ben és 2023-ban is az ügyek túlnyomó többségében, az utóbbi évben, '23-ban több mint 33 ezer ügyben büntetővégzés meghozatalára irányuló ügyészségi eszközzel élt. Az összes vádemelésen belül a büntetővégzés meghozatalára irányuló ügyészségi indítványok aránya mindkét évben 70 százalék körül mozgott. Ez az eszköz a pandémia idején vált általánossá, azonban sikeressége miatt a járvány levonulását követően is az egyik leggyakrabban alkalmazott eszköz, amely alkalmas az eljárások időszerűségének nagyon jelentős javítására. Hozzá kell tenni, hogy ez az eljárásjogi megoldás nem sérti a tisztességes eljárás elvét sem, hiszen bárki kérheti tárgyalás tartását, amennyiben a határozatban foglaltakkal nem ért egyet. Fontos utalni arra, hogy a bíróság által meghozott büntetővégzések 2023-ban az érintett terheltek 83,5 százalékában jogerőre emelkedtek, 2022-ben ez 0,1 százalékkal kevesebb volt.

Az eljárás gyors és tisztességes befejezését szolgálja a joghátrány konkrét mértékére szóló ügyészségi indítvány is arra az esetre, ha a terhelt a bűnösségét az előkészítő ülésen beismeri, és lemond a tárgyaláshoz való jogáról. A statisztikai adatok ennek az intézménynek a sikerét igazolják. A bíróság 2022-ben több mint 10 ezer terhelt ilyen beismerő vallomását fogadta el, 2023-ban pedig ez a szám további 9 százalékkal nőtt.

A váderedményességről. Ezt is minden évben elmondom, noha ez csak egy adat, de azért mégis jellemző lehet valahol. Az ügyészség váderedményessége 2022-ben 98,9 százalék volt, 2023-ban 99,2 százalék, és legalább ilyen fontos azt is megemlíteni,

hogy a 2022-es évben a vádlottak 87,4 százalékát, míg '23-ban 88,5 százalékát érintően a bíróságok minden tekintetben az ügyészi váddal egyező döntést hoztak.

Külön kell szólnom a kiegészítő pótmagánvádról. Ez egy új intézmény, amely 2023. január 1-jétől került bevezetésre. E jogintézmény segítségével a közhatalom gyakorlásával vagy a közvagyon kezelésével kapcsolatos kiemelt bűncselekmény esetében az ügyészség vagy a nyomozó hatóság a feljelentést elutasító vagy nyomozást megszüntető határozatával szemben bárki élhet felülbírálati indítvánnyal, amelyet a Budai Központi Kerületi Bíróság nyomozási bírója bírál felül. Amennyiben ennek helyt ad, akkor a nyomozást el kell rendelni vagy folytatni kell. Van egy második körös lehetőség is újabb megszüntetés esetében, ahol a nyomozási bíró kiegészítő pótmagánvád lehetőségéről dönt.

Az elmúlt év, tehát 2023 arról győzött meg minket, hogy az ügyészség szakszerűen és jogszzerűen dolgozik, hiszen 2023-ban a 35 felülbírálati indítványból a bíróság csak 5 esetben adott helyt a felülbírálati indítványnak. Egyetlenegyszer került sor ismételt felülbírálati indítvány benyújtására, és a bíróság nem adott lehetőséget és alkalmat kiegészítő pótmagánvád benyújtására. Még egyszer hangsúlyozom: ez az ügyészség törvényes és szakszerű munkájának külső bizonyítása.

A közérdekvédelmi tevékenységről nagyon röviden. 2022-ben csekély mértékben nőtt az itt iktatott ügyek száma, '23-ban valamivel nagyobb mértékű, 4,4 százalékos csökkenés következett be. Ez a terület viszont egyre fontosabb szerepet tölt be a társadalom életében, annak ellenére, hogy ügydöntő jogosultsága ezen a területen az ügyészségnek nincs, az ügyészség itt sokkal inkább mellérendelt szereplőként képviseli az állam és társadalom tagjainak érdekeit.

Külön kell szólnom a jogorvoslatról a törvényesség érdekében. A büntetőeljárás törvény szerinti a legfőbb ügyész kizárólagos joga, hogy a Kúriánál a törvényesség érdekében jogorvoslatot jelentsen be, ha egy döntés más jogorvoslati eszközzel nem támadható. Erre 2023-ban a büntetőjogi területet érintően 13 esetben, 2022-ben 10 esetben, míg bv-területen két esetben került sor. A Kúria a jogorvoslati indítványokban a legfőbb ügyész által kifejtett érvekkel minden egyes esetben egyetértett.

Nemzetközi tevékenységünkben ki kell emelni azt, hogy Magyarország személyemben adja az elnökét az uniós legfőbb ügyészek európai hálózatának, aminek következményeként a jövő évben nálunk fogja tartani ez a grémium az éves konferenciáját.

Összegzésképpen azt tudom megállapítani, hogy Magyarország ügyészsége 2022-ben és 2023-ban is statisztikai adatokkal alátámasztottan teljesítette alkotmányos kötelezettségét, képes volt az említett változásokhoz adaptálódni, és a nemzetközi szakmai közösségen belül is méltó módon képviselte Magyarországot. A magyar ügyészség stabil, évtizedek óta működőképes közjogi alapokra építkezve, ahogy a múltban és a jelenben, a jövőben is képes lesz a törvényesség és

az igazság érvényesítésére. Mindenkit köszönet illet, aki hozzájárult ezekhez az eredményekhez. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre úrnak, az Igazságügyi Bizottság elnökének, a határozati javaslatok előterjesztőjének. Elnök úr, parancsoljon, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy mindenekelőtt megkülönböztetett tisztelettel köszöntsem jómagam is az Országgyűlés plenáris ülésén Pólt Péter legfőbb ügyész urat, a legfőbbügyész-helyettes urakat és munkatársaikat.

Magyarország Alaptörvényének 29. cikk (5) bekezdése alapján a legfőbb ügyész úr benyújtotta az Országgyűlésnek az ügyészség 2022. évi tevékenységéről szóló B/5010. számú és 2023. évi tevékenységéről szóló B/8995. számú beszámolóját, melyet a feladat- és hatáskörrel rendelkező Igazságügyi Bizottság 2023. november 14-ei és 2024. október 29-ei ülésein kijelölt bizottságként megtárgyalt.

(16.40)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Alaptörvény szerint Magyarország ügyészsége a magyar állam tekintetében a büntetőjogi igény kizárólagos érvényesítője, továbbá ellát más, törvény által hatáskörébe utalt feladatokat is. Az ügyészi szervezet a 2022. és '23. évben is kifejezetten a törvényes keretek között és az időszűrés követelményeinek is megfelelően végezte munkáját. Ezúton is gratulálok Pólt Péter legfőbb ügyész úrnak, valamennyi ügyésznek és ügyészségi dolgozónak az ezekben az években elvégzett munkájukhoz! Köszönjük.

Az Igazságügyi Bizottság üdvözölte azokat az ügyészségi intézkedéseket, amelyeket az eljárások időszűrés befejezése, a hagyományos védelemtől eltérő, illetve a sértetti jóvátételt eredményező intézkedések alkalmazása érdekében a jogalkotói cél megvalósítása irányába tett. A bizottság sajnálattal vette tudomásul, hogy a bűnözés alakulásának mutatói közül a regisztrált bűncselekmények számának 2013 óta tartó szinte folyamatos csökkenése a 2021. évet követően megállt. Megállt, és 2022-ben már 8,9 százalékos, 2023-ban pedig további 6,2 százalékos növekedés következett be.

Ezen növekedés okainál a legfőbb ügyész úr által elmondottakból jómagam az alábbi következtetésre jutottam, melyet egy kicsit hosszabban fejtenék most ki. A bűnözés szerkezetét alapvetően érintő kiemelt bűncselekményként kell beszélünk a csalásról, amely az elkövetési módszerekben talán a legjobban változott

meg az elmúlt években az online tér szerepének jelentősebbé válása miatt. Az online tér a csalások számotérvő százalékában már az elkövetés elsődleges közegévé is vált. Ezt támasztja alá az is, hogy nemcsak ebben a bűncselekménytípusban van igen magas növekedés az előző, 2022. évhez képest, hanem az információs rendszer védelmét biztosító technikai intézkedés kijátszásának számában is. Ezeknél az úgynevezett adathalász bűncselekményeknél is kiugróan magas, több mint harmincszoros növekedést regisztráltak az elmúlt évben. Ez mindenképp aggodalomra ad okot.

A következő kiemelt bűncselekmény a pénzmosás, ami nemcsak a költségvetési csaláshoz, hanem általában a vagyont generáló bűncselekményekhez kapcsolódóan is megjelenik. A regisztrált pénzmosások száma továbbra is meredeken növekvő pályán van. Az elmúlt két évben ezen bűncselekmények száma drasztikus emelkedést mutatott, 2023-ban több mint a duplájára a két évvel ezelőtti számadatnak.

Elszaporodásuk jelentős részben az online térben elkövetett bűncselekményekhez köthető, ugyanis az internetes közegben az ott elkövetett csalásokból realizált vagyon megszerzéséhez és legalizálásához rendszerint olyan banki műveletek kapcsolódnak, amelyek pénzmosást valósítanak meg. Ezen bűncselekménytípusok elkövetési számainak emelkedése pedig véleményem szerint már a regisztrált bűncselekmények számának növekedésére is magyarázatul szolgálhat, azzal együtt is, hogy ezt a számot az egyre hatékonyabb felderítés is emelheti.

A fenti okfejtés is aláhúzza, hogy a kiberbűncselekmények felderítése és bizonyítása az informatikai ismeretek folyamatos bővítését és egyébként a nyomozó hatóságok, benne az ügyészség informatikai rendszerének a korszerűsítését, akár az ügyészségi szervezetrendszer további változtatását is igényelhetik.

Az ügyészség ügyiratforgalma 2022-ben a 2021. évhez képest 4,26 százalékkal, ezen belül pedig a büntetőjogi szakág ügyforgalma 5,5 százalékkal nőtt. A 2022. évhez képest 2023-ban 5,6 százalékkal, ezen belül pedig a büntetőjogi szakág ügyforgalma 7,6 százalékkal nőtt. Ez a növekedés, mint látható, már két éve tart, ezért nem csupán egyszeri jelenségről beszélhetünk, hanem most már tendenciáról.

Az Igazságügyi Bizottság támogatja a személyes közreműködés nélküli eljárások ügyészségi alkalmazásának bővítését is. Ezáltal emelkedett a jogalkotói szándéknak megfelelően a büntető végzéssel záruló eljárások, a feltételes ügyészi felfüggesztéssel végződő eljárások, valamint a közvetítői eljárások száma.

Az Igazságügyi Bizottság tájékoztatást kapott a váderedményesség számáról is. 2022-ben az ügyészség váderedményessége 98,9 százalék volt, és a bíróságok a vádlottak 87,4 százalékát illetően minden tekintetben az ügyészi váddal egyező döntést hoztak. 2023-ban az ügyészség váderedményessége még magasabb szintű lett, 99,2 százalék volt, ami az elmúlt tíz év legjobb eredményének számít, és a bíróságok a vádlottak 88,5 százalékát illetően minden tekintetben

az ügyészi váddal egyező döntést hoztak. Ez utóbbi mutató ugyancsak emelkedett az azt megelőző 2022. évhez képest.

Az Igazságügyi Bizottság foglalkozott az ügyészség közérdekvédelmi tevékenységével is. Ennek során üdvözölte az áldozatok védelmére tett intézkedéseket, így az ügyészi figyelemfelhívásokat a távollattási ügyekben, a gyermekek védelembe vételével kapcsolatos eljáráskezdeményezéseket, továbbá a természetvédelmi, környezetvédelmi és állatvédelmi intézkedéseket.

Az Igazságügyi Bizottság tagjai többek között a korrupciós bűncselekmények felderítésével és a vádemeléssel, az ügyészség jogalkalmazása során szerzett tapasztalatok alapján felmerülő jogalkotási javaslatokkal, az ügyészségi határozatokkal szembeni jogorvoslatokkal, illetve az ügyészség nemzetközi kapcsolatainak alakulásával kapcsolatban fogalmaztak meg kérdéseket a legfőbb ügyész úrnak.

Az Igazságügyi Bizottság megállapította, hogy a beszámolók a jogszabályoknak megfelelő tartalommal és formában és részletesen tájékoztatják az Országgyűlést, és a kérdésekre is a legfőbb ügyész úr a lehető legmélyebb válaszokat adta.

Az ügyészség 2022. évi és '23. évi, a büntető igazságszolgáltatáshoz kapcsolódó szerteágazó feladatairól, közjogi tevékenységéről, törvényességi ellenőrzési munkájáról, valamint büntetés-végrehajtási eljárásokkal összefüggő munkájáról is szóban beszámolt az Igazságügyi Bizottság részére a legfőbb ügyész úr.

(16.50)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Fentiek alapján az Igazságügyi Bizottság az ügyészség 2022. évi tevékenységéről szóló B/5010. számú és a 2023. évi tevékenységéről szóló B/8995. számú beszámolójáról többségi szavazással úgy döntött, hogy azok elfogadását támogatja. Az Igazságügyi Bizottság a házszabályi rendelkezések 84. § (2) bekezdése alapján benyújtott H/6059. számú és H/9698. számú határozati javaslatában legfőbb ügyész úr beszámolóit a tisztelt Háznak elfogadásra ajánlották és ajánlják. Kérem, támogassák önök is úgy a beszámolókat, mint a határozati javaslatokat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vita során.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Pajtók Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. PAJTÓK GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Az Alaptörvény rendelkezéséből fakad, hogy a legfőbb

ügyész évente beszámol az ügyészség tevékenységéről az Országgyűlésnek. Ezen kötelezettségének a korábbi gyakorlatnak megfelelően a legfőbb ügyész úr eleget tett. Az Igazságügyi Bizottság a benyújtás évében megtárgyalta az ügyészség 2022., valamint 2023. évi beszámolóját.

Mind a két évre vonatkozó beszámoló tekintetében elmondható, hogy azok tárgyilagosan és tényyszerűen adtak számot minden olyan feladatellátásról, amely az ügyészség feladat- és jogkörébe tartozik. A beszámolók kitérnek az ügyészi szervezet nemzetközi tevékenységére és még az ügyészi alkalmazottak tudományos tevékenységére is. Mindkét évre vonatkozó beszámoló mind a büntetőjogi, mind a közjogi ügyészi tevékenység tekintetében is számos, elemzésre alkalmas adatot tartalmaz. Összességében elmondható, hogy mind 2022-ben, mind 2023-ban az ügyészi szervezet s a legfőbb ügyész úr is teljesítette a jogszabályok által meghatározott feladatait.

*(Az elnöki széket Dr. Oláh Lajos,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tisztelt Ház! A teljesség igénye nélkül kiemelek a legfőbb ügyész 2022. évi beszámolójából néhány, általam igen fontosnak tartott utalást, bár részben ezek már elhangzottak. Valóban, az orosz-ukrán háború, az ahhoz társult energiaválság, az infokommunikáció és az informatika területén jelentkező fejlesztések teljesen új kihívások elé állították az ügyészséget, hiszen ezen szegmensek mindegyike kihat a társadalom minden viszonyrendszerére, köztük a bűnözésre is. Az ügyészség meghatározó feladata a büntetőjogi tevékenység. Ezen ügyészségi feladat átfogja a büntetőeljárás minden fázisát, a nyomozás felügyeletén, a vád képviselésén túl kiterjed a büntetés-végrehajtásra is.

A 2022. évi beszámolóból kiemelendőnek tartom, hogy elhangozzon, miként azt már egyébként megtette az előterjesztő is, hogy a regisztrált bűncselekmények számának csökkenő tendenciája 2022-ben váltott, és az előző évhez képest markáns, 8,9 százalékos növekedés következett be. Az is elhangzott, hogy elsődlegesen a vagyoni elleni bűncselekmények száma nőtt, s ezen belül is különösen a csalások száma emelkedett meredeken az előző évi esetszámhoz képest. Az elkövetés módja ezen deliktumoknál egyre nagyobb arányban kapcsolódik az online térhez és az informatikai eszközökhöz, és immár megállapítható, hogy tendenciaszerűen tovább emelkedik az információs rendszer vagy adat megsértése bűncselekmények száma is.

A beszámoló rámutat, hogy a büntetőjogi ügyészi tevékenység során egyre nagyobb figyelmet szükséges fordítani az úgynevezett kibercselekményekre. Mindez az ügyészek részéről speciális szakmai felkészültséget és folyamatos szakmai fejlődést, alkalmazkodást igényel, annál is inkább, hiszen az informatikai, technológiai szegmens az egyik leggyorsabban fejlődő iparág, ha így szabad fogalmazni, és azt is látjuk, hogy

a mesterséges intelligencia robbanásszerű elterjedése várható. Bizonyos, hogy ez is olyan kihívásokat fog jelenteni a bűnözés területén, amire fel kell készülnie az ügyészségnek.

Tisztelt Ház! Az ügyészség feladatai közé klasszikus értelemben nem tartozik a bűnmegelőzés, ám azáltal, hogy az állam büntetőigényét kiemelkedő hatékonysággal érvényesítik, mint majd azt a váderedménységi mutatók alátámasztják, és mert az ügyészek következetesen abban, hogy minden bűnelkövető szenvedjen joghátrányt, a vagyoni elleni bűncselekmények esetében pedig a bűncselekménnyel szerzett vagyoni javak elvonására, az ügyészség ebbéli elkötelezettsége kihat a bűnelkövetésekre, a potenciális bűnelkövetőkre.

Fontosnak tartom, hogy a beszámoló kapcsán említésre kerüljenek a közvéleményt széles körben foglalkoztató korrupciós bűncselekmények is. A beszámoló e tekintetben igen részletes, ezért pusztán a beszámoló azon megállapításait idézem, miszerint jogállami körülmények között büntetőigényt érvényesíteni kizárólag tények és nem szubjektív érzetek alapján lehet. Idetartozó adat, hogy a gazdasági korrupciós ügyeken belül változatlanul jelentős arányt képvisel az egészségügyi szektor. Megemlítem végezetül azt, hogy a statisztikai adatok szerint a magyarországi korrupciós helyzet viszonylag állandó.

Tisztelt Képviselőtársaim! A büntetőjogi tevékenység megítéléséhez kapcsolódóan sokatmondó, mintegy az ügyészi tevékenység színvonalát összegző adat, miként az már elhangzott, hogy 2022-ben az ügyészség váderedménysége 98,9 százalékos volt. Elhangzott az is, hogy emellett a bíróságok a vádlottak 87,4 százalékát érintően minden tekintetben az ügyészi váddal egyező döntést hoztak.

Tisztelt Ház! A beszámoló kitér az ügyészség közjogi tevékenységére is. Idetartozó körülménynek tartom, hogy az ügyészség közjogi és büntetőjogi szakága között folyamatos az információcsere és az együttműködés annak érdekében, hogy a jogsértések felszámolására a leghatékonyabb eszközöket alkalmazzák, s azért is, mert az e körbe tartozó ügyek sok esetben komplex megközelítést igényelnek részükről, hiszen a büntetőjogon kívül közigazgatásjogi, cégjogi, polgári jogi, szabálysértési jogi ismereteket is igényelnek.

Az ügyészség közjogi tevékenységén belül egyre hangsúlyosabbá válik a közérdekvédelemhez, illetve a fogyasztóvédelemhez tartozó ügyészi tevékenység. Ezen túlmenően az érintettek személyi körére tekintettel kiemelt szerepet kap a gyermek-, ifjúság- és családvédelemhez tartozóan végzett következetes ügyészi munka. A beszámoló ezen közjogi tevékenység tekintetében is mindenre kiterjedően ad számot az e területeken folyó ügyészi munkát illetően.

Tisztelt Ház! Az ügyészség nemzetközi tevékenységét illetően kiemelésre méltónak tartom, hogy az Európai Unió tagállamai legfelsőbb bíróságai mellett működő legfőbb ügyészek hálózatának éves ülésén, amelyre 2022 májusában, Bécsben került sor, Laura

Codruța Kövesi európai főügyész a magyar ügyészséget említette pozitív példaként az Európai Ügyészség és a nem részes tagállamok ügyészségei között kialakult munkakapcsolatot illetően. Kiemelendőnek tartom továbbá, hogy az Európai Unió Hágában székelő Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügyészségében, az Eurojustban a magyarországi részvétellel kapcsolatos feladatokat az ügyészség teljesíti 2004 óta. S miként? A beszámoló adataiból kitűnően kitűnően.

(17.00)

Tisztelt Ház! Most áttérek a legfőbb ügyésznek az ügyészség 2023. évi tevékenységéről szóló beszámolójára. Az ügyészség büntetőjogi tevékenységéhez kapcsolódóan kiemelő, hogy a regisztrált bűncselekmények számának a 2022. évhez képest 6,2 százalékos növekedése következett be. A bűnözés struktúrája is átalakul, ahogy azt korábban már említette a legfőbb ügyész úr is, közege egyre inkább átvődik az online térbe, s ahogy arra ő is utalást tett, ma már bármely bűncselekmény tekintetében kimondható, hogy részben az online tér miatt, részben az Európán belüli határokon való szabad mozgásnak köszönhetően nemzetközi jelleget ölt a bűnelkövetés.

Megemlítette a bizottság elnöke is, hogy a pénzosztás esetszáma meredeken nő, s nemcsak azért, mert az gazdaság tényállása beolvadt ebbe a bűncselekményi kategóriába, hanem azért, mert a bűnözők a magánbankszámlák tulajdonosait is bevonják a bűncselekménnyel szerzett pénz eltüntetésébe az adott számlatulajdonosnak adott jutalék fejében. Az állam büntetőigénye érvényesítése kapcsán itt is hangsúlyos a beszámoló a tekintetben, hogy egyetlen bűncselekmény se maradjon büntetés nélkül, s a bűncselekményhez tartozóan az abból szerzett vagyoni előny maradéktalanul kerüljön elvonásra. Az ügyészség váderedményessége még a 2022. évihez képest is jobb lett, 99,2 százalékos. Ez az adat az elmúlt tíz év legjobb eredményének számít.

Az ügyészek, ha annak jogszabályban előírt feltételei megvannak, a beszámolóból kitűnően következetesen és jó hatásokkal érvényesítik az eljárások meggyorsítását szolgáló büntetővégzésre vonatkozó indítvány, illetőleg a joghátrány konkrét mértékére vonatkozó indítvány jogintézményét. Az ügyészi munka jó színvonalát támasztja alá az a tény is, hogy a 2023. január óta igénybe vehető kiegészítő pótmagánvadászkapcsolat 2023-ban összesen 35 felülbírálati indítvány érkezett a nyomozási bíróhoz, a bíróság ugyanakkor mindössze öt esetben adott helyt az indítványnak.

Tisztelt Ház! Most néhány gondolat a 2023. évről vonatkozó beszámolóban a közjogi ügyészi tevékenységét érintően. A fogyasztóvédelem területén az ügyészség 2023-ban 13 felhívással, 50 jelzéssel élt, egy közgazdasági pert indított, és 143 hatósági eljárást és 7 büntetőeljárást kezdeményezett. A fogyasztóvédelemről szóló törvény módosítása alapján az arra jogosított szervezetek 2023. június 25-étől élhetnek egy új

jogvédelmi eszközzel, mégpedig a fogyasztók kollektív érdekeit védő képviselői kereset benyújtásával. A képviselői keresettel az ügyészség nagyszámú fogyasztó jogait érvényesítheti, akiknek a kára a perben való részvételük nélkül is megtérülhet.

Örvendetesnek tartom, hogy az ügyészség a feljogosított szervezetek közül elsőként élt a perindítás lehetőségével. Megemlítem még, hogy a legfőbb ügyész úr 148 esetben tett eleget az országgyűlési képviselőket megillető, általuk hozzá intézett kérdésekre az írásbeli válaszadásra vonatkozó kötelemének. Továbbá a legfőbb ügyész úr 13 esetben - mindannyiszor eredményesen - élt azon diszkrecionális jogával, amely a bíróságok jogerős, ügydöntő, illetve végleges, nem ügydöntő, de más rendkívüli perorvoslással már nem támadható határozata elleni jogorvoslati jogához köthető.

Tisztelt Ház! Az elhangzottak alapján magam is kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az Igazságügyi Bizottság indítványát a beszámoló elfogadását illetően. A magam részéről pedig megköszönöm a legfőbb ügyész úrnak és az ügyészség minden munkatársának a magas színvonalú feladatellátást. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszöntöm újból a jelenlevőket, és megadom a szót Tompos Mártonnak, a Momentum képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

TOMPOS MÁRTON KRISTÓF, a Momentum képviselőcsoportja részéről: *(A mikrofonja nem működik.)* Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Polt Legfőbb Ügyész Úr! Tavaly volt egy remek beszélgetésünk, amiből... *(A mikrofonját bekapcsolják.)* - mosta ki a NER-es haverokat. Azért nem volt nehéz dolgom összeállítani ezt a listát, valljuk be, hiszen az évek alatt ön erősen megdolgozott a rendszer fenntartásáért járó júdáspénzért. Volt miből válogatni. Sőt, annyira sok ügy volt, hogy nem is tudtam befejezni az időkeret miatt. Negyvennél sajnos meg kellett állnom, ezért úgy vélem, hogy az a tisztességes, ha számba vesszük most, hogy mi maradt ki akkor és mi történt azóta.

41. Budapest-Belgrád vasútvonal, ahol nagyjából ezer év alatt megtérülő vasútvonalat épít Mészáros Lőrinc a kínaiakkal, kínai hiteltől, kínai cégekkel. Szel Bernadett feljelentését elutasították, és még azt is képesek voltak leírni, hogy a kormány tagjai büntetőjogi értelemben nem tekinthetők a központi költségvetés kezelésével megbízott személyeknek.

De maradunk még itt, mert ez egy aranybánya! 2024 szeptemberében az is kiderült, hogy Orbán Viktor édesapjának a bányájából szállították a köveket az építkezéshez. Hadházy Ákos pedig azt is nyilvánosságra hozta, hogy a csúciszuper modern vasútba az 1980-as években a Diósgyőri Vasgyárban készült síneket is beépítették. A NAV elutasította a feljelentést, mert szerintük a feljelentő a feljelentésben az általa

érzékszervi vizsgálatával tapasztaltakon és az azt rögzítő videóján túlmenően más konkrét tény, körülményt nem közölt, de azért a biztonság kedvéért megkérdezték a MÁV-ot is: szerintük minden oké.

42. Lélegeztetőgép-biznisz, ahol az állam túlárázva, homályos háttérű közvetítőkön keresztül vett feleslegesen százmilliárdokért sok eszközt, többek között olyanokat, amelyek teljesen alkalmatlanok voltak Covid-betegek ellátására, sőt több halált is okoztak más országokban. A legnagyobb megrendelést a maláj szélhámós, Vinod Sekhar kapta 178 milliárd forint értékben.

Egyébként itt azt a kereskedelmi bravúrt is sikerült összehoznia a Szijjártó-féle csapatnak, hogy magasabb rendelésszám után magasabb egységárat fizettek. Ugyanis a szerződés első verziójában még 5 ezer gépet rendelünk 75 ezer és 82 ezer dolláros áron, a negyedik, utolsó verzióban pedig már 6258 gépet, 89 ezer dolláros átlagáron. Ráadásul a maláj csak közvetítő volt, az eladó meg egy olyan cég, akivel a kormány közvetlen kapcsolatban áll a Budapest-Belgrád miatt. Azaz sikerült úgy lélegeztetőgépeket vásárolni a kínaiaktól méregdrágán, hogy bár közvetlen kapcsolata van hozzájuk a külügynek, mégis beiktattak egy malajziai közvetítőt, akiről egyébként egypár perces Google-kereséssel bárki kiderítheti, hogy szélhámós. Bizonyíték hiányában a feljelentés elutasítva.

43. Tiborcz szállodabiznisze, ahol egyetlen kapaágás nélkül, pusztán az engedélyek megszerzésével kereshet 1 milliárdot egy félkész visegrádi hotelen a miniszterelnök veje. Feljelentés elutasítva.

44. Taotámogatások Felcsúton, ahol ifjúsági szállodára kapott pénzből felnőttbarátként hirdetett hotel lett. De van itt Makovecz-stílusú kazánház és konferencia-központ is. Hát, tudják, hogy mi kell az ifjúságnak! Bűncselekmény gyanújának hiányában elutasították a feljelentést.

45. A KLIK szoftverügye, ahol több mint egymilliárdot költöttek el szoftverekre, amiket aztán nem használtak. Az ügyészség szerint még a bűncselekmény gyanúja is hiányzik.

46. Az 1956-os emlékév hivatalos dalával kapcsolatos ügy, ahol a szerzők és az előadók nem kértek semmilyen honoráriumot a dalért. Az emlékév igazgatója szerint, mert ilyen is volt, azonban 50 millióba került a dal. Hűtlen kezelés miatt tettek feljelentést, de azt bűncselekmény hiányában elutasították. A nyomozást el sem kezdték. Mint tudjuk, Magyarország halszagú és a fejtől bűzlik.

47. Liget-projekt túlárázásai. Legutóbb említettem a Biodóm ügyét, aminek a felhúszása eddig 45 milliárdba került, és még ennyi kellene a befejezéshez. De ott van még a Néprajzi Múzeum is, amelyik a 2019-es 26 milliárdos tervről a 2022-es átadóra 40 milliárdra drágult. Bár az abszolút győztes az Új Nemzeti Galéria, amit még el sem kezdtek építeni, de már a tervezőasztalon közel háromszorosára drágult, 26 milliárdról 72 milliárdra. Nyomozásról sajnos nem tudni.

(17.10)

48. Ghaith Pharaon, a híres-hírhedt szaúdi szélhámós 2014-ben érkezett Magyarországra, nemzetközileg körözött személyként. Gyorsan a fideszes vezetők bizalmába került; kastélyokat vásárolt, Orbánnal találkozott, pedig be sem engedhették volna őt az országba. Feljelentést tettek a hatóságok mulasztása miatt. Az ügyészség ugyanakkor elutasította a feljelentést, azzal az indokkal - minden tiszteletem ehhez -, hogy „A kormány részéről kiadott tájékoztatók az időpontok, események tekintetében tartalmaznak ellentmondásokat, amelyek lehetséges magyarázataként felmerül a hatóságok szándékos mulasztása. Ez azonban csak egy lehetséges következtetés, de nem a megismert adatokból logikai úton levezethető egyetlen eredmény.” Na most, hadd kérdezzem meg: akkor nem önöknek kéne kideríteni, hogy mi a valóság?

49. Milánói Sámándob. Ezt nemrég adták át, jó hét évvel a hazahozatala után. A kormány 4,4 milliárd forintot biztosított a fejlesztéshez, összesen nagyjából 10 milliárdot nyelt el. A Sámándob tervezője hűtlen kezelés miatt tett feljelentést még 2019-ben, majd 2023-ban ismét. Eredményről sajnos nem tudni.

50. Horváth András nyilvánosságra hozta, hogyan kivételezett a NAV a nagyobb multikkal és magyar cégekkel, ezzel ezermilliárdos kárt okozva a magyar államnak - évente. Horváth András feljelentést is tett, de végül nem az általa kitért ügyekben indult eljárás, hanem őt jelentette fel a NAV, egyértelműen megfélemlítés céljából, ami három és fél évig tartott, ezalatt pedig Vida Ildikó és a vezetői kar többi része szépen elszivárgott. Később felmentették őt, de az általa nyilvánosságra hozott ügyekben azóta sem folyt nyomozás.

És akkor nézzük meg azt, hogy mi történt a legutóbbi találkozásunk óta!

51. Orbán Viktor pisai repülőútja. A miniszterelnök magánútra repült a honvédség repülőgéppel, nagyjából ezerkilométeres kitérőt kifizettetve az adófizetőkkel. Hadházy Ákos hűtlen kezelés miatt tett feljelentést. Elutasítva.

52. Tiborcz István és a logisztikai központ. A miniszterelnök veje először azért kapott 7 milliárdnyi állami támogatást, hogy saját logisztikai központot építsen, aztán még a Magyar Posta is megbízta egy ilyen építésével, amit 2026-ban majd meg is vásárolnak tőle. Feljelentés elutasítva.

53. Az ügyészség öt év alatt sem jött rá, hogy ki állhat a Vadhajtások mögött. Ugye, a mögött a Vadhajtások mögött, ami - elnézést kérek, elnök úr, de ezt sajnos idéznem kell - zsidózva, buzizva ígérte a 444 szerkesztőségének kiirtását. Nyilván a szerkesztőség feljelentést tett, de önök, Polt úr, nem találták meg a felelőst. Na most, ugye, arról a Vadhajtásokról beszélünk, ott nem találták meg, hogy vajon ki állhat mögötte, amiről Bede Zsolt fideszes propagandista elmondta, hogy ő áll mögötte. Bravó!

54. Orbán Viktor fogorvosa, Bátorfi Béla különböző cégei két nap alatt a legkülönbébb jogcímen 634 millió forintnyi állami és uniós támogatást kaptak ugyanattól az állami szervtől, a Lázár János vezette Nemzeti Fejlesztési Ügynökségtől. Korábban a szintén Bátorfi-érdekeltség Magyar Fogászati Turizmus Fejlesztő, Kutató és Tudástranszfer Központ Kft. már kapott 1,3 milliárdot egy székház felépítésére, illetve két kutatóközpont létrehozására és működtetésére. Úgy látszik, sajnos kutatási eredményeket nem sikerült letenni az asztalra, de még egyetlen munkatársat sem találtak ott a nyomozók. Bűncselekmény hiányában lezárva.

55. Menczer Tamás és Magyar Péter pécsi csörteje után önök arra a megállapításra jutottak, hogy az nem tekinthető kihívóan közösségellenesnek, és arra sem volt alkalmas, hogy másokban riadalmat keltsen. Hát, ugye, „nyugi, kicsi” - nem kell vizsgáldni, vége van.

56. RSZTOP-program. Ez nem Szájer Józsefhez kötődik, hanem az uniós forrásból megvalósuló, rászoruló személyeket támogató operatív program, amelynek keretében tartós élelmiszerek beszerzését és kiosztását érintő pályázatok kapcsán merült fel visszaélés gyanúja. Na most, a gyanú az volt, hogy a pályázatot nyerő cég előre tudta, hogy ő fog győzni. Az ügyészség azonban nem indított nyomozást. A tartós élelmiszereket ötszörös áron vásárolták meg. Az OLAF vizsgálatot indított, de a magyar hatóságok ezt nem tették meg.

57. A HungaroControl Zrt. pályázatánál a Mészáros M1 Autókereskedő Kft. és a Mercarius Flottakezelő Kft. indult, előbbi nyert, utóbbit sajnos kizárták. Ez azért történt, mert a Mercarius bár csupán egy típusbizonyítványt kellett volna hiánypótlásként benyújtson, ezt nem tette meg. Miközben az eredménytájékoztatóból kiderült, hogy a Mercarius 127 millió forinttal olcsóbb ajánlatot adott, mint Mészáros Lőrincék cége. Mily meglepő, ugyanez történt egy másik közbeszerzésnél - idézek -: egy másik közbeszerzési eljárásnál is, amit a Magyar Közút Zrt. írt ki, ott a Porsche Lízing Kft. szállt ki önként a versenyből, ők adták ugyanis a legkedvezőbb, nettó 1,29 milliárdos ajánlatot, de mivel nem adták be a kért, maximum párorás papírmunkát jelentő hiánypótlást, kizárták őket, ezzel pedig a második helyen álló Mészáros M1 Kft. ölébe hullott a győzelem. Ön, Polt úr, arra a felvetésre, hogy talán vizsgálni kellene, hogy az egyes cégek miért nem hiánypótolnak, mintha tudnák, hogy felesleges ezzel küzdeni, azt válaszolta, hogy vizsgálódjon az NVI, önök nem fognak.

58. 2019-ben a Türr István Képző és Kutatóintézet hólapátolási munkát írt ki bő egy futballpályányi területre, amit egy reklámcég 25 milliós ajánlattal nyert el, egy pöppet talán túlárzva. A rendőrség szerint a hó- és síkosságmentesítési szolgáltatás szabadpiaci árainak pontos megállapítása nem lehetséges. (Dr. Apáti István, nevetve: Óriási! Ez óriási!) Önök pedig ezt kilenc éve vizsgálják. Várjuk az eredményt.

59. Az MCC oktatói, akik láthatatlan munkáért is milliókat visznek haza, ilyen például Koltay András, a Szólásszabadság Műhely vezetője. Koltay főállásban a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság és a Médiatechnács elnöke, de emellett két egyetemen is tanít, valamint kuratóriumi tag egy parlament által létrehozott alapítványban. Évi 12 milliós a műhely bérkölsége, Koltay pedig az egyetlen dolgozó, úgyhogy szerintem mindenki össze tudja rakni a matekot, hogy hova mehet az a pénz. Feljelentés elutasítva. Aztán most mégis nyomoznak, úgyhogy nagyon várjuk, hogy mire jutnak majd.

60. És legvégül egy nagyon pikáns darab: Varga Judit hangfelvétele. A korábbi igazságügyi miniszter bevallotta egy hangfelvételen, hogy egy másik miniszterium munkatársa kihúzat nevetet nyomozati anyagokból, és megpróbálnak belenyúlni az ügyészség nyomozásába. Idézek: alapos vizsgálat után megszüntették a nyomozást, mondván, hogy hát, Varga Judit csak pletykákat osztott meg.

Polt úr, hát, azt kell hogy mondjam, hogy szóval, ebben... (Dr. Répássy Róbert: Csak ennyi?) - igen, sajnos csak ennyi, Répássy úr, ne haragudjon, ha csalódást okoztam - ...azért el kell hogy ismerjük, hogy ebben munka van, ennyi mindent elutasítani, eltusolni, letagadni, elkenni, a nyomozást elhúzni - nos, ehhez azért egy szakértő kell, szóval, amit megtalált önben a Fidesz. Ők biztosan hálásak is önnek. És egy dolgot én is megígérhetek: mi sem fogjuk elfelejteni.

Találkozunk jövőre ugyanitt! (Dr. Répássy Róbert: Melyik választáson?) Jövőre még ugyanez a ciklus van. Hm? Matek? Nem? (Dr. Répássy Róbert: Gondolom, egy TISZA-szigettel indulsz.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következőként megadom a szót Hollik Istvánnak, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Tompos Képviselő Úr! Hatvan, ugye? (Tompos Márton Kristóf: Ūhüm.) Hatvan, jó. Az a helyzet, hogy ön mindenfajta tényállítás nélkül, de hatvan esetben utal arra, hogy az ügyészség nem a jogszabályoknak megfelelően járt el. Azaz bűncselekménnyel vádolja az ügyészséget. Az a helyzet, hogy minden magyar állampolgárnak, kiemelten az országgyűlési képviselőknek, ha bűncselekmény gyanúja a tudomására jut, akkor kötelessége bejelentést tenni. Ez azt jelenti, hogy ön hatvan esetben - ugyanis egyetlenegy ügyben sem tett bejelentést, azaz hatvan esetben - ön törvénysértést követett el. (Tompos Márton Kristóf folyamatosan közbeszól.)

Vagy lehet egy másik verzió: az, hogy ön pontosan tudja, hogy az, amit most előadott, az semmi más, mint egy politikai performansz, aminek az a célja, hogy ön a magyar kormányt támadja. És ehhez önnek az sem drága, hogy az ügyészséget, az ügyészség munkatársait, a legfőbb ügyész urat besározza. (Tompos

Márton Kristóf: Az ügyészség nem a kormány része!) Ez sokat elmond arról, hogy önök hogyan viszonyulnak a demokratikus intézményekhez és a független igazságszolgáltatáshoz, a bíróságokhoz és az ügyészséghez. Tehát önöknek még az sem drága annak érdekében, hogy a kormányt támadják, hogy besároznak teljesen indokolatlanul és alaptalanul ilyen független intézményeket. Nagyon sajnálom, hogy önök így állnak, de talán nem véletlen, hogy elmúlt a Momentum. Talán ez az egyik oka is ennek.

(17.20)

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Köszönjük szépen a beszámolót. Ha megengedi, mivel ön írásban is és szóban is részletes beszámolót adott nekünk, én ennek a megállapításait nem ismételném meg. Az viszont világosan kiolvasható az ön beszámolóiból, mind a 2022-re vonatkozó, mind pedig a 2023-ra vonatkozó beszámolóiból, hogy ön és a munkatársai a törvényeknek megfelelően jártak el. Annak ellenére, hogy az imént látható politikai nyomásgyakorlás rendszeresen előfordult az ügyészséggel kapcsolatban, pártatlanul és a törvényeknek megfelelően, magas színvonalon látták el a munkájukat. Ezt egyébként a 2022-es és a '23-as váderedményességi mutató is bizonyítja.

Engedje meg, hogy gratuláljak önnek ahhoz, hogy az EU-tagállamok ügyészségének hálózata, a Nadal Network önt nevezte ki elnökévé. Ez nyilvánvalóan az önnek szóló elismerés is, de azt gondolom, hogy ez az egész magyar ügyészi karnak és az ügyészség számára is egy elismerés. Jól mutatja, ez is egy újabb, sokadik bizonyítéka annak, hogy az a performansz, amit itt az ellenzékiek előadnak, mennyire megalapozatlan. Ők mennek szembe az autópályán. Tehát úgy látszik, hogy más tagállamok ügyész kollégái is úgy látják, hogy az ügyészség jó munkát lát el, csak az ellenzéki képviselők látják ezt teljesen másként. Milyen véletlen! Azt gondolom, hogy kilóg a lóláb.

Úgyhogy, legfőbb ügyész úr, természetesen a Kereszténydemokrata Néppárt a nekünk benyújtott és a Ház elé hozott beszámolót el fogja fogadni. Köszönjük szépen a magas színvonalon végzett munkájukat, és önnek és munkatársainak áldott karácsonyt kívánok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Apáti Istvánnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! 99 százalékos váderedményességi mutató hangzott el mint egyik sarokszám az ön beszámolójában, amely nagyon meggyőzőnek tűnik. Erre szokták mondani a küzdősportokban, hogy meggyőző fölény. Rendkívül impozáns, de maradjunk annyiban, hogy azért gyanús, felettébb gyanús, tisztelt legfőbb ügyész úr.

Higgye el, hogy nem az az ellenzéki attitűd jön ki belőlem, amely szerint ha van kalapja, az a baj, ha nincs rajta kalap, az a baj, hanem ez gyakorlatilag elég sok kérdést felvet, tehát egy vádközpontú ítélkezést és ítélethozatalt, döntéshozatalt a bíróságok részéről, és talán azt, hogy meglehetősen szerény, mondjuk, a védelemnek, az ügyvédeknek a lehetősége, szerepe, mozgásteret, meg talán azt is, hogy rengeteg ügyet felületesen tekint át a rendőrség, az ügyészség, és ezek alapján hozza meg az ítéletét a bíróság.

99 százalékos váderedményességi mutatóról beszél, miközben a valódi politikai érintettségű korrupciós vagy közbizalom elleni bűncselekmények esetében, tehát a valósághoz képest szerintem ez 1 százalék alatti. Már megbocsásson, legfőbb ügyész úr, de azért az elmúlt 14 évben az állami tulajdon, a köztulajdon jelentős része néhány családhoz vándorolt, és ez gyakorlatilag a Legfőbb Ügyészség radara alatt maradt. Tudom, hogy ez általános megfogalmazás, de ilyen rövid időkeretben nincs arra lehetőség, hogy ezt bővebben kifejtse az ember, de azért ez mégiscsak nagyon komoly és súlyos kérdéseket vet fel. Mindenfajta személyeskedés vagy személyes sértés nélkül, higgye el, nem ez a célom, nem is lenne ennek értelme.

Tehát azért az, hogy jól láthatóan egy szűk üzleti körhöz, egyértelműen a jelenlegi, az elmúlt 14,5 évben gyakorlatilag totális hatalmat birtokló politikai vezetéshez, a családjaikhoz, a közeli hozzátartozóikhoz került rengeteg állami vagyon, állami megrendelés, rengeteg túlárazott beruházás, és ez gyakorlatilag nem verte ki önöknél a biztosítékot az esetek többségében, az mindenesetre valóban rendkívül súlyos, és aláássa a közbizalmat, aláássa az ügyészség működésébe vetett, amúgy is több esetben megrendülő bizalmat.

Kénytelen vagyok idehozni egy ügyet. Gondolkoztam rajta, hogy szóba hozzam-e vagy felvessem-e, mert mindig visszatetsző lehet, ha olyan ügyet hoz elő egy országgyűlési képviselő, amelynek a sértettje. De azért, ha már a Momentum képviselője itt felvette az egyik baloldali, közismert baloldali hírportállal kapcsolatos ügyet, ahol egy baloldali hírportál volt a sértett, akkor hadd mutassak fel egy olyan politikatörténeti kuriózumot, amely ismereteim szerint a magyar politikatörténetben most fordult elő először ennek az évnek az első negyedévében, túlzás nélkül, amikor egy teljes parlamenti frakciót, annak minden tagját meggyilkolással, a teljes frakció kiirtásával fenyegettek meg.

Egy ukrán bűnözői kör két alkalommal juttatott el a Mi Hazánk Mozgalom parlamenti frakciójához és elnökségéhez fenyegető üzenetet, egyszer ukrán és magyar nyelven, aztán egy videó formájában, amelyben autóink felrobbantását, irodáink felgyújtását és személyes meggyilkolásunkat helyezték kilátásba. Én nem állítom azt, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség nem akarta kideríteni, nincs okom ilyen rosszindulatú kijelentést tenni, de az tényszerű, hogy nem tudták kideríteni, hogy mely elkövetői körhöz kapcsolódik ez.

Az, hogy ebben az ügyben, ezt is óvatosan fogalmazom meg, milyen hatásokkal, milyen intézkedésekkel reagált a hatóság, az inkább valahol a nevetséges kategóriája, már ami az esetleges védelmet illeti. De mivel, hál' istennek, nem vagyunk ijedős emberek, azért nem lett tele a nadrágunk, és próbáltuk ugyanúgy folytatni az életünket a fenyegetések után, mint a fenyegetések előtt. De maradjunk annyiban, hogy ha ezt fideszes vagy KDNP-s képviselők sérelmére követik el, akkor biztos, hogy a TEK-esek 0/24 órában őrizték volna őket. Esetünkben ez elmaradt - nem is csodálkozunk ezen. A baloldal valahogy ezen nem háborodott fel, a kormánypárti képviselők sem háborodtak fel, úgy voltak vele, hogy végül is értünk nem kár, mert az ő biztonságuk adott, őket az egész állami erőszakszervezet megvédi. Ez az igazság! Lehet ezen prüszkölni, tisztelt képviselőtársaim, de ezek a tények.

Egyelőre felfüggesztettük az eljárást, ott tartunk, de az életemet rá merem tenni, hogy ebből semmi nem lesz. Ha a Mi Hazánk Mozgalom valamelyik tagja fenyegetett volna meg bárkit ebben az országban, biztos vagyok benne, hogy símaszkos emberek egy héten belül felkapták volna, és elvitték volna otthonról hajnal ötkor. Azért én elhiszem, hogy nehéz proton mail-es e-mail-címeket visszafejteni meg svájci szerverszolgáltatónál bármilyen sikert elérni, de azért ez mégis eléggé bántó ügykezelés.

Elhangzott itt a kiberbűnözéssel, a mesterséges intelligenciával kapcsolatos kihívások sora. Valóban, az online csalások elkövetése szignifikáns emelkedést mutat, tisztelt legfőbb ügyész úr, meglehetősen nehéz az ezzel szembeni védelem, meglehetősen nehéz ezeket az ügyeket felderíteni. De gyanútlan honfitársaink tömegeitől lehet, hogy egyenként nem túl magas összegű, de összességében arcpirító összegeket tudnak lenyúlni egyre rafináltabb, egyre gátlástalanabb módszerekkel, úgy, hogy a labukás veszélye rendkívül csekély ezekben az ügyekben.

Van egy fontos ügytípus, amelyről nem esett szó, igazából ez sem lep meg, holott ennek az ülésnek az első felében maga a miniszterelnök úr ismerte el, hogy már nemcsak a legszegényebb országrészek kistélepüléseire jellemző, hanem mindenhol jelen van ez a probléma, ez pedig az olcsó kábítószeres robbanás-szerű terjedése. Itt igazából a rendőrséget kell kritizálni, hiszen akár, mondjuk, egy ötezres kisvárosban, akár egy tízezer fölötti lélekszámú városban - elég sok van ebben az országban ebből a településméretből -, ahogy szokták mondani, személyi ismeretek, társadalmi kapcsolatok révén, ha az ember nemcsak néz, hanem lát is, akkor viszonylag rövid idő alatt fel tudja tárnai a kereskedői kört. Sőt, azt is be lehet határolni, hogy mely intézmények környékén, a nap mely részében kik árulják akár a klasszikus, régóta ismert kábítószereseket, akár a pszichoaktív anyagokat vagy az olcsó kábítószereseket. Ehhez képest a rendőrségnek az esetek többségében ez nem tűnik fel, vagy szakmai hozzá nem értés, vagy félelem, vagy korrupció, vagy szakemberhiány miatt, de valahogy ez nem működik.

(17.30)

Ez szorosan összefügg egyébként a gyermekvédelmi intézményekkel, mert gyakran a gyermekvédelmi intézményekben élő állami gondozott gyermekek egyszerre elkövetői és sértettjei is ennek a bűncselekménynek. És csak az esetek elenyésző töredékét sikerül feltárni. Ezzel kapcsolatban a legfőbb ügyész úrnak vannak-e használható adatai? Mekkora lehet a látencia az önök becslése szerint? Körülbelül milyen hatékonyságú a felderítés? Itt egy 99 százalékot megtapsolnék, de szerintem nagyon nagy távolságra vagyunk a 99 százaléktól.

Azokon a településeken, ahol a körzeti megbízotti hálózat sem tudja kifejteni a hatását - lehet, hogy a minisztériumban azt mondják, hogy mindenhova jut rendőr, meg a kmb-sek mindenütt jelen vannak; ez sem igaz -, valójában ugyanott tartunk, ugyanoda juttunk vissza, mint ahol 2010-ben jártunk, hogy az állam nagyon sok helyről kivonult, a mindennapokat tekintve gyakorlatilag kivonult. És ott, ahol az amúgy is mélyszegénységben élő emberek, talán a reménytelenség elleni bódulatra vágyva folyamatosan tolják ezeket a kábítószereseket - már a 14 éven aluli korosztály is, legfőbb ügyész úr -, az egyre veszélyesebb, egyre durvább, egyre gyorsabban azonnali és végleges függést okozó szereket, ott a fogyasztói kört egyetlenegy dolog érdekli, a következő adag megszerzése. És a következő adag megszerzése érdekében lop, rabol és gyilkol is, ha kell, gátlás nélkül, a következményektől való félelem nélkül, igazából minden mindegy alapon. Többségében nincs veszténivalója ennek az elkövetői körnek.

Gyakorlatilag védtelenek magyar emberek tömegei ezeken a településeken. És ez nemcsak egy borsodi, egy Szabolcs vármegyei, egy hevesi vagy nógrádi kifestő van már így, hanem jelen van már a II. kerületi iskolákban is, tisztelt képviselőtársaim. De ha nekem nem hisznek, akkor higgyenek a miniszterelnöknek, aki ezt egyszer megemlítette. De az nagyon kevés, hogy erről kedélyesen elbeszélgetünk egy jól fűtött ülésteremben! Az ügyészség a maga eszközei adta kereteken belül mit tud tenni ennek a felszámolása érdekében? Vagy milyen jogos igényei vannak a törvényhozással szemben, hogy a törvényhozás segítse az ügyészség munkáját akár létszám-bővítéssel, vagy bármilyen ellátmány rendelkezésre bocsátásával. Ez a probléma a csapvíztől nem fog megoldódni. Ez az egyik legfontosabb, és furcsamód nem hallottam erről az előttem felszólalók közül senkitől egy szót sem.

Nem lehet elmenni szó nélkül az elmúlt néhány hét komoly botrányai mellett sem. Kezdeném a pedofilmafia, a gyermekprostitúciós hálózat érintettségével. Úgy néz ki, hogy közismert személyek válnak közismert gonosztevővé. Anélkül, hogy innen a pulpitrusról bárkinek is a bűnösségét hirdetném, de azért itt komoly médiaszemélyiségek, celebek és egyéb szereplők kerültek végre már a hatóságok látókörébe. Régóta

fennálló probléma ez, tudjuk, talán kevésbé ismert elkövetői kör volt a jellemző korábban. Ezzel kapcsolatban milyen felderítési adatok láttak napvilágot, és erre is kiterjed-e a 99 százalékos váderedményességi mutató? Amiért megint tapsolnék egyet, sőt görögtüzeket is gyűjtanék. Mennyi az átlag elítélési idő erre a végteleen aljas elkövetői körre?

Van-e olyan kezdeményezésük, ötletük, hogy erre az elkövetői körre érdemes lenne kiterjeszteni súlyosabb esetekben az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabhatóságát? Ugyanis a pedofília és az ehhez kapcsolódó szexuális jellegű elkövetés jelentős része betegség. Vagy egyetértenek-e a Mi Hazánk régi törekvésével, a kémiai kasztrálással? Megjegyzem, hogy lenne igény másra is a társadalom részéről, akár a fizikaira is, de maradjunk egyelőre a kémiai kasztrálás bevezetésével? A lengyeleknél bevezették. De nem ám úgy, hogy az elkövető beleegyezéséhez kell kötni! Hát hol tartunk, hova fogunk kilyukadni? Ha majd az elkövető beleegyezik, akkor bevonul a börtönbe, ha meg nem, akkor nem vonul be? Nem akarok itt tréfálkozni, de a szabadságvesztés lassan már az internetről is letölthető lesz? Vagy hova lyukadunk ki? És ha nem lehet kémiailag kiutni belőlük ezt a betegséget, amely a legdrágább kincseinkre, a gyermekeinkre jelent veszélyt és tönkretesz akár egy alkalommal is az egész életüket, akkor legalább zárjuk el őket végleg a társadalomtól.

Abba gondoljunk bele, tisztelt Országgyűlés és tisztelt legfőbb ügyész úr, hogy az a rendkívül furcsa és súlyos helyzet áll elő, hogy ennek az elkövetői körnek az igazi igazságot nem a rendőrség, az ügyészség vagy a bíróság, hanem a börtönközösség szolgáltatja. Mert a börtönökben ezek az elkövetői kör legalját jelentik. Reméljük, hogy majd olyanok is bekerülnek a fegyintézetekbe, akik eddig érinthetetlennek gondolták magukat politikai, média- vagy egyéb kapcsolataik miatt. Ott, ahol lehet, hogy sok Juannak lesznek kicsi senioritái rövid időn belül, megkapják azt, amit megérdemelnek. S ne is jöjjenek ki soha többet! S lehet, hogy egy hét is felér egy évvel. De az elég fura, hogy nem a magyar igazságszolgáltatás, hanem a börtönközösség szabja ki rájuk az igazi büntetést.

A másik durva ügy az elmúlt hetekből Till Tamás ügye. Egyelőre pozitív előjel, hogy ebbe belekeveredett az ügyészség is. A Bács-Kiskun Vármegyei Ügyészség adott ki egy mindannyiunk számára kedvező, mindannyiunknak örömet jelentő állásfoglalást, mely szerint Till Tamás feltételezett gyilkosának a galád cselekménye nem évült el, hiszen az életfogytiglannal is büntethető bűncselekmény soha nem évül el, függetlenül attól, hogy fiatalkorú vagy felnőttkorú az elkövető. Kérdés, hogy az ügyben eljáró és végül majd a jogerős ítéletet meghozó bíró is így fogja-e ezt látni, de egyelőre úgy néz ki, hogy a társadalom igazságérzete részben helyrebillen.

Ezzel kapcsolatban jogalkotási kezdeményezésre buzdítanám a Legfőbb Ügyészséget. Tudom, hogy

önök közvetlenül nem nyújthatnak be törvényjavaslatot vagy határozati javaslatot, de jelzésekkel, elemzésekkel, értékelésekkel, kezdeményezésekkel élhetnek, ha akarnak. Ezt a kérdést feltettem a Kúria elnökének, és most felteszem önnek is - Répássy államtitkár úr valószínűleg nem felhőtlen öröme -, ami nem szorosán a Till Tamás-ügyhöz kapcsolódik, hanem a fiatal felnőttkorúak büntethetőségéhez. Régóta csípi a szemem országgyűlési képviselőként - a Till Tamás-ügytől lépünk el egy kicsit - a magyar Btk.-ban az a törvényhely, mely szerint életfogytig tartó szabadságvesztésre csak az ítélt, aki elkövetéskor a 20. életévét betöltötte. Miért nem a 18. életévtől szabható ki az életfogytiglan? Ezen teljesen indokolatlan rendelkezés miatt nem lehet életfogytiglanra ítélni, adott esetben fekvő nyolcasra, tényleges életfogytiglanra a Deák téri kettős gyilkosság elkövetőjét, aki pont 18 volt az elkövetéskor, emiatt nem tudott életfogytiglant adni a bíróság a soproni lőtérrel elkövetett kettős gyilkosságért, emiatt nem vonulhat be tényleges életfogytiglanra a kaposvári trafikós lány gyilkosa, és hosszan lehetne sorolni ezt a kört. Mi indokolja, legfőbb ügyész úr, hogy a 18. és a 20. életév között az életfogytiglan kiszabhatóságának a szempontjából van egy légtüres tér? Ez a fiatal felnőtt kategória, amely a büntetéskiszabásnál akár enyhítő körülmény lehet. De miért külön büntetőjogi kategória a legsúlyosabb bűncselekményre kiszabható büntetési felső tétel megállapításánál? Ezzel kapcsolatban is várnék öntől egyértelmű választ.

Tekintettel arra, hogy az ember annyit ér, amennyit a szava, s én megígértem az egyik magyar állampolgárnak, hogy be fogom mutatni a jogesetét, amely nem politikailag motivált ügy, egy olyan esetet egy következő normál felszólalásban, amelyben még helyre lehet tenni az ügyészség és az igazságszolgáltatás becsületét, tehát még nem késő, de nonszensz, és nem tanmesének - nem mese, hanem valóság - kiemelkedően alkalmas lesz, ezért még néhány percig rabolnám az idejüket, és utána, legfőbb ügyész úr, ennek az ügynek és egy másiknak, tehát két ügynek át fogom adni itt a teljes nyilvánosság előtt a rendelkezésemre álló iratait azzal a tiszteletteljes kéréssel, hogy legyenek szívesek majd feltárni ennek minden apró részletét annak érdekében, hogy a valóságnak megfelelő igazságszolgáltatást legalább ezekben az ügyekben elő tudjuk mozdítani. Köszönöm a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Két dolog miatt szólalok fel. Az egyik a kormánynak címzett kritikák, amelyekre a legfőbb ügyész értelemszerűen nem válaszolhat. Másrészt amiért felszólalok, az a legfőbb ügyésznek címzett fenyegetés. Ne felejtjük el, hogy ebben a Házban, meg

ezen a Házon kívül is már többször elhangzott ügyészeknek, bírának címzett fenyegetés, és most Tompos képviselő úr megismételt egy hasonló állítást.

Kellő higgadsággal szeretném elmondani önnek, képviselő úr, hogy Polt Péter, ha jól számoltam, húsz éve Magyarország legfőbb ügyésze, 2000-től 2006-ig és 2010-től 2024-ig ő Magyarország legfőbb ügyésze, és hallott már elég fenyegetést, ennél sokkal durvábbakat is, olyanokat is, amelyekről nem tudunk. Azokat a fenyegetéseket - hogy is mondjam csak - a rendvédelmi szervek kezelték.

(17.40)

Emlékszem olyan időszakra, amikor még interpellálható volt a legfőbb ügyész: a baloldali kormánytöbbség folyamatosan leszavazta. A legfőbb ügyész pedig már akkor is közölte, hogy az országgyűlési képviselőknek nincs arra joguk, hogy meghatározzák, kit állít bíróság elé az ügyészség. Minden jogállamban kizárólag az ügyészség dolga, hogy kit állít bíróság elé. Bármilyen kívánalmakat megfogalmazhatnak, akár felolvashatja itt mindenkinek a nevét, aki ön szerint börtönbe való, vagy akit börtönbe kellene juttatni, de ezt sosem ön fogja meghatározni mindaddig, amíg esetleg ön majd egyszer ügyész lesz, és akkor majd természetesen ennek a törvényes feltételei mellett meghatározhatja.

De azok a kiváltságok, hogy kit kell börtönbe zárni - azért is említem meg ezt, mert ön az utolsó esetet, amit említett, Magyar Péter ominózus hangfelvételét, emlékszünk rá, hogy amikor az ügyészség alapos vizsgálat után és alapos indoklás után megszüntette azt az eljárást, Magyar Péter ugyanilyen fenyegetéseket fogalmazott meg. Bocsánat, önnél még cifrábbakat is mondott, hogy így mondjam. Tehát egyrészt szeretem, akár tetszik önöknek, akár nem, a független igazságszolgáltatásról leperreg a fenyegetés, sem az ügyészeket, sem a bírókat nem érdekli az önök fenyegetése, viszont borzasztó romboló hatású az igazságszolgáltatás iránti bizalom szempontjából, ha ilyen fenyegetéseket fogalmaznak meg. Én pedig nem szeretnék olyan országban élni, ahol egy politikus, egy országgyűlési képviselő mondja meg, hogy mondjuk, melyik ügyésznek vagy melyik bírónak a döntését kellene esetleg felülvizsgálni politikai alapon vagy bármilyen alapon. Megvan mindennek a törvényes rendje, nyilván az ügyészség döntései is felülvizsgálhatók.

Pont azokban az ügyekben, amiket ön említett, az Országgyűlés elfogadott egyébként az Európai Bizottság nyomására egy olyan törvénymódosítást, amely szerint hiába vizsgálták százféleképpen azt, hogy egy feljelentés megalapozott-e, ha az ügyészség megszünteti a nyomozást, akkor utána még mindig lehet bírósághoz fordulni, hogy megpróbálják újraindítani az ügyet. Most nem akarom ennél bonyolultabban megfogalmazni, ha szükséges, akkor elküldöm önnek a törvényt, ami erre vonatkozik. Tehát az ügyészség

szava nem az utolsó szó, még mindig van egy bírósági felülvizsgálat egy megszüntetett eljárás esetén.

Tehát én arra kérem - persze nyilván ön dönti el, hogy betartja-e, vagy sem -, hogy hiábavaló dolgokat ne tegyen. Például ne fenyegetse azzal szerintem a legfőbb ügyészt, hogy majd önök, a Momentum országgyűlési képviselői a 2026-os választás után, majd itt lesz nemulass! Teljesen felesleges! Ne haragudjon, de ez nevetséges! *(Tompos Márton Kristóf: Ki mondott ilyet?)* Hát, ön mondta *(A pulpitusra mutat.)* ott fönt. Tehát ön megfenyegette a legfőbb ügyészt, arra utalva, hogy majd itt ez lesz, meg az nem lesz.

Én csak azt tudom javasolni önnek, hogy kellő szerénységgel - nyilván egyelőre még nagyon messze állnak attól, hogy bármilyen parlamenti többséget elérjenek, majd ha úgy lesz, akkor majd törvényesen mindent lehet tenni. De egy dolgot nem lehet megtenni, azt, hogy egy ügyészt vagy egy bírót a törvényes döntései miatt felelősségre vonni. Ez a jogállam lényege! Ön, úgy láttam, el is olvastam, tanult ember, biztos tanulta, hogy a jogállamban ilyen nincsen; ilyen nincsen, hogy az ügyészt meg a bírót majd egyszer a döntése miatt felelősségre vonjuk. Persze, ha törvényt sértett, akkor törvényes eljárásban felül lehet vizsgálni, igen, de ezt sosem ön fogja eldönteni, sosem a politikusok fogják eldönteni, ebben biztos lehet!

Tisztelt Ház! Köszönöm szépen, ennyivel akartam; ja, bocsánat, elnézést, egy nagyon fontos dolog, a kormány iránti kritikákról szerettem volna még szólni, hiszen pont azt akartam elmondani önnek, hogy ezek az ügyek, amiket ön felsorolt és amelyek valamilyen szempontból kormányzati döntéseket érintenek, nemcsak az ügyészség transzparens határozatai alapján lezárultak, hanem, ahogy az előbb mondtam, még van lehetőség arra - meghatározott törvényi feltételek mellett -, hogy ha lehetséges, vagy ha erre van bármilyen indok, akkor ezt felül lehet bírálni, bírósághoz kell fordulni. Tehát higgye el, hogy ha ezek az ügyek megalapozottak lennének, akkor azoknak, akik a feljelentést megfogalmazták, minden lehetőségük meg lenne arra, hogy akár kieszközöljék a vádemelést. Az, hogy ezekben az ügyekben nem tudták mégsem a vádemelést elérni, az talán nem véletlen *(Tompos Márton Kristóf: Nem.)*, és nem azért, mert az ügyészség elsikálta volna az ügyeket, hanem azért, mert megalapozatlanok voltak a feljelentések. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megnyugodtam, álamtitkár úr, hogy végül mégiscsak eszébe jutott a második része *(Dr. Répássy Róbert: Köszönöm szépen.)*, és így azért szebb lett a napunk.

Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Vadai Ágnesnek, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előzetesen még az előző témában szeretnék egy mondatot mondani, mert ugyan már nincs itt az OBH elnöke, de majd, gondolom, alaposan elolvassa a jegyzőkönyvet. Szóval, mondhatja azt, hogy rosszindulatú volt az a párbeszéd, amit én felolvastam, de hát az ő szájából jöttek ki ezek a szavak, ezek a mondatok, ő beszélgetett Schadl Györggyel, nem én.

Vejkey képviselő úrnak pedig szeretném mondani, hogy az a magánbeszélgetés azért lett közkinccs, mert valaki azt valószínűleg felvette, leírta és közkinccsé tette. Ez esetben pedig azt javasolnám a képviselő úrnak, hogy forduljon panasszal Rogán miniszter úrhoz, mert feltételezem, hogy annak a tevékenységnek köszönhető, hogy ez az információ a Telexhez eljutott.

És akkor most pedig a volt fideszes országgyűlési képviselő-jelölt legfőbb ügyész beszámolójával kapcsolatosan szeretnék pár szót mondani. És húsz év valóban hosszú idő, érdemes lenne lassan megfontolni a nyugdíjba menetelt, hogy még a Fidesz ideje alatt ezt szépen meg tudja tenni.

Nem beszélnék az ön CtrlC/CtrlV-vel készített, minden évben ugyanolyan sematikus, sablonos, a Legfőbb Ügyészség, általában az ügyészség munkáját szuperlatívuszokban leíró jelentéséről, mert szerintem, aki akarta, elolvasta. Az állampolgároknak, a választóknak azt javasolnám, hogy vegyék elő bármelyiket az elmúlt évekből, látni fognak egy minimális különbséget, de alapvetően azt fogják tapasztalni ezekben a jelentésekben, hogy az ügyészség kiválóan végzi a munkáját, legalábbis a fideszes képviselőjelölt úr szerint, minden nagyon szép, minden nagyon jó, a legfőbb ügyész pedig a legklasszabb legfőbb ügyész a Földön. Ezt fogjuk olvasni.

A valóság ezzel persze ellentétes, és azzal szeretném kezdeni, amikor ön azt mondja itt a beszámolójában, hogy a személyes korrupció az állampolgárokhoz nemigen ér el. Nézze, legfőbb ügyész úr, olyan ügyeket sorolt itt egy képviselőtársam, amelyekben, és már nincs itt Hollik István úr, de mondanám neki, a legtöbben írásbeli kérdést nyújtottam be önhöz, sőt szerintem szinte mindegyikben, nem volt olyan, amelyekben ne lett volna írásbeli kérdésem. És majd az eljárásról beszélünk, hogy ön milyen eljárást választ. Ezek olyan ügyek, ahol az átlag magyar állampolgár, az átlagos ellenzéki képviselő, de hozzáteszem, lehet, hogy még az átlagos kormánypárti képviselő sem jut a közelébe, tehát nem is tudja tapasztalni, hogy van ilyen típusú korrupció. Nyilvánvalóan a sajtóhírekből, a különböző kiszivárogtatott anyagból jutunk el olyan ügyekhez, és párat összeírtam annak érdekében, hogy megmutassam, hogyan is működik valójában például az ügyészség.

És a képviselői kérdésekre adott válasz, ha már Pajtók képviselő úr azt mondta, hogy milyen szépen megválaszolta az ügyészség ezeket a kérdéseket. Ön tudja, hogy én nagyon sok írásbeli kérdést nyújtok be

önhöz - nincs olyan hét szerintem, most is benyújtottam már egyet, és még van a tarsolyban legalább kettő erre a hétre -, ami konkrét ügyekkel kapcsolatos. Ezekben a legtöbb esetben nagyon részletes kérdéseket teszünk fel önnek, és az ön megoldása minden esetben az, hogy feljelentésként értékeli, holott nem ez a kérésem - volt olyan írásbeli kérdésem, amiben kifejezetten ez volt a kérésem, majd ennek a sorsát is elmondom -, továbbítja az illetékes rendőri hatóságnak, akik legtöbbször nulla nyomozás után, miközben önök nyilván felügyelik ezeket az ügyeket, megírják, hogy nincs itt semmi látnivaló. Ez az általános jelenség, hogy nincs itt semmilyen látnivaló. Tiborcz István ügyei, MCC ügyei, Orbán Áron ügye, ahol többször is rákérdeztem, hiszen Orbán Áron cége az, amelyik a Legfőbb Ügyészséget Mészáros Lőrinc cégével együtt őrzi egy közbeszerzésnek köszönhetően.

Van néhány kivétel, amiről szeretnék beszámolni a Háznak, hogy ne legyen igazságtalan. Volt olyan ügy, ahol hamarabb kaptam meg a rendőrség elutasító határozatát, mint az ön választát arra vonatkozóan, hogy továbbította az illetékes hatóságnak az ügyet nyomozásra. Tehát ott egy kicsit elcsúsztak a beszélgetések meg az idők. Volt olyan ügy, ahol tanúként engem idéztek meg, az „5 perc angol” című műsor, ahol, ha jól emlékszem, 5 perc körülbelül egymillió forintba került; az Antenna Hungária szerződött. Engem hallgatott meg az illetékes rendőrkapitányság tanúként, és akkor mondtam nekik, hogy nem engem kell meghallgatni, hanem azokat kell meghallgatni, akikről az írásbeli kérdésben írtam.

(17.50)

Akkor néztek rám, és nem azért néztek, feltételezem, nem azért néztek rám, mert nem tudták, hogy mit kell csinálniuk, hanem valószínűleg valamiféle másfajta utasítást kaptak, hogy mást csináljanak.

Aztán volt olyan ügy, és ezt sem szabad eltagadni, ahol eredetileg elutasították az ügyet. Majd, mit ad isten, mégiscsak úgy gondolta az ügyészség, mert volt ott valaki, aki azt mondta, hogy ekkora galádságot már mégsem lehet csinálni, aki felülbírálta a döntést, a Fudan ügyében.

Az egyik személyes kedvencem, amit szeretnék önnek megosztani, éppen a mai napon került ki a nyilvánosság elé. Mészáros Lőrinc és Szijjártó Péter elementek Kiskőrösre, hogy a nagy megtekintőt játsszák, és megnézzék a magyar adófizetők pénzéből épülő, kínai munkások által épített Budapest-Belgrád vasútvonalat. Akkor ott lezártak egy vasúti átjárót Kiskőrösön. Október eleje óta próbálja kideríteni a magyar sajtó és jómagam is, hogy ki rendelte el ezt a lezárást. Hát, azért valljuk be, NER ide vagy oda, azért talán ott még nem tartunk, hogy maguk kimennek, és utasítanak valakit, hogy zárják le a vasúti átjárót, de úgy látszik, hogy ebben az ügyben mégiscsak ez történt. A Belügyminisztériumot megkérdeztem. A Belügyminisztérium azt állította, hogy a TEK utasítására zárták le, a

TEK és az illetékes rendőrkapitányság ezt visszautasította. Ezek után fordultam önhöz, és ebben az írásbeli kérdésemben kifejezetten arra kértem önt, hogy próbálja kideríttetni, hogy egyébként ki záratta le ezt a vasúti átjárót.

Megérkezett tegnap a rendőrség döntése, hogy a személyi szabadság megsértése bűncselekménye ügyében nincs bűncselekmény. Nem ez volt a kérdés, legfőbb ügyész úr. Az volt a kérésem, hogy kifejezetten dolgozzon úgy, irányítsa úgy a dolgokat, hogy megtudja végre ez az ország, hogy ki záratta le a kiskőrösi vasúti átjárót.

Hölgyeim és uraim, a mai napig nem tudjuk október 9-e óta, hogy ki záratta le: Mészáros Lőrinc személyi cége, a biztonsági cége, a Terrorrelhárítási Központ, az illetékes kapitányság, a MÁV, Szijjártó vagy én nem tudom, kicsoda. Azért ha már jogállamról beszélünk, államtitkár úr, akkor szeretném mondani, hogy a világon nincs olyan, hogy egy veszélyes üzemet valaki lezárat - mert a vasút mégiscsak az -, és nem lehet tudni, hogy ki volt az. Most azért nem lehet tudni, mert a Szijjártó volt ott, vagy azért nem lehet tudni, mert Mészáros Lőrinc volt ott?

Én ezt egész egyszerűen elfogadhatatlannak, pofátlannak és a magyar állampolgárok életére és testi épségére veszélyesnek tartom, hogy önök nem hajlandók azt megmondani, hogy kinek van jogosítványa arra, hogy lezárasson egy vasúti átjárót. Ön, legfőbb ügyész úr, meg nem úgy jár el, hogy ez kiderüljön! És nem tesznek semmit ezekben az ügyekben! És pontosan tudja, hogy nekem ilyenkor - mármint országgyűlési képviselőnek - nincsen lehetőségem továbblépni. Önnek, önöknek viszont ebben van lehetőségük.

Ugyanígy nem nagyon csipkedte magát, amikor a katonanő fizikai bántalmazásáról Szolnokon... - és szexuális jellegű, előljárók által elkövetett, még nem szexuális abúzzsal, de szexuális megjegyzésekkel kapcsolatos írásbeli kérdésemet tettem fel önnek, megkérdezve, hogy a vezérkari főnök normálisan, egyszerűen járt-e el akkor, amikor nem függesztette fel ezt az embert.

Önök válaszoltak valamit, a Honvédelmi Minisztérium nem válaszolt. Hölgyeim és Uraim! A Magyar Honvédségen belül előforduló szexuális zaklatások ügyében úgy a honvédelmi tárca, mint önök is kevésbé csipkedik magukat. Nem tudom, miért; érdeklődni szeretnék, hogy miért. Ha önöknek ez nem probléma, borzasztó nagy baj, ha önök hanyagok, az is nagy baj.

A csepeli önkormányzati ingatlanok ügyében a harmadik írásbeli kérdést adom be önnek. 2020-ban történt feljelentés. Állítólag folyik valamilyen nyomozás két csepeli ingatlan ügyében, ha jól emlékszem. A harmadik kérdést adtam be, hogy megtudjam már, hogy mi történik. Négy éve nyomoznak, okiratokat szereznek be.

Hölgyeim és Uraim, Legfőbb Ügyész Úr! Macázgatnak a dokumentumokkal, ezt csinálják, rakosgatják egyik helyről a másik helyre. Árulja már nekem el azt, hogy ha van ingatlan, és meg lehet vizsgálni, hogy

történt-e ott hűtlen kezelés, miért kell ahhoz négy év? Kevés az ember? Vagy nem tudják sem önök, sem az eljáró ügyész, sem a rendőrök ezt kideríteni? Képesség-probléma van, vagy akarathiány-probléma van? Tesse nek már nekem megmondani, hogy miért kell négy év ahhoz, hogy egyáltalán eljussanak oda, hogy azt mondják, hogy képviselő asszony, elnézést, nincs itt semmi látnivaló. Tehát megdöbbenő!

Magyar Atlétikai Szövetség; Balásy Gyula ügye, cégei és szerződésai. Már említésre került itt, mert a Mészáros egy kft.-je és a Mercarius ügyében szintén adtam be több írásbeli kérdést. Tehát az, hogy van két cég, amelyik látszólag egymással konkurens, valójában pedig nagyon barátilag segítik egymást, hogy ebben nem történik semmi, az nemcsak azért csalás, mert a szabályokat megszegik, hanem azért, mert az Európai Unió egyik kérése az volt, hogy szűnjenek meg az egyszerűsítő közbeszerzések. Mészáros és a Mercarius gyönyörűen eljátssza, hogy a végén nem egyszerűsítők ezek a közbeszerzések, de valójában azok. Készül ott is írásbeli kérdés, vagy már lehet az is, hogy beadtam, meg fogja kapni. MCC-ügyben nem történik semmi; Tiborc ügyeiben nem történik semmi.

Tehát azt tudom önnek mondani, hogy volt egy nyilatkozata, ahol a magas szintű korrupció ügyét ön nem tudta meghatározni. Ezek jelentős része, ha nem mind, az. Segíték. Ehhez nem kell személyes kunszt, ezek mind azok. És ön és az ön vezetésével akár rákényszerítve az ügyészségre ezt a fajta magatartást, nem hajlandók ebben érdemben választ adni. Ön egyetlen egyszer sem adott érdemben nekem választ a kérdéseimre.

De teljesen mindegy! Ha én ötoldalas beadványt adok önnek írásban, tizenöt kérdéssel, arra pont ugyanúgy válaszol, minthogyha egy fél oldalt írok önnek. Ez nem velem szemben tiszteletlen. Ez azokkal a választópolgárokkal szemben tiszteletlen, akiket mi, én képviselek. És jó lenne, ha nem felejtene el, legfőbb ügyész úr, hogy ön tőlük kapja a fizetését, ahogyan mi itt mindannyian! Ön felelős azért, hogy ebben az országban ezekre az ügyekre és ezekre a kérdésekre valós választ kapjanak a választópolgárok.

Még egy dolgot szeretnék mondani, mert nyilvánvalóan nem titkolózom. Az ön jelentését az ügyészség tevékenységéről... - miközben tudom, hogy vannak tisztességes ügyészek, nagyon sokan, akik valóban szeretnék elvégezni tisztességgel a munkájukat, és sokszor kénytelenek szembesülni azzal a nyomással, amit önök kifejtenek. Nekik köszönjük szépen a munkát - önnek és az ön közvetlen munkatársainak semmiképpen. Ezt a jelentést elfogadni semmilyen módon nem tudom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Apáti Istvánnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt

Legfőbb Ügyész Úr! A vezérszónoki felszólalásomban lehet, hogy kicsit zavarosan fogalmaztam, de én most tisztáznám, hogy két ügyet szeretnék nagyon röviden bemutatni. Ráadásul az izmosabbik, igaz, hogy 2021-ben kezdődött, de a 2022-2023. évet is végigkíséri, és még most is abban a fázisban tartunk, amikor talán még lehet menteni a menthetőt.

Hozzáteszem, hogy ahogy korábban is mondtam, semmilyen politikai érintettség nincs, tehát önökön ilyen teher nem lesz, nem fog ilyen teher önökre nehezedni; egyik szereplője sem fertőzött a magyar politikától. És mindjárt szeretném tisztázni, miután én is villámgyorsan a hivatali visszaélés előszobájában találhatom magam, hogy nem azért tárom ezt önök elé, hogy megmondjam, hogy ki bűnös és ki ártatlan, illetőleg, hogy a bűnösök milyen büntetést érdemelnek, hanem mintegy állatorvosi lóként bemutatnám, főleg az egvelőre sokkal súlyosabban álló ügyet annak érdekében, hogy legalább azokban az ügyekben, amelyeket eljuttatnak hivatalban lévő országgyűlési képviselőhöz, azért mélyebb vizsgálatra is lehetőség nyíljon.

Az egyszerű megítélés igazából embrionális szakaszban van. Álláspontom szerint erőteljesen valószínű, hogy végrendeletet hamisított az az elkövetői kör, amelynek az örökhagyóhoz a világon semmi köze, még csak távoli rokonságban sem álltak vele. Jelen pillanatban ez még annyira kezdetleges szakaszban van, hogy akár a hagyatékátadás is megakadályozható egy merész becúszó szereléssel.

De ezzel kapcsolatban rögtön az operatív intézkedések irányába tennék önöknek egy tiszteletteljes javaslatot. Ugyanis ebben az évben már eljutott hozzám egy szintén lakásaffiához kötődő ügy, csak nem örökléssel, hanem ajándékozással kapcsolatban, és azt tapasztaltam, hogy a rendőrség körülbelül úgy reagál, mint a dinoszaurusz: rácsapnak a farkára, és egy hektár föld meg három hónap, mire megfordul.

Ezt arra fel mondom, hogy ha az ingatlan-nyilvántartásban legalább az ingatlanok esetében fénysebességgel bejegyeznék a büntetőeljárás folyamatban létének tényét minden olyan esetben, amikor az adott ingatlannal kapcsolatban büntetőeljárás van folyamatban, egyáltalán elindul ez az eljárás, bűncselekmény gyanúja merül fel - érintsen ez hagyatéki ügyet vagy ajándékozási szerződést -, akkor hatékonyan meg lehet akadályozni, hogy sok tíz milliós - ebben az esetben 70 milliós értékű ingatlant - az elkövetői kör továbbpasszoljon. Hiszen akkor az eredeti állapot helyreállítása már jóval nehezebb, és nehezebben nyomon követhetőek a szálak.

(18.00)

De úgy néz ki, hogy ha nem történik megfelelő intézkedés, akkor általában az esetek többségében a rendőrség kényelmesen szemléli az eseményeket, és több hónap múlva fordulnak csak az illetékes földhivatalhoz, amely akár szintén több hét vagy több hónap

múlva jegyzi be, mondjuk, a büntetőeljárás folyamatban létének tényét. Ez csak egy gyakorlati tapasztalat, amivel nagyon sok problémát meg lehetne előzni, ha a hatóságok villámgyorsan lennének képesek reagálni.

De következzen az az ügy, amely érintettjének megígértem, szavamat adtam, hogy én ezt az ügyet itt most nagyon röviden ismertetem; 2021-ben indul. A történetnek az a lényege, mondhatni egy bagatell, csekély súlyú ügyként veszi kezdetét, hogy három hölgy egy erdélyi kirándulás után hazaérkezik vagy majdnem hazaérkezik, az M3-as autópálya egyik pihenőhelyén megállnak, és az autó tulajdonosa és a két korábbi vendége szóváltásba keverednek. A szóváltásnak az lesz a vége, hogy a hölgyet - aki úgy néz ki, hogy ennek az ügynek most már a vádlottja, valójában pedig az álláspontom szerint sértettje - megüti az, aki sértett - de valójában vádlottnak kellene lennie az én álláspontom szerint -, megüti a csomagtérajtóval, ököllel, a táskáját elveszi, az autó indítókulcsát eldobja a bokorba, legalább 200 ezer forint készpénzt ellop tőle, aztán rámászik a kocsni motorháztetejére, úgy tesz, mintha el akarnák őt gázolni, de természetesen ebből egy szó sem igaz. Majd egy hónappal a szóban forgó cselekmény után egy német nyelvű szakvéleményt előterjeszt, amelynek hiteles magyar nyelvű fordítása iránt sem a rendőrség - mindjárt mondom, hogy mely szervek -, sem az ügyészség az én tudomásom szerint nem intézkedik. A nem hiteles fordítás szövegén a német orvos bélyegzője található, tehát többszörösen megkérdőjelezhető, hogy egyáltalán bizonyítékként bármilyen súllyal is ezt figyelembe lehet venni.

Hozzáteszem, hogy az, akinek a sérelmére, akit megütöttek, a pénzét elvették és akadályozták abban, hogy szabad akarata szerint elhagyja az autópálya-pihenőhelyet, nem tesz feljelentést, de feljelentést tesz az, aki elkövette a sérelmére. A feljelentésben már gyaníthatná először a Füzesabonyi, majd a Gyöngyösi Rendőrkapitányság, hogy valójában az a hunyó, aki a feljelentést teszi, hiszen nem is annyira leplezetten elmondja, hogy igazából ő is mit követett el. Sem hivatalból, sem aztán a szerintem alaptalanul megvádolt személy, sem az ő ügyvédjeinek - két ügyvédje volt legalább már eddig - kérésére senki nem reagál, a fényre nem reagál sem a rendőrség, sem az ügyészség ebben az esetben. Az Egri Járási Ügyészségnél van most ez a kedves történet. Nem vizsgálják tehát a valódi elkövető, a bántalmazó felelősségét. Ott azért személyi szabadság megsértése, lopás, kényszerítés, közokirattal visszaélés - mert a közokiratait tartalmazó táskától is egy darabig megfosztották, meg szétdobálták -, vagy ezek közül valamelyiknek, egynémelyiknek a gyanúja felmerül. Ez ügyben sem hivatalból, sem semmilyen eljárás nem indul.

Visszont ezt a hölgyet először azzal büntetik, hogy megvonják a gépjárművezetői engedélyét, pedig közli, hogy gépjárművezetéshez kötött a munkahelye, majd nagy sokára, talán egy évvel később visszaadják a gépjárművezetői engedélyét - végre születik egy jó döntés

is -, és a kérését, hogy valami állami kártérítésért forduljon az elszenvedett jövedelemkiesés miatt, még csak érdemben nem is vizsgálják. Ez a szokásos állami fennhájázó nagyképűség.

Ami nagyon durva a történetben, tisztelt legfőbb ügyész úr, hogy először még súlyos testi sértést okozó közúti veszélyeztetés miatt indul ellene eljárás, mert a rendőrség csont nélkül megkajázza, hogy ő el akarta ütni ezt a kedves állampolgárt, aki őt alaptalanul feljelentette. Majd, most kapaszkodjanak meg, a közelmúltban odáig fajult az ügy, hogy emberölés büntetének kísérletévé minősítette át az Egri Járási Ügyészség ezt az ügyet, és emberölés büntetének kísérletében nyomoznak a hölgy ellen.

Az a furcsa helyzet állt elő, tisztelt Országgyűlés, hogy ebben az ügyben gyakorlatilag ezt a hölgyet olyan büntetési tétellel fenyegetik, mint Till Tamás feltételezett gyilkosát. Ha ismereteim nem csalnak, így fejből, 5-től 15 évig terjed az emberölés alapesetének büntetési tétele, tehát 15 év a plafon, pontosan ugyanennyi Till Tamás feltételezett gyilkosának is. Most nem akarok ilyen olcsó hatásvadászattal élni, mert tudom, hogy ez önmagában az lenne.

Az is furcsa ebben az ügyben, nemcsak az, hogy miért nem indul hivatalból vagy egyébként már akkor feljelentésre eljárás a valódi elkövető ellen, hanem hogy több, lehet, hogy hat, ügyvédek által benyújtott irat valahogy eltűnik a Füzesabonyi és a Gyöngyösi Rendőrkapitányságon és az Egri Járási Ügyészségen. Érdemi vizsgálat nélkül utasítanak el kérelmeket, tényleg ilyen CtrlC/CtrlV-szerűen, rutinból, csípőből utasítják el - nevezzük így - az ügy érintettjét, Katalin és az ő ügyvédjeinek a kérelmeit. Az ügyvédek mintha nem is lennének, úgy söpri le őket izomból, erőből. Így könnyű 99 százalékos váderedménységi vagy vádhatékonysági mutatót összehozni.

Az én ismereteim szerint, nyilván nem tudtam meggyőződni erről, az érintett hölgy, aki most már emberölés büntetének kísérlete miatt fog felelni, hacsak nem történik kedvező irányú változás, büntetlen előéletű, soha semmilyen bűncselekményt az én ismereteim szerint nem követett el. Ez persze önmagában nem feltétlenül jelent semmit, de ez az ügy az általam megismert tények alapján, amelyek lehet, hogy nem teljesek, nyilván nem vagyok abban a helyzetben, hogy ezt megítéljem, de miután ezt áttanulmányoztam, nemcsak az ügyvédek rövid összefoglalóját, hanem a hozzám eljuttatott iratokat is, arra sarkalltak, hogy biztos, ami biztos alapon, ha nem használ, nem is árt alapon inkább eljuttatom a Legfőbb Ügyészségre. Az eredeti tervem az volt, hogy nem feltétlenül a parlament nyilvánosságát hívom ehhez segítségül, de ha már úgy adódott, hogy ennek a naptári évnek a legvégén sor kerül erre a napirendi pontra, ennek a tárgyalásora és erre a vitára, akkor én ezt nagy szeretettel és nagy tisztelettel átnyújtom önnek itt a teljes nyilvánosság előtt, legfőbb ügyész úr, aztán cselekedjenek szabad belátásuk szerint.

Én tényleg a törvényes lehetőségek adta kérétek között nem kérek semmi mást, csak egy minden részletre kiterjedő, alapos, részletes vizsgálatot, mert ha ebben a mederben halad tovább az ügy, akkor egy olyan hölgyet fognak beküldeni Kalocsára, aki biztosan nem fogja ezt túlélni. Azért nagyon súlyos felelősség, és mondjuk, a rendszerhiba gyenge kifejezés arra, hogy mi lenne, ha ez így továbbmenne.

Nyilvánvaló, hogy önök nincsenek abban a helyzetben, hogy ebben az ügytömegben, ebben az ügytengerben, hacsak nem érkeznek önökhöz jelzések, megkeresések, ilyen egyedi ügyeket észrevegyenek. Ezért nyilván nem hibáztatom önöket. Honnan a búbánatból kellene tudniuk, hogy az Egri Járási Ügyészségen éppen most milyen ügyek vannak folyamatban? Tehát nyilván ez nem elvárható. De ha már kaptak egy ilyen hivatalos jelzést, akkor remélem, hogy egy alapos vizsgálatot fognak tartani, illetőleg elrendelni ebben az ügyben.

Jelzem önöknek, hogy lesz még szintén hasonló tárgykörben, akár teljesen nyilvánosan - az én lelkiismeretem aztán tiszta - megkeresésem önökhöz, amikor mondjuk, némileg más felállásban, más ügyben, de a hozzám eljuttatott adatok szerint szintén nem teljes megalapozottsággal vagy inkább teljesen megalapozatlanul akarnak több évre börtönbe küldeni vállalkozót annak érdekében, hogy az ottani rivális kör meg tudja szerezni az ő vállalkozói és magánvagyonát az idő alatt, amíg ő esetleg szabadságvesztés-büntetését tölti, egy olyan ügyben, amelyben a támadók, az elkövetők által rögzített videófelvételen látszik, hogy ő a jogos védelmi helyzet tankönyvi alapesetében van. De ez már egy másik történet, ezzel majd később hozok elő.

Most pedig, ha megengedi, akkor odamegyek önökhöz, és ezeket az aktákat átadom. Jó munkát kívánok! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Átadja dr. Polt Péternek a dossziét.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett, az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem a beszámoló előterjesztőjét, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* A legfőbb ügyész úr jelzett, hogy igen. Parancsoljon, öné a szó.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hölgyek, Urak! Köszönöm a hozzászólásokat, a kérdéseket. Igyekszem legjobb tudásom szerint válaszolni, illetve a nem kérdések esetében pedig a véleményemet elmondani.

Sorrendben: Vejkey elnök úr hozzászólását köszönöm. Azt gondolom, hogy a tényeken alapult mindaz, amit ő elmondott, és objektív értékelést kaptunk tőle.

(18.10)

Szeretném azt elmondani, mert erre külön kitért, hogy milyen új jelenségekkel kell szembenéznünk nemcsak nekünk, hanem a magyar társadalomnak is, hogy 2021-22 óta van kifejlesztés alatt, éppen részben az online bűncselekményekre tekintettel is, egy teljesen új nyomozást támogató rendszer az ügyészségen, amely reményeink szerint, ha ez egyszer elkészül, az említett képzéssel együtt egy olyan új, minőségi változást jelent az ügyészségi nyomozati munkában és nyomozásfelügyeleti munkában, amely ezeket az új kihívásokat megfelelő technikai és személyi szinten tudja majd kezelni.

Pajtók Gábor képviselő úr hozzászólását is köszönöm. Külön köszönöm, hogy megemlítette, hogy az ügyészség szervezeti rendszerében helye van a tudományos munkának is. Igazi unikum, hogy az Országos Kriminológiai Intézet, amely az ügyészség szerves részét képezi, tudományos kutatásokat folytat, ahol közvetlenül segítik a kutatási eredmények az igazságszolgáltatás és az igazságügy munkáját. Ilyen tudomásom szerint egész Európában nincs más, de a világ többi részéről sincs ismeretem, hogy hasonló intézmény működne ügyészségi keretek között.

Említette a bűnmegelőzés fontosságát, és azt is, hogy ez nem elsősorban az ügyészség feladata, hanem ez egy komplex társadalmi feladat. Nyilván az ügyészségnek is van benne része, de elsősorban a felderítési tevékenységgel, illetve a büntetettek felelősségre vonásával összefüggésben merülhet fel akár az egyéni, akár a generális megelőzés kérdése. Szeretném azt mondani, hogy nagyon nagy hangsúlyt fektetünk éppen ezért a megfelelő szankciók kiszabására. Fellebbezéseinknek a jelentős része az enyhe szankciók miatt történik. Változatlanul enyhének tartjuk az ítélezést, és minden rendelkezésünkre álló eszközzel próbáljuk a szankciókat az elkövetett bűncselekményre és az elkövető személyére tekintettel súlyosbítani a bíróságokkal. Ugyanez vonatkozik a vagyonvisszaszerzésre is, amely kiemelt feladata az ügyészségnek is.

Szeretném azt is hangsúlyozni, hogy a korrupció elleni küzdelemben nagyon nagy szerepe van a leplezett eszközöknek és ezáltal az ügyészség és a szolgálatok megfelelő együttműködésének. Ez az én megítélésem szerint jól működik az elmúlt időszakban, és még inkább jól fog működni a jövőben is.

Nagyon fontos, amit említett a szakágak közötti együttműködésről olyan kérdésekben, mint például a környezetvédelem, fogyasztóvédelem, napi szinten működnek együtt a közjogi és büntetőjogi szakágak, és ennek eredményeként egy-egy ügyben teljes körű teljesítményt tudunk nyújtani nemcsak az esetleges bűncselekmények elkövetőinek a felelősségre vonásában, hanem ténylegesen a környezeti károk reparálásában, helyreállításában, megelőzésében is vagy akár a fogyasztóvédelem különböző területein is.

Tompos Márton képviselő úr, tekintsünk most el attól, hogy ez a beszámoló 2022-re, 2023-ra vonatkozik,

számos olyan ügyet említett, amelyek nem ebben az időszakban keletkeztek. Konkrét ügyeket mondott, nyilván a beszámoló nem tartalmaz konkrét ügyeket, és arra sem tért ki, hogy az egyes ügyekben melyik hatóság milyen tevékenységet folytatott, és valóban az ügyészség-e, amely az inkriminált döntéseket meghozta. Annál fontosabb viszont, amire utalt államtitkár úr is, és megmondom őszintén, ha ilyen vehemenciával egyes ügyeket figyelemmel kísér, és elégedetlen az elintézésével, akkor csodálkozom, hogy miért nem érdekelt abban vagy miért nem érdekli az, hogy akkor ezeket az ügyeket végigvigye a törvényes úton, 2023-tól, ahogy a beszámolóban is elhangzik, rendelkezésre áll a kiegészítő pótmagánvád intézménye. Felülbírálati indítványt mindenki nyújthat be, nemcsak a sértett, nemcsak a feljelentő, hanem szó szerint mindenki. Nem nagyon emlékszem rá, hogy képviselő úr bármeyleknek, márpedig sok megfélemlhet... - hiszen olyan ügyeket említett, amelyek vagy a közhatalom gyakorlásával vagy pedig a közpénzek kezelésével, a köztudomány kezelésével függnek össze; nem emlékszem rá, lehet, hogy így van, akkor szóljon, hogy felülbírálati indítványt nyújtott volna be. Legyen szíves, tegye meg, és akkor meglátjuk, hogy a bíróság, amely az ügyészségtől független, az én személyemtől független igazságszolgáltatási szerv, mit fog szólni ehhez.

A mi tapasztalatunk az, és ez is elhangzott a beszámolóban, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság egyetértett az ügyészség megszüntető határozataival vagy a nyomozó hatóság megszüntető határozataival, a feljelentések elutasításával, és nem került sor egyetlen esetben sem olyan bírósági döntésre, amely megengedte volna a kiegészítő pótmagánvád benyújtását. Nosza rajta, képviselő úr! Itt a pálya, szabad, próbálkozzon ön is ezzel! Néhány esetben ezt megtették ön helyett mások, úgyhogy kérem, ezt ne ismétlje meg, mert erre a törvény nem ad lehetőséget. Csak hogy két kiemelkedőt említsek, amit ön itt felsorolt, az egyik az a bizonyos pisai repülőút. A Budai Központi Kerületi Bíróság egyetértett az ügyészség megszüntető határozatával, és ugyanúgy a Varga Judittal titokban készített hangfelvétel ügyében is. Az ügyészség által lefolytatott nyomozást követően készített nagyon részletes, minden körülményre kiterjedő megszüntető határozatot is jóváhagyólag vette tudomásul a Budai Központi Kerületi Bíróság. Esetleg tanulmányozza ezeket a döntéseket, én azt gondolom, nem lesz haszontalan az ön számára sem.

Hollik képviselő úr hozzászólását is köszönöm, ő is foglalkozott a felülbírálati indítványokkal. Szerintem ez a lehetőség a büntetőeljárásban új távlatokat nyit meg, és számunkra megnyugvást is jelent, mert nemcsak a váderedményességünk lesz mutatója az ügyészség törvényes és szakszerű munkájának, hanem a megszüntetett vagy elutasított ügyekkel kapcsolatos bírósági döntések százalékos aránya is.

Hollik képviselő úr megemlítette a Nadalt, tehát az európai uniós legfőbb ügyészek hálózatát. Hadd

mondjam, mert ez nem személyes ügy, hanem a magyar ügyészség ügye, hogy olyan nem fordult elő a Nádai most már igen hosszú történetében, hogy kétszer válasszanak meg legfőbb ügyészt e szervezet elnökének. Ez velem előfordult, és erre mindig büszke leszek.

(18.20)

Apáti képviselő úr, visszatérő vita a váderedményesség, és mondta, hogy a 99 százalékos váderedményesség gyanús. Lehet, hogy ez gyanús a képviselő úrnak. Elsősorban ezt nyilván akkor nem rajtunk kell számonkérni, hanem a bíróságokon, hogy vajon miért értenek egyet 99 százalékban a váderedményességi mutatót illetően az ügyészséggel, bár a másik számnak nagyobb jelentősége van, tehát annak a százalékos aránynak, amely szintén magas, hogy mindenben egyetért az ügyészség indítványával a bíróság. De valóban 99 százalék.

Azért egy magyarázatot tudok erre adni, ez a magyarázat pedig az, hogy csak az az ügy kerülhet bíróság elé, ahol az ügyésznek az a meggyőződése alakul ki, hogy történt bűncselekmény, és ezt a bűncselekményt az követte el, akivel szemben a bíróságon vádat emel. Ez nem egyszerűen egyfajta etikai meggyőződés, ez jogszabályi kötelezettsége az ügyésznek, és nem lenne jó, ha ez nem így lenne. Szeretném azt mondani, hogy egyébként mind a két év viszonylatában, tehát '22 és '23 viszonylatában is benne van a benyújtott beszámolóknak, hogy körülbelül 25 százaléka a vizsgált ügyeknek szűnik meg a nyomozati szakban, az ügyészi szakban azért, mert az előbb említett okok miatt nem alkalmas vádemelésre. Tehát nem arról van szó, hogy itt valamennyi ügyben kimondja a bíróság a bűnösséget. Itt arról van szó, hogy azokban mondja ki, amelyek megalapozottak. Ez az én meggyőződésem.

A kábítószer-bűnözéssel kapcsolatban a statisztikai adatok nem mutatnak szignifikáns eltéréseket az elmúlt években. Nyilván van egy látens bűnözés, ezzel én egyetértek. Nem egyszerű sokszor a kábítószer-bűncselekmények felderítése, de azt szeretném hangsúlyozni, hogy a felderítési eredményesség nem azonos a váderedményességgel, két különböző dologról van szó, és két különböző számról is van szó. Igyekszünk további erőfeszítéseket tenni, de nyilván ezek a cselekmények, ha nyomozás indul bennük, akkor a felderítési szakkal kezdődnek. Ezeket a bűncselekményeket az általános nyomozó hatóság, a rendőrség nyomozza. Ott nagyon sok minden eldőlhet, és nem könnyű egyébként ezeket a cselekményeket sem mindig felderíteni. Azzal egyetértek, hogy fontos ez a terület, de ez egy komplex terület. A kábítószer-bűnözés nemcsak büntetőjogi kérdés, hanem társadalmi kérdés, orvosi kérdés, nagyon sok szociálpolitikai kérdés is. Itt egy összehangolt erőfeszítésre és stratégiára van szükség, mint ahogy van is ilyen stratégia egyébként. Ennek egy szelete nyilván a büntetőjog, és a büntetőjognál is egy szelet az

ügyészség tevékenysége. Azt tudom mondani, hogy mi is fokozzuk az erőfeszítéseinket.

Ami az önök frakcióját ért fenyegetést illeti, ahogy ön is mondta, ez változatlanul élő ügy. Felfüggesztett nyomozásról van szó. Nyilván nem egyszerű - ön is említette a nehézségeket - külföldi szerverről visszakövetni azt, hogy vajon ki lehet a fenyegetésnek az elkövetője, de fontosnak tartom az ilyen ügyekben az eredményességet, nemzetközi együttműködés kell hozzá. Megígérhetem, hogy mi mindent megteszünk az elkövető megtalálásáért.

Ami a pedofiliát illeti, egyetértek, hogy súlyos bűncselekményekről van szó. Itt sem azonosak a felderítési adatok és a váderedményesség, tehát nyilván a kettőt nem lehet keverni. Ami pedig a büntetési nemeket illeti, ez jogalkotási kérdés. Önök ülnek itt a parlamentben, önök határozzák meg, hogy milyen bűncselekményekre milyen szankciókat kell kiszabni a jogalkalmazás során. Mi, jogalkalmazók ezt teljesíteni fogjuk.

Ami a 11 éves kislány megölését illeti, nekem személyes meggyőződésem is, de ez az ügyészség szakmai véleménye, hogy nem évült el az ügy, nem is lehetett, hogy elévült, mert ezek a bűncselekmények - tehát a minősített emberölés - nem évülnek el, és itt nincs helye olyan számításnak, hogy elévülési időt vajon számolhatunk-e vagy pedig nem számolhatunk. Természetesen a bíróság fogja kimondani a végső szót ebben a kérdésben.

A fiatal felnőttek tekintetében pedig megint csak egy jogalkotási kérdéssről van szó. Arra felhívom a figyelmét, hogy már a Csemegi-kódex is ismerte azt a fogalmat, hogy a nagykorúságot éppen betöltött fiatal felnőttel szemben más büntetést kell kiszabni - ezt egyébként a halálbüntetéssel kapcsolatban szabályozta. Tehát régi jogelvi tételekről van szó. Nyilván ezeken lehet változtatni, de ez megint a jogalkotói akarat kérdése.

Vadai Ágnes képviselő asszony, tényleg állandó levelezőpartnerek vagyunk. *(Dr. Vadai Ágnes: Csak már egyszer rendes választ kapnék!)* Köszönöm egyébként a megkereséseket. Én azokat a válaszokat adom, amelyeket a törvény szerint adhatok. Ha egy ilyen képviselői megkeresés tartalma szerint feljelenésnek minősül, akkor a hatályos jogszabályok szerint ezt úgy is kell kezelni, és a megfelelő hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szervhez kell továbbítani. Ez történik ezekben az ügyekben, és aztán ez a nyomozó hatóság fog arról dönteni, hogy milyen további intézkedést tesz.

Azt azért szeretném hangsúlyozni, az előbb is említettem, hogy a hatályos jogszabályok szerint a nyomozás két szakaszra oszlik: felderítésre és vizsgálatra. Ön mindig rajtunk kéri számon, hogy mi történik a nyomozás teljes menete során. Ezt a törvény nem így szabályozza. A törvény úgy szabályozza, hogy a felderítés mint a nyomozás első szakasza, önálló tevékenységi területe a nyomozó hatóságnak, ott az ügyészségnek csak törvényességi felügyeleti jogköre

van, konkrét nyomozást, nyomozati cselekményeket nem vizsgál. Így szól a törvény. Önök hozták ezt a törvényt. Ha eljut vizsgálati szakba az ügy, ott lehet irányítás.

Az pedig, hogy ön a személyes véleményemet kérdezi sokszor újsághírekkel kapcsolatban, különböző, a médiában megjelent információkkal kapcsolatban, az olyan képviselői kérdés, amely nem tartozik a legfőbb ügyész által megválaszolható kérdések közé. *(Dr. Vadai Ágnes: Az előbb is elmondtá!)* Tehát a legfőbb ügyész és az ügyészség nem jogtanácsosi tevékenységet végez, és nem is tanácsadói tevékenységet végez. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem is kell a tanácsa, a véleménye...)*

(18.30)

A vélemény is idetartozik. Itt nincsen vélemény, itt tények vannak *(Dr. Vadai Ágnes: Az előbb is véleményt mondott!)*, és a tények és a jogszabályok összetevése. Erre tudunk mi válaszolni jogszerűen, és ezt meg is tesszük. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem teszik meg!)* Én nem magánszemély vagyok, és az ügyészség sem egy kft. *(Dr. Vadai Ágnes: De úgy működik! Fidesz kft. az adófizetők pénzéből!)*, hanem egy állami szerv és egy állami tisztviselő, akinek jogszabályok határozzák meg a feladatait és a kötelezettségeit. Ennek legjobb tudomásunk és tudásunk szerint eleget is tesszünk. *(Dr. Vadai Ágnes: Az kevés!)*

Ugyancsak jogszabály - ön konkrét eseteket is említett -, ami az eljárások időtartamára vonatkozik. Ezen is lehet változtatni. Az önök hatáskörébe tartozik. Jelenleg a gyanúsítástól számított két év alatt kell befejezni - ez hat hónappal hosszabbítható - az eljárásokat, más szabály erre nincsen. Nyilván lehetnek bonyolult és nehéz ügyek - ez ügyenként változik -, de lehet ide is időkorlátot tenni, a jogszabályt kell hozzá megváltoztatni.

Azt pedig visszaautasítom, hogy ön megkülönböztet tisztességes és tisztességtelen ügyészeket. Az ügyészi szervezetben tisztességesen dolgoznak, tisztességesen intézik az ügyeket, a törvényeknek és az objektív tényeknek megfelelően. Minden ellenkező állítás valótlan.

Apáti képviselő úrnak pedig azt tudom mondani, hogy meg fogjuk nézni ezeket a konkrét ügyeket, és válaszolni fogunk rá.

Köszönöm szépen még egyszer az elhangzott véleményeket, kérdéseket. Engedjék meg nekem is, hogy áldott ünnepeket, boldog új évet kívánjak! Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padso-rokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem a határozati javaslat előterjesztőjét, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Látom, hogy kíván. Parancsoljon, képviselő úr, elnök úr!

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi Bizottság elnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A 2022-23. évi ügyészi beszámoló, legfőbb ügyészi beszámoló vitája is

megismételte tulajdonképpen az előző napirendi pontok struktúráját, ahol a Fidesz-KDNP vezérszónokai a napirenddel kapcsolatban szólaltak fel, a beszámolókkal kapcsolatban fejtették ki véleményüket, az ellenzéki képviselők meg sajnos nem ezt tették. *(Dr. Apáti István felnevet.)*

Ha csak ennyi lett volna, azt mondom, hogy jó, egy vállrángatás, de ennél sokkal több történt: politikai támadást indítottak a független magyar ügyészséggel szemben. *(Dr. Apáti István felnevet.)* Én úgy gondolom, hogy ez tarthatatlan.

Elhangzott itt felelősségre vonás is; Tompos Márton, Vadai Ágnes képviselő asszony. A legfőbb ügyész urat tulajdonképpen felelősségre vonták, hogy merte elutasítani a feljelentésüket, a bejelentésüket, közben, hát, ez a demokrácia, hogy a legfőbb ügyész úr és a kollegái a törvények alapján járnak el, és nem az önök vágyálmai alapján. Ezek a tények. Bár tudjuk, ha egy kicsit visszatekintünk a történelemben, hogy Sztálin azt mondta, hogy ha a tények mások, mint ami az ő elképzelése, akkor jaj a tényeknek. Gondolom, önök ezt akarják megvalósítani. De mi nem hagyjuk! Tehát Magyarországért küzdünk, hogy továbbra is jogállam maradjon, szemben az önök által vágyott joggyakorlással.

Ilyen is elhangzott, hogy júdáspénz, ha jól hallottam, ez Tompos Márton részéről hangzott el. Én úgy gondolom, hogy a Momentum képviselőjének ezt a mondatát, hogy júdáspénz, valószínűleg mélylélektanilag kellene elemezni, hátha csak magából indult ki, hogy ilyen felszólalás itt elhangzott.

Nekem elképesztő az, hogy önök, ellenzékiek akarják megmondani ma Magyarországon, hogy ki a bűnöző. Ez volt a helyzet. Erről szólt az elmúlt két óra, hogy önök megmondják, hogy ki a bűnöző, és amit megmondanak, azt a legfőbb ügyész úr írja alá, és induljon a vádemelés. De hát a törvények mások, és örülök, hogy 30 évvel vagyunk a rendszerváltás után, és hogy a törvényekhez ragaszkodunk, és hogy Magyarország jogállam. Szóval, önöknél ez a nagy demokrácia, az idézőjeles demokrácia? Erről az egész két óráról nekem Bacsó Péternek A tanú című filmje jutott az eszembe.

Apáti István képviselőtársam, képviselőtársunk, azt mondta, hát, nagyon röviden: nagyon sok méltatlan dolgot mondott. Az egyik ilyen dolog volt, hogy elismerte, hogy nem Magyarországról küldték ezeket a valóban felháborító e-maileket önöknek, hanem valami svájci szerverről, de mégis azt mondja, hogy miért nem tudott akkor a Legfőbb Ügyészség meg a rendőrség ebben valamit tenni. Hát, azért, mert nagyon nehéz, meg kell keresni a svájciakat s a többi, tehát nem könnyű. Nyilván ezért teszik Svájcból, és nem Magyarországról ezeket a bejelentéseket.

Azt meg teljességgel vissza kell utasítanom, képviselő úr, amit mondott, hogy mi a Fidesz-KDNP részéről érzéketlenek lennénk az ellenzéki frakciók bármely tagja, így az önök vonatkozásában is, hogy ha emberi mivoltukat, illetve testi épségüket érő támadás vagy fenyegetés érné. Ez nem igaz. Ez egyszerűen

nem igaz. Ez csak egy hangulatkeltés, de abszolút nem így van. Szóval, én azt hittem már az előző napirend után, hogy még jobban nem lehet csodálkozni azon, ami itt történik, és azt nem lehet felülmúlni, de mégis ebben a napirendben, ezen napirendi pont kapcsán az ellenzéknek sikerült. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mindenki lelki békéje érdekében azzal az örömteli hírrel szolgálhatok, hogy mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm a munkájukat. Az Országgyűlés pénteken 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot ezennel bezárom**. A munkánkat segítő kollégáknak köszönöm a segítségüket, munkájukat.

(Az ülésnap 18 óra 38 perckor ért véget.)

Bakos Bernadett s. k.
jegyző

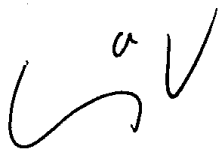
Mihálffy Béla s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Vadai Ágnes s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)